

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Augustini Barbosa ... Collectanea doctorum tam
veterum, quam recentiorum, in ius pontificium universum**

In Qvo Dvo Priores Decretalium Libri Continentvr

Barbosa, Agostinho

Lugduni, 1669

20. De testibus, & attestationibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95263)

Ad nostram praesentiam remittatis. Ergo acta processus, & attestaciones habitae apud unum iudicem, fidem faciunt apud alium successorem, qui de eadem causa cognoscit, ut hic notant omnes, text. ubi gloss. & communis in cap. causam, que 11. de testib. l. moreno 6c. ubi gloss. & communis, ff. de iudic. post alios Menoch. de arbit. q. 33. à n. 8. Decis. Pedem. 1. num. vlt. Mascard. de probat. concl. 33. à princ.

Utrum autem attestaciones receptae in iudicio incompetenti alij competenti in quo ab eisdem partibus litigatur, remittantur, & faciant fidem, dubium est non contentendum. Partem affirmatiuam sustinere videtur Bald. in l. 1. col. fin. ff. de feriis, Decian. n. 9. & 10. & in cap. ar. si clerici, de iudic. refert alios Mascard. de probat. conclus. 13. num. 24. Pro quibus facit primò, quia iudicium saeculare respectu clerici dicitur iudicium incompetens, probat text. in cap. 2. & in cap. si diligenti, de foro comp. & tamen a testationes in iudicio saeculari contra clericum, receptae contra eundem in iudicio Ecclesiastico admittuntur, & faciunt fidem, ut videtur probare text. in cap. multi 2. quæst. 1. vers. nos vero, ibi, sine saeculari, &c. Facit secundò, quia si praedictae attestaciones in iudicio competenti non admitterentur, non fieret aliquo modo condemnatio, arg. text. in cap. ar. si clerici, in princip. de iudic. constat autem per tales attestaciones fieri condemnationem per iudicem competentem, ut videtur probare text. ubi DD. communiter in cap. vltim. de restit. spoliat. & in cap. 1. de accusation. in 6. ergo, &c.

Contrariam tamen sententiam obseruat communis, ut per Clar. 6. fin. quæst. 36. num. 49. Mascard. ubi supra num. 21. Pro qua facit, quia ubi iudex incompetens est, statim redditur nullum iudicium illius, ex reg. l. 1. & 2. C. si à non competenti iudice, constat autem attestaciones, & acta gesta nulliter in iudicio nullo nullam fidem efficere, iuxta resoluta per DD. in d. cap. ar. si clerici, facit decisio text. in l. pen. ff. si certum per.

Ego verò resoluendum puto attestaciones eatenus fidem facere & probationem in alio iudicio, quatenus in iudicio omnino, vel ex partium consensu competenti recipiuntur, quae verò apud iudicem omnino incompetentem & prohibitum recipiuntur, nullam fidem efficere, nec esse admittenda in alio iudicio competenti, constat namque praedictas attestaciones eatenus fidem facere, quatenus valida sunt, arg. text. in l. 4. §. condemnatum, ff. de re iudic. Unde cum valeant attestaciones, quae recipiuntur in iudicio competenti, vel ex se, vel ex partium prorogatione, minimè verò illae, quae sunt receptae in iudicio omnino incompetenti, & improxogabili, iuxta text. in d. cap. ar. si clerici, meritò effectum est ut illae faciant fidem, minimè verò istae, quae in tali iudicio recipiuntur. Accedit quòd testes ad faciendam fidem, oportet ut iudiciales sint, qui quidem tales efficiuntur si respectu illius iudicij recipiens propriè & verè iudex sit in illa causa, de qua agitur, iuxta text. in cap. forus, de verbor. signif. ac proinde cum solum dato iudice competenti simpliciter, vel ex partium prorogatione propriè, & verè iudex esse dicatur, & iudicium sufficiens existat, minimè verò si incompetens omnino proponatur, meritò dicendum est respectu illius attestaciones receptas fidem facere, non vero respectu istius si in hoc fuerint receptae.

Qua retenta explicatione non obstant supra adducta pro prima sententia. Ad primum enim de text. in d. cap. multi, responderetur text. illum esse reducendum ad terminos habiles, itavt loquatur de cleri-

co conuicto in iudicio saeculari competenti, & legitimo respectu ipsius clerici, conuicti; sic aliàs sententia prolata à iudice saeculari, ubi ad illum spectat cognitio, parit exceptionem rei indicatae, si opponatur apud Ecclesiasticum iudicem, iuxta text. in cap. fin. de exception. in sexto. Ad secundum satisfit si dicatur ita illa in d. cap. fin. & in d. cap. 1. procedere in illis casibus, in quibus iudicium non est nullum ex defectu competentiae, sed ex alio longè diuerso, qui totaliter non annullat attestaciones receptas, prout eleganter considerat Valasc. consil. 65. n. 3. vers. illud.

Cum non reuocetur in dubium, &c.] Ergo in probatione do contestationem praecessisse admittitur litigantium confessio, ut notant Abb. num. 4. Bald. Aretin. Felin. Dec. & omnes hie, idem Felin. in cap. de causis, n. 6. & in cap. cum causam, n. 19. sup. hoc tit. Boet. decis. 15. n. 5. Roman. sing. 23.

Recipiatis partis probationes.] Quae etiam post receptas, & publicatas semel attestaciones iterum recipi possunt, ubi priores non extant, & diligenter quaesitae non inueniuntur, ut satis probat hic text. ex quo ita notant Doctores sic intelligentes gloss. 3. hic, rescluit post multos Gabr. lib. comm. tit. de testib. concl. 21. num. 75.

Tractatum.] Quamvis tractare, & tractatus in iure multipliciter dicatur, ut latè Rebuff. in l. Marcellus, ff. de verb. signif. nihilominus hic, & passim alibi, proprie loquendo tractatus importat colloquium, vel discussionem, per quam de re aliqua ante ultimam illius conclusionem agitur, ut notant Felin. & Dec. hic in fine, Tiraq. de retract. lig. ad fin. cit. n. 31. Menoch. de arbit. casu 470. à princ. Rebuff. d. loco.

In gloss. De compositione, fin. ibi, ad quam iudices primò dare debent operam. Intellige ex honestate suadendo, & exhortando non vero cogendo, cap. ult. ibi, poteris, ubi gloss. & Doctores, de transact. auth. ut litigantes iurent, §. vlt. ibi, cogere, &c. Duen. reg. 30. Padil. in rubr. C. de transact. à n. 9. Molin. de primog. lib. 4. c. 8. n. 40. limitantes non tantum in supremo Principe, iuxta cap. cum inter 16 in prin. de elect. ibi, ad componendum coegit, quem ad id notant multi, ut per Padil. d. loco à n. 11. verum etiam in inferiore, ubi partes diu litigant, siquidem eas ad componendum potest iudex compellere, obseruant plerique, ut per Felin. Padil. n. 14. Molin. d. loco, Perez l. 1. gloss. 2. cit. 8. lib. 2. Ordinan.

De Testibus, & attestacionibus.

TIT. XX.

SVM MARIVM.

- 1 Doctores referuntur super hanc rubr. scribentes.
- 2 Testium materiam qui Doctores tractant, citantur.
- 3 Testis duplex est, alius interior, alius exterior.
- 4 Testis interior dicitur ille, qui de rebus interioribus deponere potest.
- 5 Testis exterior appellatur ille, qui de rebus exterioribus per aliquem sensum corporeum deponit.
- 6 Testis desinitur ut sit legitimus probator super statum causae alterius adductus.
- 7 Attestatio desinitur ut sit legitima probatio facta per vocem illius, qui super statum causae alterius adducitur.

8 Attestatio

De Testibus, & attestacionibus, Tit. XX. 495

Attestaciones vocantur depositiones, & dicta testium, quae parte praesente, vel vocata facta probant.

UPER hanc rubr. scripserunt Collect. Zabar. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Butr. Anchar. Bald. Panorm. Felin. Aretin. Mynsing. Mart. Vran. Guid. Papae. Mar. Socin. Cujac. Guillem. Durand. in breuiario aureo iuris Canon. fol. 63. verso, Ioan. de Londris in breuiario sanctorum Canon. fol. 168. Petr. de Rauenn. in compend. iur. Can. Martin. Meschart. in epitom. Decret. fol. 66. Dan. Venat. in analysi method. iuris Pont. a pag. 246. Goffred. & Host. in summ. huius tit. Alex. Cassan. & Anastas. Germon. in paratitulis ad quinque libros Decret. Barthol. Carthag. in exposit. tit. Decretal. Zypae. in analytica postremi iuris Ecclesiast. enarrat. pag. 134. nonisime Ioan. Honor. lib. 2. summ. in Decret. omnes sub hoc tit. & part. 4. repet. in iure Canon. ad secundum Decret. lib. Paul. de Eleazaris.

De testibus peculiare tractatus in lucem ediderunt Albert. de Maletis tom. 4. tract. Doctorem, fol. 164. Andr. Barbat. eod. tom. 4. fol. 130. Angel. de Vbaldis eod. tom. 4. fol. 76. Bald. Pernu. tom. 4. fol. 71. Barthol. de Saxoferrato eod. tom. 4. fol. 63. Federic. Schena eod. tom. 4. fol. 72. Franc. Curt. eod. tom. 4. fol. 125. Iacob. Aegid. fol. 73. Iacob. Butrig. fol. 88. Ioan. Crot. fol. 199. cum apostilla Petri de Moncada, Lanfranc. de Oriano fol. 179. cum addit. Bened. de Vadis, Cell. Vgo, Petr. Rebuff. Socin. d. tom. 4. fol. 139. Nesi. à S. Germin. fol. 79. Nep. de Monte Albanò fol. 52. Steph. Aufier. fol. 100. Tyndar. fol. 147. Hortens. Caualean. Iacob. Damhaudetus, Bened. de Vadis, Angel. de Perus. Aegid. Boslius, Ludou. Vitalis, Robertus Maranta, Nicol. Perenottus. De materia tituli vltra citatos in suis particularibus tractatibus, agunt apud Lusitanos Ordin. Regia lib. 3. tit. 5. cum seqq. vbi parens meus, & apud Castellanos tit. 16. p. 3. vbi Gregor. Lopez, & tit. 1. lib. 3. Ordin. vbi Perez, & l. 4. tit. 17. lib. 8. noua recopil. vbi Azeued. Soar. Kitchon. & alij tom. 1. commun. opin. lib. 4. tit. 10. Anton. Gabr. tom. 3. commun. opin. sub hoc tit. pag. 32. & Ioseph. Ludou. ibid. pag. 571. Brunor. à Sole in locis communib. verbo, testis, Cardol. in praxi iudicium eod. verbo, Morl. in emporio iuris Civilis, p. 1. tit. 11. Fr. Ludou. Miranda de ordine iudic. q. 23. & 24. Cur. Philip. p. 1. §. 17. Sigism. Scac. de iudic. lib. 2. c. 8. & 9. Gangan. de iure publico, lib. 2. tit. 32. Alex. Trentacing. var. resolut. lib. 2. sub hoc tit. Amat. Roder. in pract. de modo, & forma videndi, seu examinandi processum, cap. 7. de forma probat. latè & eleganter Farin. in praxi crimin. p. 2. tract. de opposit. contra personas testium, q. 53. cum seqq. De testium numero Petr. Domin. Magdalen. De examinatione testium Nicol. Leseut. tom. 4. tractatum Doct. fol. 231. De reprobatione testium Bagarot. eod. tom. 4. fol. 298. Barthol. fol. 73. Iacob. Aegid. fol. 73. Angel. de Perus. fol. 75.

Testibus.] Duplex est testis, alius interior, alius verò exterior testis appellatur: prior est ille, qui de rebus interioribus deponere potest, & sic consideratus alius superior dicitur prout est Deus Opt. Max. iuxta illud Iob. 16. Ecce in caelo testis, &c. refertur in cap. inter verba 1. q. 3. & in cap. si peccatum, ibi, aut testis est mihi Deus, 1. q. 1. & illud Pauli 3. ad Cor. 10. ibi: Testem Deum inuoco in animam meam, & illud Ioan. 1. Canonica, c. 5. ibi: Si testimonium omnium hominum accipimus, testimonium Dei maius est, docet Aug. in serm. 50. de verbis Apost. Iacobi tom. 10. ibi, Quid est iurare nisi testis est Deus, notat Bald. in l. falsam, n. 10. ff. de his, qui sunt sui, tradit D. Th. 2. 2. q. 89. art. 6. facit illud Psalmi: Scrutias corda, & renes Deus; & alius inferior, & hic est propria conscientia, & probat text. in d. cap. inter ver-

Tom. I.

ba, ibi: Gloria nostra hac est, testimonium conscientia nostra, & in c. custodi, ea de causa & quaest.

Exterior verò testis dicitur ille, qui de rebus exterioribus per aliquem sensum corporeum deponit, de quo agit text. in cap. nolo 1. 2. q. 1. & in c. iubemus, de consecr. dist. 2. & de illius testimonio in hac rubr. tractatur.

Testis autem iste exterior de quo hic agitur, dictus quasi à testatione, nullibi apud Doctores, quos viderim, definitur, licet vna testimonij scriptio reperiat tradita per Archid. in c. testes 3. q. 9. n. 1. quem ibid. sequitur Bellam. Nobis tamen videtur accommodata illa definitio, vt testis sit legitimus probator super statum causae alterius adductus; quae definitio colligitur ex text. in c. foris 10. de verb. signif. vers. testes il. 1. ibi: Quod super causa statum proferebantur; sic sanè attestatio, de qua in hac rubr. rectè definitur, vt sit legitima probatio facta per vocem illius, qui super statum causae alterius adducitur. Dicitur probatio, & tale verbum loco generis ponitur in definitione, vt potè quia probatio genus est ad instrumentum, praesumptionem continere dicuntur, suo enim modo ostendere, seu manifestare solent, in qua ostensione, manifestatione essentia probationis consistit, iuxta l. si filius 8. & in l. quatuor 18. ff. de probat. & in l. 1. cum seqq. & in l. si de possessione, C. illo tit. aduertit Abb. n. 2. in hac rubr. & in cap. licet, n. 20. de probat. Reliquae particulae loco differentiarum constituuntur.

Attestationibus.] Depositiones, & dicta testium vocantur, quae parte praesente, vel vocata facta probant, vt per Rebuff. ad l. 39. §. attestari, ff. de verborum signif. pag. 226.

S V M M A R I V M.

- 1 Testis pretio conducitur non debet, sed idoneus, ac fidelis & ieiunus.
- 2 Testis corruptus promissione, pecunia, vel alia re non probat.
- 3 Ieiunus testimonium dicere debet.
- 4 Ebrius non potest esse idoneus testis.
- 5 Edictum de testibus prohibitum est.

C A P. Placuit. I. Ex Conc. Matice.

Testis pretio non est conducendus, sed idoneus, fidelis, & ieiunus assumendus. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabar. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Host. Butr. Henric. Bald. Panorm. Anan. Felin. Dec. Aretin. Mynsing. Martin. Vran. Cuiac. Viu. in ration. secundi libri iuris Pontif. pag. 146. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 257. remissive Casal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. refertur ab Anton. August. collect. 2. Decret. lib. 2. tit. 12. c. 1.

Collige ex text. testes, qui ad ferendum testimonium producantur, pretium recipere non possent, idem probant text. in cap. placuit 4. q. 1. & in c. non sane, vers. sed non ideo 14. q. 1. tradunt glof. verbo pretio, Abb. n. 2. in fin. Felin. & Imol. n. 1. Dec. n. 3. Anan. in princ. Bald. & alij in praesentia, resoluunt DD. in c. licet causam, de probat. & in c. sicut, infr. hoc tit. Bart. in l. 1. §. 1. vbi Hippol. n. 5. ff. de falsis, Anan. in cap. 1. num. 15. de crimine falsi, Albert. de testib. p. 2. n. 1. Aufier. eod. tract. n. 39. & 76. D. Thom. 2. 2. q. 71. art. 4. in corpore, Cou. in reg. peccatum p. 2. §. 3. num. 2. & in cap. quauis pactum, p. 1. §. 7. num. 5. Menoch. de arbitrar. casu 310. Ratio est, quia per receptionem pretij violatur integritas, & veritas, quae in iudicio necessaria est, siquidem testis pretium accipiens non tam liberè testificatur, nec pra-

Te 2

femur

fumitur dicere veritatem, eo quod numerum exce-
cant prudentes, & subvertunt verba iutorum, ne
veritatem intelligant, ut legitur *Demeron. cap. 17.*
quæ quidem ratio concludit etiam quando ab utra-
que parte pretium recipitur; licet enim testis in di-
cendo testimonium veritatem de necessitate dicat,
& quoties id oportuerit ad dicendum testimonium
teneatur, ex Doctrina D. Thom. d. *quæst. 70. artic. 1.*
Nauar. in *cap. inter verba. corol. 63.* non tamen po-
test tacere, vel facere illud in quo falsitas, vel ali-
quo modo violatio integritatis reperitur, ac proinde
nil mirum si receptio ab utraque parte similiter re-
probetur.

Non obstat text. in *l. quoniam, C. de testib. & in cap. stantium, §. proferendo, de rescript. lib. 6.* quia responde-
tur in his iuribus receptionem, de qua ibi, non fie-
ri pro ipso testimonio, sed pro expensis, quas fa-
ciunt testes in ferendo testimonio, quas quidem non
solum testes recipere possunt, sed etiam de necessi-
tate illis persolvendæ sunt. Nec etiam obstat quod
Advocato licet pecuniarum, seu pretium recipere ab
illo, cuius causam defendit, d. *cap. non saret & l. sum-
ptus, ff. de pallio*, quia satisficit si dicas Advocati patro-
cinium, eo quod continet hominis ministerium, esse
pretio æstimabile, sicut etiam consilium Iurisperiti,
cùm sint actus scientiæ acquisitæ, ac proinde nil mi-
rum si pro illis pretium licet recipiantur, D. Thom.
d. *art. 4. Sot. de iustit. lib. 5. q. 8. art. 4. Nau. in man. c. 25.*
num. 30.

¶ Vt testes non conducantur pretio. Notatur ad hoc
quod testis corruptus promissione, pecunia, vel
alia re non probat, & de facto accusari potest, ut
per Rebuff. in *tract. de reprob. testium, n. 403. cum*
segg. Mascard. de probat. concl. 454. n. 1. & concl. 1358. n. 1.
Cardos. in *praxi iudicum, verbo, testis, n. 57.* late Farin.
in *praxi crimin. p. 2. q. 67. à n. 136.* vbi multipliciter
ampliat, & limitat, Amat. Roderic. de *forma videndi,*
seu examinandi processum, cap. 9. n. 3. versic. ceterum, &
n. 9. Mendez à Castro in praxi Lusitana, lib. 3. c. 13. à
num. 2.

¶ At nullus testimonium dicat, nisi ieiunus. Notatur
ad hoc quod ieiunus testimonium dicere debet, aliàs
non valet sua attestatio; de consuetudine tamen tes-
timonium siue ieiunus, siue non ieiunus dicere po-
terit, ut per Rebuff. de *reprob. testium, n. 230.* Mas-
card. de *probat. concl. 579. n. 5.* vbi etiam advertit quod
hic non ponitur prohibitio, sed quædam bona per-
suasio, quæ est quoddam quasi consilium.

Dum text. iste dicit in ieiunio esse testimonium
ferendum, variè à DD. explicatur, nonnulli enim
intelligunt procedere in illis locis tantum vbi ho-
mines qui testificantur, post potum aliquantulum
indiscreti censentur remanere, ex quorum numero
sunt Ioan. Andr. & alij in *presenti.* Alij verò existi-
mant text. procedere de honestate, & consilio, iuxta
cap. honestum 22. q. 5. ita gloss. Innoc. Bellam, Bald. &
Anan. uterque *n. 4. Imol. à n. 2.* & communis sententia
ex Mynsing. *n. 29. in presenti.* Sed verius est prædictam
ieiunii solemnitate in testimoniis ex præcepto de-
siderari, ita ut aliter attentio iure idoneus testis non
censeretur, quemadmodum aliæ solemnitates etiam
in testimoniis requirebantur, puta ut iuramenta in
Ecclesia propè Altare à testibus præstarentur, provt
tradit D. Thom. 2. 1. q. 89. *art. 10.* refert Sot. *lib. 8. de*
Iustit. q. 1. art. 10. col. 2. Conar. in *cap. quamvis, p. 1. in §. 1.*
quæ quidem solemnitates per desuetudinem antiqua-
tæ sunt, ut in specie fatetur Felin. in *presenti, n. 3.* &
iam in aliquibus constituerat text. in *cap. decrevit, 22.*
quæst. 5.

¶ Vnde ebrium non esse idoneum testem, tenent

Donat. à Fina *tom. 1. communium opinion. lib. 4. tit. 10.*
num. 154. pag. 530. Mascard. *conclus. 1358. num. 9.* &
d. conclus. 579. Rebuff. d. *tract. de reprob. testium,*
num. 201. Amat. Roderic. in *pract. de modo, & forma*
videndi, seu examinandi processum, cap. 9. n. 17. Farin.
in *praxi crimin. part. 2. quæst. 56 à num. 434. & n. 438.*
dicit procedere in penitus ebrio, ut non intelligat
quid agat, seu dicat; modica enim ebrietas à testifi-
cando testem non repellit, Mascard. *conclus. 579. à*
num. 8. Multa incommoda quæ ebrietas gignere so-
let, aliæque in detestationem huius vitij retuli in
tract. de offic. & potest. Episcop. part. 1. tit. 2. gloss. 11. à
num. 5.

In gloss. *Idonei*, ibi, & editum de testibus prohibi-
torum est, ut quilibet admittatur, qui non repellitur. Vi-
de Ordin. Regiam Lusitan. *lib. 3. tit. 56. in princ. HeCd.*
Amil. in tract. huius tit. in rubric. testis locus generalis,
n. 10. fol. 80. Rebuff. in *tract. de reprob. testium, n. 7.* Mas-
card. de *probat. concl. 1356. n. 1.* Menoch. *conf. 231. n. 6.*
Cur. Philipp. *p. 1. §. 17. n. 13.* Farin. d. *p. 2. q. 53. n. 1.* Amat.
Roder. de *practica, c. 9. n. 24.* Rota *decis. 147. n. 8.* apud
Farin. *p. 1. in recent.*

S V M M A R I V M.

- 1 Testium receptio facta contra non citatum nulla est.
- 2 Citanda est pars in receptione testium.
- 3 Adulteri,
- 4 Bannitus,
- 5 Blasphemus,
- 6 Calumniator condemnatus,
- 7 Carceratus de crimine, quod per sententiam infama-
ret,
- 8 Concubinarius manifestus,
- 9 Criminosus condemnatus,
- 10 Decolli,
- 11 Ebrius punitus,
- 12 Fustigatus, & ad trivires
transmissus,
- 13 Hereticus,
- 14 Histriones,
- 15 Lenones,
- 16 Lufores,
- 17 Malefici,
- 18 Meretrices,
- 19 Sodomita,
- 20 Jurarius,

tanquam viles, & in-
fames à testimonio re-
pellantur.

CAP. In nomine. II. Gregor.

Pars, vel eius defensor citari debet antequam re-
cipiantur testes; si verò noluerit venire, nec esset
excusatus aliqua inevitabili necessitate, tunc recipi
debet ac si venisset, si secus fiat, receptio non valet.
Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innocent. Collect.
Zabarell. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Hostien.
Panorm. Bald. Butr. Henric. Felin. Anchar. Barbat.
Dec. Guid. Papæ, Martin. Vran. Mynsing. Aretin.
Cujac. Vinian. in *ration. secundi libri iuris Pontificij,*
pag. 147. Alagona in *compend. iuris Canon. pag. 258.* re-
missiue Casal. in *annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.*
refertur ab Ant. August. collect. 1. *Decretal. lib. 2. tit. 13.*
cap. 3.

Collige ex text. in receptione testium esse par-
tem citandam, consonat apud Lusitanos Ordin. Reg.
lib. 3. tit. 1. §. 13. vbi patens meus, & apud Castellanos
l. 4. tit. 16. part. 3. vbi Gregor. Lop. & tenent Covarr.
lib. 2.

lib. 2. var. cap. 8. num. 5. Marian. de citat. art. 7. Maranta de ordine iudic. part. 6. cap. de citat. à num. 26. Bajard. ad Clarin. §. fin. quæst. 46. à num. 14. Vant. de nullit. tit. ex defectu citat. num. 54. Kirchon. tom. 1. commun. opinion. lib. 4. tit. 10. n. 36. pag. 514. Cuputaquen. decis. 4. n. 2. part. 3. Buratt. decis. 543. num. 14. Azenedo l. 110. à num. 48. tit. 17. lib. 4. noue recopil. Mascard. de probat. in procem. q. 5. à num. 36. & concl. 431. n. 1. & concl. 682. num. 1. & concl. 1366. num. 2. Tiraquel. in tract. res inter alios, à num. 29. Azin. in praxi Florent. §. 7. cap. 12. Afflict. Neapol. decis. 39. n. 3. Cacheran. Pedem. decis. 79. sub num. 19. Flam. Chartar. Genuens. decis. 21. num. 30. 34. & 36. Verall. decis. 275. n. 3. lib. 3. Stephan. Gratian. Marchia decis. 231. n. 5. Rebuff. de reprob. testium, à num. 70. Menoch. confil. 322. num. 46. Anton. Correa Lusitan. in fragmentis ad Ordin. Regiam Lusitan. lib. 5. fol. 28. num. 10. Farin. nouiss. Rota decis. 38. Cott. nouiss. Rom. decis. 64. num. 1. lib. 1. vol. 1. Blanchet. etiam decis. 311. num. 1. lib. 1. vol. 1. Ceuall. communium contra communes, quæst. 47. à n. 1. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 9. §. 1. in annot. num. 48. cum seqq. Bernard. Grænz. ad pract. Camera Imper. lib. 1. concl. 101. confid. 1. latissime cum ampliationibus, & limitationibus, Farinac. in praxi crimin. p. 2. tract. de oppositione contra personas testium, q. 72. Rota decis. 59. n. 2. & decis. 120. n. 1. apud Farin. part. 1. recent. Alberic. de test. p. 3. n. 1. Simanch. de catholic. institut. cap. 64. num. 28. Card. Mantic. de coniect. vltim. volunt. lib. 3. tit. 1. num. 16. Paril. conf. 83. num. 14. vol. 1. & conf. 83. num. 9. & conf. 145. n. 10. vol. 4. nouissime Hieron. Buccaron. de different. inter iudicia civilia, & crimin. differ. 101. à princ. vbi num. 8. post Menoch. conf. 366. num. 25. Honded. conf. 101. & seq. lib. 1. ac Farin. q. 72. num. 7. querit nunquid stylo, statuto, vel consuetudine introduci possit, quod testes examinentur parte non citata? Quæ quidem ex text. defumpta conclusio exceptis aliquibus casibus rectè procedit ex eo, quia facta tali citatione melius extorquetur veritas absque partis præiudicio, vt sententia iuste proferatur: accedit quod pars citata tempore, quo testimonium recipitur contra testem, quem non approbavit, talem exceptionem potest opponere, per quam omnino illius testimonium audiri, aut scribi impediatur, iuxta text. in cap. ex parte, & in cap. testimonium 54. infr. hoc tit. Nec obstat quod abens, ad quem citatio non peruenit, nec potuit peruenire, dicitur inauditus, & non citatus, fatentur omnes in cap. 1. per text. ibi. de caus. possess. & in l. de vnoquoque, ff. de re iudic. & tamen constat contra talem absentem posse recipi testimonium, itavt receptum validum sit, vt est text. in cap. perlatum 8. qui filij sint leg. & in cap. 1. qui matrimon. accus. poss. & in cap. quoniam frequenter, vt lite non contest. quia respondetur iura illa in d. cap. 1. & in d. cap. perlatum, agere de partibus per contumaciam absentibus, contra quas procedi potest sine citatione, maxime existentes in locis, in quibus ad illas citatio peruenire nequit.

Nullius momenti.] Ergo testis parte non citata examinatus, sed adhuc viuus, & non repetitus, nullum facit iudicium, de quo tamen an verum sit vide Felin. n. 3. & Dec. n. 54. in presenti, Anton. Gabr. comm. lib. 2. tit. de citat. concl. 1. n. 141. & 243. Mascard. de probat. lib. 1. q. 5. n. 37. Farin. d. q. 72. n. 89. latè Buccaron. d. differ. 101. ex n. 4.

Etiā vilissimi sunt testes.] Notatur ad hoc quod vilissimi testes reprobantur, vt per Rebuff. de reprob. testium, n. 68. in subsidium tamen admitti scribit Bart. in auth. testes, n. 2. C. hoc tit. quem refert Ioan. Baptista Costa de remed. subsid. remed. 70. n. 9. & aduerte quod testis inhabilitas inspicitur habito re-

Tom. I.

specu ad tempus depositionis, Rota decis. 147. n. 22. apud Farinac. p. 1. recent. Vnde huiusmodi hominum genera, quæ sequuntur, tanquam viles, & infames à testimonio repelluntur.

Adulteri, vt in cap. constituimus, & cap. similiter 3. q. 5. l. 3. lege Iulia, ff. hoc tit. Rebuff. d. tract. de reprob. testium, n. 32. vbi tenet hoc intelligendum, quando essent condemnati, alioquin maior pars hominum à testimonio repelleretur, Farin. in praxi crimin. q. 56. n. 28. & cum seqq.

Bannitus, vt per Mascard. concl. 1356. n. 38. Heft. 4. Emil. de testib. p. 1. verbo, Bannitus, fol. 323. Rebuff. d. tract. n. 54. Farin. q. 56. à n. 328.

Blasphemus, Mascard. concl. 1336. n. 39. Heft. Emil. 5. p. 1. verbo, Testis blasphemator, fol. 339. Rebuff. d. tract. n. 55. Farin. q. 56. n. 44. cum seqq. Steph. Gratian. discept. forens. c. 93. à n. 16.

Calumniator de calumnia condemnatus, Menoch. 6. de arbit. casu 322. n. 4. Mascard. concl. 1356. n. 47. Farin. q. 56. n. 459. Rebuff. d. tract. n. 61.

Carceratus de crimine, quod per sententiam infamaret, cap. si testes omnes, §. lege Iulia, & ibi gloss. verbo, vinculis 4. q. 2. l. 3. §. Iulia, §. hoc tit. Mascard. concl. 268. n. 1. & concl. 1356. n. 34. Rebuff. d. tract. n. 62. Farin. q. 56. num. 180.

Concubinari manifestus, Rebuff. d. tract. n. 93. 8. Farin. quæst. 56. à num. 284. & p. 4. decis. 40. num. 2. & decis. 125.

Criminosus condemnatus, l. 3. §. lege Iulia, & l. quæstum, ff. hoc tit. Rebuff. d. tract. n. 175. Farin. d. q. 56. n. 126. Nam testes non repelluntur ex eo quod fuerint de criminibus accusati, nisi fuerint confessi, vel condemnati, vel infamia ex eis irogetur eiusdem, vt per Hieron. Fernandez de Ottero Roman. lucubrat. disp. 18. n. 9.

Decocti, Mascard. de probat. concl. 733. num. 1. & 2. 10. Farinac. d. quæst. 56. num. 446. vbi n. 447. asserit hoc procedere in causis criminalibus secus in civilibus, & num. 448. intelligit dummodo ultra fallimentum non interueniat cessio bonorum, quia eo casu, id est, si fallitus etiam bonis cesserit, tanquam infamis infamia iuris à testificando repellitur ne dum in criminalibus, verum etiam in civilibus causis, refert Buccar. de differ. inter iudicia civil. & crimin. differ. 94. num. 9.

Ebrius, Donat. à Fina tom. 1. comm. opin. lib. 4. tit. 10. num. 154. pag. 530. Mascard. de probat. conclus. 1358. num. 9. Amat Roderic. in practice. cap. 9. num. 37. Farinac. quæst. 56. à numero 434. & numer. 438. dicit procedere in penitus ebrio, vt non intelligat quid agat, seu dicat, modica enim ebrietas à testificando testem non repellit, Mascard. conclus. 579. à num. 8.

Fugitatus, l. fustibus, C. ex quibus causis infamia irogetur, Mascard. concl. 1356. num. 38. Farinac. quæst. 56. n. 456. Rebuff. d. tract. de reprob. testium, numer. 224. vnde Rota decis. 664. n. 4. apud Farin. part. 1. in recent. censuit testem fugitatum, & ad tiremes transfusum tanquam infamem esse inhabilem ad testificandum.

Hæreticus, Rebuff. d. tract. n. 226. Menoch. conf. 149. 13. n. 28. Farin. d. q. 56. n. 206.

Histriones, Rebuff. d. tract. n. 225. Mascard. concl. 1356. Farin. d. q. 56. n. 439.

Lenones, Lasbletas, §. 1. ff. de his, qui notantur infam. 15. Crefc. de testib. decis. 1. Rebuff. d. tract. num. 329. Menoch. conf. 199. num. 22. Farinac. d. quæst. 56. num. 365. Mantic. decis. 142. num. 6. Mar. Anton. d. resolut. 28. num. 9.

Lulores, Grammat. decis. 116. num. 6. Azened. de 16

Tit. 3

sequen

498 Collectanea Doct. in lib II Decretal.

- exequenda mand. p. 2. c. 5. n. 12. Rebuff. d. tract. n. 311.*
Malcard. concl. 995. & concl. 1356. n. 29. Mar. Anton. var. lib. 1. resol. 28. Bobadil. in sua politica, lib. 5. c. 2. num. 50.
Farin. d. q. 56. n. 51. & 427. vbi n. 4. 9. allerit non requiritur quod is aliquando luserit, sed quod solitus sit ludere.
- 17 *Maleficus, cap. constituimus 3. q. 5. Rebuff. d. tract. num. 332.*
- 18 *Meretrix, Hyppol. conf. 88. n. 14. & conf. 101. n. 8. Bonacol. p. 1. commun. crimin. verbo, meretrix, fol. 113. & p. 2. verbo, testis, fol. 78. & tom. 1. commun. opin. lib. 4. tit. 10. n. 77. vbi Visian. n. 74. pag. 521. Rebuff. d. tract. n. 346. Clar. §. fin. q. 24. n. 14. Hieron. Magon. Lucensi decisi. 89. n. 4. Malcard. concl. 1063. n. 40. & concl. 1376. n. 20. & 66. Menoch. conf. 149. n. 19. & 20. Morla in emporio iuris, p. 1. tit. 1. in preiud. n. 78. Farin. part. 4. conf. 8. n. 15. Nam testis mulier vilis, & in onesta nihil probat, Rota decisi. 207. n. 1. & 3. apud Farin. p. 1. recent.*
- 19 *Sodomita, Nouel. reg. 216. n. 28. Malcard. concl. 1313. num. 6.*
- 20 *Vfurarius, Gemin. de usuris commento 4. in prefat. n. 4. Seraphin. de priuil. inuicem. priuil. 3. n. 46. Malcard. concl. 1356. n. 25. Rebuff. d. tract. n. 587. Farin. d. quest. 60. num. 77.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Mulier testificatur contra clericum cum de crimine agitur.*
- 2 *Fœmina in causis criminalibus criminaliter intentatis testis esse non potest.*
- 3 *Laici sunt idonei testes in causis criminalibus contra clericos vbi ex natura negotij veritas actu, & habitu sciri non potest.*
- 4 *Fœmina in criminali causa in defectum probationis admitti potest.*
- 5 *Testes inhabiles recipiuntur, quando ex facti, seu negotij natura alij testes haberi non possunt.*

C A P. Quoniam. III.

1 **M**ulier ad deponendum contra clericum admittitur quando agitur de crimine. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Zabar. Collect. Bellam. Ioan. Andr. Anchar. Imol. Anan. Hofr. Butr. Panormit. Bald. Innoc. Felin. Henric. Decian. Mynsing. Aretin. Martin. Vran. Cujac. Viuian. in rationali secundi libri iuris Pontif. pag. 148. Alagona in compend. iuris Canonici, pag. 258. remissive Catal. in annotat. & Ximen. in concordant. part. 1. defumitur ex B. Gregor. lib. 2. epist. 16. indi. 11. & refertur ab Anton. August. collect. 1. Decretal. lib. 2. tit. 1. c. 4.

Collige ex text. mulieres non obstante fœmineo defectu posse admitti ad testificandum, idem probat text. à contrario sensu in l. 3. §. lege, ibi, quæ ut palam questum faciat, ff. hoc tir. text. opt. in l. ex eo 19. ff. eod. & in cap. ex eo 15. quest. 3. & in cap. super eo il. 2. in princ. hoc tir. tradunt gloss. verbo mulieres, Innoc. Bald. Abb. & Felin. num. 1. Dec. num. 5. Imol. num. 3. Mynsing. à num. 2. & alij DD. communiter in presenti, gloss. verbo fœminas, in cap. forus, de verbor. signif. & verbo mulier, in §. testes, Instit. de testam. & verbo fœminas, in cap. tam liseris, infr. hoc tit. gloss. in sum. 15. q. 3. resoluunt Alber. & alij in d. §. mulier, Syluest. verbo testis, num. 1. Anfret. de reprob. testium, num. 69. Gom. tom. 3. variat. cap. 2. num. 13. Duen. reg. 315. Roland. conf. 7. n. 12. lib. 1. & conf. 24. num. 13. eod. lib. Malcard. concl. 764.

à princip. Ordin. Regia Lusitan. lib. 3. tit. 56. vbi patens meus. Licet enim antiquissimo iure nullius testimonij ius mulieribus concederetur, nisi tantum virgini Vestali, vt scribit Anil. Gell. notitium Anticarum lib. 6. cap. 7. tamen ex postfacto à iure habilitata fuerunt ad dicendum testimonium. Nec obstat text. in cap. mulierum 11. quest. 5. vbi dicit simpliciter mulierem non posse dicere testimonium, satisfic enim si aduertat text. illum esse S. Ambrosij, qui principaliter intendit subiectionem mulieris, quam marito suo exhibere teneretur, ad quod ostendendum enarrat plura, quæ licet mulier facere possit, tamen sine obedientia nequaquam eidem licere constituit.

Mulieres.] Notatur ad hoc quod fœmina in causis criminalibus testis esse non potest, vt per Clar. in §. vit. q. 14. n. 4. Alciat. reg. 1. preiump. 47. n. 4. Mench. quest. frequent. c. 30. n. 1. Malcard. de probat. concl. 702. Soar. in thesauro recepti. lit. M. n. 14. Menoch. de preiump. lib. 6. q. 47. n. 46. cum seqq. Rebuff. in tract. de reprob. testium, n. 354. Morla in emporio iuris, p. 1. tit. 1. in preiud. n. 78. Martin. Delr. disquisit. magic. lib. 5. quest. 12. pag. 45. Farin. in praxi crimin. p. 2. quest. 19. à num. 1. & part. 4. conf. 36. num. 14. & 16. Buccaron. de different. inter iudicia civilia & criminalia. differ. 78. num. 6. nisi sit causa criminalis civiliter mora, Duen. reg. 315. vers. limita primò, Malcard. de probat. concl. 962. num. vlt.

Quod de causa civile, &c.] Notatur ad hoc quod licet in criminalibus mulieres, & laici non sint idonei testes contra clericos, vbi tamen ex natura negotij veritas actu, & habitu sciri non potest, quam per laicos, tunc sunt idonei testes, vt per Viu. tom. 1. commun. opin. lib. 4. tit. 1. o. n. 131. vers. imò sublimitatur, pag. 525. Tiraq. in tract. le mort. p. 6. declar. 1. num. 14. Nam mulier in criminali causa in defectum probationis admitti potest, vt per Alex. Trentacinq. var. resolut. lib. 1. tit. de testibus, resol. 11. num. 3. Et testes inhabiles recipiuntur quando ex facti, seu negotij natura alij testes haberi non possunt, vt per Hyppol. sing. 73. & conf. 41. num. 6. Rebuff. de reprobatione testium, n. 354. & 425.

S V M M A R I V M.

- 1 *Principalis persona admittitur in testem, vbi agitur de correctione, & de peccato impediendo.*
- 2 *Testes duo sufficiunt ad perfectam probationem inducendam in qualibet causa tam prophana, quam Ecclesiastica.*
- 3 *Testi unico vt plena fides adhibeatur an à statuto, vel à Principe fieri possit, ostenditur.*
- 4 *Testi unico consentientibus partibus plena fides adhiberi potest.*
- 5 *Testi unico de re sua, vel contra producentem testificantem plena fides adhibetur.*
- 6 *Testi unico creditur quando non agitur de alicuius preiudicio.*
- 7 *Clericus probatur per unum testem quando tractatur de nemini preiudicium inferendo.*
- 8 *Causæ parue quantitatatis, & breuiore probantur per unum testem.*
- 9 *Testis unus probat, quando agitur de impediendo matrimonium antequam contrahatur.*
- 10 *Testis unicuique in civilibus concurrentibus aliquibus presumptionibus plene probat.*
- 11 *Officiali dicenti se nuntiasse, vel citasse creditur.*
- 12 *Testis unicuique probat, quando sumus in probatione actus, in quo impossibile, vel saltem difficile est habere plures testes.*

De Testibus, & attestationibus, Tit. XX. 499

- 13 Confessio penitentialis,
- 14 Ignorantia verisimilis causæ,
- 15 Qualitas alicuius rei,
- 16 Innocentia,
- 17 Appellatio à sententia,
- 18 Possessio in iudicio manutentionis,
- 19 Bona fides,
- 20 Absolutio ab excommunicatione,
- 21 Mala fides,
- 22 Mendacium, vel maleficium,
- 23 Excusatio querelantis ab expensis,
- 24 Baptismus,
- 25 Consecratio Ecclesie,
- 26 Deponens de facto, quod ipse tractauit tanquam mediator,
- 28 Scientia,
- 30 Beneficij valor,
- 31 Testes singulares non probant, nec ad probationem faciendam coniunguntur.
- 32 Heresis crimen,
- 33 Sodomia delictum,
- 34 Tempus, quod non est de substantia negotij,
- 35 Officium, status, & qualitas personæ, si sint singulares singularitate admimiculata,
- 36 Origo una, & causa una promouens ex pluribus actibus,
- 37 Totum unum,
- 38 Possessio in genere articulata,
- 39 Iurisdictio in genere,
- 40 Dominium,
- 41 Consuetudo,
- 42 Virginitas,
- 43 Inhonesta, & meretricia vita, vel diffamatio in genere,
- 44 Fama,
- 45 Infamia facti,
- 46 Furor,
- 47 Dementia,
- 48 Mala fides,
- 49 Mina dummodo testes sint concordēs in illarum qualitate, licet discordes in loco, & tempore.
- 50 Dolus,
- 51 Simonia,
- 52 Simulatio,
- 53 Consanguinitas,
- 54 Etas,
- 55 Electio sepulture,
- 56 Præiudicium modicum,
- 57 Filiationis possessio,
- 58 Mens,
- 59 Hereditatis aditio,
- 60 Confines,
- 61 Sacerdotium,
- 62 Irregularitas,
- 63 Voluntatis declaratio,
- 64 Habitatio,
- 65 Animus alicuius,
- 66 Societas,
- 67 Dotis causa,
- 68 Penitentiali in foro,
- 70 Adulterium,
- 74 Voluntas præsumpta hominis,
- 75 Scientia alicuius,
- 76 Decimarum perceptio,

per unicum testem probatur.

per testes singulares probantur.

- 71 Testes singulares probant iunctis admimiculis.
- 72 Testes singulares probant si sint nobiles, probata fidei, & verisimilia deponant.
- 77 Testes in dubio non præsumuntur singulares, sed contra testes.

CAP. In omni negotio. IV.

Paschal.

P Rincipalis persona dicens verum habetur pro vno teste, & si alium secum ducit sunt duo testes, si duos erunt tres testes, iuxta denuntiationem post correctionem fraternam *Matth. 18. & Luca 17.* Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Collect. Zabarell. Bellam. Ioan. Andr. Innoc. Anan. Hostiens. Bald. Panorm. Felin. Henric. Anchast. Butr. Dec. Mynsing. Martin. Vran. Aretin. Guid. Papæ, Cuiac. Viuian. in *raison. secundi libri Pontif. pag. 148.* Alagona in *compend. iuris Canon. pag. 258.* remissuè Casal. in *annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.* refertur ab Aaton. August. collect. 1. *Decret. lib. 2. tit. 13. cap. 4.*

Collige ex text. quod in qualibet causa tam profana quam etiam Ecclesiastica, vel spiritali duo testes sufficiunt ad perfectam probationem inducendam, vnus verò non probat, vide Crot. de *testibus. n. 208.* Gabr. *commun. tit. de testib. concl. 1.* Menoch. de *arbitr. casu 99. n. 19.* Magdalen. in *tract. de rum. testium in testam. requisito. c. 1. n. 1. cum seqq.* Mascard. de *probat. in præfat. lib. 1. q. 5. n. 117.* plures refert Doctores Cened. ad *Decretum collect. 9. n. 3* quibus adde Aldouin. *conf. 14. n. 27. & conf. 22. n. 12. & conf. 26. à n. 37.* Peregr. *conf. 2. n. 38. vers. ad condemnationem. lib. 1. Ceuall. commun. contra commun. q. 494. n. 1.* Fr. Ludon. Miranda de *ordine iudic. q. 23. art. 1.* Valasc. *conf. 73.* Cald. Pereira q. *forens. conf. 26. n. 11.* Farin. in *praxi crimin. p. 2. de opposit. contra personas testium. q. 63. n. 1. & à n. 232. cum seqq.* Curia Philip. p. 1. §. 17. à n. 23. Stephan. Gratian. *discepr. forens. c. 140. n. 4.* Amat. Roder. in *praxi. & modo videndis seu examinandi processum. c. 7. de forma probat. à n. 18.* Aldrete de *religiosa disciplina tuenda. lib. 2. c. 3.* Rota *decis. 343. n. 5.* apud Farin. p. 1. *recent. & decis. 251. n. 1.* ead. p. 1. & *decis. 677. n. 3. p. 2. & decis. 691. n. 4. ead. p. 2. recent.*

Amplia vt nec statuto, nec constitutione, nec etiam à Principe, vel à Papa fieri possit, vt vnico testi plena adhibeatur fides, vide Tiraquel. in *tract. de iudicio in rebus exiguis, in princ. vers. secunda ratio est.* Mascard. de *probat. in proem. q. 11. n. 10. vers. primum igitur.* Rodolphin. de *suprema, & absoluta Principis potestate. c. 6. n. 24. cum seqq.* Aldouin. *conf. 26. n. 38.* Farin. d. q. 63. n. 8. vbi n. 3. ampliat etiam in teste Senatoria, aut præsidiali dignitate constituto, & n. 14. resoluit quod nec favore piæ causæ vnus testis probat. Intellege hanc ampliationem procedere in arduis, & sic in criminalibus, & vbi agitur de poena corporis afflictiva, vt tenent Scacc. in *tract. de iudic. caus. civil. lib. 2. c. 9. dub. 9. sub n. 43. 2. 4. 38. & 440.* Buccaron. de *different. inter iudicia civilia & crimin. differ. 82. n. 3. & ex n. 8.* & hinc pronenit vt nec testimonium ipsius Papæ, seu Regis sufficeret ad infligendam poenam vltimi supplicij Mohedan. *decis. 271.* Seraphin. *decis. 972.* In leuibus verò, & in causis modici præiudicij poterit Papa interpretando limitare ius diuinum ex causa, & sic facere constitutionem, vt vni dumtaxat testi plena fides adhibeatur, vt aduertit Scacc. d. c. 9. dub. 9. n. 396. & Buccaron. d. *differ. 82. n. 2.*

Te 4 Limita

- 4 Limita primò, ut non procedat de consensu partium, quia illis consentientibus vnico testi plena fides adhiberi potest, Myning. cent. 5. obliuunt. 26. Tutzan. tom. 1. commun. opin. lib. 4. tit. 1. de rebus creditis, num. 104. pag. 445. Soar. in thesauro sentent. lit. T. num. 108. Mench. frequent. cap. 29. num. 4. Menoch. conf. 315. num. 11. Guttier. in l. nemo potest, num. 38. ff. de legat. 1. Mascard. d. q. 11. n. 11. & concl. 385. num. 5. Ranchin. p. 4. concl. 110. Cald. Pereira in l. si curatorem, verbo, vel aduersarij dolo, num. 2. Farinac. d. quest. 63. à num. 18.
- 5 Secundò limita quando ipse de re sua testatur, vel testis testificatur contra producentem, Crot. de testibus, num. 209. Ioseph Ludou. concl. 70. verj. fallit primò, Gabr. d. tit. de testibus, concl. 15. num. 38. Menoch. de arbit. casu 99. à num. 13. Viuian. decif. 172. Mascard. d. quest. 11. num. 15. Menoch. conf. 1. n. 255. & con. 21. num. 14. & conf. 22. num. 4. & conf. 23. num. 1. cum seq. & conf. 60. num. 17. & conf. 380. n. 11. Mar. Antonin. var. lib. 2. resol. 7. num. 4. Farinac. d. quest. 63. num. 207. cum seq. & part. 4. consil. 6. num. 17. 55. & 10. Surd. decif. 284. n. 18. Stephan. Gratian. discept. forens. c. 111. n. 23. cum seq. & c. 151. à n. 23. & c. 950. n. 28. At verò secundum obseruantiam Rotæ Romanæ testis vnus de facto proprio non probat, plenè Rot. decif. 810. n. 1. p. 4. diuersi. decif. 244. n. 1. apud Farin. p. 2. recent. & decif. 286. num. 1. part. 1. censuit testem vnicum non probare plenè contra producentem, quia producens testem censetur illius personam solum approbare, non autem dictum. Greg. decif. 215. num. 5. vbi adden. num. 9. Canaler. decif. 154. num. 3. & decif. 366. num. 5. & fuit dictum in Tullen. inuisionis 3. Iulij 1628. coram Card. Virili. Si autem postea eius depositionem in iudicio reproducere, plene contra ipsum probaret, quia reproducendo censeretur illam approbare, vt distinguendo tradunt Honded. con. 81. num. 50. & 51. lib. 2. Farin. d. q. 62. num. 243. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 699. num. 21. & cap. 353. num. 15.
- 6 Tertio limita quando non agitur de alicuius præiudicio, Nell. de testibus, n. 85. casu 9. & n. 87. v. fine, Campeg. cod. trakt. reg. 93. fallent. 3. Crot. num. 213. & seq. Mascard. d. q. 11. num. 14. Farinac. d. quest. 63. num. 26.
- 7 Quartò limita in probando clericum, quando tractatur de nemini præiudicium inferendo, Crauet. conf. 613. num. 13. & conf. 616. num. 18. vol. 4. Couar. pract. cap. 33. num. 3. Gerard. sing. 19. Rebuff. in trakt. nominat. q. 32. num. 14. Mascard. concl. 301. numero 4. Camill. Borrell. in summa omnium decif. tit. 7. de Clericis, & Sacerd. à num. 12. Bellet. disquisit. clerical. part. 1. tit. de favore clericali. canonis, §. 14. numero 17. vbi etiam secus dicit vbi ageretur de præiudicio tercij.
- 8 Quintò limita quando agitur de causis modicis, parua quantitatis, breuioribus, & quæ summarie expelluntur, Hyppol. sing. 43. ad finem, Maranta de ordine iudic. part. 2. dist. 9. num. 75. Gabr. d. tit. de testibus, concl. 1. n. 45. Mascard. d. quest. 11. n. 19. Farinac. d. q. 63. n. 30. Cardoso in praxi iudicium, & aduocat. verbo, testis, num. 45.
- 9 Sextò limita quando agitur de impediendo matrimonium antequam contrahatur, Cardoso. d. verbo, testis, n. 43. Farinac. d. quest. 63. n. 48. Fulc. lit. C. sing. 20. in fine.
- 10 Septimò limita quando in civilibus cum vnico teste concurrerent præsumptiones aliquæ, tunc enim videtur induci plena probatio, Decian. conf. 92. n. 8. lib. 1. Farin. d. quest. 63. à num. 35. Cardoso. d. verbo testis, n. 44. Caputaq. decif. 271. & 296. part. Achil.

decif. 3. n. 6. de testib. Verall. decif. 271. n. 2. p. 3. Mantico. decif. 326. n. 4. Beltramin. in annot. ad decif. 170. Gregorij n. 9. Rot. decif. 244. n. 4. p. 1. & decif. 19. n. 3. & 4. p. 2. recent. & coram R. D. meo Coccino Decano decif. 462. inter eius impressas, & in Romana fideicommissi 12. Ianuarij 1625. coram bonæ mem. Vbaldo, & in Vrbevetana dotis 3. Martij 1617. coram bonæ mem. Buratto.

Octauò limita in officiali, cui solum dicenti sententiasse, vel citasse creditur, Nell. de testib. n. 85. casu 18. Farin. d. q. 63. n. 40. & 41.

Decimò limita quando sumus in probatione actus, in quo impossibile, vel saltem difficile est habere plures testes, per text. in l. 1. §. fin. ff. de verbor. obligat. Hyppol. in l. si quis ne q. n. 184. ff. de quest. Mascard. d. q. 11. n. 18. Farin. d. q. 63. n. 18. Veluti quotiescunque Sacerdoti data fuisset à tali confitente facultas, vt confessionem manifestaret, & huiusmodi sacerdos esset fide dignus, tunc crederetur dicto illius sacerdoti, & sic dictum vnus testis in hoc casu plenè probat, Felin. in cap. nemo, in princ. de simon. Anonin. Gabr. comm. tit. de testib. concl. 1. n. 28. Mascard. de probat. concl. 177. n. 9. Cened. ad Decretum collect. 60. num. 2. propè fin.

Vndecimò limita in probatione confessionis penitentialis, Farin. d. q. 63. n. 37.

Duodecimò limita in probanda ignorantia verifimilis causæ. Farin. d. q. 63. n. 9.

Decimotertio limita in probanda qualitate alicuius rei, Surd. decif. 166. n. 18.

Decimoquartò limita in probanda innocentia, 16. Mascard. conclus. 904. num. 10. & conclus. 491. num. 17. & 18. Farinac. d. quest. 63. num. 45. & part. 4. conf. 60. num. 102.

Decimoquintò limita in probatione appellationis à sententia, Mascard. concl. 114. in fine.

Decimosextò limita in probando possessório, Ca. 18. rot. de i. 126. Stephan. Gratian. Marchie dec. 192. Farin. d. quest. 63. n. 6. quia testis vnicus bene probat possessionem in iudicio manutentionis, Grat. conf. 110. num. 8. lib. 2. Rota decif. 511. n. 8. part. 1. apud Farin. in recent. & sic in interdito retinendæ summariissimo, Neuiz. conf. 8. num. 11. Menoch. remed. ult. retin. n. 34. Buratt. decif. 522. num. 6. Canaler. decif. 44. num. 1. & decif. 223. num. 1. in quo sufficiunt leuiore probationes, Dec. conf. 56. num. 1. Alexand. conf. 103. num. 3. lib. 1. Canaler. decif. 228. num. 1. Et quod testis vnicus sufficiat in iudicio manutentionis ad probandum quod possessio fuerit capitalis, tenuit Rot. Iadren. Canonicius 5. Iulij 1621. coram bonæ memoriæ Vbaldo sen.

Decimoseptimò limita in probanda bona fide, 19. Mascard. concl. 232. Surd. dec. 149. n. 2. Burgos de Pace conf. 40. n. 16.

Decimooctauò limita in probanda absolutione ab excommunicatione, Mascard. concl. 12. n. 3.

Decimononò limita in probanda mala fide, Burgos de Pace conf. 40. n. 16. Gama dec. 290. n. 2. Mascard. concl. 231.

Vigestimò limita in probando mendacio, vel maleficio, Hortens. Caualean. in pract. de testibus, p. 2. n. 126. & 127.

Vigesimo primò limita quando agitur de excusando querelantem ab expensis, Carot. decif. 67. quem refert Aloys. Ricc. in collect. dec. p. 2. collect. 224. in med.

Vigesimo secundò limita quando probatur aliquem fuisse baptizatum, gloss. fin. in fin. cap. super 51. de testib. Farin. d. q. 63. num. 24. optimè P. Paul. Comitot. resp. moral. lib. 1. q. 1. num. 5. Bajard. ad Clar. §. affinitas, num. 17.

Vigesimo

- 25 Vigesimo tertio limita in probanda consecratione Ecclesiae, d. gloss. fin. in d. cap. nuper, Malfard. concl. 415. num. 4. Azor. in fit. moral. part. 1. lib. 10 cap. 26. quest. 11. Ioan. Baptista Costa de remed. subsid. remed. 11. n. 6. in fine.
- 26 Vigesimo quarto limita in teste, qui deponit de facto, quod ipse tractavit tanquam mediator, quia planè probat, Caputaq. decis. 367.
- 27 Vigesimo quinto limita quando vnus testis aduersus suum commodum testificatur, quia plenè ei creditur, Anton. Faber in suo Codice, sub tit. de testibus, diffinit. 10.
- 28 Vigesimo sexto limita in probanda scientia, vt per Surd. decis. 221. num. 11. Anton. Monach. Florent. dec. 41. num. 6.
- 29 Vigesimo septimo limita in Episcopis, cum vnus testimonio credatur in foro seculari, ex privilegio ab Imperatore Episcopis ob reuerentiam concessio, vt habetur in cap. quicumque 11. q. 1. tenent Mar. Anton. Genuen. in pract. Ecclesiast. q. 678.
- 30 Vigesimo octauo limita in probando valore beneficii, Agid. decis. 113. Crot. decis. 197. Caf. de Grassis decis. 9. alia 1. de except. quos refert Mant. dec. 193. num. 4. Et quod ad probandum valorem obtentorum sufficiat dictum vnus testis tradunt Caputaq. decis. 173. num. 7. p. 1. Rota decis. 10. num. 4. p. 2. recent. Cauter. dec. 517. num. 5. Et quod testis vnico in sua arte credatur in subsidium, tradit Ioan. Baptista Cost. de remed. subsid. remed. 70. n. 17.
- 31 Vnde testes singulares non probare, nec ad probationem faciendam coniungi, tenent Lanfranc. de testibus, num. 26. Crot. eod. tract. p. 7. num. 317. & 319. Monticell. in reperi. testium, rub. testes singulares, Cotta in memorab. verbo, testes singulares, Rebuff. de reprob. testium, à num. 512. Hippol. sing. 114. Menoch. conf. 175. num. 13. & conf. 186. n. 24. cum segg. Malfard. de prob. concl. 347. num. 56. Sayro in clau. Regia, lib. 12. cap. 21. n. 15. Surd. conf. 303. num. 31. Flores var. lib. 3. quest. 22. à n. 37. Fr. Ludou. Mirand. de ordine iud. quest. 23. art. 4. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 144. à num. 24. Amat. Roderic. in pract. de modo, & forma videndi, seu examinandi processum, cap. 7. de forma prob. num. 60. Morla in emporio iuris, part. 1. tit. 11. in prelud. num. 50. Ignat. del Villar. in solna respons. lib. 1. resp. 9. latè Farin. in praxi crimin. part. 2. de oppositione contra personas testium, quest. 64. Buccaron. de different. inter iudicia civilia & crimin. diff. 68. Flamin. Paril. de confid. benefic. quest. 67. à n. 4. Itavt minus probent mille testes singulares, quam vnus, Morla d. tit. 11. in prelud. num. 51. Farinac. d. quest. 64. num. 39. Aldouin. conf. 53. num. 5. Hortens. Cavalcan. in pract. de testibus, part. 2. num. 135. Mendez à Castro in praxi Lusitana, lib. 3. cap. 35. num. 7. Mant. decis. 211. num. 7. & decis. 185. num. 6. & decis. 280. num. 7. & decis. 373. num. 9. & decis. 147. n. 3. & decis. 162. n. 7. & decis. 210. n. 3.
- 32 Primo limita in causa hæresis, quæ probatur per testes singulares. Ita Guid. Papæ quest. 44. Boer. decis. 23. num. 44. Franc. Curt. in tract. de testib. concl. 37. à num. 77. Anton. Gabr. commun. tit. de testibus, concl. 2. num. 41. Viuian. in suis communib. opinion. verbo, testes singulares, Caccialup. in reperi. admonendi, à num. 84. vbi Iason. num. 256. Hippol. conf. 1. num. 41. & 46. & 58. & conf. 39. num. 22. ad finem, Anton Gom. var. tom. 3. cap. 12. n. 12. Albert. de agnosc. assertio. c. 1. q. 16. n. 51. Moncel. in rubr. testes in crimine hæresis, vers. 1. cum segg. Zanchin. in pract. de hæret. cap. 16. n. 6. Mench. de success. creat. lib. 2. §. 4. num. 45. plures refert Doctores, & sequitur Farinac. d. quest. 64. num. 201. Contrariam tamen opinionem sequuntur Nell. de testibus, num. 213. vers. ad probandum certum crimen hæresis,

Palat. in allegat. hæresis, §. 12. Simanch. in tract. de hæret. tit. 64. rub. de testibus, à num. 69. Brun. eod. tract. lib. 4. cap. 9. Rojas part. 2. assert. 6. num. 124. cum segg. & sing. 204. num. 2. Eimeric. in directorio Inquisit. p. 3. quest. 72. num. 1. vbi Penia comment. 121. col. 1. vers. primum est. Malfard. concl. 56. Menoch. conf. 82. num. 139. & conf. 149. num. 17. & 44. Delr. disquisit. magic. lib. 5. quest. 9. & 10. col. 448. cum segg. Sayro in clau. Regia, lib. 12. cap. 21. num. 16. Fr. Ludou. Mirand. de ordine iudic. q. 23. art. 4. quest. vnic in fine, Cenall. communium contra commun. quest. 721. Morla d. tit. 11. in prelud. num. 51. Ignat. del Villar. d. resp. 9. n. 38. cum segg. & n. 40. sublimitat, etiam si cum testibus singularibus concurrat fama publica.

Secundò limita in delicto sodomie ex pragmatica 33 anni 1598. edita Martiti, qua attenta ex testibus singularibus deponentibus ex actibus singularibus cum aliis probationibus ibi contentis ad condemnationem pœnæ ordinariæ deneniri potest, de qua testatur Ignat. del Villar. d. resp. 9. n. 40.

Tertio limita in testibus singularibus circa tempus, 34 quando illud non est de substantia negotij, quia si de eo interrogetur, sufficit respondere se de eo non recordari, quod esset secus respectu loci, nam si testis interrogatus de loco delicti respondeat se non recordari, non probaretur ita Ignat. del Villar. d. resp. 9. à n. 42. cum segg. & per conclusiones latius Farin. d. q. 64. à num. 95.

Quartò limita in testibus singularibus singularitate adminiculatua, quando agitur de probando officio, statum, & qualitate personæ, quæ omnia includunt sub se plures actus particulares, & conficiuntur ex diuersis actibus, & sunt sicut quodlibet integrale, & faciunt plenam fidem. Item Flores de Mena d. q. 22. num. 43.

Quintò limita quando agitur de probando vnam 36 originem, & vnam causam pronenientem ex pluribus actibus. Vide Aym. de antiquis. tempor. part. 4. vers. sed enim, num. 14. quem refert Farinac. d. quest. 64. num. 159.

Sextò limita quando agitur de probando vnum 37 totum, nam tunc testes singulares deponentes de diuersis partibus bene probant illud totum, Farinac. d. q. 64. n. 160. vbi n. 161. resoluit procedere quando producent testes expressè capitularet de partibus, vel de actibus inferentibus totum. Sic etiam testes deponentes de diuersis summis censentur contestes in minori quantitate, & illam probant aded quòd iudex potest ex illorum depositionibus condemnare in minori quantitate, Alex. in l. 1. §. si stipulanti, n. 12. ff. de verbor. oblig. & conf. 54. n. 7. lib. 5. Hieron. Gabr. conf. 168. n. 101. lib. 1. Afflict. decis. 240. n. 3. in 2. dub. Rot. in Caietana oleis 12. Nouenbris 1627. coram R. P. D. Duran. & in Marsicen. beneficior. 20. Martij 1628. coram R. P. D. meo Pironano, refert Ferentil. in annot. ad decis. 468. Buratt. lit. A.

Septimò limita in probanda possessione in genere 38 articulata, Cuputaq. decis. 269. part. 3. Gabr. tit. de testibus, concl. 2. n. 32. & 34. Ozalc. Pedem. decis. 99. à n. 25. Aldouin. conf. 45. num. 30. Flores d. quest. 22. num. 42. Farinac. d. quest. 64. à num. 164. Anton. Monach. Lucensi decis. 35. num. 16. Moneta tract. de decimis, cap. 5. num. 80. Castro conf. 15. num. 1. vers. secundo 3 vol. 1. Rota decis. 511. num. 8. apud Farinac. part. 1. recent. Buratt. decis. 271. num. 6. Flamin. Paril. d. quest. 67. num. 15.

Octauò limita in probanda in iurisdictione in genere 39 nete, vide Hippolyt. conf. 7. num. 27. cum segg. lib. 1. Gabr. d. concl. 2. num. 22. Malfard. concl. 947. Farinac. d. quest. 22. num. 42. & d. quest. 64. num. 182. Ioseph. de Sella

- Sesse *Arag. dec. 366. num. 10. Nat. conf. 672. num. 8. Accin. conf. 42. num. 3. vers. secundò principaliter*, Card. Cualet. *decif. 161. num. 7. Rota in Marfi. eniur. ditionis 16. Ianuarij 1617. coram bonæ mem. Buratto inter eius impressas decif. 219. n. 1. Flamin. Parif. de confid. benefic. 9. 67. n. 13.*
- 40 Nonò limita probando dominio. Vide Flores d. 9. n. 42.
- 41 Decimò limita in probanda consuetudine, Mascard. *concl. 423. num. 8. & concl. 424. num. 11. & 62. Ozaf. Pedem. decif. 99. num. 27. Flamin. d. q. 67. num. 14. Farin. d. quæst. 64. numero 690. vbi num. 191. plures citat* Doctores contrarium tenentes, Cardin. Tusch. *lit. C. concl. 878. num. 24. Anton. Monach. Florent. decif. 47. num. 33.*
- 42 Undecimò limita in probanda usura, vide Covar. *var. lib. 3. cap. 3. num. 5. vers. verum quoties*, Gabr. d. *concl. 2. num. 28. Mascard. concl. 1417. Perez l. 8. tit. 15. lib. 2. Ordin. pag. 360. Auend. de exequendis mand. p. 2. cap. 29. num. 2. Gemin. de usura, commento 5. in prafat. num. 26. cum seqq. Menoch. de arbit. casu 135. num. 28. Cardoso in praxi iudicum, verbo, usura, num. 19. in med. Pradil. in summa legum pœnal. part. 1. cap. 30. numero 4. Farin. d. q. 64. num. 195. Ignat. del Villar. d. resp. 9. n. 18. Flores d. q. 22. num. 43. Joseph de Sesse d. decif. 166. n. 9. Cardin. Mantic. de iacitis, & ambig. conuert. lib. 8. tit. 19. num. 5. Sigism. Scacc. in tract. de iudic. causar. civil. & crim. lib. 2. dub. 9. cap. 9. num. 471. Buccaron. de different. inter iudicia civilia & crimin. different. 133. num. 25.*
- 43 Duodecimò limita quando agitur de probando inhonestam, & meretriciam vitâ alicuius mulieris, vel diffamationem in genere, Crammat. *decif. 107. n. 9. Bajard. ad Clar. §. stuprum, numero 19. Joseph Ludon. concl. 64. vers. & ad probandum*, Mascard. *concl. 1063. num. 37. Farin. d. p. 64. num. 223. Flores d. quæst. 22. n. 43. Bellet. disquisit. cleric. part. 1. tit. de favore cleric. reali. §. 4. num. 89.*
- 44 Decimotertio limita in probanda fama, Mascard. *concl. 236. & concl. 749. num. 25. Flamin. d. quæst. 67. n. 16. Farin. quæst. 45. à num. 265. & d. quæst. 64. numero 251.*
- 45 Decimoquarto limita in probanda infamia facti, Covar. *lib. 3. var. cap. 3. num. 5. in princ. Farin. d. q. 60. num. 254.*
- 46 Decimoquarto limita in probando favore, Marant. *in reper. l. 1. potest, num. 130. vers. prædictis adde, ff. de acq. hered. Herculan. in tract. de negativa, num. 157. ad finem*, Flamin. d. q. 67. num. 19. Gabr. d. *concl. 2. num. 42. Mascard. concl. 827. num. 7. & concl. 1045. num. 33. Farin. d. q. 64. num. 259. Cald. Pereira q. forens. conf. 24. num. 7.*
- 47 Decimosexto limita in probanda dementia, Burgos de Pace *conf. 11. n. 10.*
- 48 Decimoseptimò limita in probanda mala fide, & sententia, Surd. *conf. 373. n. 24. Farin. d. q. 64. n. 257. & 294.*
- 49 Decimooctauò limita in probatione minarum, dummodo sint concordēs in illarum qualitate, licet discordēs in loco, & tempore, Gabr. d. *concl. 2. n. 56. Farin. quæst. 45. num. 41. & 42. quæst. 50. numero 41. & quæst. 64. num. 275. cum seqq. Bajard. ad Clar. §. fin. quæst. 21. num. 141. Buratt. decif. 205. num. 11.*
- 50 Decimononò limita in probatione doli, Farinac. d. *quæst. 64. n. 273. & p. 4. conf. 40. n. 7.*
- 51 Vigesimo limita in probatione simoniæ, Hippol. *conf. 1. tom. 27. Farin. d. q. 64. n. 27. & p. 4. conf. 75. n. 9. non admittuntur tamen per Rotam, præsertim ad effectum priuationis*, Putc. *decif. 271. num. 11. lib. 2. Seraphin. decif. 1029. num. 11. & seqq. Rot. in Tullen.*
- simoniæ coram Orano, relata per Farin. *lib. 1. conf. 75. num. 106. in vers. aut sunt singulares, & in Aqueen. simonia 19. Ianuar. 1594. coram Card. Blanchetto, apud eundem Farin. d. conf. 73. n. 73. qui ibidem sequitur hanc conclus. n. 9. & 27 in fine, & n. 29. & fuit dictum in Leodien. Cantuariæ 10. Martij 1619. coram bonæ mem. Vbaldo in vers. non obstant.*
- Vigesimo primò limita in probatione simulationis, Mascard. *concl. 447. l. 2. n. 5. quem refert Farin. d. q. 64. n. 271.*
- Vigesimo secundò limita in probatione consanguinitatis, quando deponunt de diuersis gradibus, & lateribus, Farin. d. q. 64. n. 262.
- Vigesimo tertio limita in probatione ætatis, Gabr. d. *concl. 1. n. 49. Farin. d. q. 64. n. 268.*
- Vigesimo quarto limita in probatione electionis sepulturæ, Guid. Papæ *decif. 644. Rol. conf. 81. n. 44. lib. 2. Mascard. concl. 1199. à num. 24. & concl. 1297. Flores d. q. 21. à num. 49. Guttier. de iuram. confirmat. part. 4. cap. 4. in fine, Flamin. Parif. de confid. 967. num. 20.*
- Vigesimo quinto limita, vbi agitur de modico præiudicio, Gabr. *concl. 1. num. 74. Farin. d. quæst. 64. num. 298. Seraphin. de priuileg. iuramenti, priuileg. 27. n. 11.*
- Vigesimo sexto limita in probatione quasi possessionis filiationis, Mascard. *concl. 797. num. 8. Farin. d. q. 64. num. 269.*
- Vigesimo septimò limita in probatione metus, Mascard. *concl. 1053. Menoch. lib. 3. de presumpt. q. 126. num. 3. Flamin. de resignat. lib. 13. q. 1. num. 85. cum seqq. Surd. conf. 195. num. 26. Rot. in Tullen. nullitatis probationis 7. Nouembris 1616. coram bonæ mem. Buratto inter eius decisiones impressas dec. 205. n. 17.*
- Vigesimo octauò limita in probatione aditionis hæreditatis, Gabr. d. *concl. 2. n. 11. Mascard. concl. 52. Farin. d. q. 64. n. 280.*
- Vigesimo nonò limita in probatione confinium, Hieron. de Monte in tract. finium regund. cap. 62. n. 1. Mascard. *concl. 395. n. 31. & concl. 743. n. 49.*
- Trigesimò limita quando agitur de probando quem Sacerdotem, Farin. d. q. 64. n. 281.
- Trigesimo primò limita in probatione irregularitatis, gl. verbo, simul, in c. nihilominus 3. q. 6. Farin. d. q. 64. n. 184.
- Trigesimo secundò limita in probatione declarationis voluntatis, vt per Franc. Mar. Delphin. *dec. 42. p. 1. Mantic. dec. 123. n. 1.*
- Trigesimo tertio limita in probanda habitatione, Gabr. d. *tit. de testibus, concl. 2. n. 44. Farin. d. quæst. 64. num. 293.*
- Trigesimo quarto limita in probatione animi, & voluntatis alicuius, Mascard. *concl. 94. num. 3. Surd. de alimentis, tit. 6. q. 11. num. 52. Farin. d. q. 64. n. 290. Anton. Monach. Boron. decif. 16. n. 18. Aym. conf. 73. num. 33. Seraph. decif. 599. num. 13. Rota in Tullen. nullitatis probation. 7. Nouembris 1616. coram bonæ mem. Buratto inter eius impressas dec. 205. n. 2.*
- Trigesimo quinto limita in probatione societatis, Gabr. d. *concl. 2. n. 43. Farin. d. q. 64. n. 292. vbi n. 291. idem dicit de probatione litis.*
- Trigesimo sexto limita in probatione causa dotis, Peregrin. *confil. 196. num. 8. in fine, lib. 3. Aldouin. confil. 53. num. 5.*
- Trigesimo septimò limita in foro pœnitentiali, vt 68 per Farin. d. q. 69. n. 290.
- Trigesimo octauò limita in probatione repetundarum, vel barattariæ, Ignat. del Villar. d. *resp. 9. num. 61.*
- Trigesimo nonò limita in probatione adulterij, 70 Mascard.

De Testibus, & attestationibus, Tit. XX. 503

Malc. d. concl. 65. & concl. 1603. num. 37. Flamin. d. q. 67. n. 18. Farin. in praxi crimin. quest. 136. n. 29. Bellet. d. 8. 4. n. 88. Sed melius distingue, aut enim civiliter de dicto crimine agitur, puta ad dotis priuationem, seu thori separationem, aut criminaliter & ad imponendam poenam: primo quidem casu adulterium probari poterit per testes singulares, secundo autem casu minime, ita Clar. in praxi crimin. q. 23. vers. dixi etiam, Farin. d. praxi crimin. q. 64. num. 224. cum seqq. Buccaron. de different. inter iudicia civilia & crimin. differ. 133. num. 19.

71 Quadragesimo limita iunctis adminiculis, tunc enim testes singulares plenè probant, Ant. Monach. Luc. decif. 55. num. 15. Menoch. de presump. lib. 1. q. 86. Farin. d. q. 64. num. 302. vbi asserit in criminalibus non procedere quoad poenam ordinariam, Rot. in Romana Mutui 5. Martij 1629. coram R. P. D. Duran. Ferentil. in annot. & decif. 458. Buratti in fine, Et testi unico, accedente verisimilitudine, est valde deferendum, Verall. decif. 27. p. 3. Caesar de Grass. dec. 3. n. 6. de probat. Rot. decif. 119. n. 4 p. 2. recent. Buratt. decif. 430. num. 4.

72 Quadragesimo primò limita si testes singulares sint nobiles probatæ fidei, & verosimilia deponant, Anton. Monach. Luc. dec. 35. num. 13. & Bonon. decif. 16. num. 16. Menoch. de arbit. casu 99. in fine, Farin. d. q. num. 304. vbi num. 310. dicit in arbitrio iudicis esse singularibus testibus credere, si ita ex aliqua iusta causa sibi visum fuerit, & num. 1. 4. cum seqq. quòd licet testes singulares non plenè probent, faciunt tamen iudicium, & presumptionem, de quo etiam Cacharan. Pedem. decif. 99. num. 29. Malcard. concl. 856. num. 24.

73 Quadragesimo secundò limita quando agitur de probando rem in genere, de quo, & in quibus casibus probent testes singulares, vide Syluan. conf. 36. n. 10. & 11. Anton. Gom. ad l. 5. Tauri, num. 193. colum. 2. in fine, & tom. 3. cap. 12. num. 12. Viuian. tom. 1. comm. un. opin. lib. 4. tit. 9. num. 98. pag. 490. vbi Bellacomb. n. 117. cum seqq. pag. 493. Garc. de nobilit. gl. 7. §. 1. n. 35. Guttier. pract. lib. 3. quest. 12. à num. 9. Rebuff. de reprob. testium, n. 528. Fr. Emman. q. Regular. tom. 2. q. 9. art. 4.

74 Quadragesimo tertio limita in probando presumptionem hominis voluntatem, Paul. Caltr. conf. 395. num. 1. vers. & cum ad hanc disposiuiam, lib. 2. Crau. confil. 73. num. 33. quos refert, & sequitur Mantie. decif. 313.

75 Quadragesimo quarto limita in probanda scientia alicuius, vt tentum fuit in Rota coram Mantie. decif. 179. num. ult. & decif. 211. num. 7. vbi citantur Curt. iun. conf. 64. num. 8. Paris. 57. n. 19. lib. 4. Nat. conf. 23. num. 2.

76 Quadragesimo quinto limita in probanda perceptione decimarum, vt per Malcard. concl. 483. num. 1. Brunor. à Sole in locis commun. verbo, decima, Gabr. eorum. lib. 1. tit. de testib. concl. 2. num. 33. Moneta de decim. c. 4. q. 4. n. 179.

Quadragesimo sexto limita in probandis fanitiis, Aldobrand. conf. 71. num. 5. 40. & 38. cum seqq. Bertazol. conf. 273. num. 9. lib. 2. crimin. Basil. Pont. de matrim. lib. 9. cap. 24. num. 6. Greg. decif. 374. num. 21. Rot. decif. 156. num. 2. post 2. volum. consil. Farin. & in Romana separationis thori 1. Martij 1630. coram R. P. D. Merlino in Anconitana separationis thori 9. Iunij 1600. coram Cardin. Lancellotto, & in Tullen. & nullitatis professionis 7. Nouembris 1616. coram bonæ mem. Buratto, inter eius decisiones impressas decif. 205. num. 6.

Quadragesimo septimo limita in probanda con-

fessione extrajudiciali quando concurrunt adminicula, Crauet. conf. 35. n. 6. & conf. 73. n. 36. Pute. dec. 476. n. 3. lib. 2. Rot. in Romana domus 1. Decembris 1623. coram Manzanedo.

Aduerte quòd testes in dubio non presumuntur 77. singulares, sed testes, vt per Gabr. d. concl. 2. n. 6. vers. declara etiam, Cacharan. Pedem. dec. 99. n. 28. Rota Auenion dec 61. Malcard. d. concl. 1215. n. 18. Azened. ad l. 6. n. 11. tit. 9. lib. 3. noua recop pag. 338. Farin. d. q. 64. à n. 37. vbi n. 322. dicit quòd ad hoc vt testes dicantur testes, & non singulares, omnis interpretatio facienda est, quòd testes presumantur testes, nisi probentur singulares, vltra citatos tradunt Alexand. conf. 185. n. 2. & 6. lib. 7. Surd. conf. 12. n. 42. & conf. 44. n. 9. & conf. 173. n. 43. Rot. decif. 101. num. 4. p. 1. diuers. Greg. X V. decif. 390. n. 9. Ferentil. in annot. ad Buratti decif. 458. in fine.

Habenda est pro teste.] Collige text. denuntiatorem posse existere testem in illa causa, in qua denuntiator est, vt per gloss. 1. Innoc. Abb. num. 2. Imol. in princ. Bald. numero 4. Mynsing. numero 2. & D D. committer in presenti, Nauar. in cap. inter verba, num. 779. 11. quest. 3. & in man. cap. 25. num. 33. Sot. de ratione regendi secretum. memb. 2. quest. 4. concl. 8. vers. secundum dubium, Simanch. de Cathol. instit. cap. 19. in fine, & cap. 64. num. 65. Paul. Berti. Lucen. in sua praxi crimin. tit. 7. cap. 5. Franc. Aretin. in sua methodo, sine practice. crimin. lib. 1. cap. 9. Thom. à Iesu de viti. Regul. tract. c. 9. num. 8. Intellige procedere generaliter in omni negotio, in quo denuntiator principaliter, & immediatè nullam vtilitatem, nullumve emolumentum percipit ex denuntiatione, data enim tali denuntiatione, dummodo suspectus non existat denuntiator de re sibi nota, habetur pro vno teste, & in aliorum numero nuncupatur. Nec obstat text. in l. ab accusatione 6. §. numeratores, ff. ad Turpil. vbi text. videtur dicere non posse eundem hominem esse denuntiatorem, & testem, expendit Bald. d. num. 4. quia resp. hunc text. non probare illud ad quod adducitur, licet prober intelligendum esse in denuntiatore, qui ex sua denuntiatione prædictum emolumentum recipit. Nec etiam obstat quòd in text. in presenti, ibi, principalis, indicatur denuntiatorem personam esse principalem, ac proinde testimonium tanquam in causa propria dicere non posse, iuxta vulgaria iura, quia satis sit dicas in hoc text. non appellari denuntiatorem principalem personam, quasi in hoc casu suam propriam causam agat, & prosequatur, sed appellari personam principalem, quia mouet causam alterius, sui scilicet principalis.

S V M M A R I V M.

- 1 Consanguinitatis super causa quales esse, & qualiter iurare testes debeant ostenditur.
- 2 Senioribus magis creditur.
- 3 Maior in dubio intelligitur acate.
- 4 Maior de domo dicitur, qui acate est maior, & sic naturaliter, non qui dignitate.
- 5 Testes deponentes de auditu, auditus suorum Maiorum in antiquis probant.
- 6 Testes de credulitate non probant, nec presumptionem faciunt.
- 7 Testes de credulitate probant in causis in quibus probant testes de auditu.
- 8 Innocentia rei.
- 9 Aetas.
- 10 Filiatio.
- 11 Maior, vel astimatio.

per testes de credulitate probatur

12 lia

12. In antiquis testes de credulitate probant.
 13. Obstetrices, medici, & similes in relationibus spectantibus ad eorum officium, de credulitate probant.
 14. Testes de credulitate probant in his, quæ directò probari non possunt, vel sunt difficultis probationis, vt n. 15. & contra producentem, vt n. 16. & in probando adulterio, & copula carnali, n. 17. & contra confessionem raptæ, n. 18.
 19. Testes de credulitate probant si reddiderint sufficientem rationem suæ credulitatis.

CAP. Quoties. V.

Eugen. IX.

1. Quando agitur de separando matrimonio propter consanguinitatem, producendi & examinandi sunt duo, vel tres testes de eadem consanguinitate, qui si non sint totidem, meliores, & seniores eiusdem loci qui iurent se non inductos ad iurandum aliquo commodo vel incommodo, & ita se accepisse à maioribus suis. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innocent. Collect. Zabara. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Host. Panorm. Bald. Butr. Felin. Anchar. Dec. Martin. Vran. Mynsing. Aretin. Cuiac. Viuian. in ration. secundi libri iuris Pontif. pag. 149. Alagona in compendio iuris Canon. pag. 259. remissus Casati in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2. refertur ab Anton. August. collect. 1. Decret. lib. 2. tit. 13. c. 20. & est post Conc. Later. p. 8. cap. 17.
 2. Senioribus.] Notatur ad hoc quòd senioribus magis creditur, vt per Tiraq. in prefat. primog. n. 148. & segg. Mascard. de probat. concl. 1295. & concl. 1296. n. 4. Menoch. de presumpt. lib. 6. q. 47. n. 3. Farin. in praxi crimin. p. 2. q. 65. n. 17. Senectus enim ætate fit doctior, vltutior, processu temporis sapientior, secundum S. Hieronymum, quem refert Melch. Phœbos Lusit. dec. 66. n. 7. & 8. tom. 1.
 3. A maioribus.] Notatur ad hoc quòd maior in dubio intelligitur ætate, vt per Tiraq. in tract. primog. q. 1. n. 11. Et maior de domo dicitur qui ætate est maior, & sic naturaliter, non qui dignitate, scientia, aut aliter, & sic per accidens, seu ciuilitate, vt per Mantica. de collect. vlt. volunt. lib. 8. tit. 10. sub n. 1. quem citat Anton. Monach. Florent. decis. 71. n. 28.
 5. Notatur etiam ad hoc quòd testes deponentes de auditu auditus suorum maiorum in antiquis probant, vt per citatos ad cap. licet ex quadam, infra hoc tit. limit. 4.
 6. Et credere.] Notatur ad hoc quòd testis de credulitate non probat, gloss. verbo, meminere, in l. 2. §. pen. ff. de aqua pluuiæ arcenda, & in l. testium, verbo, praesto, C. de testibus, resoluunt. Anton. Gom. tom. 3. var. c. 2. in fine princ. vers. item adde, Tiraq. de retractu lig. §. 2. gloss. 2. n. 10. Ozalc. Pedem. decis. 122. n. 1. Vin. tom. 1. communium opin. lib. 4. tit. 9. Mascard. de probat. concl. 458. num. 1. cum segg. & concl. 1363. Morla in emporio iuris, p. 1. tit. 1. in preliud. n. 49. Soar. de Pace in praxi, tom. 1. p. 1. temp. 8. n. 78. Cardoso in praxi indicum, verbo, testis, n. 84. Fr. Paulin. Bert. in praxi crimin. Regul. tit. 11. c. 11. n. 73. cum segg. Amat. Roder. in pract. de modo, & forma videndi, seu examinandi processum, c. 7. n. 59. late Farin. d. p. 2. q. 68. Mendez à Castro in praxi Lusitana, lib. 3. c. 15. n. 8. Nec etiam presumptionem facit, quamvis dicat se pro certo credere, nisi causam, & originem suæ credulitatis adducat, vt per Paris. conf. 67. num. 91. lib. 3. Ruin. conf. 46. num. 12. lib. 4. Mascard. concl. 458. n. 9. & concl. 1363. n. 3. in fine, Mantica. decis. 30. n. 1. Rota decis. 502.

n. 11. apud Farin. p. 1. recent. vers. & quod testes, Stephan. Gratian. discept. forens. c. 150. n. 30. Farinac. d. q. 68. n. 63. vbi num. 64. resolut quòd consuetudine induci non potest, vt testibus de credulitate plenè credatur, de quo etiam Mascard. concl. 458. n. 10. & concl. 163. n. 4. vers. & quod consuetudo.

Limita primò in causis in quibus probant testes de auditu, probant etiam testes de credulitate, vt per Mascard. conclus. 1363. num. 19. Farinac. d. quest. 68. num. 100.

Secundò limita ad rei innocentiam probandam, vt per Crot. de testibus n. 81. & n. 315. vers. secundo salu. Compeg. eod. tract. reg. 209. limit. 9. Herculan. de negatiua, n. 309. & n. 314. vers. hac autem, Mascard. conclus. 13. Farin. d. q. 68. n. 77. Boslin. prax. crimin. de opposit. contra testes, n. 79. late Buccaron. de differ. inter indicia ciuilia, & crimin. differ. 71. n. 4. vbi post n. 6. citato Farin. d. q. 68. n. 79. subdit testes de credulitate in criminalibus probare ad defensionem reorum, etiam si nullam reddant causam credulitatis eorum per sensum corporeum concludentem.

Tertiò limita in probatione ætatis, vt per Menoch. 9. de arbit. casu 116. n. 1. cum segg. Surd. conf. 76. num. 6. Farinac. d. q. 68. n. 94.

Quartò limita in probatione filiationis, vt per 10. Mascard. concl. 798. n. 21. Farin. d. q. 68. n. 88.

Quintò limita in probatione valoris, vel æstimationis, ad quam testes de credulitate admittuntur, vt per Pinel. in l. 2. C. de rescind. vend. p. 3. cap. fin. num. 42. Gemin. de usuris commento 2. §. 5. n. 126. Mascard. concl. 656. n. 33. & concl. 1363. num. 11. & segg. Farin. d. q. 68. num. 98.

Sextò limita in antiquis, vt per Tiraq. de retractu lig. §. 2. gloss. 2. num. 10. & 12. Mascard. concl. 104. n. 15. & concl. 1363. n. 20. & 21. Cald. Pereira de empt. e. 2. n. 15. Farin. d. q. 68. n. 85. vbi n. 86. resolut quòd multò magis probant testes de credulitate in factis notoriis antiquis.

Septimò limita in his, quæ consistunt in peritia artis, prout sunt medici, obstetrices, & similes, quorum relatio, & testificatio de credulitate admittitur, vt per Mascard. concl. 1363. n. 14. Farin. d. q. 68. n. 95. & quest. 127. n. 109. Stephan. Gratian. discept. forens. c. 151. num. 9.

Octauò limita in his, quæ directò probari non possunt, Bursat. conf. 87. num. 50. Farin. d. quest. 68. num. 81.

Nonò limita in his, quæ sunt difficultis probationis, vide Crot. de testibus, num. 324. limit. 4. Campeg. eod. tractat. reg. 209. limit. 10. Farinac. d. quest. 68. num. 84.

Decimò limita contra producentem, Mascard. 16. concl. 1363. n. 18. Farin. d. q. 68. n. 75.

Vndecimò limita in probando adulterio, & copula carnali, Farinac. in praxi crimin. pari. 5. quest. 136. num. 32. vbi num. 34. id intelligit si suam credulitatem fundent in aliquo actu venereo, & propinquo.

Duodecimò limita contra confessionem raptæ, Io. seph. Sesse Aragonia decis. 94. n. 21.

Decimotertiò limita quando testis redderet sufficientem suæ credulitatis rationem, Crot. de testibus, n. 345. limit. Mascard. concl. 458. n. 11. & concl. 1263. n. 7. & concl. 1369. n. 45. Farin. d. q. 68. n. 74. Roland. conf. 57. ex n. 27. vol. 1. Gom. var. tom. 3. tit. de probat. de lib. n. 10.

SV MMA

De Testibus, & attestationibus, Tit. XX. 505

SVMMARIVM.

1. *Prelatus, & clerici qui causam Ecclesie non procurant, testificari possunt in ea.*
2. *Testes de vniuersitate, vel collegio admittuntur ad testificandum pro sua vniuersitate.*
3. *Clericus potest esse testis in causa sua Ecclesie.*
4. *Abbas in causa sui Monasterij testis esse potest.*
5. *Canonicus in fauorem sui Capituli testis esse potest.*
6. *Testes de vniuersitate non probant pro ea in his, quae eorum commodum tangunt, vt singulos.*

CAP. Insuper. VI.

Prelatus, vel clerici alicuius Ecclesie possunt in causa illius esse testes, non tamen procurare. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabab. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Host. Butr. Felin. Bald. Panorm. Henric. Boich. Dec. Aretin. Mynsing. Martin. Vran. Viu. in ration. secundi libri iuris Pontif. pag. 150. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 259. remissive Casal. in annot. & Xiñen. in concord. p. 1. refertur ab Ant. Aug. collect. 1. Decret. lib. 2. tit. 13. c. 21. & est post Concil. Lateran. sub Alex. III. p. 8. c. 18.

In superscriptione text. ibi, *Priori*. Ex hac superscriptione, iuncto text. in presenti, ibi, *vobis*, colligitur posse superiorem quemcumque dicere testimonium in causa suae Communitatis, idem probat text. in cap. *et si Christus* 26. in fine, vers. *licet ibi, vobis*, iuncta superscriptione illius, ibi, *Abbati*, de iureiur. tradunt gloss. in specie in cap. *super prudentia* 14. q. 2. Abb. à n. r. Imol. n. 2. Bald. n. 10. Bellam. n. 6. Dec. n. 11. & 11. & alij communiter in presenti, Anch. n. 11. Domin. 17. in cap. *presentium*, hoc tit. lib. 6. resoluit Alberic. de testib. p. 1. tit. quando ratione affectionis, à n. 34. Non obstat quod Prae latus quicumque respectu suae Ecclesiae procurator est, & habet administrationem illius, vt probat text. in c. 2. de donat. resoluit Sarmien. de reddit. p. 3. c. 1. n. 4. & procurator, seu administrator in causa, quam procurat, seu administrat, testis esse non potest, vt probat text. in l. ult. ff. hoc tit. & in cap. *fin. in fine*, eod. lib. 6. Mench. vsusq. cap. 3. n. 5. Respondetur enim text. in d. cap. 2. & melius in cap. *edoceri*, de rescript. non esse intelligendos in proprio prociatore, de quo loquitur text. in presenti, sed lato modo, nam Praelati procuratores Ecclesiarum suarum appellantur non propter mandatum, quod habent ad negotia peragenda in iudicio, vel extra, quod requiritur vt proprie quis procurator esse dicatur, sed quia bona Ecclesiae, & illius negotia ratione suorum titulum diligenter curare tenentur, quae quidem cura & diligentia efficere nequit vt è testimonio repellantur. Nec etiam obstat quod procurator à superiore Communitatis constitutus ad agendum in causa illius testificari non potest, vt probat text. in presenti, vers. *dummodo*, vnde à fortiori videbatur constituentem in eadem causa testimonium dicere non posse, arg. text. in *auth. multo magis C. de sacros. Eccles.* Resp. enim objectionem procedere quando solus Praelatus absque Conuentu, seu congregatione ad illam causam peragenda procuratorem constituit, itavt nomine ipsius per eundem negotium tractetur, quia hoc casu huiusmodi Praelatus constituens, veluti per instrumentum, tanquam actor principalis agere videtur, cap. *qui per alium*, de regalis lib. 6. ac proinde in testimonium eiusdem causae nequaquam venit admittendus, vt in

Tom. I.

specie tradit Archid. in cap. *super prudentia*, n. 2. 14. q. 2. Verum secus dicendum quando idem superior vna cum Communitate constituit eundem procuratorem, syndicum, vel actorem, qui nomine ipsius Communitatis causam exerceat, iuxta terminos text. in cap. *presentium*, hoc tit. lib. 6. in quo casu sine dubio superior testimonium dicere potest eo quod in hac specie respectu talis causae sicut quilibet alius de Communitate connumeratur, vnde sicut quilibet de Communitate testificari potest, ita quoque superior, qui in hoc casu tanquam quilibet particularis reputatur.

Collige ex text. testem de vniuersitate, vel collegio, non habentem interesse particulare in causa, admitti ad testificandum pro sua vniuersitate, vt per Aym. de antiquis temp. part. 1. cap. quid in libro à n. 17. Hyppol. in l. 1. §. *seruus* à num. 1. ff. de quest. Crot. de testib. num. 171. Curt. eod. tract. concl. 3. à n. 11. Anstet. de reprobat. testib. à n. 3. & num. 91. Conar. pract. c. 18. num. 4. Surd. conf. 28. & conf. 63. n. 8. Afflic. decis. 400. Nauar. in quest. forens. 270. lib. 1. Octan. Glorif. resp. 12. num. 27. latè Caualet. decis. 140. num. 3. & decis. 143. à princip. vbi num. 1. post Afflic. decis. 400. numero 4. & 5. ac alios ampliat etiam si esset vniuersitas laicorum, Gregor. l. 18. tit. 16. part. 3. verbo, *les de consejo*, Socin. reg. 408. Hieron. de Monte de finibus regundis, cap. 57. num. 1. & cap. 58. num. 11. Rebuff. de reprobatione testium, num. 571. cum seqq. Menoch. de arbitrar. lib. 2. casu 106. num. 5. vers. *afferti etiam solet*, Cranet. de antiquis temp. part. 1. §. *quid in libro officialis*, ex num. 19. Azened. ad Curiam Pisanam, lib. 2. cap. 19. ex num. 3. Perez l. 22. in gloss. iurando cinco bombres, tit. 11. lib. 4. Ordinam. Viuiam. tom. 1. communium opinion. lib. 4. tit. 9. num. 76. pag. 47. & Donat. à Fina eod. lib. 4. tit. 10. num. 224. cum seqq. pag. 536. Mascard. de probation. conclus. 295. num. 14. cum seqq. & conclus. 395. numero 8. cum seqq. & conclus. 1414. Mench. quest. vsusq. cap. 33. num. 12. cum seqq. latè Farinac. in praxi crimin. quest. 60. num. 550. cum multis seqq. nouissime Sauch. in praecepta Decalogi, tom. 2. lib. 6. cap. 13. num. 102. Cald. Pereira de emptione, & vendit. cap. 21. num. 16. & seqq. plures refert Doctores Cened. ad Decretal. collect. 156. Gregori. decis. 340. num. 1. & 8. vbi addent. num. 14. & fuit dictum in Calaguritana erectionis in Parochialem 11. Ignarij 1619. coram Cardin. Verolpio, & in Clusina beneficio 28. Iunij 1628 coram R. P. D. Dunoetto, & in ciuitatis Beneficij 16. Martij 1629. coram Cardin. Virili, & in Bergomen. Capellania 18. Maij 1629. coram R. P. D. Merlino. Vnde bene infertur clericos posse esse testes in causis suae Ecclesiae, vbi non agitur de interesse singulorum, sed Ecclesiae, Mascard. concl. 306. n. 4. Farin. d. q. 60. n. 459. & fuit latè deductum in Narrien. confinium 10. Decembr. 1623. & 15. Martij 1624. coram R. D. meo Coccino Decano, quae sunt impressae post 2. volum. consil. Farin. 104. & 210. sequitur Rota in Meten. Cercatoria 30. Martij 1626. coram bon. mem. Buratto, inter eius impressas dec. 926. n. 6. Infertur etiam testificari non posse Abbatem in causa sui Monasterij, Mascard. concl. 3. & Canonicum in fauorem sui Capituli, Mascard. conclus. 261. n. 6. & 9. Rebuff. de reprobat. testium, n. 59. Farinac. d. quest. 60. n. 470. Sed quamvis testis de vniuersitate vbi non agitur de interesse singulorum admittatur ad eius fauorem, non est tamen omnino integer & omni exceptione maior ob affectionem, quam erga suam vniuersitatem habere praesumitur. Natt. conf. 672. num. 58. Honded. consil. 17. num. 38. lib. 1. Rot. in Senogallien. iuris pascendi 17. Nouembr. 1619. coram Remboldo, suppletur tamen huiusmodi defe-

V x

Etus ex numero Honded. d. conf. 17. n. 43. Gregor. d. c. 14. ex n. 6.

6 Limita tamen in his, quæ eorum commodum tangunt ut singulos, tunc enim testes de vniuersitate non probant pro vniuersitate, ut per Felin. hic n. 6. Curt. in tract. de testib. conclus. 3. n. 1. Couar. pract. c. 18. n. 4. Ioan. Andr. Angel. Bald. Bart. Dec. & alios, quos refert, & sequitur Rota decis. 136. n. 1. apud Farinac. p. 1. recent. & decis. 430. n. 3. & 4. p. 2. etiam recent. Menoch. d. casu 106. num. 1. Rebuff. de reprob. testium, n. 576. Lanfranc. de Orian. in tract. de testib. num. 73. Olasch. decis. 99. f. 39. Roland. conf. 72. ex n. 13. lib. 2. Card. Caualer. d. decis. 141. n. 2. Dicitur autem agi de comodo singulorum quando agitur de pascuis, & nemoribus, in quibus singulorum animalia pascuntur, & singulis ligna incidunt, Afflict. d. c. 49. n. 5. Couar. pract. c. 18. n. 4. vers. quarto, Roland. conf. 72. n. 13. & 14. lib. 2. Cenal. decis. 140. n. 3. ubi dicit secus si vniuersitatis pascua venderet, vel haberet animalia propria quæ pascere. Et ad hoc ut testis de vniuersitate non admittatur ad testificandum pro ea, non sufficit modicum eorum interesse. Cæs. de Grass. decis. 8. n. 8. de testib. & ideo quale & quantum esse debeat, iudicis arbitrio remittitur, Gregor. decis. 140. n. 9. Nam text. in presenti, ut constat ex eius litera, ibi, *res domini*, &c. procedit tantum ubi causa de qua agitur, directe, & principaliter spectat ad monasterium, Ecclesiam, collegium, siue vniuersitatem, cui principalis queritur utilitas, aut damnum imminet, & in hac specie procedunt text. in presenti, ibi, *causis Ecclesie vestre*, & in cap. cum nuntius, ibi, *super negotio Ecclesie vestre*, in fr. hoc tit. & aduertunt Doctores citati.

7 Non debet admitti, &c.] Collige ex text. singulos de Communitate institutos procuratores non posse pro eadem dicere testimonium, idem probat text. in l. fin. ff. hoc tit. & in cap. ult. hoc eod. tit. lib. 6. tradunt gloss. ultim. Bald. & Abb. uterque num. 8. Bellam. n. 2. & 10. Imol. num. 1. Decian. num. 14. & alij in presenti, DD. communiter in cap. cum a nobis in fr. hoc tit. ubi Felin. num. 3. Rot. decis. 122. in nouis, Roman. conf. 320. Alexand. conf. 152. num. 7. vola 7. Rip. in cap. 1. de iudic. Alberic. de testib. part. 1. in princip. tit. ratione domesticitatis, num. 22. & tit. ratione affectionis, num. 2. Anfr. à num. 8. Xuar. alleg. 1. num. 15. Ratio autem quare procurator non admittatur ad testimonium secundum gloss. ultim. in presenti, est quia testificando duplex officium exercere censetur, nempe testis, & procuratoris litigantis, quod quidem inconueniens esse constat ex text. in cap. singula, 86. dist. & in cap. cum singula, de prebend. in 6. Vel secundum Bellam. hic num. 10. quia procurator virtute sui mandati representat Communitatem, seu dominum constituentem, & veluti illius instrumentum eiusdem constituentis vices gerit, arg. text. in cap. sanè, de officio deleg. & constat ipsam Communitatem, si per se procederet sicut dominum constituentem nequaquam in causa veluti propria ad testimonium admittendam fore, propter text. in l. omnibus, Cod. hoc tit. Sed melius dicendum puto propterea procuratorem in testimonium non admitti, quia attenta iuris præsumptione dicitur habere affectionem maximam ad causam in qua procurator est constitutus, tum quia ex terminatione illius laus aliqua, si victoria comparetur, damnum verò, si condemnatio sequatur, resultabit. Non obstat l. deferre, 18. §. idem decreuerunt, ff. de iure fisci, quia respondetur illam non loqui de interrogatione facienda procuratori tanquam testi, sed tanquam parti, provt in specie aduertit gloss. verbo interrogari, Bart. & alij DD. com-

munitur ibidem. Nec etiam obstat text. in c. super prædemia, vers. ceterum, 14. q. 2. quia satis fit, si dicas illum non esse intelligendum de tractu Aduocati, vel procuratoris, provt in d. l. fin. sed de tractatu Capitularium electorum, seu fratrum eiusdem Ecclesie, de quo tractatu optimè dicitur testimonium, veluti per illos, qui magis instructi & informati sunt, iuxta text. in c. tertio loco, de probat.

In gloss. Admitti, ibi, quia nemo debet habere duplex officium in causa. Vide Perez l. 2. gloss. 1. pag. 403. col. 1. vers. nonò quero, tit. 19. lib. 2. Ordinam.

S V M M A R I V M.

- 1 Probatio exceptionis opposita contra testem productum, si non admittitur, anequam dictum testis recipiatur in causa in quo admitti debuit, licet appellatur.
- 2 Titulus in beneficiis non præsumitur ex tempore.
- 3 Patronus laicus non potest accusare clericum institutum in Ecclesia, in qua est patronus.
- 4 Dispenatio præsumpta habet locum in illegitimis, qui beneficia obtinent, quæ eorum parentes obtinuerunt, vel in Ecclesiis, ubi parentes alia de præfenti obtinent.
- 6 Exceptiones, quæ contra testes opponuntur, debet statim iudex admittere, alias grauaret partem, quæ posset appellare.

C A P. Ex parte A. VII.

Q Vando impetratis literis à Papa conuenitur reus coram iudice volente accipere testimonia, si reus excipit contra testes quod non sunt idonei, quia vult probare eos esse latrones, raptores manifestos, & conuictos de periurio, & index non obstante appellatione recipit testes, & fert sententiam contra reum, quem spoliat, v.g. Ecclesia, & aliis, tradit, si hoc confiterit, sententia est cassanda, & Ecclesia Presbytero restituenda, non obstantibus Apostolicis literis confirmationis, itavt deinceps non molesteur; si verò res aliter se habebat, causa audiri, & sine debito terminari debet, admonitis testibus, ut verum dicant. Colligunt ex Ordinari. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabab. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Felin. Host. Panorm. Bald. Butr. Anch. Aretin. Henric. Cajac. Mynsing. Martin. Vran. Vinian. in ration. secundis libri iuris Pontif. pag. 154. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 159. remissus Casal. in annot. & Ximenis concord. p. 1. & 2. refertur ab Ant. August. collect. 1. Decretal. lib. 2. tit. 13. c. 23. & est post Concil. Lateran. sub Alex. III. p. 1. c. 22.

Et eam triginta annis, &c.] Notatur ad hoc quod ex tempore non præsumitur titulus in beneficiis, ut per Tiraq. de præscript. fol. mibi 96. Macard. de probat. concl. 160. n. 10.

Miles quidem, &c.] Notatur ad hoc quod laicus patronus non potest accusare clericum, institutum in Ecclesia, in qua est patronus, ut per Clar. lib. 5. §. fin. q. 14. n. 22.

Quod si dictus presbyter filius esset illius, &c.] Hinc colliges præsumptam dispensationem non habere locum in illegitimis, qui beneficia obtinent, quæ eorum parentes habuerunt, vel in Ecclesiis ubi eorum partes beneficia alia habent, ita Cochier. in comment. ad reg. 35. de triennali possessore, n. 54.

Infames, & notabiles.] Qui sunt isti dixi ad c. 2. sup. hoc tit. n. 3. cum seqq.

Nihilò

De Testibus, & attestationibus, Tit. XX. 507

6. *Nihilominus indices, &c.* [Notatur ad hoc quod index debet statim admittere exceptiones, quæ contra testes opponuntur, alias grauaret partem, quæ posset appellare, vt per Rebuff. in tract. de probat. testium, n. 12. vbi multipliciter limitat, & n. 15. vers. nec obstat, dum ait post publicationem, & conclusionem non posse obici, intelligit quando non fuit appellatum, secus si appellatum fuerit.

S V M M A R I V M.

1. Index mittere debet examinatore discretum ad recipiendos testes, qui ad eum commodè venire non possunt.
2. Valentinarij qui sint, arbitrio iudicis relinquuntur.
3. Senes non possunt cogi venire ad testificandum.
4. Paupertas non est causa sufficiens ad repellendum testem à testimonio, si alius est persona honesta.
5. Senes an sint compellendi ferre testimonium inuiti, remissiuè.

C A P. Si qui testium. VIII.

1. **I**ndex mittere debet personas idoneas ac discretas ad recipiendos testes, quando non possunt ad se venire, quia v. g. sunt senes, infirmi, pauperes, &c. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Collect. Innoc. Zab. Bel. Ioan. Andr. Imol. Anan. Anchar. Panormit. Host. Bald. Butr. Felin. Aretin. Henric. Mynsing. Mart. Vran. Cujac. Cened. collect. 133. Viuian. in ration. secunda libri iuris Pontif. pag. 151. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 260. remissiuè Calal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2. refertur ab Anton. August. collect. 1. Decret. lib. 2. tit. 13. c. 24. & est post Concil. Lateran. sub Alexand. III. p. 8. c. 20.

2. **V**alentinarij] Qui sint arbitrio iudicis relinquuntur, vt per Doctores, quos supra citauimus ad cap. quoniam frequenter, in verbo, & valentinarij, vt lite non contestata.

3. **E**t senes.] Notatur ad hoc quod senes non possunt cogi venire ad testificandum, sed debet index mittere ad domos illorum, Farinac. in praxi crimin. part. 2. de oppositione contra examen testium, quæst. 78. n. 79. Nam morbus, & senectus à pari procedunt, Flamin. de resignat. benefic. lib. 5. quæst. 3. n. 47. Et de senibus vide plura per eundem Flamin. lib. 3. q. 17. n. 5. Fr. Emman. quæst. Regul. tom. 2. quæst. 100. art. 2. & tom. 3. q. 2. art. 2. Pinedam in vita D. Ioannis Baptiste, lib. 2. c. 9. §. 139. pag. 97. & per citatos à Cened. ad Decretum collect. 9. num. 5.

Mittatis personas idoneas, &c.] Collige ex text. posse iudicem committere examinationem testium, qui ad illum venire nequeunt, idem probat c. 1. de testib. cog. c. 2. vers. sed cum, de indic. lib. 6. Clem. 1. de offic. leg. l. ad personas egregias, 15. ff. de iniecur. auct. sed index, C. de Episcopis, & cler. Auct. de heret. & falsid. §. hinc nobis, in fin. collat. 1. tradunt Innoc. Abb. & Felin. n. 1. & 14. Bald. in princ. Imol. & Bellam. vterque n. 1. Mynsing. n. 6. & alij in presenti, Bart. in l. indices, C. de fide instrum. Abb. in c. quoniam contra n. 30. de probat. Felin. in c. cum causam, à n. 21. & n. 28. inf. hoc tit. Alberic. de testib. p. 2. à n. 1. Roman. sing. 397. Gom. in d. c. 3. à num. 30. Tiraq. de nobilit. c. 20. n. 46. Cou. lib. 2. var. c. 13. n. 10. Clar. in §. ult. q. 26. Cened. ad Decret. collect. 113. Non obstat quod index debet colligere an vera sint quæ dicunt testes ex modo, quo ipsi suum proferunt testimonium, iuxta text. in c. in nostra 32. inf. hoc tit. quod iudicium non potest colligere, nec intelligere, per illas personas

Tom. I.

quas mittit ad recipiendos testes; resp. enim huiusmodi obiectionem tantummodo euincere quod index debet tales personas mittere ad recipiendos testes, quæ veluti discretæ bene considerent vultum testium, illorumque perturbationem, seu titubationem in dicendo testimonio, notantes & scribentes dignitates, qualitatésque, seu alias eorum circumstantias, vt in specie aduertit Abb. in d. c. quoniam contra, n. 35. Simanch. de cathol. c. 6. q. 11. Nec etiam obstat quod receptio testium continet in se nudum ministerium ipsius recipientis, quod alteri personæ per iudicem committi non potest, vt videtur probare text. in c. ult. §. ult. de offic. deleg. quia resp. faciendam esse distinctionem inter nudum ministerium, quod competit ex delegatione, inter illud, quod ratione proprii officij ad aliquem spectat, ita vt priori casu nequaquam committi possit, propter text. sic intelligendum in d. c. ult. §. ult. contra verò in posteriori, in quo commissio & licita & valida reputatur, sic explicatur text. in Clem. 1. §. sanè, de heret. & incip. inter cetera, vers. unde, de officio ordin.

Amplia tex. in presenti procedere non solum quando mittitur persona habens iurisdictionem, sed etiam quando notarius, vel loco illius mittuntur alij carentes omni iurisdictione, ita in specie tradunt Salicet. in auth. sed index, C. de Episcopis, & Cleric. Bald. in l. hac consultißima, §. si quis autem, n. 1. vbi Alex. n. 4. C. de restam. Hippolan. l. de minore, §. plurimum, n. 16. ff. de quæst. Abb. in d. cap. quoniam contra, num. 30. Felin. per text. ibi in cap. 2. à num. 30. de iudic. Couar. var. lib. 2. cap. 13. num. 10.

Limita tamen non procedere in causis criminalibus, in quibus index regulariter ad testium examinationem alteram personam mittere non potest, sed ipse per se ire tenetur ad personas taliter impeditas: Auct. apud eloquentissimum, Cod. de fide instr. d. c. 2. vers. si forte, vbi gloss. verbo in re prohibente, gloss. ult. in cap. 1. de testib. cog. Abb. num. pen. Felin. à num. 21. in cap. cum causam, hoc tit. Gom. d. cap. 2. num. 12. Cou. d. c. 13. num. 10. Auend. de exequendis mand. lib. 2. cap. 17. in fine.

Aut paupertate depressi.] Ergo paupertas non est causa sufficiens repellendi testem à testimonio, si aliàs est persona honesta, vide Viuian. tom. 1. communium opinionum, lib. 4. tit. 10. n. 136. pag. 527. & n. 417. pag. 563. Soar. recept. sentent. lit. T. n. 24. Menoch. de arbit. casu 65. n. 12. & conf. 149. n. 45. cum seq. & conf. 199. num. 21. Bonacof. communium crimin. p. 2. verbo testis, fol. 172. Cotta in memorab. verbo, paupertas, pag. 662. Rebuff. de reprob. testium, n. 387. cum seq. Malcard. de probationib. concl. 1155. & concl. 1357. n. 37. Stephan. Gratian. discept. forens. c. 277. n. 4. Farin. in praxi crimin. q. 57. n. 1. cum seqq. Aldonin. conf. 22. n. 29. Cened. ad Decretum collect. 133. n. 2. latissimè Buccaron. de differ. inter iudicia civilia, & crimin. differ. 100. per tot. Seraphin. decis. 1279. vbi quod paupertas facit vt quis non sit omni exceptione maior. Rota in Perentina Bubalarum 4. Iulij 1618. coram bon. mem. Buratto, inter eius decisiones impress. decis. 349. n. 1. & decis. 444. n. 1. apud Farin. p. 1. recentiorum, Mar. Anton. var. lib. 2. resol. 34. n. 15. & resol. 27. num. 8.

In gloss. Valentinarij, ibi, sed nunquid senes sunt compellendi ferre testimonium inuiti? Vide Perez l. 7. gloss. 1. post princip. tit. 11. lib. 3. Ordin. Farinac. d. q. 78. nom. 79.

S P M M A R I V M.

- 1 Sententia retractanda est si constat fuisse latam ad dictum corruptorem testium.
- 2 Testi dicenti se falsum deposuisse de alterius mandato, vel prece, non creditur.
- 3 Testi qui dicit se falsum deposuisse fides adhibenda non est, quamvis dicat in articulo mortis.
- 4 Bartolus reprobat.
- 5 Testis corrupti dictum non facit indicium contra corruptum sed inquirendum.
- 6 Testis peritius indicium non facit ad formandam inquisitionem.

C A P. Sicut nobis. IX.

Alexandr. III.

Testes quando pecunia corrupti testantur conlanguintatem, & per sententiam factum est diuortium, si deinde priuati dicunt iudici se corruptos, & falsum dixisse: si separati contraxerunt secundum alios, imponi debet testibus poenitentia pro periurio, & adulterio. Si uero non transierunt ad secundas nuptias, diligenter queratur coram quibus corruptio fuit facta, & si probetur, sententia est renouanda, qui testimonium peritius non admittatur. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabar. Bellam. Ioan. Andr. Imola, Anan. Host. Butr. Felin. Bald. Panorm. Henric. Boich. Dec. Azein. Mynsing. Martin. Vran. Cujac. Viu. in ration. secundi libri iuris Pontif. pag. 152. Alagon. in compend. iuris Canon. pag. 160. remissius Calal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2. refertur ab Anton. Angust. collect. 3. Decret. lib. 2. tit. 1. 3. cap. 7.

Postea uero, & c.] Collige ex text. non esse credendum testi deponenti contrarium illius, quod antea in suo testimonio deposuerat, sed priori dicto standum esse idem probat text. in c. per tuas, de probat. text. melior in c. praterea, in fine, de testib. cog. tradunt gloss. in casus positione, in fine, Abb. Felin. & Imol. n. 1. Bald. n. 4. Anan. n. 2. Mynsing. n. 8. & alij in presenti. Felin. in cap. exhibitio, de homicid. Crot. de testib. n. 340. Boer. decis. 81. Duen. reg. 59. Alciat. reg. 2. pres. 29. in princ. Clar. in §. falsam, a. n. 9. & §. fin. q. 5. a. n. 12. Cou. var. lib. 2. c. 13. n. 7. ad fin. refert alios Valasc. conf. 73. a. princ. Ratio esse potest, quia per testimonium priori loco datum dicitur ius quaesitum litiganti, ut uirtute illius a iudice proferatur sententia, ex reg. text. in l. illicitas, §. veritas, ff. de offic. Praesid. explicat D. Thom. 2. 2. q. 67. art. 2. Sot. lib. 5. de iustit. q. 4. art. 2. Cou. lib. 1. var. cap. 1. a. princip. quod quidem ius sicut sine ipsius consensu nequit auferri, iuxta reg. text. in l. id quod nostrum, ff. de reg. iuris, explicat Mench. illustr. cap. 5. & c. 12. a. n. 29. ita quoque tale testimonium in detrimentum eiusdem mutari non potest, iuxta reg. text. in l. nemo potest, ff. de reg. iuris.

Amplia text. procedere etiam quando utrumque testimonium repugnans in diuersis iudiciis praestitum fuit, gloss. verbo purgavit, in cap. literas 14. de praesumpt. ubi addit, Limita non procedere in causa haereticis, in qua posteriori testimonio statuit, cap. accusatus 8. §. licet, de haeret. lib. 6. Villadieg. de haeret. prauis. q. 13. n. 12. Cou. var. lib. 2. cap. 13. n. 9. ver. ex his, Simanch. de cathol. c. 64. a. num. 58. Rojas de haeret. p. 2. num. 110. & sing. 206.

Ibid. post n. 6. Est sententia renouanda. Collige ex text.

sententiam diuortij in causa matrimonij latam per testes corruptos, probata postea corruptione renouari, ita in specie tradunt Innoc. Abb. n. 6. Felin. n. 5. Imol. n. 2. Bald. n. 7. Bellam. & Anan. uterque n. 2. Mynsing. n. 13. & alij in presenti, in effectu gloss. verbo, opponi in c. licet causam, ubi Abb. n. 24. Dec. n. 30. de probat. sub. scribit Bart. n. 7. Alex. n. 19. ubi Iaf. n. 27. in l. diuis ff. de re ind. refert plures Valasc. conf. 51. n. 14. Cuius text. decisionem nonnulli, ut Abb. in presenti, n. 6. & Dec. in d. c. licet causam, n. 20. intelligunt procedere ex eo, quia in specie illius non solum fuit proposita corruptio, & probata, sed etiam falsitas ab eisdem testibus in his testimonij relata similiter probata fuit, per qua duo diuortium, de quo in text. pronuntiatum est. Alij uero, ut Felin. Bart. Alex. & Iaf. distis locis, putant faciendam esse differentiam inter corruptionem simpliciter, & ita in genere, & sic alio quocumque modo factam, & inter illam, quae per dationem pecuniae fieri solet, ita ut in priori casu probatio illius non sufficiat ad renouandam sententiam diuortij, prout sic intelligunt text. in d. c. licet causam; secus uero in posteriori casu, in quo solum sufficit probatio corruptionis, sicut etiam requiritur.

Ego tamen omisissis praedictis explicationibus dicendum puto text. in presenti specialiter procedere in causa matrimoniali, in qua licet de falsitate non constet, probata tantummodo corruptione, interim dum secundum matrimonium non contrahitur, reulatur praesumptio falsitatis, propter quam supposito fauore matrimonij sententia diuortij renouanda est ad effectum, ut separati coniuges iterum coniungantur, quorum coniunctione minus praedictum reperitur reducendo illos ad statum antiquum, in quo ante sententiam permancbant. Qui quidem intellectus confirmatur ex finalibus uerbis huius text. ibi, in hoc casu, & c. quasi sentiat text. extra hunc casum, id est matrimonij, testimonium esse sustinendum, & sententiam non esse retractandam ex defectu probationis circa ipsam falsitatem, licet constaret de corruptione, ex quo cessat difficultas de text. in d. cap. licet causam.

Se corruptos dicunt, & c.] Notatur ad hoc quod testi dicenti se falsum deposuisse de alterius mandato, prece, vel praemio minime credendum est, uide Ma'card. de probat. concl. 45. q. n. 10. & concl. 131. num. 6. & n. 37. Mench. q. usufruct. 32. n. 9. & c. 37. n. 42. Hippol. conf. 78. n. 18. & conf. 101. n. 40. & conf. 102. n. 8. Azeued. 72. n. 44. tit. 4. noua recop. Stephan. Gratian. c. 192. Hortens. Caualecan. d. p. 3. n. 71. late Farin. in praxi crimin. p. 1. quae 45. num. 1. cum multis segg. ubi multipliciter ampliat, & limitat. Et quod subornatio testis non probatur per dictum testis subornati, tenent Dec. conf. 189. n. 6. Roland. conf. 16. n. 7. lib. 1. Rotam Montis Felicis fideicomissi 24. Nouembris 1604. coram Illustriss. Ludouiso, apud Farin. decis. 141. num. 4. part. 2. recent. Fides enim adhibenda non est testi, qui dicit se falsum deposuisse, Surd. decis. 326. n. 90. Steph. Gratian. discept. forens. c. 192. n. 9. cum segg. quamvis illud dicat in articulo mortis, ut post Mascard. concl. 359. n. 32. resoluit Hortens. Caualecan. in praef. de testibus, part. 3. n. 59.

Poenitentia indicatur.] Apertus est hic text. contra Bart. in l. eos, n. 4. ff. de falsis, dicentem testem in iudicio, & extra iudicium contraria respondentem esse poena falsi puniendum, prout eum reprobat Cou. var. lib. 2. c. 14. n. 7.

Non enim testimonium praedictorum, & c.] Notatur ad quod dictum testis corrupti contra corruptentem non facit indicium ad inquirendum, ut per Farin. d. q. 45. n. 12.

Cm

De Testibus, & attestationibus, Tit. XX. 509

Cum periuri sunt.] Ergo periurus testis indicium non facit ad formandam inquisitionem, vt per Menoch. de presumpt. lib. 2. praef. 60. n. 11.

SUMMARIVM.

- 1 Socius criminis, & muneris non testificatur etiam in crimine simonia, & vnus testimonium non sufficit ad condemnandum.
- 2 Socius criminis, & muneris non probat, nec indicium facit ad torturam aliis indicis non concurrentibus.
- 3 Socius criminis admittitur in his criminibus, quae solent perpetrari occulte.
- 4 Socij criminis, & muneris non probant contra simoniacum.
- 5 Simonia sicut in datione committitur, ita in remissione debiti liquidi.
- 6 Probationes in crimine debent esse aper tissimae.

C A P. Veniens. j. X.

Simoniae in materia qui de se constituit crimen, non potest testificari contra suum socium negantem idem crimen, nec sufficit vnus ad condemnandum, v. g. si duo dicant aliquod debitum fuisse remissum vtrique ab obtinente beneficium, & alter dicit praecessisse pactum, nihil probant. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zab. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Host. Panormit. Bald. Butr. Felin. Henric. Boich. Anchar. Dec. Martin. Vran. Mynsing. Aretin. Cujac. Viuian. in rationali secundis libri iuris Pontif. pag. 152. Alagona in compend. iuris Canonici, pag. 260. remissum Catal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2. refertur ab Anton. August. collect. 1. Decret. lib. 2. tit. 13. c. 9.

Probat hic text. socium criminis contra alium socium eiusdem non esse interrogandum, nec illius testimonium recipiendum, idem probat text. in l. Diuus Seuerus, & in l. repeti, §. 15 qui, ff. de quest. text. opt. in l. ult. ad fin. vers. nemo igitur, C. de accusat. & in cap. si testes, vers. item liberi 4. q. 3. & in cap. ult. 15 q. 3. tradunt gloss. verbo, confessio, Innoc. in princ. Bald. n. 1. & 4. Abb. & Bellam. n. 7. Imol. n. 3. Anan. n. 1. & alij in praesenti, resoluunt Alberic. de testib. p. 1. tit. quando ratione affectionis, n. 32. Curt. eod. tract. concl. 1. a. n. 1. & 5. Gom. tom. 3. var. c. 12. n. 16. Duen. reg. 300. & seqq. Socin. reg. 425. Boer. decis. 319. a. primo & decis. 117. n. 4. Sot. de ratione regendi, memb. 2. q. 9. Simanch. de catholic. instit. c. 6. n. 16. & c. 51. n. 10. Clar. §. fin. q. 21. a. num. 4. Tiraq. de penis temper. cap. 40. numero 15. Corraf. lib. 1. miscel. c. 20. Alciat. de praef. lib. 1. praef. 9. n. 5. Ratio est secundum Ignat. in l. test. certus, n. 3. & 10. ff. ad Syllan. quia scilicet delinquentes in tormentis de se confessi, & de aliis interrogati saepe mentiuntur, iuxta text. in l. 1. §. questione, ff. de quest. Vel secundum Menoch. de arbit. casu 474. n. 18. delinquentes confidentes de se crimen eo ipso declarantur infames, quia aduersus alios interrogari non possunt, nec illorum dicta fidem faciunt, iuxta text. in cap. testimonium infr. hoc tit. Vel denique melius ne sceleratus homo in summo discrimine constitutus alicui, vel aliquibus falsò asserat nocumentum, quorum fauore aut privilegio speret debitam euadere ultionem, aut ne inimicos suos conuocet in suam discrimen, prout colligitur ex d. l. ult.

Sed obstat maxime text. in l. Diuus Adrianus, ff. de custodia reorum, & in c. quoniam 3. supra hoc tit. ubi, mulieres cum quibus peregrisse dicitur, &c. Quapropter

Tom. I.

nonnulli Doctores quos refert Abb. in cap. 1. n. 6. de confessi, existimant faciendam esse differentiam inter delinquentem, qui prius de se quàm de aliis loquitur, & inter illum, qui prius de aliis interrogatur, itavt in priori casu audiendus non sit, secus in posteriori, in quo respectu sociorum auditur, & recipitur testimonium illius. Salicet. verò in d. l. ult. num. 5. de accusat. existimat esse faciendam differentiam inter seruos, & homines ingenuos, itavt priores de se confessi semper interrogentur de sociis, eo quod serui, cum abiecti sint animo, non solent sine sociis crimina committere. Tertio loco Bart. in d. l. repeti, §. 1. Abb. in d. cap. 1. num. 7. Alex. conf. 69. num. 8. lib. 2. Hyppol. in l. 1. §. diuus Seuerus, n. 5. ff. de quest. Angel. de malefic. verbo fama publica, num. 75. Clar. d. q. 21. num. 4. Roland. conf. 51. num. 26. lib. 1. existimant aliam esse faciendam differentiam inter crimina, quae ad vtilitatem perpetrantis principaliter committuntur, prout est furtum, adulterium, falsa moneta, & alia similia, & inter illa, quae principaliter fiunt in odium offensi, prout est homicidium, incendium, & alia huiusmodi, itavt in prioribus testimonium socij contra alios socios admittatur, sic intelligentes text. in l. provinciarum pen. C. de feriis, & in l. 1. C. de falsa mon. contra verò in posterioribus, in quibus existimant socium criminis non esse interrogandum, prout intelligi potest text. in praesenti, & in l. fin. C. de accusat. Ad text. verò in d. l. diuus, & in d. cap. quoniam respondetis iuxta ea, quae dicta sunt in addit. ad c. 1. de confessi, & quae infra dicentur.

Amplia text. procedere, etiam si infamia, aut alia probatio aduersus aliquem existat, & etiam deficientibus testibus, & in criminibus sua natura difficilis probationis gloss. verbo iuramentum ad fin. Abb. num. 2. & alij in praesenti, tradunt Bald. in l. quando liberi, n. 3. C. de testib. Aretin. conf. 61. num. 3. Alex. conf. 64. lib. 1. Roland. conf. 73. num. 26. lib. 1. Limita non procedere in crimine laesae maiestatis, & in aliis, quae a lege aliqua particulari ad praedictum effectum excipiuntur, resoluunt omnes in l. fin. C. de accusat. & in cap. fin. de testib. cog. tradunt Alberic. de testib. tit. quando ratione affectionis, num. 32. Gom. tom. 3. var. cap. 12. num. 16. Duen. reg. 300. & seq. Simanch. d. cap. §. 1. num. 10. Clar. d. quest. 21. num. 5. Menoch. d. casu 474. n. 27. Malfard. concl. 1317. num. 21. Limita etiam non procedere quando confessus de crimine conuenitur non criminaliter, sed civiliter, prout dictum est in addit. ad c. per tuas, de simon.

Collige ex text. socium criminis, & muneris non probare, vide Lanfranc. in repet. cap. quoniam contra, verbo, testium depositiones, n. 120. sup. de probat. Menoch. de arbit. casu 474. num. 13. & conf. 378. num. 4. Ozalc. Pedem. dec. 79. n. 19. in fine, Perez l. 1. tit. 3. lib. 1. Ordin. pag. 60. Malfard. de probat. concl. 1311. Moz. de contrahib. tit. de societate, cap. de diuisione societatis, num. 12. Ceual. commun. contra commun. quest. 280. Christoph. de Pace ad leges styli, l. 54. schol. §. a. num. 13. Morla in emporio iuris, p. 1. tit. 1. in praed. num. 79. Surd. de alim. tit. 1. q. 60. num. 9. Fr. Ludou. Miranda de ordine indic. quest. 2. art. 7. concl. 1. Fr. Emman. quest. Regular. tom. 2. quest. 126. artic. 2. Flamin. de resignat. benefic. tom. 2. lib. 1. q. 10. Cardos. in praxi iudicum, & Advocatorum, verbo, testis, num. 28. Paulin. Berti Lucens. in praxi crimin. Regularium, tit. 1. cap. 11. num. 35. itavt aliis concurrentibus indicis minime faciat praesumptionem aliquam, indiciumve ad torturam, vel ad inquisitionem formandam, vt per Bonacof. commun. crimin. part. 2. verbo, socius, fol. 70. in fin. Gregor. Lopez l. 21. verbo, algun erro, tit. 16. part. 3. Menoch. de arbit. casu 474. num. 13. cum seqq. Kirchou. tom. 1. v. 3. commun.

commun opin. lib. 4. tit. 10. num. 107. pag. 534. Rebuff. de reprob. testium, num. 483. Mascard. concl. 1311. n. 9. & conclus. 1359. num. 19. Morla d. tit. 11. in preliud. n. 80. vers. praterea, Christoph. de Pace d. l. 54. schol. 5. num. 15.

3 Aduerte tamen quod in his criminibus, quæ solent perpetrari occultè, & veritas aliunde haberi non potest admittitur particeps, & socius criminis, Dec. cons. 189. n. 10. Aym. cons. 178 post n. 3. Alex. de Neno consil. 37. sub n. 2. inter consilia matrimonialia, & putaq. decis. 277. num. 8. & segg. p. 3. quos refert, & sequitur Rota decis. 147. num. 15. apud Farin. p. 1. in recent. adde Mascard. concl. 1311. num. 34. Morl. d. num. 79. Mozz. vbi proximè, versic. limita secundò, Flamin. d. quest. 10. a. n. 23. Delr. disquisit. magic. lib. 5. c. 17. pag. mibi 455.

4 Qui eodem erat infectus crimine.] Licet socij criminis in crimine simoniæ probent ipsam simoniam, vt dicit text. in cap. 1. hoc tit. lib. 6. & fuit dictum in Balneoregien. simoniæ 17. Maij 1624. coram R. D. Cocci- no, vbi asseritur hoc verum esse quando agitur contra illum, qui simoniam commisit, secus verò si agatur contra tertium; socij tamen criminis, & muneris non probant contra simoniacum, vt per hunc text. tenent Mascard. concl. 1311. num. 26. Flamin. d. q. 10. n. 28. Marc. Anton. var. lib. 3. resol. 34. n. 4. 16. & 17. Rota in d. Balneoregien. simonia, Cavalier. decis. 352. n. vlt.

5 Remittere.] Notatur ad hoc quod sicut in datione committitur simonia, ita in remissione debiti liquidi, vt per Rebuff. d. l. 76. vers. postremo, ff. de verborum signif. pag. 356. Soar. de religione, lib. 4. de simonia, c. 38. num. 4.

6 In gloss. Illorum 2. ibi, quia in crimine apertissime debent esse probationes. Vide Alciat. de presumpt. reg. 2. pres. 3. n. 3. Cou. var. lib. 2. c. 13. n. 1. & lib. 3. c. 3. n. 4. vers. quarto, post med. Duen. reg. 300. Crot. de testib. n. 140. cum segg. Hippol. singul. 437. Clar. lib. 5. §. fin. q. 2. n. 1. & q. 63. n. 10. Menoch. de presumpt. lib. 1. pres. 98. n. 1. Mascard. de probat. conclus. 459. Farinac. consil. 75. nam. 43. & 53. & 205. & cons. 55. num. 68. D. Barbosa in l. 2. ff. soluto matrimon. in princ. p. 1. n. 81. Azened. cons. 30. n. 29.

Notatur ad hoc quod cum agitur ad priuationem beneficij ob simoniam, vel alterius criminis priuationem inducentis, etiam si ciuilitè agatur, debet illud plenè, & concludenter probari, vt per Abb. num. 4. Dec. num. 8. in presenti, Alciat. cons. 21. num. 41. lib. 1. Nat. consil. 299. num. 13. in fin. lib. 1. Seraphin. decis. 1029. num. 1. & decis. 1359. n. 3. Flamin. Paris. de confident. benefic. quest. 64. num. 14. Farin. consil. 75. num. 13. lib. 1. vbi num. 40. 33. 65. & 106. plures refert Rotæ decisiones, & inter recentiores est etiam decis. 108. num. 8. part. 1. recent. & decis. 166. num. 8. part. 2. recent. & fuit dictum in Vercellen. parochialis 13. Ianuar. 1617. coram bonæ mem. Andrea, & in Leodien. Canonicius S. Ioannis 10. Martij 1619. coram bonæ mem. Vbaldo, Seraphin. decis. 1029. n. 1. Tamburin. de iure Abbatum tom. 1. disp. 10. q. 5. num. 10. & ideo non admittuntur testes de fama deponentes, secundum Anton. Gabr. commun. tit. de probat. concl. 1. n. 12. Seraphin. d. decis. 1029. n. 6. Tamburin. vbi supra num. 14.

SVMMARIVM.

- 1 Attestationes in vno iudicio receptæ fidem faciunt in eadem causa, & inter easdem personas coram eodem iudice.
- 2 Testes examinati, & publicati in vno iudicio faciunt fidem in alio inter easdem personas.

- 3 Acta in vno iudicio probant in alio inter easdem personas.
- 4 Probationes facta in iudicio summario, fidem non faciunt in plenario.
- 5 Acta facta coram iudice seculari an faciant fidem coram iudice Ecclesiastico inter easdem personas, remissum.

CAP. Causam, quæ. XI.

Iudex vnus potest vti attestationibus suscepris ab alio iudice in eadem causa, & inter easdem personas. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Collect. Innoc. Zabbar. Bellam. Ioan. Andr. Imola, Anan. Anch. Panor. Host. Bald. Butr. Felin. Dec. Aretin. Mynsing. Martin. Vran. Cujac. Viu. in ration. 2. libri iur. Pontif. pag. 151. Alagona in compend. iuris Canon pag. 261. refertur ab Ant. Aug. collect. 1. Decret. lib. 3. tit. 1. c. 10.

Collige ex text. quod testes examinati, & publicati in vno iudicio faciunt fidem in alio inter easdem personas, idem probat text. in c. presentata 50. infr. hoc tit. & in l. fin. c. eod. & in l. pen. in fin. c. de arbit. & in auth. de test. §. quoniam, collat. 7. tradunt gl. verb. iudici- bus, Innoc. n. 1. Bald. n. 3. Abb. & Bellam. n. 2. Dec. n. 4. Mynsing. num. 3. & alij in presenti. resoluunt Bart. in l. vnic. C. quando al. ciuil. & in l. 2. §. 1. ff. vi bonorum rept. Aret. cons. 136. n. 1. Afflict. decis. 396. n. 3. & 7. Boff. in pract. de violent. n. 24. Mascard. concl. 33. à princ. & alij plures, Bern. reg. 760. Hyppol. sing. 257. & 280. Menoch. de arbit. lib. 1. q. 33. n. 9. Vnde acta in vno iudicio probare in alio inter easdem personas, resoluunt Menoch. remed. 1. recup. n. 228. & de arbit. cas. 111. Farin. fragment. criminal. p. 1. verbo, acta, n. 25. Mascard. de probat. concl. 33. à princ. vbi à n. 3. ampliat etiam in actis factis coram arbitro, vt probent inter easdem personas, etiam in alio iudicio coram Ordinario. Regulariter tamen probationes factæ in iudicio sum- mario fidem non faciunt in plenario, vt per Butr. hic n. 7. Panor. n. 6. & Felin. n. 5. Bart. in l. 2. §. hoc edito, n. 5. ff. vi bonorum rept. Rendin. in prompt. recept. sentent. tom. 1. tit. 2. n. 1. in fin. vbi à n. 2. quod confessio, ex qua probatio inducitur facta in iudicio summario, fidem facit in plenario. An autem acta facta coram iudice seculari faciant fidem coram iudice Ecclesiastico inter easdem personas, vide Menoch. cons. 367. a. n. 22. Mascard. d. concl. 33. n. 24. & concl. 149. Farin. d. verbo, acta, n. 23. Aloys. Ricc. in praxi fori Ecclesiast. decis. 448. n. 1. in 1. edit. & resol. 400. in 2. edit. vbi citat Ruin. Bojard. Henriq. & alios. Et an testes examinati à iudice seculari probent coram Ecclesiastico; vide Boër. decis. 90. num. 1. Clar. §. fin. q. 36. vers. vltimò quæro, Decian. tract. crimin. tom. 1. lib. 4. c. 34. quos refert Mar. Antonin. var. lib. 3. resol. 37. n. 19. Cætera autem quæ ad principalem conclusionem faciunt, vel contra illam obici possunt, vide ad cap. dilectos, de fide instr.

SVMMARIVM.

- 1 Clerici non sunt à ferendo testimonio in causa Eccle- siæ sue sine rationabili causa repellendi.
- 2 Clerici possunt ferre testimonium in causa sue Eccle- siæ quando commodum non tangit singulos, sed vniuersitatem.
- 3 Testificari qui compelli non possunt, ostenditur.
- 4 Clericus, seu Monachus potest compelli ad testifican- dum contra Ecclesiam, vel Monasterium.

De Testibus, & attestationibus, Tit. XX. 511

CAP. Cùm nuntius. XII.

Clerici non sunt repellendi à ferendo testimonio in causa Ecclesiæ, nisi impediatur causa rationabilis. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zab. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Felin. Hostiens. Bald. Panorm. Butr. Anchar. Aretin. Mynsing. Vran. Cened. collect. 157. Viuian. in ration. secundi libri iuris Pontif. pag. 154. Alagona in compend. iuris Canonici, pag. 161. & tom. 4. repet. iure Canonico ad secundum Decretalium librum Paul. de Eleazariis, remissive Ximen. in concord. refertur ab Ant. August. collect. 1. Decretal. lib. 2. tit. 13. c. 11. & est post Concil. Lateranen. sub Alex. III. p. 8. c. 3.

2 Probat hic text. quod clerici possunt ferre testimonium in causa suæ Ecclesiæ, intellige quando commodum non tangit singulos, sed vniuersitatem, vt per Specul. in tit. de teste, §. 1. n. 23. vers. sed nunquid Reflor. & n. 4. Roman. conf. 420. n. 7. Bald. conf. 445. n. 9. Ferret. conf. 150. n. 8. Guid. Papæ decif. 193. Afflict. decif. 400. n. 2. Bellet. disquisit. cleric. p. 1. tit. de clerico, teste, §. 2. n. 14. Mascard. de probat. concl. 3. n. 1. & 11. & concl. 106. n. 4. Farin. in praxi crim. q. 60. n. 459. & 544. vide supra ad cap. insuper 6. hoc tit.

3 In gloss. Repellendi, 1. ibi, & filius contra patrem non compellitur. Nec frater contra fratrem, socrus contra generum, vxor contra maritum, vitricus contra primum; & contra, latè Farin. in praxi crim. q. 78. n. 82. 83. 85. & 88.

4 In ead. gloss. ibi, Alij dicunt quod verius, &c. Collige ex gloss. clericum, seu monachum, vel similem posse compelli ad testificandum contra eandem Ecclesiam, monasterium, vel aliam similem Communitatem, idem tenet gloss. ult. in cap. veniens il. 2. infra hoc tit. Bald. & Imol. num. 2. ac alij in presenti. Pro quibus facit, quia in iudicio debet esse litigantium æqualis conditio, iuxta cap. in iudiciis 12. de regulis iuris lib. 6. constat autem licitum esse Ecclesiæ, seu monasterio adducere pro se clericum, seu monachum ad testificandum in causa sua, vt dixi ad cap. insuper, sup. hoc tit. igitur similiter alteri litiganti licitum erit contra eandem Ecclesiam pro se adducere eundem clericum ad testimonium dicendum, iuxta cap. non licet, 3. de regulis iuris, in 6. Non obstat cap. fin. vers. clericus, de postulando, quia resp. penam illius prohibitionis procedere in clerico tale officium postulationis exercente, eo quod illud voluntarium est, & nulla coactione à volente suscipitur, propter quod clericus illud suscipiens culpam committere censetur, vnde nil mirum si in illo pœna incurritur; secus vero in testimonio dicendo, quod quidem non volens, sed aliquo modo inuitus testis præstare solet, & propterea cessat in illo aliqua culpa; prout in specie fatetur gloss. ult. in d. cap. veniens, vers. & hac est causa. Nec etiam obstat quod filius non potest compelli contra patrem dicere testimonium; l. 4. ff. hoc tit. c. si testes, vers. lege Iulia 24. q. 2. & 3. quia in illo reperitur particularis prohibitio, de qua in illis iuribus, quæ iustificatur ex eo, quod ille similiter pro eodem patre testificari nequit, quod secus est in clerico respectu suæ Ecclesiæ, & in monacho respectu sui monasterij, qui quidem rectè possunt in fauorem Ecclesiæ, seu monasterij suum profertre testimonium, per dicta ad præfatum cap. insuper.

SYMMARIUM.

- 1 Crimen nunc probatum repellit testem aliàs de illo crimine non damnatum.
- 2 Criminosus testis à testimonio repellitur si crimen contra eum oppositum probetur.

CAP. Super eo. j. XIII.

Testes etiam si de crimine non sunt conuicti, vel confessi, si deinde conuincantur, repelluntur à testimonio tam in causa ciuili, quam in criminali. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Zab. Collect. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Host. Butr. Panormitan. Bald. Innoc. Felin. Mynsing. Aretin. Martin. Vran. Cujac. Viuian. in ration. secundi libri iuris Pontif. pag. 154. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 261. remissive Casal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2. refertur ab Anton. August. collect. 1. Decretal. lib. 2. tit. 13. cap. 12. & est post Concil. Lateran. part. 8. cap. 4. sub Alexand. III.

Collige ex text. criminofum testem à testimonio repelli si crimin contra eum oppositum probetur, etiam si sententia condemnatus minimè sit, vt per Campeg. de testib. reg. 27. fallent. 8. Rebuff. de reprobatione testium, n. 175. Farin. in praxi crimin. p. 2. tit. de oppositione contra personas testium, q. 56. n. 128.

SYMMARIUM.

- 1 Laicus in criminali causa non testificatur contra clericum accusat tamen pro sua, vel suorum iniuria.
- 2 Laicus contra clericum in causa criminali testimonium ferre non potest, etiam si clericus sit prima tonsura, vt n. 3.
- 4 Laicus contra clericum in criminali causa testificari potest quando agitur ciuilitè, vel in defectum Ecclesiasticorum testium, vel in criminalibus exceptis, vt n. 6. aut in probatione fame.
- 5 Corpore vitiati non possunt testificari contra clericos in causa criminali.

CAP. De cætero. XIV.

Laicus contra clericum in causa criminali non admittitur, nisi prosequatur suam, vel suorum iniuriam, & tunc admittitur ad accusationem, & non ad testimonium. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Collect. Zab. Bellam. Ioan. Andr. Imola, Innoc. Anania, Hostiens. Bald. Panorm. Felin. Henric. Anch. Mynsing. Martin. Vran. Aretin. Butr. Cujac. Viuian. in ration. secundi libri iuris Pontif. pag. 55. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 261. remissive Casal. in ann. & Ximen. in concord. p. 1. & 2. refertur ab Ant. Aug. collect. 1. Decretal. lib. 2. tit. 13. c. 14. & est post Concil. Lateran. sub Alex. III. p. 8. c. 8.

Collige ex text. laicum contra clericum in causa criminali testimonium ferre non posse, vt per omnes in presenti, videlicet Abb. n. 1. Anch. n. 1. Felin. in princ. & Henric. n. 4. Campeg. de testib. reg. 98. an princ. Boff. in tit. de opposit. contra testes, n. 91. Roland. conf. 24. n. 15. vol. 1. Viuian. comm. verbo, testificari possunt contra cleric. laici, Duert. reg. 315. Clar. §. fin. q. 14. num. 2. & q. 24. n. 26. Cou. pract. c. 18. num. 2. Socin. reg. 409. Hippol. conf. 41. n. 2. cum segg. Mascard. de probat. concl. 962. &

V 4 com.

512 Collectanea Doct. in lib. II. Decretal.

concl. 1358. num. 44. cum seqq. Marant. de ordine iudic. p. 4. à n. 44. in fine. Perez l. 1. vers. laicus praeerea contra clericum. tit. 3. lib. 3. Ordinar. Azéued. l. 5. n. 3. tit. 9. lib. 3. noua recap. Rebuff. de reprob. testium. n. 321 cum seqq. Fr. Emman. quæst. Regul. tom. 2. g. 10. art. ... Paul. Comit. responsor. moralium. lib. 4. g. 45. Aldrete de religiosa disciplina tuenda. lib. 2. c. 3. n. 14. latè Fatim. in praxi crim. p. 1. g. 61. n. 98. cum multis seq. Buccaron. de differ. inter iudicia civil. & crimin. differ. 96. n. 5. Cened. ad Decretum collect. 54. Mar. Ant. var. resol. lib. 3. resol. 37. n. 16. Bellet. disquisit. cleric. p. 1. tit. de clerico teste. §. 5. per totum. ex quorum mente ratio assignatur. quia laici valde Ecclesiasticis sunt infesti. vt dicit text. in cap. laicos 2. g. 7. Non obstat text. in cap. tam literis. ibi. siue laicos. infr. hoc tit. quia respondetur non agere de causa criminali clericis. sed solum de causa civil. siquidem ibidem solummodo agebatur de electione eiusdem clericis in Prælatum. patet ibi. contra Iulianum electum. & c. insuper agebatur de probanda irregularitate. non ex crimine. sed ex actu licito resultante. puta de bigamia contracta ex matrimonio celebrato cum vidua. patet ibi. super matrimonio. quod idem electus dicitur contraxisse cum vidua. inuncto text. in cap. si quis viduam 54. dist. Sic similiter procedere videtur text. & poteris intelligere in cap. veniens 10. super hoc tit. propter verba. quibus vtitur. ibi. obiectum fuit quod in Ecclesia. & c. Nec etiam obstat cap. quoniam 3. ibi. mulieres. sup. hoc tit. quia nonnulli respondent illum similiter agere de crimine civiliter intentato. provt in specie refert. & sequitur Mascard. concl. 965. n. 13. Sed melius respondetur quod licet in illo text. agatur de crimine criminaliter intentato. nihilominus tamen testimonium illarum mulierum à Pontifice non approbari. sed tantummodo constituisse vocandas esse cum aliis. vt melius iudex instrueretur. & veritas inquireretur. patet ex eodem text. in finalibus verbis. ibi. possint. que vera sunt. aperiri. Vtrum autem text. iste procedat data consuetudine in contrarium? dicendum est quod non. propter reg. c. fin. de consuet. Vtrum etiam è conuerso testimonium clerici contra laicum recipiatur. vide gloss. per text. ibi in cap. testimonium 11. g. 1. Abb. n. 1. & Felin. 3. in præsent. Crot. de testib. n. 69.

Contra Clericum. Etiam primæ tonsuræ. vt per Berpard. in practica canonica. cap. 131. num. 1. vers. quod procedit etiam. in nouiss. edit. Mascard. concl. 962. num. 1. & conclus. 1358. num. 45. Farinac. d. quæst. 61. num. 101.

In criminali causa. Limita quando de crimine agitur civiliter. quia tunc potest laicus contra clericum testificari. Salzed. ad Bernard. in pract. d. cap. 131. lit. A. propè fin. Bellet. d. §. 5. num. 4. vers. limitatur 6. Clar. d. g. 24. vers. praeerea quæro. in fine. Ferret. conf. 183. & conf. 366. num. 20. lib. 2. Decian. conf. 63. num. 35. Mascard. concl. 962. num. 13. & concl. 1358. num. 54. Farin. d. quæst. 61. num. 120. Buccaron. d. differ. 96. n. 4. Item limita in defectum testium Ecclesiasticorum. vt quia crimen clericis non possit probari nisi per laicum. Abb. hic. n. 3. Crot. de testibus. num. 61. Decian. conf. 63. num. 35. Mascard. d. concl. 1358. num. 46. Farin. d. g. 61. num. 108. Bellet. d. §. 5. num. 4. vers. 4. Limita quoque in criminibus exceptis. vt dixi ad gloss. 1. in cap. cum P. de accusat. Limita etiam ad defensam clericorum. Felin. hic. num. 8. & Aretin. n. 11. Mascard. d. concl. 1358. num. 53. Bellet. d. num. 6. vers. limitatur 7. Limita etiam in probatione famæ. in qua contra clericum admittuntur laici. Dec. conf. 63. num. 35. Hyppol. sing. 98. vers. item scias. Mascard. d. concl. 1358. num. 49. Bellet. d. §. 5. num. 6. Limita etiam in crimine notorio. vt per Bernard. d. c. 131. n. 3. vers. quod etiam

fallit. Crot. de testibus. n. 67. Mascard. concl. 962. n. 8. & concl. 1358. à n. 48. Farin. d. g. 61. n. 118. Limita denique si delictum. de quo clericus accusatur. esset commissum in loco in quo non essent clerici. quia tunc cum veritas aliter haberi non possit. laicus. etsi inhabilis. efficitur habilis. & in subsidium est idoneus testis. Bernard. d. c. 131. n. 2. & ibi Salzed. lit. B. vbi citat Imol. conf. 64. n. 5. vol. 1. Hyppol. sing. 73. & conf. 41. n. 5. vol. 2. Thom. Grammat. conf. 58. n. 4. & alios plures. adde Alex. Trentacinq. var. resol. lib. 2. tit. de testibus. resol. 11. n. 4.

Illud hic aduertendum duxi mutilatos membris. vel corpore vitiatos non posse testificari contra clericum in causa criminali. vt per Hyppol. in sua præf. crimin. §. nunc videndum. col. pen. n. 52. Bernard. d. c. 131. n. 4. Perez d. l. 1. & esse communem opinionem dicit Conar. præf. 68. n. 2.

In gloss. Suam. ibi. & in exceptis criminibus admittuntur laici contra clericos. Vide Socin. reg. 409. fullent. 1. Bernard. d. cap. 131. num. 3. Mascard. concl. 962. n. 10. & concl. 1358. num. 58. Farin. d. g. 61. n. 104. & fragm. crimin. p. 1. lit. C. n. 358. Ceuall. g. 649 & alios supracitados num. 4.

SVMMARIVM.

- 1 Testes in causis Ecclesiasticis vel civilibus infra tres productiones. idest. dilationes produci possunt. non verò post tertiam. nisi cum quadam legum solemnitate.
- 2 Pars amplius non admittitur ad testes producendos post tertiam productionem.
- 3 Productio quid sit ostenditur.
- 4 Iudex finita prima dilatione iuxta causam allegatam secundum dilationem dare debet.

CAP. In causis. XV.

In causis Ecclesiasticis. vel civilibus infra tres productiones. idest. dilationes possunt testes produci. non verò post tertiam. nisi cum quadam legum solemnitate. Colligunt ex Ordinar. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabarell. Bellam. Ioan. Andr. Imola. Anania. Panormitan. Ancharan. Hostiens. Bald. Felin. Henric. Boich. Butr. Mynsing. Aretin. Martin. Vran. Cujac. Viuian. in rationali secundi libri iuris Pontificij. pag. 156. Alagona in compend. iuris Canonici. pag. 162. remissiuè Ximen. in concord. p. 1. refertur ab Anton. Augustin. collect. 1. Decretal. lib. 2. tit. 15. cap. 15. & est post Concil. Lateran. sub Alex. III. p. 8. cap. 9.

Probat hic text. post tertiam productionem amplius partem non admitti ad testes producendos. idem probant text. in cap. de testibus 29. & in c. significauerunt 36. vers. mandamus. & in cap. penult. hoc tit. auth. vt qui semel. C. de probat. auth. de testibus. §. quia verò. collat. 8. tradunt gloss. verbo productione. Innoc. & Bald. in princ. Abb. Felin. & Bellam. n. 2. Mynsing. & alij in præsent. 2. DD. in cap. fraternitatis. & in cap. cum venissent. infr. hoc tit. & in Clem. 2. eod. tit. resoluunt Crot. de testib. à n. 362. Socin. reg. 498. Conar. præf. cap. 18. num. 9. Perez l. 4. tit. 11. lib. 3. Ordin. Gabr. commun. sub hoc tit. de testib. concl. 20. à princip. Mascard. de probat. g. 5. à num. 4. Cened. ad Decretal. collect. 27. In explicatione verò quid sit productio. & quid importet in hoc text. variant DD. & in primis gloss. verbo productionem. Innoc. num. 2. Bald. num. 1. Zabarell. & alij in præsent. item & gloss. verbo productionem in d. cap.

De Testibus, & attestationibus, Tit. XX. 513

d. cap. pen. & alibi existimant productionem idem esse ac dilationem, quasi sit sensus huius text. quod finita prima dilatione iusta causa allegata index dabit secundam, & iterum tertiam, quartam verò non nisi interveniente iuris solemnitate, iuxta quam declarationem putant esse explicanda iura sup. relata. Sed ego brevius dicendum puto text. in presenti non procedere in dilatione, sed in actu producendi testes, sine inter vnam, siue inter aliam temporis dilationem, trina, separata tamen productio, & legitime facta præcedat, provt in effectu colligitur ex Abb. in presenti. n. 1. & antea ex Bart. in d. a. ubi. at qui semel n. 8. vbi Bald. in princ. quæ explicatio confirmatur ex hoc text. ibi, debent testes produci, quæ verba non possunt intelligi de dilatione, quæ diversa est, sed de actu producendi ipsos testes, siue in nominatione, siue in præsentatione illorum consistit.

In gloss. Productionem, ibi, finita prima dilatione iusta causa allegata index secundam dilationem dabit. Vide Bellacomb. tom. 1. commun. opin. lib. 3. tit. 9. n. 6. prope finem, Parlad. verum quod lib. 2. cap. fin. p. 5. §. 10. n. 18. Mendez à Castro in praxi Lusit. lib. 3. c. 12. n. 2. Illi tamen non est concedenda secunda dilatio, qui in prima nullam probationem fecit, Mascard. de probat. concl. §. 16. n. 1. nisi se impedimentum fuisse probavit aduersarij facto, Bened. Capr. tom. 1. commun. opin. lib. 4. tit. 9. n. 12. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. §. 3. precom. n. 40. cum segg. vel facto indicis, Mascard. concl. 1229. a n. 89. & concl. 136. n. 40. Vel si steterunt in compromissum partes, Boer. decis. 294. n. 27. Lancelot. de attent. p. 2. c. 15. a n. 34. Et adverte quod secunda dilatio assignata iura primam non currit tempus secundæ, nisi finita prima, vide Tirac. de retractu convent. §. 2. gloss. 1. n. 23. & n. 97. ad finem, Greg. Lop. l. 1. verbo, cosa, tit. 15. p. 3. Franc. Mar. q. 34. Capyc. decis. 13. n. 3. cum segg. Mench. quæst. v. usque c. 14. n. 10.

S V M M A R I V M.

1. Actum gestum post appellationem si quis probe, & aduersarius probat quod ante, præfertur prima probatio.
2. Interpretatio faciendæ est in depositionibus testium ut inter illos contrarietas euitetur, & quantum fieri potest ad concordiam sunt reducendi.
3. Testium dicta sunt inuanda, & non cauillanda.
4. Contrarietas modica non nocet.

C A P. Cùm tu. XVI.

EXcommunicationis sententia quando quis probat latam post appellationem, & pars contraria probat quod fuit lata ante, creditur dicenti fuisse post appellationem, & sic excommunicatio. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Collect. Zabarell. Bellam. Ioan. Andr. Imola, Innocent. Henric. Anania, Hostiens. Bald. Panormitan. Felin. Butr. Ancharan. Mynling. Aretin. Martin. Vran. Cujac. Viuian. in rationali secundi libri iuris Pontificij, pag. 157. Alagona in compendio iuris Canonici, pag. 162. remissiuè Casal. in annot. & Ximen. in concordant. part. 1. & 2. refertur ab Anton. Augustin. collect. 1. Decretal. lib. 2. tit. 13. cap. 16. & est post Concil. Lateran. sub Alex. III. p. 8. cap. 11.

2. Nos dicta testium benignè interpretari, &c.] Notatur ad hoc quod interpretatio faciendæ est de positionibus testium, ut inter illos contrarietas euitetur, quia quantum fieri potest ad concordiam sunt reducendi,

idem probant text. in cap. periculose, de parnis. dist. 1. & in cap. nihil 7. de verbor. signif. tradunt gloss. verbo benigne, Innoc. Bald. & Abb. n. 2. Felin. n. 5. Bellam. Imol. & Mynling. omnes n. 1. in presenti, gloss. verbo simul. in cap. nihilominus 3. q. 9. gloss. 1. in cap. cum contingat, de offic. deleg. gloss. verbo nec iure communi in cap. cum dilectus, de consuet. Bart. in l. 1. n. 3. ff. de noui operis nuntiat. & in l. Gallus §. illi casus n. 3. ff. de liberis & posth. Alex. in l. inter stipulantem, §. Stichum n. 11. ff. de verb. obligat. Dec. in l. 2. §. creditum n. 9. vbi Iason. n. 12. ff. si certum per Roman. sing. §. 76. & conf. 301. Crot. de testib. n. 337. Paris. conf. 169. n. 17. vol. 4. Alex. conf. 70. col. 1. volum. 1. Ruin. conf. 14. n. 3. vol. 5. Octau. Glor. resp. 1. p. 1. n. 57. Hieronym. Buecaron. de different. inter iudicia civilia, & criminal. differ. 111. Mantu. lib. 3. dialog. 59. Gregor. l. 28. tit. 16. p. 3. Hyppol. fin. §. 71. Couar. in cap. alma mater, p. 1. §. 2. n. 4. col. 2. Clar. §. falsum, vers. scias tamen, Viuian. & Bellacomb. tom. 1. commun. opin. lib. 4. tit. 10. n. 384. & segg. pag. 559. Rebuff. de probat. testium, n. 98. cum multis sequentibus, Petr. Surd. conf. 430. n. 13. cum segg. Mantu. decis. 179. n. 5. Mench. quæst. v. usque 30. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 4. c. 52. §. n. 10. Mascard. de probat. concl. 1361. n. 10. Menoch. de præsumpt. lib. 6. præf. 15. n. 5. Sanch. in præcepta Decalogi, lib. 1. c. 10. n. 30. latè Farin. in praxi crimin. p. 2. q. 65. num. 37. Rota decis. 321. n. 4. apud Farin. p. 2. in recent. Imo iudices huiusmodi interpretationem debent facere etiam præsumendo pluralitatem factorum, & personarum ad euitandam falsitatem, secundum Butr. Abb. Felin. & alios in presenti, Bertazol. conf. 15. n. 20. Grammat. conf. 23. n. 1. Ioseph. Lud. Perus. decis. 9. n. 13. p. 1. Menoch. de præsumpt. lib. 5. præf. 20. n. 2. & 4. cum aliis citatis per Farin. q. 65. num. 38. Et sic iudices summa ope nitii debent ut testes contrarij redcantur ad concordiam etiam per improprietatem verborum, ex Menoch. d. lib. 5. præf. 2. n. 11. nam testium dicta sunt inuanda, & non cauillanda, Paris. conf. 87. n. 41. vol. 3. Rebuff. d. præf. de reprobat. testium, n. 9. Menoch. d. tract. de presumption. lib. 5. quæst. 23. num. 12. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 9. §. 1. in annot. num. 96. Farin. d. q. 65. num. 74. & quæst. 68. n. 43. Rota d. decis. 321. num. 4. & in dubio interpretatio fieri debet pro concordia testium ad excludendum peritium. Gregor. decis. 331. num. 37. & 38. & decis. 472. num. 7. & decis. 487. n. 7. Buratt. decis. 410. in fine, & decis. 662. num. 6. & fuit resolutum in Tiburtina consilium 4. Martij 1611. coram Cardin. Sacrato, & in Elboren. pensioris 7. Iunij 1627. coram R. P. D. Vbaldo iun. Et testis generaliter loquentis depositio declarat per alium in specie deponentem Cas. de Grass. decis. 8. n. 11. de causa possess. de propr. Socin. iun. conf. 69. n. 16. lib. 1. Rot. in d. Elboren. pensioris, coram R. P. D. Vbaldo provt regulariter vnus testis depositio declarat a depositione alterius. Grammat. consilium 79. n. 6. Petr. de fideicom. q. 12. n. 768. Rot. in d. Elboren. pensioris.

Verum quia vbi testes inter se aduersantur, illorum testimonia non valent, licet causam, vers. quamquam, de probat. gloss. verbo sed aduersa, post princ. vers. si verò, in cap. in nostra 31. inf. hoc tit. & quia vbi testes inter se sunt contrarij, maiori numero, seu digniori inæquali standum est, d. in nostra, cap. si testes, in princip. 4. q. 3. c. in Canonici 29. dist. & quia quando testes inter se sibi contradicunt, oportet ut in suis errent testimoniis, qui quidem error facit ut in iudicio fidem non faciant, cap. præterea, de testib. cog. Ideo Doctores mirè variant in intellectu præstato ad hunc text. In primis Host. in presenti intelligit hunc text. contra iuris regulas de nouo statuisse ut testes sibi adinuicem repugnantes ad concordiam reducerentur, mo-

tus verbis huius text. ibi *benigne interpretari*, quæ quidem verba aperte videntur iudicare hoc esse factum ex indulgentia contra regulas iuris, prout in specie considerat Ioan. Andr. in c. 2. *ut lite pend. lib. 6.* Secundo loco *gloss. 1. in cap. cum contingat, de offic. deleg. intelligit* text. in *presenti*, tantummodo procedere quando testes sunt æquales numero, vel qualitate; secus vero si inæquales proponantur, receptam sententiam testantur Dec. in l. 2. §. *credendum*, ubi Bart. n. 9. ff. *si certum petas.* idem Bart. in l. *Gallus*, §. *ille*, n. 3. ff. *de liberis & postl.* Tertio loco alij in hoc text. ubi Imol. dicit communem Legislatorum, & Felin. num. 6. in d. cap. *cum contingat*, asserunt text. in *presenti* procedere etiam si testes numero sint dispares, interim tamen prædictam concordiam esse faciendam ad effectum, ut idem testes per iurium possint evitare.

Ego vero omisissis prædictis intelligendi modis dicendum puto hunc text. procedere non solum ad vitandam periurij suspensionem, verum etiam ad faciendam probationem, siue testes numero sint æquales, siue inæquales, ad quem effectum datur iuris præsumptio, quod in specie huius text. bis fuisset appellatum, quæ quidem præsumptio resultat ex dictis ipsorum testimonio, ex quibus aperte constabat Canonicos, de quibus *hic*, excommunicatos fuisse ante appellationem, & post appellationem, non connotando eandem numero appellationem, siquidem hoc dato non erat locus concordie, sed simpliciter & absolute de appellatione deponendo, iuxta doctrinam Bart. in l. 1. §. *in 2. ff. secundum tab.* quo dato necessario erat præsumendum bis fuisse ab illis appellatum, ac subinde nil mirum, si testes reducti ad concordiam alteri de prima, alij vero de secunda appellatione intelligantur; quia facta reductione ad concordiam oportebat iudicare excommunicationem esse nullam iuxta text. in d. cap. *cum contingat*, & in cap. *cum dilectus*, §. *de appellat.* & ita hic intellectus est de mente Bald. Felin. n. 1. & 6. in *presenti*, Mench. *usufreq. cap. 30. n. 13.* & confirmatur ex verbis huius text. ibi, *ne periurij reatu notentur*, quibus verbis text. supponit facta testimonio reductione ad concordiam manere eosdem testes de periurio excusatos, quo periurio cessante necessario videtur probatio ex illis resultare, argum. text. in cap. *testimonium*, inf. hoc tit.

Amplia primò text. sic explicatum, etiam si testes ab uno, eodemque litigante producantur, ut per gl. *verbo simul*, vers. *sed si sapius*, in cap. *nihilominus* 3. q. 9. gloss. *verbo sed adversa*, in cap. *in nostra*, hoc tit. sequuntur Abb. n. 4. Felin. n. 8. & alij in *presenti*, Mench. d. c. 30. n. 16. Secundò amplia procedere etiam in instrumentis, quæ in iudicio producantur, de quo vide addita ad cap. *inter dilectos de fide instrum.* Tertio amplia producere etiam quando testes cum partis assertionem contrariantur, de quo vide addita ad cap. *cum Ioannes, de fide instrum.* Quarto amplia procedere non solum in causis civilibus, verum etiam in criminalibus, de quo vide addita ad gloss. in cap. *in nostra*, inf. hoc tit.

In text. ibi, *Quia utrumque esse potuit*, &c. [Notatur ad hoc quod identitas actuum non præsumitur, sed pluralitas, quando sic præsumendo testes à contrarietate, & falsitate excusantur, ut per Mascard. *de probat. concl. 1174. n. 51. §. 56. Menoch. de arbitr. casu 213. n. 40. & de præf. lib. 6. præf. 1. §. 1. n. 51. Farin. in præf. crim. q. 65. à n. 38. & fragm. crimin. p. 2. lit. I. n. 8.*]

Periurij reatu. [Notatur ad hoc quod modica contrarietas non nocet, ut per Tiraq. *de indicio, in rebus exiguis*, vers. 28. fol. 37.

- 1 Testis novus, & veteres super novis articulis tantum in causa appellationis produci possunt iuramento secundum morem prius recepto.
- 2 Testes in causa appellationis super novis capitulis produci possunt, non autem super eisdem, vel directò contrariis, qui in prima producti sunt instantia, ut num. 3.
- 4 Testes de novo reperti possunt produci in causa appellationis super eisdem capitulis, vel directò contrariis, qui in prima producti sunt instantia.
- 5 Probatio faciendæ per instrumenta in causa appellationis super eisdem, vel contrariis articulis admittitur.
- 6 Iuramentum in principio examinis præstandum.
- 7 Iuramento desideratur tactus Evangeliorum.
- 8 Testimonium dicere non potest, qui non habet manus.
- 9 Notario dicenti in instrumento testes iuratos an credatur, remissive.

CAP. Fraternalitatis. XVII.

Postquam utrumque est renuntiarum testibus, & conclusa est causa & sententia lata si appellatur, & offeruntur nona capitula super quibus pars petit testes recipi, possunt de novo produci super capitulis novis tantum, non super aliis iam probatis. Colligunt ex Ordinar. Abb. antiq. Collect. Zabab. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Innoc. Anan. Host. Bald. Panormit. Felin. Henric. Anch. Mynsing. Marian. Socin. Martin. Vran. Aretin. Butr. Cujac. Viuian. in ration. secundi libri iuris Pontif. pag. 158. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 162. & tom. 4. repet. in iure Canon. ad secundum Decretalium librum, Petr. Paul. Paris., remissive Casal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2. refertur ab Ant. August. collect. 1. Decretal. lib. 2. tit. 13. c. 17. & est post Concil. Lateran. sub Alex. III. p. 8. c. 12.

Probat hic text. post renuntiationem partium seu aperturam testimonio amplius non posse testes produci, idem probant text. in cap. *intimavit* 18. vers. *ideoque*, & in c. *cum venisset* 25. & in c. *de testib.* 29. & in cap. *per tuas* 48. inf. hoc tit. & in Clem. 2. eod. tradunt gloss. verbo *novis*, Innoc. in princ. Abb. n. 1. & Bald. n. 4. & Felin. n. 3. Imol. n. 2. & 6. Bellam. à n. 1. Mynsing. & alij in *presenti*. Crot. de testib. à n. 262. Alberic. eod. tract. p. 3. à n. 41. Maran. de ordine indic. p. 6. tit. de testimonio product. n. 22. Duen. reg. 48. Socin. reg. 498. Cou. præf. c. 13. n. 6. n. 18. n. 6. Menoch. de arbitr. q. 34. Clar. §. *fin. q. 61. n. 2.* Perez ad l. 4. tit. 11. lib. 3. Ordin. Rojas sing. 203. Gabr. comm. sub tit. de testib. concl. 21. à princip. Mascard. de probat. concl. 1237. n. 34. Cened. ad Decret. collect. 27. Intellige quando testes producantur super eisdem articulis, vel directò contrariis, super quibus iam testes fuerunt legitime recepti, eo quod in illis ratio, & timor subornationis magis consideretur, ut manifestè probat hic text. ibi, *si nova contrigerit emergere*, & ibi, *super novis dumtaxat capitulis*, quibus verbis text. solum concedit posse testes recipi super novis articulis, idem probat text. in c. *causam*, quæ 19. sic intelligendus, hoc tit. unde necessario dicendum est negare receptionem testimonio super antiquos articulos, super quibus testes iam legitime recepti sunt.

Non obstat c. *constitutis* 46. inf. hoc tit. quia respondetur illud agere de causa matrimoniali, ibi, *diuorij sententiam promulgavit*, in qua non obstante attestacionum publicatione testes super eisdem articulis, vel directò

De Testibus, & attestationibus, Tit. XX. 515

directo contrariis recipiuntur. Vel rursus respondeatur publicationem attestationum, de qua ibi, nulliter fuisse factam, puta inaudita parte, quæ quidem non potuit obligare, vel probare propter impedimentum eidem oppositum, patet ex eod. text. ibi, *is qui volente ad idem accedere, ut suas coram eo proponeret actiones, iunctis verbis finalibus, ibi, etiam non veniuntur, &c.* adnertit in specie Card. in C. 2. hoc tit. quinimo licet rite facta esset publicatio, constabat tamen, ut text. refert, partem non didicisse testificata, quo dato attempto iure non prohibentur testes produci, non obstante publicatione, iuxta supra resoluta. Nec etiam obstat, si presentata sit, in hoc tit. quia respondetur agere de iudicio arbitratorum in quo licet testium attestationes publicentur, non vique adeo illæ sustinentur quominus extincto illo iudicio, & alio superueniente pro ut ibidem contingit, aduersarius possit à iudice postulare, ut non obstante publicatione eodem testes, vel alij iterum in iudicio examinentur, eo quod propter defectum iurisdictionis, qui præcedit pro talem publicationem de positiones testium, non in publica monumenta transferuntur, sed priuata scripturæ appellantur, ut probat text. sic intelligendus in l. 2. fin. C. hoc tit.

Amplia primò procedere in causa appellationis, in qua non possunt testes produci super eisdem articulis, vel directo contrariis, Clem. 2. ibi, *sic non debent, &c.* hoc tit. Couar. præf. c. 18. n. 6. Marant. de ordine iud. p. 6. cap. de testium produci n. 22. Perez l. 4. tit. 11. lib. 3. Ordin. latè Roland. conf. 45. n. 14. lib. 2. Mascard. q. 7. d. n. 45. Secundò amplia procedere in causa criminali, cap. placuit, versum in criminali 4. q. 3. Hyppol. in l. 1. §. si quis videret, n. 7. ff. de quaest. & sing. 90. Perez ad l. 4. tit. 11. lib. 3. Ordin. Couar. d. c. 18. n. 6. Clar. §. fin. q. 6. l. 1. num. 1. Gabr. sub hoc tit. de testib. concl. 21. Non obstat regula huius text. quia illa indistinctè procedit, nulla constituta differentia inter causam criminalem, & civilem ac subinde ab ista non videtur recedendum, nisi particularis decisio in causa criminali inueniatur ex reg. text. in l. in fraudem 15. §. fin. in fine, ff. de milit. testam. Non obstat text. in c. 2. de purg. canon. nam omnis illis quæ tradunt gloss. Abb. n. 4. & communis ibid. resp. in illo text. recipi testes vel probationes post sententiam, non quidè ex natura, aut privilegio causæ criminalis, sed secundum iuris regulas, siquidem sententia de qua ibi, nullitatem in se continebat, eo quod prolata fuit contra solum iudiciorum ordinem, nempe per modum illicitum, & reprobatur à iure, qualis erat illa purgatio vulgaris facta per duellum, ferrum candens, vel aquam feruentem, iuxta c. 1. & fin. de purg. vulg. ac subinde cum taliter prolata sententia perinde esset ac si non diceretur, iuxta text. in l. 4. §. condemnatum, ff. de re iudic. non erit mirum si non obstante illa testes recipiuntur, siue causa criminalis esset, siue civilis. Tertio amplia procedere in causa summariæ ex additis ad cap. veniens 38. infra hoc tit.

Limita primò text. non procedere in causa matrimoniali, iuxta addita ad cap. iuravit, de probat. Secundò limita non procedere in causa hæreticæ prauitatis, cap. fin. vers. iubemus, de hæret. lib. 6. Felin. in presenti n. 10. Simanch. de catol. c. 64. n. 50. Rojas sing. 20. Tertiò limita non procedere quando de falsitate opponitur super dictis testium, de quo vide addita ad cap. series 26. hoc tit. Quarto limita non procedere quando petitur restitutio ad producendos testes pro Ecclesia, vel minore, de quo vide addita ad c. auditis de integ. restit.

Quod in appellationis causa, &c.] Notatur ad hoc quod in causa appellationis super novis capitulis testes produci possunt, Ordin. Regia Lusitan. lib. 3.

tit. 8. in princip. ubi parens meus, Marant. de ordine iudic. p. 6. cap. de appellat. à n. 147. Soar. tom. 1. commun. opinio. lib. 4. tit. 10. num. 308. pag. 549. Mascard. de prob. concl. 118. Perez l. 4. tit. 11. lib. 3. Ordin. pag. 673. Azueud. l. 4. tit. 9. lib. 4. noua recap. Cenal. communium contra communes, q. 50. n. 3. D. Barbosa in l. diuortio, §. fin. p. 2. num. 65. ff. de iur. matrim. Bernard. Græu. ad practicam Camera Imper. lib. 1. concl. 128. Steph. Gratian. discept. forens. cap. 1. 8. Ioan. Garc. de nobilit. gloss. 46. num. 6 ubi tenet: quod si in eadem causa allegetur noua circumstantia, vel qualitas respectu loci, temporis, vel personæ, articulum nouum, ac nouam probationem facit, Mendez de Castro in praxi Lusit. lib. 3. c. 19. n. 11. ubi adnertit noua capitula, super quibus testes in causa appellationis produci possunt, debere dependere ab illis, quæ in articulis veteribus continebantur, ad causam facientia, & primam actionem recipientia, de quo etiam Amat. Roder. in pract. de forma, & modo videndi, seu examinandi processum, c. 8. n. 7. vers. nec etiam.

Super nouis duntaxat capitulis.] Ergo super eisdem capitulis, vel eis directo contrariis, qui in prima producti sunt instantia, testes in causa appellationis produci non possunt, ut per Viu. d. tom. 1. commun. opinio. lib. 4. tit. 10. n. 307. pag. 549. Grassi. tom. 2. commun. opinio. lib. 7. tit. 21. n. 15. pag. 318. Guttier. pract. lib. 1. q. 71. Azueud. l. 4. à princ. tit. 9. lib. 5. noua recap. plures per Cened. ad Decret. collect. 27. n. 3. Limita quando testes erant absentes dum processa fuit prima instantia, aut de nouo alij reperti fuerint, de quibus pars recordata non fuit, quando alios produxit, Greg. Lop. l. 29. tit. 16. p. 3. Xuar. alleg. 5. n. 9. & 11. Amat. Roder. d. c. 8. n. 7. vers. verumtamen. Limita etiam si probatio esset facienda per instrumenta, hæc enim in causa appellationis super eisdem, vel contrariis articulis admittuntur, Azueud. d. l. 4. n. 2. D. Barbosa d. l. diuortio, §. fin. p. 2. n. 65.

Receptis prius ab ipsis, &c.] Ergo iuramentum in principio examinis præstandum, concordat text. in l. iuris iurandi, ibi, priusquam perhibeat testimonium, de testib. vide Ordin. Regiam Lusitan. lib. 1. tit. 85. in princip. ubi parens meus, Guttier. in l. nemo potest, n. 121. ff. de legatis 1. Mascard. de probat. concl. 1362. n. 11. Couar. lib. 1. c. 1. n. 2. Tiraq. de retractu conuent. §. 1. gloss. 5. n. 1. Ruthger. Ruland. de commiss. p. 2. c. 12. n. 4. Soar. de Pace in pract. tom. 1. p. 1. temp. 8. n. 105. Morla in temporio iuris Civilis, p. 1. tit. 11. in pralud. n. 30. Farin. in praxi crimin. q. 74. n. 31. Ludou. Miranda de ordine iudic. q. 3. art. 5. concl. 2. Mendez à Castro in praxi Lusit. p. 1. c. 2. n. 37. Et testis non præsumitur iuratus, Mascard. concl. 1316. n. 8. & concl. 1362. n. 3. Stephan. Gratian. discept. forens. c. 60. à n. 11.

In gloss. Iuramentis, vlt. in addit. marginali, ibi, ubi patet quod iurare debet talis Evangelis. Nota quod in iuramento desideratur tactus Evangeliorum, vide Veral. deci. 123. lib. 2. & deci. 246. n. 1. etiam lib. 2. Franc. Marc. deci. 377. sub n. 1. vol. 1. Christoph. de Pace in scholiis ad leges styli, l. 2. 40. à n. 1. Nicol. Garc. de benesic. p. 5. c. 4. n. 171. Sanch. in præcepta Decalogi, lib. 3. c. 1. n. 3. Camil. Borrel. in sum. omnium deci. tit. 60. de Iuram. n. 394. Valer. Reginald. in praxi fori poenit. lib. 18. c. 1. n. 10. Vnde qui non habet manus, testimonium dicere non potest, Mascard. concl. 1358. n. 52. refert Illustr. D. meus Roder. à Cunha lib. comment. ad c. 1. n. 6. dist. 85.

In ead. addit. ibi, an verò præsumatur terigisse. Aduerte testem præsumi quod medio iuramento examinatus fuit corporaliter, tactis Scripturis, quando notarius non enuntiat, sed dispositiue per verbum denotans actum, de quo ipse rogatus fuit cū designatione

dicti, & hora attestatur de iuramento, etiam nisi non dicat tactis Scripturis, quando enim notarius attestatur, ut supra, de iuramento, presumitur illud intervenisse eo modo quo debuit, Imol. conf. 8. n. 12. & 3. & in his terminis Rota decif. 393. n. 8. & 9. apud Farin. p. 1. in recent. Et latius de hoc articulo utrum & quando credatur notario dicenti in instrumento testes iuratos, vide Hyppol. in l. 1. §. si quis dicat, n. 13. & §. Dnu. n. 2. & §. fin. n. 49. ff. de fideiuss. Crot. de testibus, n. 227. Caputaq. decif. 123. n. 1. Vin. tom. 1. conf. n. opin. lib. 4. tit. 10. n. 113. vers. & licet, pag. 511. Rebuff. de reprob. testium, n. 30. Mascard. concl. 5. n. 113. Bonacof. comm. crimin. p. 1. verbo, notario, fol. 53. in fine, & p. 2. verbo, testis, fol. 84. Aloyf. Ricc. in collect. decif. collect. 263. Illud verum est iuramentum testi delatum fuisse, probari per verba notarii, testis iuravit in forma, quia tunc perinde est ac si dixisset, iuravit tactis scripturis, Rot. in Catanen. antiqua illegitimitas 29. Maij 1598. coram Orano, & in Corduben. liquidationis synallum 6. Februarij 1626. coram R. P. D. Merlino secus antem est quando notarius dixisset, testis iuravit, Greg. decif. 39. n. 3. & ibi adden. 4. & 5. decif. 368. n. 6. Cavalier. decif. 122. n. 3. & decif. 334. sub n. 2. & decif. 415. n. 3. & in Neriton. habitus 24. Ianuar. 1618. coram Card. Verospio, refert Ferent. in annot. ad decif. 148. Burati lit. A.

In gloss. Receptos, ibi, qui semel tuleris testimonium contra aliquem, presumitur inimicus eius si iterum velis contra ipsum testificari. Intellige in causa criminali, Seraphin. decif. 1377. n. 4. Farin. in praxi crimin. q. 49. n. 76. & q. 107. art. 8. n. 257. Sigism. Scacc. de indic. causarum civil. & crimin. lib. 2. c. 1. e. a. n. 80. Hieron. Buccar. de differ. inter iudicia civilia, & crimin. differ. 98. n. 2. cum seqq. & vide ad cap. cum p. n. 2. & 3. de accusat.

S V M M A R I U M.

- 1 Testimonium non dicere qui iuravit, testificari compellitur, si testificationes publicae non sunt.
- 2 Testis liberè, & non requisitus testimonium dicere debet ad proximum liberandum.
- 3 Testes an & quando post publicas attestaciones possint iterum examinari, vel de novo produci, remissive.
- 4 Probationes subtrahens aduersario an causam amittat, remissive.

C A P. Intimavit. XVIII.

1 Vrans non testificari contra aliquem si opus est, potest cogi ad iurandum si testificationes non sunt publicae, nec fuit renuntiatum testibus. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Zabarel. Collect. Bellam. Ioan. Andr. Anch. Imol. Anan. Host. Butr. Panorm. Bald. Innoc. Felin. Mynsing. Aretin. Martin. Vran. Cujac. Viu. in ration. 2. libri iuris Pontif. pag. 158. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 263. Cened. collect. 27. remissive Casal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2. refertur ab Ant. Aug. collect. 1. Decret. lib. 2. tit. 13. c. 18. & est post Conc. Later. sub Alex. III. p. 8. c. 13.

2 Iuramento confinxit, &c. Notatur ad hoc quod testis liberè, & non requisitus testimonium dicere debet ad proximum liberandum, ut per Menoch. de arbit. casu 310. Unde in Ordin. Regia Lusitan. lib. 3. tit. 57. canetur ne partes per se, vel interpositam personam alloquantur testes, postquam fuerint nominatae, ut ita omnis subornationis suspicio repellatur, quia si testis in dicto suo consteatur partis Advocatum se-

cum clam fuisse alloquutum, ab eo presumitur subornatus, Bonacof. comm. crim. p. 2. verbo, testis fol. milij 79. verso, nisi contet illum fuisse ab ipsomet Advocato instructum in his tantum, quae iuris sunt, vel in ratione reddenda, Mascard. de probat. concl. 1358. n. 4.

Publicatum non est. An, & quando post publicatas attestaciones possint testes iterum examinari, vel de novo produci, videndi sunt Doctores, quos plena manu citat Cened. ad Decretal. collect. 27. n. 2. quibus adde Donat. à Fina tom. 1. comm. opin. lib. 4. sub hoc tit. n. 69. pag. 520. Ioan. Garc. de nobilit. gloss. 46. n. 2. Morl. in emporio iuris Civilis, p. 1. tit. 11. in prelud. n. 71. cum seqq. D. Marta in notis nouissimarum decif. voto 245.

In gloss. Iuramento. Notatur ad hoc quod probationes subtrahens aduersario amissionis causa poena non muldatur, Butr. in cap. pervenit, n. 6. de testib. cog. ubi Imola n. 3. & Felin. in fine, Panorm. in cap. cum causa, n. 18. vers. ego dicerem, hoc tit. Anch. conf. 388. n. 13. Contrarium tamen, quod scilicet causam amittat, tenent Innoc. hic in verbo, recipere, Host. in d. cap. pervenit, n. 1. ubi Zabara. n. 2. & seqq. Guid. Papae sing. 99. & alij, quos refert Rendin. in prompt. recept. sent. tom. 1. tit. 93. n. 3. distinguit Boer. decif. 292. n. 9. quem vide.

S V M M A R I U M.

- 1 Publicatio, vel renuntiatio testium in certis capitulis non praedictat volenti testes producere in aliis.
- 2 Publicatis attestacionibus non sunt ulterius testes alij recipiendi super eisdem articulis.
- 3 Rescriptum impetratum contra consuetudinem & stylum Principis suspectum est de falso.
- 4 Privilegia concedi non debent contra solitam formam.

C A P. Causam, quæ. j. XIX.

Publicatio, & renuntiatio testium in certis capitulis non praedictat parti volenti producere testes in aliis capitulis, & litera impetrata à Sede Apost. postquam causa fuit commissa, non faciunt praedictum patti super novis capitulis. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabara. Bellam. Ioan. Andr. Imola, Anan. Host. Henric. Anchor. Butr. Panorm. Felin. Bald. Aretin. Mynsing. Martin. Vran. Cujac. Viuian. in ration. secundi libri iuris Pontificij, pag. 159. Alagona in compendio iuris Canon. pag. 264. remissive Ximen. in concord. p. 1. & 2. refertur ab Anron. August. collect. 1. Decret. lib. 2. tit. 13. c. 19. & est post Concil. Lateran. sub Alex. III. p. 1. c. 15.

Collige ex text. quod attestacionibus publicatis non sunt ulterius testes alij recipiendi super eisdem capitulis, sed de hoc in presenti, nihil dicendum, cum late dictum sit ad cap. ex renore 35. infr. hoc tit. ubi multipliciter ampliatur, & limitatur hæc conclusio.

In gloss. Rationi. Notatur ad hoc quod rescriptum impetratum contra consuetudinem, & stylum Principis suspectum est de falso, ut per Mascard. de probat. concl. 1269. n. 1. Nam privilegia concedi non debent contra solitam formam, Perez l. 28. gloss. 1. tit. 4. lib. 2. Ord. & l. 6. gloss. 1. pag. 694. col. 1. vers. quod etiam, tit. 13. lib. 3. Ordin.

C A P. Personas. XX.

Ad testificandum non admittitur qui certè, vel legitime convinci potest quod laborat consili-

De Testibus, & attestacionibus, Tit. XX. 517

mili morbo. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Collect. Zab. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Innoc. Henric. Anan. Host. Bald. Panorm. Felin. Butr. Anch. Mynsing. Aret. Martin. Vran. Cujac. Viuian. in *ration. secundi libri iuris Pontif.* pag. 159. Alagona in *compend. iuris Canon.* pag. 263. remissine Catal. in *amot.* & Ximen. in *concord. p. 2.* refertur ab Anton. Aug. collect. 1. *Decret. lib. 2.* sub tit. 20. de *appellat. c. 4.* & est post Concil. Lateran. sub Alex. III. p. 10. c. 3.

- 2 Collige ex text. quod consimilem causam habens tanquam suspectus repellitur à testimonio, vt per Rebuff. de *reprobat. testium*, num. 431. Cald. Percira de *emprione*, & *vendit. cap. 21.* n. 17. in *fine*, Bonacof. *commun. crimin.* p. 1. verbo, *similitudo*, fol. 152. Mascard. de *probat. concl.* 1557. n. 54. Bobadil. in *sua politica*, lib. 5. cap. 2. n. 53.

SVMMARIUM.

- 1 Christianus contra Iudæum in testem admittitur.
- 2 Iudæus, vel Maurus testis esse non potest in causis Christianorum.
- 3 Iudæi testes in causis Christianorum coadiuvantur ab aliis integris testibus Christianis, præsertim in materia difficultis probationis.
- 4 Christianus noniter conuersus potest esse testis in causis veterum Christianorum.
- 5 Iudæus potest esse testis contra Christianum, vbi agitur de eo conuincendo reuersum esse ad infidelitatem.
- 6 Iudæus potest esse testis contra Christianum interne-
niente partium consensu.

CAP. Iudæi. XXI.

- 1 Christiani in qualibet causa possunt esse testes contra Iudæos cum ipsi semper præsumant contra Christianos vt suis testibus, & in hac parte qui præferunt Iudæos Christianis sunt excommunicandi, quia Iudæi debent subiacere Christianis, & ab eis pro sola humanitate foveri. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zab. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Panorm. Anch. Host. Bald. Felin. Henric. Boich. Butr. Mynsinger. Aret. Martin. Vran. Cujac. Cened. collect. 83. Viuian. in *ration. 2. libri iuris Pontif.* pag. 260. Alagona in *compend. iuris Canon.* pag. 263. remissine Catal. in *amot.* & Ximen. in *concord. part. 1.* & 2. desumitur ex Concil. Lateranen. sub Alexand. III. cap. 16.

- 2 Collige ex text. Iudæum, vel Maurum testem esse non posse in causis Christianorum, Ordin. Regia Lusitan. lib. 3. tit. 56. §. 4. vbi patens mens, Simanch. de *Catholic. c. 64* à n. 41. Crot. de *testib. n. 116.* Nep. de Monte Albano *cod. tract. n. 100.* Marquard. de *Sulannis de infidelibus*, p. 2. c. 5. à num. 9. Ripa in *cap. eam te*, à n. 29. de *recept. Donat. à Fina tom. 1. commun. opinio. lib. 4. tit. 10. n. 74.* vbi Viuian. n. 134 pag. 525. cum seq. Perez l. 7. gloss. en todos los pleitos, & l. 32. gloss. *testimonio*, tit. 3. l. 8. Ordin. Seraph. de *privilegiis iuramenti*, prinil. 123. n. 4. Rebuff. de *reprobat. testium*, num. 265. Mascard. de *probat. concl.* 944. & *concl.* 1356. n. 41. Surd. *conf.* 19. n. 15. & 17. Farinac. in *praxi crimin. q. 56.* à n. 105. refert plures Doctores Cened. ad *Decretal. collect.* 83. adde optimam Rotæ *decisionem* 233. apud Farin. p. 2. *recent.* in qua n. 4. fuit dictum testes Hebræos in causis Christianorum coadiuvantur ab aliis integris testibus Christianis, præsertim in materia difficultis probationis, & n. 8. quod testes Hebræi

Tom. 4.

contra Christianum faciunt aliquam probationem quando eorum dispositiones sunt adminiculatæ, quamvis aliter nullam fidem faciant, vt per Afflic. *decis.* 211. quem refert Aloyf. Ricc. in *collect. decis.* p. 2. *collect.* 434. vers. *sed n...*

Limita text. conclusionem non procedere in eo, qui noniter Christianus factus est, *cap. consuetus* 17. *quest.* 4. Roman. *sing.* 669. Hyppol. *sing.* 107. Felin. in *d. cap. eam te*, num. 12. Dec. num. 6. & Ripa. 30. Secundò limita non procedere quando agitur de conuincendo fideli reuersum esse ac infidelitatem, *cap. contra Christianos*, de *heret. lib. 6.* vbi gloss. verbo *Iudæos*, & alij, Felin. n. 2. Mynsing. num. 3. & alij in *præfenti*, Simanch. *d. cap. 64. m. 42.* Tertiò limita non procedere interueniente partium renuntiatione, gloss. verbo *contra*, ibi, *respondeo utique*, in *cap. quoniam fieri*, de *heret. lib. 6.* *Specul. tit. de teste*, §. 1. vers. *item*, Aretin in *cap. præfentium col. 2. hoc tit.* Vtrum vero sustineatur infidelis testimonium extra iudicium, veluti in contractu vel testamento, vide text. in *1. quoniam pen. in fin. C. de heret.* Felin. & Mynsing. n. 1. in *præfenti*, Limita denique in criminibus exceptis, in quibus Iudæus admittitur in testem contra Christianum, Lancell. Conrad in *præf.* lib. 1. c. 9. §. 2. de *offic. præf. in causis civilibus rubr. personas testium aggrediendo*, in verbo *infidelis in fine*, Buccar. de *different. inter iudicia civilia, & crimin. differ.* 157. in *fine*.

SVMMARIUM.

- 1 Matris testimonium est suspectum, vbi filia petit in virum aliquem se maiorem. Et ad dictum solius matris de impedimento deponentis impeditur matrimonium, sed contractum non dissolvitur.
- 2 Pæcina testimonium admittitur in causis matrimonialibus, saltem quando de matrimonio ipso probando agitur.
- 3 Commodum, & incommodum, qua testis sentit, quando sunt indissimilia, poterit ille testificari.
- 4 Parentes in testes admitti possunt vbi filia petit in virum aliquem sibi æqualem, secus si diuitius, vel nobilitate esset superior.
- 5 Diuitia nobilitant.
- 6 Familiarum nobilitas, & honestas diuitiis conseruatur.
- 7 Verba, aliquatenus admittendum, omnem negam potentiam etiam in mirum.
- 8 Parentes in probanda consanguinitate filiorum testes esse possunt.
- 9 Testis vnus plene probat ad impediendum matrimonium.
- 10 Pater, & mater non possunt ferre testimonium in causa filij, etiamsi sit naturalis, spurius, incestuosus, vel adoptiuus si sit in potestate.
- 11 Heres in crimine,
- 12 Maiestatis læsa in crimine,
- 13 Proferendi in religione si dubitetur an filius habuerit animam.
- 14 Status in causis,
- 15 Lis vbi est inter duos filios, parentes pro filiis,
- 16 Quæstio vbi vertitur super atate, vel d. contra testes esse possunt.
- 17 Etas filiorum sufficienter probatur per librum parentis,
- 18 Partis de consensu tacito, vel expresso,
- 19 Instrumentis celebratis inter patrem, vel alium extraneum,

XX

20 Sot

20 Soror pro sorore admittitur in causa matrimonij, praesertim quando non est disparitas inter coniuges.

CAP. Super eo. ij. XXII.

- T**estimonium matris est suspectum ubi filia petit in virum aliquem se maiorem. Et ad dictum solius matris de impedimento deponentis impeditur matrimonium, sed contractum non dissolvitur. Colligitur ex Ordin. Abb. antiq. Collect. Zabar. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Innoc. Anan. Host. Bald. Panormit. Butr. Felin. Henric. Anchar. Mynsing. Martin. Vran. Aretin. Butr. Cujac. Viuan. in ration. secundi libri in iis Pontif. pag. 160. Alagona in compend. iuris Canonici, pag. 164. remissive Ximen. in concord. part. 1. refertur ab Anton. Angust. collect. 2. Decret. lib. 2. tit. 12. cap. 2.
- Et altera mulier.** Ergo feminae testimonium admittitur in causis matrimonialibus, saltem quando de matrimonio ipso probando agitur, ut per Tiraquell. l. 9. conub. gloss. 1. p. 9. n. 64. Viuan. tom. 1. communium opin. lib. 4. tit. 10. n. 165. pag. 531. & tom. 2. lib. 6. tit. 13. n. 95. vers. claudicat etiam, pag. 48. Mascard. de probat. concl. 762. n. 7. & concl. 1919. n. 6. Menoch. concl. 380. n. 15. quicquid dicat Franc. Molin. textum hunc aliter interpretans, de ritu nupt. lib. 1. comp. 8. d. n. 14. Et quod duae mulieres plene probent matrimonium tradunt Dec. conf. 342. n. 1. Farinac. in praxi crimin. q. 59. n. 35. & 36. Buratt. decis. 530. n. 1.
- Incrementum, & honorem, &c.** Notatur ad hoc quod quando commodum, & incommodum, quae testis sentit, sunt indivisibilia, poterit testificari, ut per Rebuff. de reprob. testium, n. 414.
- Vbi vir superior est.** Ergo ubi filia petit in virum aliquem sibi aequalem, possunt pater, & mater in testes admitti, vide Crot. de testib. n. 105. Albert. ead. tract. p. 1. in princip. d. n. 3. Viuan. tom. 1. communium opin. lib. 4. tit. 10. n. 239. pag. 538. Turzan. lib. 5. tit. 2. n. 601. pag. 707. Mascard. de probation. concl. 908. n. 3. & 10. & concl. 1019. & concl. 1148. num. 2. Farin. in praxi crimin. q. 64. n. 19. Cardos. in praxi iudicum, verbo, pater, n. 40. & verbo, testis, n. 9. Amat. Roder. de modo, & forma videndi, seu examinandi processum, c. 4. n. 47. Sanch. de matrim. lib. 1. disp. 71. Vbi vero alter alterum divitiis, vel nobilitate superaret, tunc parentes, aut convicci in testes non recipiuntur, ut per Socin. reg. 427. fall. 6. Menoch. casu 102. n. 4. Gabr. Alex. Felin. Anfr. Viu. Lanfr. & alios Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 1. comp. 8. n. 31. & n. 28. etiam resoluit parentes, & coniunctos in testes non recipi, quoties supra modum de matrimonio solliciti illius exitum perciperent, & n. 30. idem locum habere affirmat ubi mulier, quae de matrimonio contendit, cognita a viro fuisset, cum enim de iniuria familiae illata agatur, parentum, & coniunctorum testimonium suspectum est.
- Divitiis, & nobilitate.** Sufficit si in alterutro nominatorum vir mulieri superior sit, ut per Menoch. de arbur. casu 162. n. 5. in fine. Et notatur ad hoc quod divitiis nobilitant, Tiraq. de nobilit. c. 3. n. 3. nobilitas enim sine divitiis fordescit, Guillelm. in cap. Raynuius, de testam. verbo, duas habens filias, d. n. 111. Menoch. conf. 116. n. 3. & conf. 126. n. 28. Flamin. de resgu. benefic. lib. 12. q. 1. d. n. 50. Et familiarum nobilitas, & honestas divitiis conservantur, & ob inopiam percutunt. Rota decis. 682. num. 5. apud Farin. part. 2. recent.
- Aliquotenus admittendum.** Omnem negat poten-

tiam, etiam in minimo, Menoch. d. casu 102. num. 5. iunctis traditis per me de dictis. vsufrequer. dict. 20. pag. 198.

Mater assederante ipsos esse consanguineos, &c. Notatur ad hoc quod parentes in probanda consanguinitate filiorum testes esse possunt, quia melius scire debent consanguinitatem quam alij extranei, ut per Rebuff. de reprob. testium, num. 338. & 380.

Notatur etiam ad hoc quod vnus testis plene probat & sufficiens est ad impediendum matrimonium, ne contrahatur, ut peccatum euitetur, ut per Cardos. in praxi iudicum, verbo, testis, num. 43. Farinac. in praxi crimin. quest. 63. n. 48. Gutier. in tract. de matrim. cap. 36. num. ... & ita credendum esse vni co testimonio plenarie ad impediendum matrimonium, probat etiam similis text. in cap. cum in tua 27. vers. ad quod, ubi gloss. verbo perona, de sponsal. gloss. ultim. Abb. num. 7. & alij in presenti, Nauar. in cap. Sacerdos, de penit. dist. 6. num. 27. Couar. de sponsal. part. 2. cap. 6. §. 10. num. 21. Falc. litera C. sing. 20. in fin. Gabr. commun. sub tit. de testib. concl. 1. n. 16. Gutier. canon. lib. 1. c. 11. n. 26 & 31. Non obstat cap. matera, de sponsal. quia resp. propterea ibidem sponsalibus iuratis non credi vnus testimonio, quia testis de quo ibi, consanguineus erat partis, & insuper criminofus, a quo quidem, ut ipse dicebat, impedimentum propositum emanabat, ut in specie aduertit gloss. d. verbo persona. Nec obstat text. in c. 1. de consang. quia satisfit si dicas in eo non agi de impediendo matrimonio nondum facto, sed de dirimendo iam contracto.

In gloss. Cum mater, ibi, & ita videtur quod pater, & mater non possunt ferre testimonium in causa filij. Vide apud Lufitan. Ordin. Regiam lib. 3. tit. 56. §. 1. ubi parens meus, & apud Castellanos l. 14. tit. 16. part. 3. ubi Gregor. Lopez, Nelli. de testib. numer. 7. Mascard. concl. 1148. & concl. 1357. num. 45. Cui. Philip. p. 1. §. 17. num. 1. in fine, Cardos. d. verbo, testis, num. 9. Farinac. in praxi crimin. quest. 54. n. 145. cum segg. & conf. 19. n. 4. Morl. in empirio iuris, part. 1. tit. 11. in pralud. n. 46. Ludou. Miranda de ordine iudic. quest. 22. art. 4. conclus. 2. Amat. Roderic. d. cap. 7. n. 47. procedit etiam si filius sit naturalis, spurius, atque incestuosus, Mascard. concl. 1148. n. 8. Farinac. q. 54. num. 157. Molina de iustit. tract. 2. disp. 170. vers. in quibus. Et etiam si sit emancipatus, Campeg. de testibus reg. 2. versio. secundo quando, Anton. Gabr. sub hoc tit. concl. 17. n. 7. Mascard. concl. 1148. n. 5. Farinac. d. q. 54. n. 154. Ac etiam si sit filius adoptivus, si sit in potestate patris, Heft. Emil. de testib. p. 1. verbo, adoptiani, num. 1. Mascard. concl. 1148. num. 18. Farin. d. quest. 54. num. 160.

In ead. gloss. ibi, In aliis vero causis pater pro filio, vel vel e converso non recipitur. Limita primo in crimine haereticis, in quo admittitur testimonium parentum contra filios, & e contra, vide Simanch. de catholicis institut. cap. 64. numero 67. Ludouic. Miranda d. quest. 22. artic. 4. conclus. 2. Mascard. conclus. 857. numer. 18. cum segg. Farinac. d. quest. 54. num. 172.

Secundo limita in crimine laesae maiestatis, vide 11 Mascard. concl. 461. n. 9. & concl. 857. n. 20 & 23. Farin. d. q. 64. n. 173.

Tertio limita si dubitetur an filius habuerit annum profitendi in religione, quia tunc super eo pater admittitur in testem, cap. sicut 2. quest. 3. cap. praesens 20. quest. 3. Menoch. de arbur. casu 102. n. 11. Mascard. conclus. 1148. num. 15. Farinac. d. quest. 54. num. 185.

Quarto

De Testibus, & attestationibus, Tit. XX. 519

14 Quarto limita in causa status, Anton. Gabr. d. con-
clus. 17. n. 13. Mascard. concl. 1148. n. 30. Farin. d. q. 54.
n. 186.

15 Quinto limita quando lis est inter duos filios, quia
tunc pater est idoneus testis propter parem affectio-
nem, vide Anton. Gom. rom. 3. var. c. 12. n. 14. col. 4. Me-
noch. de arbit. casu 106. n. 19. & casu 152. num. 8. &
conf. 45. n. 27. Mascard. conf. 408. n. 21. & concl. 531. n. 36.
& concl. 1148. n. 29. Farin. d. q. 54. n. 205. Et de filio te-
stificante inter patrem, & matrem, idem resoluit
Viui. tom. 1. commun. opin. lib. 4. tit. 10. num. 273. vers. unde
filius, pag. 543.

16 Sexto limita quando questio vertitur super etate,
nam in ea probanda parentes admittuntur, & sunt
idonei testes pro filiis, vide Sfort. in tract. de in inte-
grum restit. p. 1. q. 37. art. 5. n. 57. Menoch. de pres. lib. 2.
pres. 55. num. 11 cum segg. Mascard. concl. 668. n. 7. &
concl. 1148. n. 14. Cald. Pereira in l. si curatorem, C. de in
integr. restit. verbo, minoribus, n. 13. Guttier. alleg. 11. num. 10.
Mori. in emporio iuris, p. 1. tit. 1. in prelat. n. 80. vers. ult.
Cardos. in praxi iudicum, verbo, testis, n. 10. Farinac. d.
q. 54. n. 177. Sufficiens etiam probatur filiorum
etas per librum parentis, Canalean. de tutore, & curat.
n. 296. Menoch. conf. 33. n. 14. Mori. d. p. 1. tit. 5. in prelat.
num. 24. Farin. fragment. c. in p. 1. lit. A. num. 168. cum
sequentib.

18 Septimo limita de consensu partis tacito, vel ex-
presso, Mascard. concl. 342. n. 25. & concl. 1148. num. 17.
Menoch. conf. 342. n. 25. Cald. Pereira de extint. emphyt.
cap. 17. num. 10. vers. infero quinto, Farinac. d. quest. 54.
n. 189.

19 Octavo limita in testibus instrumentariis, est enim
filius idoneus testis in instrumento celebrato inter
patrem, & alium extraneum, vide Hyppol. in l. 1. §. ad
questionem, n. 27. ff. de quest. Duen. reg. 384. vers. limita 2.
Menoch. de arbit. casu 105. num. 6. Mascard. concl. 408.
num. 17. & concl. 533. num. 29. & concl. 1056. num. 21. &
concl. 1148. n. 25. & concl. 1360. n. 3. Rebus. de reprob.
testium, n. 181. Farinac. d. q. 54. n. 187.

Nono limita in recognitione manus patris, quia
tunc assertioni filij statuitur. Canale. decis. 122. n. 10.

20 In ead. gloss. ibi, Et ceteri consanguinei. Notatur ad
hoc quod testis soror pro sorore admittitur in causa
matrimonij, praesertim quando non est disparitas in-
ter coniuges, ut per Abb. in cap. videtur, n. 2. & sub n. 6.
infr. qui matrim. accusare possunt, Dec. consil. 63. num. 26.
Paril. conf. 58. sub n. 24. lib. 4. quos refert, & sequitur
Rota decis. 147. n. 23. apud Farinac. p. 1. q. 54. n. 187.

diuinum possit lege ciuili interpretari, vide Perez
l. 1. gloss. 1. pag. 84. in princ. tit. 2. lib. 5. Ordin.

SUMMARIUM.

- 1 Testes idonei non sunt, quos actor de familia sua pro-
duxit.
- 2 Domestici, & de familia producentis non sunt idonei
testes.
- 3 Domestici, seu familiares Epi-
scopi, vel alicuius magni do-
mini,
- 4 Domestici, seu familiares iam
expulsi,
- 5 Famulus non habens salarium,
seu expensas,
- 6 Domestici magna auctoritatis,
& vitae honestioris, } testificari pro con-
7 Domestici viri, & partii, } domestici, seu do-
8 Domestici domesticorum, } minis possunt.
- 9 Domestici testificantes contra
producentem,
- 10 Domestici producti ad defensionem
rei inquisiti, & ad illius
innocentiam,
- 11 Domestici testes instrumentarij,
- 13 Haresis in crimine,
- 14 Ecclesia fauore in ciuilibus,
- 15 Consanguinitatem,
- 16 Etatem,
- 17 Furorem,
- 18 Facta antiqua, } domestici probant.
- 19 Parte non opponente,
- 20 Veritas ubi aliter haberi non
potest,
- 21 Declaratur text. in praesenti.
- 22 Preferri debent illi, de quibus verosimile est, quod
pro aliquo non peierarent.
- 23 Domestici appellantur proprie, quibus imperari potest
ratione patriae, vel dominicae potestatis.
- 24 Colonus in testem pro domino suo admittendus non est,
& quid in colono adscripticio, n. 25. & de colono
partitio, n. 26.
- 27 Ancilla testis esse non potest pro domino suo, nisi in lit.
que domi sunt, vel iam desisset esse ancilla.
- 28 Amasius pro amasia deponere non potest.
- 29 Discipulus in causa magistri testis esse non potest,
quando sub eius ferula est.

CAP. Licet vniuersis. XXIII.

1 Causa qualibet, & maxime inter Christianos
& Iudaeos terminanda est ad minus duorum te-
stimonio, vel trium bonae vitae, & laudabilis conuer-
sationis. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Collect.
Innoc. Zab. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Anchar.
Panorm. Host. Bald. Butr. Felin. Aretin. Mynsing. Mar-
tin. Vran. Cuiac. Viui. in rationali secundi libri iuris Pon-
tif. pag. 161. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 164.
remissive Casal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.
refertur ab Ant. August. collect. 2. Decretal. lib. 2. tit. 2.
de foro compet. cap. 1.

2 Probat hic text. ad perfectam inducendam pro-
bationem duos testes sufficere, vnum vero non pro-
bare, de quo dixi ad cap. in omni negotio 4. supr. hoc
tit. ubi multipliciter limitatur, & ampliatur haec
conclusio.

3 Non minus quam duorum, &c.] An hoc praecipuum
Tom. I.

CAP. In literis. XXIV.

1 Vxorē sibi fuisse affinem si quis probare vo-
luerit, non potest producere testes suae familiae,
sed alios probatae vitae, & opinionis, de quibus non
est dubium peierare. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq.
Innoc. Collect. Zab. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan.
Host. Butr. Felin. Bald. Panorm. Henric. Boich. Aretin.
Mynsing. Martin. Vran. Cuiac. Cened. collect. 5. Viui.
in rationali secundi libri iuris Pontif. pag. 162. Alagona in
compend. iur. Canon. pag. 264. remissive Casal. in annot.
& Ximen. in concord. p. 1. & 2. refertur ab Anton. Aug.
collect. 2. Decret. lib. 2. tit. 12. cap. 5.

Testes de familia.] Notatur ad hoc quod domestici,
& de familia producentis non sunt testes idonei, nec ad
testificandum admittuntur, idem probat c. si test. vers.
etiam iur. ciuil. & vers. test. 4. q. 3. l. pen. ff. hoc tit. l. 1. C. eod.
tradunt gl. verbo de familia, Bald. n. 1. Abb. n. 3. Felin. &
Imol. n. 2. Bellam. & Mynsing. & alij in praesenti, gl. verb.
familia

familiarum in cap. insinuante, de offic. deleg. Cur. de testib. concl. 1. n. 1. Alber. cod. tract. p. 1. in princ. in qui testes repellentur ratione domesticitatis, à princ. Aufser. de reprob. testium, à n. 33. Afflict. decis. 309. Alciat. de presumpt. reg. 1. pref. 39. & 47. Cels. Contard. in l. diffamari, C. de ingen. in ampl. num. 148. Rojas sing. 198. & 202. ex num. 1. Alphan. collect. 679. Anton. Gabr. commun. lib. 1. tit. de testib. concl. 10. Corfey. sing. testis 20. Hipp. sing. 5. Rojas sing. 197. & 198. Bernard. reg. 746. Daen. reg. 383. Cou. pract. c. 18. num. 4. Tiraq. de pœnis temper. cap. 51. n. 93. & in l. si unquam, C. de reuocandis donat. verbo, suscepit, n. 44. & in tract. cessante causa, p. 1. num. 104 cum seqq. Rebuff. de reprob. testium, n. 184. cum seqq. & num. 215. Donat. à Fina tom. 1. commun. opin. lib. 4. tit. 10. num. 112. pag. 523. Mascard. de probat. concl. 533. & concl. 758. & concl. 1357. n. 46. & 51. & concl. 1358. n. 46. Morl. in emporio iuris, p. 1. tit. 11. in pralud. num. 41. Farin. in praxi crimin. part. 2. q. 55. Valasc. consil. 45. Cald. Pereira quest. forens. consil. 24. num. 23. Alexand. Trentacinq. var. resolut. lib. 2. sub hoc tit. resolut. 1. Amat. Roder. in pract. de modo, & forma videndi, seu examinandi processum, cap. 7. num. 49. Rota decis. 238. n. 6. apud Farin. in 1. compil. p. 4. diuers. Rota etiam decis. 147. à n. 2. apud eundem Farin. in recentiorib. p. 1. & decis. 772. apud eundem p. 2. Marc. Anton. var. resolut. lib. 2. resolut. 6. n. 2. nonissimè Hieron. Buccaron. de differ. inter iudicia ciuilia, & crim. differ. 93. Nota procedere in testibus de familia non solum illis, qui sub patria, vel dominica potestate existunt, sed etiam qui in eodem seruitio existentes in eadem habitant domo, vel ab illa habent dependentiam. Non obstat quod Religiosi in causa sui monasterij, vel collegij testes esse possunt cap. insuper sup. hoc tit. qui tamen familiares dicuntur, l. 1. §. familia ff. de publican. quia resp. Religiosos, vel collegiales non esse proprie familiares, seu domesticos testes respectu sui monasterij, & quamvis proprie esse dicantur respectu sui superioris, non tamen possunt testificari in causa illius, cui subiiciuntur, vel à quo imperantur. Nec etiam obstat, quod in causa matrimoniali admittuntur familiares ad testificandum, c. 3. qui matrim. accus. pos. c. preterea 12. de sponsal. de qua agit hic text. quia respondetur prædicta iura, & similia procedere in familiaribus lato modo consideratis, prout sunt consanguinei, qui licet alias per alias leges à testimonio repellantur, fauore tamen matrimonij in causa illius rectè testimonium dicunt.

3 Primò limita in domesticis, seu familiaribus Episcopis, seu alicuius magni domini, aut illustrissimæ personæ? Lanfranc. de testib. n. 63. Aufser. de reprob. testium sub n. 43. vers. fallit si sit famulus, Mascard. conc. 757. n. 2. Farin. d. q. 55. n. 127. Rota d. decis. 147. n. 25. apud Farin. p. 1. in recent. Gregor. decis. 351. n. 36. Buratt. decis. 777. n. 11.

4 Secundò limita in domesticis, seu familiaribus iam expulsis, utpote qui tempore depositionis non erant in seruitio producentis, Specul. de testib. §. 1. n. 13. vers. quid si olim, Abb. hic n. 6. & Felin. n. 8. Alexand. consil. 5. n. 9. lib. 1. Tiraquell. in tract. cessante causa, part. 1. num. 101. Gabr. commun. sub hoc tit. concl. 10. num. 9. & 10. Mascard. concl. 533. n. 11. & concl. 26. n. 5. vers. quartò, Menoch. consil. 31. n. 29. & consil. 199. n. 48. Rebuff. de reprob. testium, n. 191. & n. 215. vers. 4. Anton. Monach. Lucensi decis. 28. num. 2. Surd. decis. 219. num. 4. Morl. d. tit. 11. in pralud. n. 41. in fine, Farin. d. q. 55. n. 32. vbi n. 33. sublimitat in eo, qui per fraudem exiit ex domo domini, Rota d. decis. 147. n. 24.

5 Tertiò limita in famulo non habente salarium, aut expensas, vide Mascard. concil. 58. n. 7. Alex.

Trentacinq. d. resolut. 1. num. 28. Farin. d. quest. 55. n. 138. & seqq.

Quartò limita in domesticis magnæ auctoritatis, & vitæ honestioris, vide Gabr. d. concl. 10. num. 10. Mascard. conclus. 26. num. 5. vers. & illud, & concl. 533. num. 28. & concl. 1358. n. 7. & 8. Farin. d. quest. 55. n. 82. Alexand. Trentacinq. d. resolut. 1. n. 21. Mantic. decis. 112. n. 3. & 4.

Quintò limita in domestico vtriusque partis, vide 7 Gabr. d. concl. 10. n. 66. Mascard. concl. 553. n. 36. Farin. d. q. 55. n. 92.

Sextò limita in domesticis domesticorum, Mascard. conclus. 747. num. 4. & concl. 533. num. 10. Farinac. d. quest. 55. à num. 29. Alexand. Trentacinq. d. resolut. 1. num. 15. Rota decis. 147. num. 16. apud Farinac. part. 1. recent.

Septimò limita in domestico testificante contra producentem, Campeg. de testib. reg. 1. limit. 5. Farin. d. q. 55. n. 97. & seqq.

Octauò limita in domesticis productis ad defensionem rei inquisitæ, & ad illius innocentiam, Anton. Gom. var. tom. 3. cap. 12. n. 9. lit. D. Gabr. d. concl. 10. n. 42. vers. contrarium, Mascard. concl. 26. num. 6. & concl. 533. n. 26. Farin. d. q. 55. à num. 70. Trentacinq. d. resolut. 1. num. 8.

Nonò limita in domesticis testibus instrumentariis, Mascard. conclus. 533. num. 29. & 30. Trentacinq. d. resolut. 1. num. 17. Farinac. d. quest. 55. num. 83. & 84. vbi numero 85. idem resoluit in testamentariis.

Decimò limita in casibus difficilis probationis, 12 Rota decis. 772. n. 3. apud Farin. part. 2. recent. Mascard. conclus. 124. num. 48. & concl. 533. num. 15. Farinac. d. quest. 55. num. 35. Trentacinq. d. resolut. 1. num. 9. & ad testificandum de rebus in domo factis, Hieron. Fernand. de Otteto Roman. incubrationum, dispul. 22. num. 2.

Vndecimò limita in crimine hæresis, vide Peniam 13 in director. Inquisit. p. 3. scilicet. 125. Mascard. concl. 838. n. 22. Farin. d. q. 55. n. 94.

Duodecimò limita fauore Ecclesiæ in ciuilibus, 14 cap. 1. 14. quest. 2. Mascard. concl. 533. num. 35. Farinac. d. q. 55. n. 91.

Decimotertiò limita in probatione consanguinitatis, c. 13. §. 6. Farin. d. quest. 55. n. 108. Trentacinq. d. resolut. 1. n. 24.

Decimoquartò limita in probatione ætatis, vide 18 Gabr. d. concl. 10. num. 67. Mascard. concl. 668. num. 19. Farinac. d. quest. 55. num. 113. Trentacinq. d. resolut. 1. num. 25.

Decimoquintò limita in probatione furoris, vide 17 Farin. d. q. 55. n. 116.

Decimosexto limita in factis antiquis, vide Gabr. 18 d. concl. 10. n. 63. Campeg. de testib. reg. 1. limit. 9. Trentacinq. d. resolut. 1. n. 18.

Decimoseptimò limita parte non opponente, 19 Campeg. dict. reg. 11. limit. 13. 21. & 24. Gabr. dict. conclus. 10. num. 51. in princip. Farinac. dict. quest. 55. num. 104.

Decimooctauò limita quando ex natura rei veritas aliter haberi non possit, ut in iis, quæ non nisi occultè sunt, ut per Butr. in cap. tertio loco, n. 14. vers. item nota, sup. de probation. Alexand. consil. 152. num. 11. vol. 5. Paril. consil. 1. num. 14. & consil. 55. num. 44. vol. 4. quos refert, & sequitur Rota d. decis. 772. num. 2. apud Farin. part. 2. recent. Ioan. Baptista Costa de remed. subfidiar. remed. 70. num. 6. Vel quæ in domo peraguntur, l. prius 17. ff. ad Syll. l. consensu, §. si autem, & §. si plagiis, C. de repud. l. quoniam 3. C. de naufrag. lib. 10. cap. super prudentia 14. q. 2. c. veniens 38. in fin. hoc tit. cum l. & A. de

De Testibus, & attestationibus, Tit. XX. 521

re iudic. Alberic. de testib. p. 1. tit. quando ratione defectus persona, a princip. a. n. 8. Alciat. de pres. reg. 1. pres. 47. Rojas in fidei, sing. 167. in princip. & sing. 202. n. 2. Borar. decis. 777 n. 10. Intelligit quando alias talis res per alios probari non potest, patet ex hoc text. in vers. fin. autem, in fin. tradunt Rojas d. sing. 202. n. 1. quicquid dicant Felin. & Dec. quos refert Gabr. commun. sub hoc tit. concl. 10. n. 33. & 38. Non obstat text. in presenti, ubi agitur de copula, & sic de re, quæ occultè in domo peragitur, fatetur hic Abb. n. 2. & Felin. n. 6. & tamen dicit testes de familia producentis, & domesticos non admitti ad testimonium dicendum, quia resp. negationem receptionis testimonium, de quibus hic, procedere & esse intelligendam ex eo, quia ex illa cohabitatione septennij, intra quod vir cum vxore permanens omnino tacuit, maxima infurgebat præsumptio contra ipsum maritum, & illius testes, ad quam præsumptionem text. habuit respectum ne domestici ibidem recipiantur, prout in effectu videtur considerare gloss. fin. in sum. 14. q. 2. quod manifestè colligitur ex verbis huius text. ibi, si res ita se habet, iuncto princ. ibi, cum eam in domo sua per septennium, &c. quæ quidem verba Pontifex in presenti non retulisset, si ad decisionem causæ non conducerent.

21 Nisi probate essent vite, &c.] Aduerte ideo in præfenti repulsi fuisse testes de familia actoris, quia non erant honesti, dicebant enim se intervenisse factò inhonestè perpetrato per dominum; vel fortè quia text. agit de illo, qui ad dissoluendum matrimonium allegauit impedimentum affinitatis causatum ab ipso opponente ex copula illicita, & contra quem urgebant aliæ præsumptiones calumniæ, ita Gutier. de matrim. c. 44. n. 85.

22 Vero simile non esset, &c.] Notatur ad hoc quodd illi præferri debent, de quibus verosimile est quodd pro aliquo non peierarent, vt per Rebuff. de reprob. testimonium, n. 128.

23 In gloss. De familia. ibi, domestici appellantur proprie, quibus innervari potest ratione patriæ, vel dominicæ potestatis. Vide Mascard. concl. 755. Card. Tusch. rom. 3. lit. F. concl. 72. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 1. à n. 16. Christoph. de Pace ad leges styli, 32. à n. 26. Viu. decis. 349. n. 1. Matien. l. 2. gloss. 7. tit. 5. lib. 5. noua recop. & alios plures, quos ego ipse refero de officio, & potestate Episcoporum, p. 2. alleg. 5. à n. 2.

24 In ead. gloss. ibi, familiares appellantur consanguinei, colonus. Et ideo colonus in testem pro domino suo admittendum non esse tenent Gabr. d. concl. 10. n. 58. & 60. Mascard. concl. 320. & concl. 535. n. 5. Rebuff. de reprob. testimonium, n. 90. Viu. tom. 1. commun. opinio. lib. 4. tit. 10. n. 132. pag. 525. Mench. vsufreq. c. 83. n. 1. Farin. d. quest. 55. à n. 213. Stephan. Gratian. discept.

25 forens. c. 293. n. 4. cum seqq. Et ex eadem ratione non admitti colonum adscriptitium, vel alios, quibus impetrari potest, asserunt Mascard. concl. 320. n. 2. & 21.

26 concl. 1358. n. 8. Farin. d. q. 55. n. 214. Partiaris tamen colonis credi de consuetudine, quando non disputatur de portione fructuum ad colonos pertinente, resoluunt Gabr. d. concl. 10. n. 58. in fin. Soc. im. conf. 146. num. 17. & conf. 135. n. 8. vol. 2. Valasc. de iure emphyt. q. 30. n. 15. col. 3. Marc. Antonin. var. resolut. lib. 3. res. 21. n. 12. Farin. d. q. 54. n. 217. Mascard. concl. 320. n. 17. Stephan. Gratian. d. cap. 293. n. 5. Alex. Trentacing. d. resolut. 1. n. 31. Idem in colono rei exigue tradunt Tiraq. in tract. de iudicio in rebus exig. vers. 88. Mascard. concl. 320. n. 3.

27 In ead. gloss. ibi, & omnes habitantes in domo Vnde ancillam testem esse non posse pro domino suo, tenuerunt Heet. Amil. de testib. p. 1. verbo, ancilla, Mascard. Tom. I.

card. concl. 90. n. 4. Farin. d. q. 55. n. 161. vbi n. 162. limitat parte non opponente, & n. 163. limitat etiam ad testificandum in his, quæ domi sunt, & n. 164. limitat quoque in ancilla, quæ desit iam esse ancilla. Ex eadem ratione amasium pro amasia deponere non posse resoluunt Rebuff. de reprob. testimonium, n. 42. Farin. q. 54. n. 217. nec concubinam in causa amasij, Rebuff. d. tract. n. 92. Hortens. Cavalcan. in pract. de testib. p. 4. n. 61. Farin. q. 54. n. 216. nec discipulum in causa magistri testem esse posse, quando sub eius ferula est, asserit Rebuff. d. tract. n. 181. & seqq.

SVMMARIVM.

- 1 Attestationes donec fuerint publicate, & eis renuntiatum, produci possunt testes, postea vero non super eodem capitulo, sed super alio.
- 2 Dilationi assignata renuntiare non potest una pars in alterius præiudicium.
- 3 Minor etiam si renuntiatum sit testibus, vel post factam eorum publicationem, ad examinandos testes restituitur.
- 4 Maior ex generali clausula, si qua mihi, &c. restituitur ad examinandos testes post publicationem.
- 5 Ecclesia ad testes post publicationem examinandos restituitur.

CAP. Cùm venisset. XXV.

Vrbanus III.

Testes, qui post appellationem producit, vel statim iuri, tacite renuntiat appellationi, & sententia postea lata valet. Item quæstio super qua fuerunt testes producti, & publicatæ depositiones, vel fuit testibus vtrique renuntiatum, est terminanda secundum tenorem depositionum, nec alij testes sunt admittendi. Si verò testes non sunt producti, nec renuntiatum est testibus, possunt noui audiri, & res terminari. Item delegatus mortuo mandatore, & re integra, non potest procedere etiam de consensu partium. Colligunt ex Ordinar. Abb. antiq. Innoc. Collect. Babar. Bellam. Io. Andr. Imol. Anan. Host. Panorm. Bald. Butr. Felin. Henric. Boich. Anch. Martin. Vran. Mynsing. Aret. Cujac. Viu. in ration. 2. libri iuris Pontif. pag. 162. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 265. remissio. Casal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2. refertur ab Ant. August. collect. 1. Decretal. lib. 2. tit. 13. c. 25.

Vel renuntiatum fuit testibus.] Aduerte quodd una pars in alterius inuita præiudicium dilationi assignatæ renuntiare non potest, Gutier. pract. lib. 1. q. 32. n. 3. Perez l. ult. in fine, tit. 5. lib. 3. Ordin. pag. 578. Valasc. consult. 25. n. 11. Soar. commun. lit. D. n. 76.

In gloss. Renuntiatum, in addit. marginal. ibi, nisi effectus talis, cui competeret restitutionis beneficium, vt minor. Notatur ad hoc quodd minor, et si renuntiatum sit testibus, vel post factam eorum publicationem, ad examinandos testes restituitur, de quo vide Sfort. Ord. de restit. in integrum, q. 65. art. 1. n. 61. vers. sed contra, Menoch. de arbitr. lib. 1. q. 34. n. 11. Mench. qu. vsufreq. c. 31. Farin. in praxi crimin. q. 75. à n. 44. Steph. Grat. discept. forens. c. 158. n. 3. Amat. Roder. in pract. de modo, & forma videndi, seu examinandi processum, c. 8. n. 10. vbi n. 22. resolut quodd sufficit constare de minore ætate, & privilegio personæ ad petendum restitutionis beneficium, licet de damno ex omnia probatione per informationem non constet. An autem maior ex generali clausula

XX 3

clausula

clausula, si qua mihi, &c. restituitur ad examinandum testes post publicationem, vide Gabr. *commun. tit. de testib. concl. 2. n. 51.* Campeg. *cod. tract. reg. 268. fallent.* 68. Soc. *reg. 403. limit. 35.* Menoch. *d. q. 34. sub n. 11.* Sfort. *d. art. 11. n. 73.* & 77. Farin. *d. q. 75. a. n. 43.* Mendez à Castro *in praxi Lusitana, l. 3. c. 14. a. n. 6.*

In ead. addit. ibi, vel Ecclesia. Notatur ad hoc quòd Ecclesia ad testes post publicationem examinandos restituitur, vt per Ozalc. *Pedem. dec. 86. n. 3.* Gabr. *d. concl. 2. n. 47.* Menoch. *d. q. 34. n. 11.* Sfort. *d. art. 11. num. 47.* Mench. *d. c. 31. num. 9.* Farin. *d. q. 35. n. 455. vbi n. 470.* idem resoluit in Republica, & Fisco, Amat. *Roder. d. c. 8. n. 20.* De iure Castellatorum per l. 3. tit. 8. lib. 4. *nova recopil. & l. 1. tit. 9. cod. lib. 4.* Minor, Vniuersitas, Ecclesia, & alie privilegiate persone in integrum restituuntur aduersus omisam allegationem, & probationem, & lapsum termini probatorij, si intra quindecim dies post factam attestationem publicationem restitutionis beneficium à iudice postulauerint, quibus elapsis amplius non admittuntur, qui quidem terminus ita esse concessus ad probandum non debet continere maiorem dilationem, quam medietatem termini probatorij concessu in principali negotio, refert Amat. *Roder. d. c. 8. n. 20.*

S V M M A R I V M.

- 1 Testes producere potest reus in causa matrimoniali ad probandum contrarium eius, quod alior probauit, etiamsi publicatio attestationis sit facta, consuetudine contraria obstante.
- 2 Testes in causa matrimoniali post testificatorum apertionem, publicationemque produci possunt.
- 3 Consanguinitas probatur, & reprobat per instrumentum.
- 4 Testes producti ad probandam consanguinitatem postquam testificauerunt, possunt denno produci super eisdem, vel directo contrariis articulis.
- 5 Instrumentum produci potest post aperturam testium.

C A P. Series. XXVI.

Clem. III.

Coniux ad probandum matrimonium non valere, si producat testes pro consanguinitate, qui fuerint recepti & publicati, potest pars contraria per alios testes probare quòd illi primi falsum dixerunt, non obstante consuetudine in contrarium. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Collect. Innocent. Zabarr. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Anch. Panorm. Host. Bald. Butr. Felin. Aret. Mynsing. Martin. Vran. Guid. Papæ, Cuiac. Viu. *in ration. 2. libri iur. Pontif. pag. 163.* Alagona *in compend. iur. Canon. pag. 265.* remissiuè Casal. *in annot. & Ximen. in concord. part. 1. & 2.* refertur ab Anton. Aug. *collect. 2. Decret. lib. 2. tit. 12. cap. 3.*

Collige ex text. quòd testes in causa matrimoniali, post testificatorum apertionem, publicationemque produci possunt, vt per Hippol. *sing. 128.* Menoch. *de arbit. lib. 1. q. 34. num. 7.* Thesaur. *Pedem. dec. 8. num. 2.* Aloyf. Ricc. *in collect. dec. part. 5. collect. 1769.* Farinac. *in praxi crimin. part. 2. quaest. 75. n. 383. cum seqq.* Et procedere in separatione matrimonij propter peccati periculum, non verò quando agitur principaliter de legitimitate filiorum, asserit Menoch. *conf. 188. num. 16.*

Publicum instrumentum.] Notatur ad hoc quòd

consanguinitas probatur, & reprobat per instrumentum, vt per Mascard. *de probat. concl. 411. n. 19.* Surd. *dec. 145. n. vlt.*

Et post receptos testes, &c.] Notatur ad hoc quòd testes producti ad probandam consanguinitatem, vt dirimatur, vel conseruetur matrimonium, postquam testificauerunt, possunt denno produci super eisdem, vel directo contrariis articulis, vt per Mascard. *d. concl. 411. n. 26.*

In glos. Instrumentum ibi, & instrumentum bene poterat produci post aperturam testium. Vide Perez *l. 6. gloss. 1. ad finem, tit. 11. lib. 3. Ordin. Viu. Neapol. dec. 235.* Menoch. *de arbit. casu 241.* Azeued. *l. 4. n. 12. verbo, saluo por. escrituras, tit. 9. lib. 4. noua recopil. Mascard. concl. 925.* Bernard. Graue *ad practicum Camere Imper. lib. 1. concl. 107. conf. 3. Ordin. Regia Lusitan. lib. 3. tit. 4. §. 16.*

In glos. iuri contraria. Collige ex glos. iuncto text. post publicationem testium posse eosdem, vel alios testes recipi super eisdem articulis, vel directo contrariis, quando super dictis illorum de falsitate opponitur, eandem sententiam sequuntur Innoc. *Abb. 1. Felin. n. 12. Imol. in fine, & alij in presenti, Conar. pract. c. 18. n. 7.* pro quibus facit hic text. dum in fine, dicit recipiendos esse prædictos testes, non obstante consuetudine iuri contraria, vnde videtur sentire attento iure recipiendos esse super falsitate, de qua hic agebatur. Non obstat quòd prædicta consuetudo erat potius consona iuri prohibenti recipi testes publicatis attestationibus, ac proinde videatur non bene text. dicere illam esse iuri contrariam, quia respondeatur cum communi text. procedere in causa matrimoniali, in qua agebatur de consanguinitate, & licet attenta reg. c. fraternitatis, supra hoc iur. speciale videatur per hunc text. recipi testes post publicationem, nihilominus tamen propter materiam peccati, & ita propter vitium irremissibile, quòd in illa reperitur, non inconuenit, vt post publicationem testium, & etiam post sententiam testes recipiantur, idque non ex speciali lege, sed attento iure, cui consuetudo, de qua hic, repugnare, & esse contraria intelligitur, quantumcunque inspecto cortice, & forma regulæ supradictæ eidem iuri ex regula resultanti consona videretur.

S V M M A R I V M.

- 1 Copula carnalis quomodo probetur.
- 2 Coitus presumitur quando una cubauerit vir, & mulier, & in eodem lecto quis cum puella iacuerit.
- 3 Probationes ex se imperfectæ ad plenam probationem coniunguntur in delictis, qua occulto committuntur.
- 4 Copula carnalis probatur per auditum proprium.
- 5 Copula carnalis ad probationem quæ presumptiones, & coniectura sufficiant arbitrio circumspiciendi iudicis statuitur.

C A P. Præterea. XXVII.

Cælest. III.

Copula carnalis probatur per conueniens testimonium de visu, vel de auditu, si fama consentiens faciat violentam presumptionem, ac sint alia legitima adminicula, tunc standum est testimonio iuratorum, & iudex discretus se regere debet testimonij & argumentis aptioribus. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innocent. Collect. Zabarell. Zabarr. Bellam.

De Testibus, & attestationibus, Tit. XX. 523

Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Host. Henric. Boich, Anchar. Butr. Panorm. Felin. Bald. Aretin. Mynsing. Martin. Vran. Guid. Papæ, Cujac. Viuian. in ration. secundi libri iuris Pontif. pag. 163. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 265. remissive Casal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2. refertur ab Anton. Aug. collect. 2. Decret. lib. 2. tit. 12. c. 4.

2 Qui se carnalis copulæ, &c.] Notatur ad hoc quod coitus præsumitur quando vna cubauerint vir, & mulier, & in eodem thoro quis cum puella iacuerit, vt per Mascard. concl. 112. & concl. 452. n. 1. Menoch. de præf. lib. 5. præf. 41. n. 12. cum segg.

3 Et præsumptionem violentiam famæ, &c.] Notatur ad hoc quod in delictis, quæ occulto committuntur, probationes ex se imperfectæ coniunguntur ad plenam probationem si adsint alia iudicia, & adminicula, vt per D. Barbosa. in l. 2. in pr. ne. p. 1. n. 8. s. ff. soluto matrimonio. Declara. provt dixi ad cap. cum cau. am. 13. in fine de probation.

Eama consentiens.] Dum hic text. probat famam per se non probare copulam, de qua b. c. procedit ex eo, quia agebatur de graui præiudicio, quod ex probatione copulæ resultabat illi, qui propter illam accusabatur, patet ex illis verbis, ibi, cum quis accusatur se aliquem cognouisse, &c. ac subinde nil mirum si sine lege, quæ in tali casu sola fama contentata sit, non possit illa plenam probationem efficere, vt etiam probat cap. tam literis, in princ. sup. hoc t. t. Caslad. decis. 1. 1. & 3. de probat.

4 Vel etiam de auditu.] Intellige proprio, quia carnalis copula probatur per auditum proprium, vide Menoch. de arbit. casu 475. Mascard. de probat. conclus. 452. n. 9. Farinac. in praxi criminali, q. 136. n. 40. cum segg. & n. 64. & 67. Vnde per auditum copulæ, vel commixtionis ex tenni pariete, cortina vel pallio de nocte probari adulterium resoluunt Mascard. conclus. 62. Farinac. in praxi crimin. quæst. 69. num. 197. cum segg.

5 Etenim circumspectus index, &c.] Notatur ad hoc quod arbitrio circumspecti iudicis statuitur, quæ præsumptiones, & coniecturæ sufficiant ad probationem copulæ carnalis, Farinac. d. q. 136. n. 6. vbi n. 13. dicit quod illa est magna præsumptio adulterij, & copulæ carnalis, quæ oritur ex alloquutione viri, & mulieris in loco, & horis ad fornicationem commodis.

S V M M A R I V M.

- 1 Iudicis vnus verbo non creditur, scriptura verò eius per testes reprobare potest.
- 2 Index non potest esse testis.
- 3 Episcoporum literis sigillatis sine testibus, & subscriptione notarij non creditur in præiudicium Apostolicorum impetrantium.
- 4 Papa, Regis, & Imper. assertioni, & testimonio plenè creditur.

C A P. Cùm à nobis. XXVIII.

Innoc. III.

1 Iudicis vnus, v. g. Episcopi verbo, vel dicto in causis non creditur, quantecumque sit auctoritatis, licet agatur de quocumque contractu, seu testimonio. Item scripto Episcopi, seu iudicis, nisi sit firmatum testimonio aliorum, non ita creditur, sed potest reprobare per duos, vel tres bonos testes,

tamen hoc non intelligitur de delicto, vel scripto Papæ. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabab. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Felin. Host. Bald. Panorm. Butr. Anchar. Aretin. Henric. Mynsing. Martin. Vran. Cujac. Viuian. in ration. secundi libri iuris Pontif. pag. 164. Alagona in compend. iuris Canonici, pag. 266. remissive Casal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2. refertur ab Ant. Aug. collect. 3. Decret. lib. 2. tit. 12. c. 1.

Ne vnus iudicis, &c.] Notatur ad hoc quod index non potest esse testis, vt per Tiraq. cessante causa, p. 1. n. 240. Socin. reg. 247. Rebuff. de reprob. test. um, n. 267. cum segg. Menoch. de arbit. lib. 1. q. 73. Farinac. in praxi crimin. q. 60. n. 89. cum segg. Cald. Pereira quæst. forens. q. 9. n. 15.

Nec scriptum eorum nisi testium adminiculo, &c.] Notatur ad hoc quod non creditur literis Episcoporum sigillatis sine testibus, & subscriptione notarij, circa provisiones factas de beneficiis ad eorum collationem spectantibus in præiudicium Apostolicorum impetrantium, vt per Rebuff. de nomin. q. 10. n. 12. latè Nicol. Garc. de benef. p. 8. c. 4. n. 14. cum multis segg. vbi n. 27. asserit iuxta stylum Curie, seu Rotæ literas, & titulum Ordinarij etiam cum sigillo ipsius non probare contra pronitum Apost. quando agitur de anterioritate propter timorem antidatæ, etiam si sint nominati testes, nisi subscripserint, vel postmodum examinati deponant interfuisset, vel nisi possessio capta vigore illius provisionis præcedat provisionem, seu reservationem Apost. antequam provisioni Ordinarij facta prætendatur.

Sed in omnibus Sedis Apost. auctoritate, &c.] Notatur ad hoc quod assertioni, & testimonio Summi Pont. plenè creditur, vt per Roman. sing. 126. vbi extendit etiam ad ea, quæ vidit Papa ante promotionem ad Papatum, Crot. de testib. n. 217. Clar. in §. fin. q. 53. n. 21. Menoch. conf. 100. n. 16. cum segg. Crot. in memorab. verbo, beneficia, Mascard. de probat. conclus. 1143. à n. 1. & concl. 1227. n. 1. cum segg. Conrad. in templo omnium iudicum, lib. 1. c. 1 §. 4. vers. 9. in princip. Nauar. conf. 1. n. 8. de testam. in antiq. latè Farin. in praxi crimin. p. 2. q. 63. à n. 79. vbi n. 80. resoluit quod assertioni Summi Pontif. creditur siue fiat in scriptis, & per literas, siue etiam verbo. Amplia non solum in Papa, sed etiam Imperatore, & Rege, per Gabr. communium, tit. de probat. concl. 2. n. 12. cum segg. Mascard. conclus. 139. n. 10. & n. 35. & concl. 1227. à n. 10. Gregori. l. 12. verbo, Emperador, tit. 16. p. 1. Farinac. d. q. 63. à num. 28. Cened. ad Decretum collect. 9. num. 3. vers. ant. autem.

S V M M A R I V M.

- 1 Testi super dilatoria induceto non creditur super principali, nec cogitur deponere, secus si super peremptoria, tunc enim cogi potest vt iure deponere super toto.
- 2 Testis respondens ultra interrogata, vel ultra se examini offerens non probat, idem si nimis animosè deponat, vel in testimonio se iudicem constituat.
- 3 Testes iurare debent antequam deponant.

C A P. De testibus. XXIX.

Testes induciti ad probandam solum dilatoriam exceptionem, & hoc tantum iurauerunt, non possunt cogi, imo si velint, non possunt deponere super principali. Si verò sunt ab vna parte introducti

ad probandum exceptionem peremptoriam, possunt principali negotio cum iuramento, secus quando probatio testium super principali causa facta fuit sufficiens, vel fuit renuntiatum testibus, vel depositiones publicatae. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabar. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Host. Butr. Felin. Bald. Panorm. Henric. Boich, Aretin. Mynsing. Martin. Vran. Cujac. Vin. in ration. secundi libri iuris Pontificij, pag. 165. Alagona in compendio iuris Canon. pag. 266. remissive Ximen. in concord. p. 1. & 2. refertur ab Anton. August. collect. 3. Decret. lib. 2. tit. 12. c. 9.

2 Super principali non debent audiri.] Conducunt haec verba ad probandum Bartoli dictum asserentis testimonium illius minime valere, qui examinatus super aliquo ultra interrogationem sibi factam aliqua dicit penitus extranea, & ad causam non facientia, tunc enim tale eius dictum non valet ultra interrogationem, quae tamen faciunt ad causam valent, si ipse iuravit dicere veritatem super tota causa, refert Hyppol. in l. 1. §. Diuus Adrianus, n. 1. ff. de quest. facit bona decisio Rota 360. n. 5. apud Farinac. p. 1. recent. & quae Greg. Lopez l. 3. i. tit. 16. p. 3. Mascard. concl. 1365. Cardos. verbo, testis, n. 68. Mantie. decis. 352. n. 5. Nam testis respondens ultra interrogata videtur suspectus, argum. l. qua omnia, §. 1. ff. de procurat. Pinel. in l. 2. C. de rescind. vend. p. 3. cap. ult. n. 41. Provt & ille, qui se ultro offert examini, Hyppol. in l. unius, §. servo, n. 1. ff. de quest. & conf. 12. num. 9. & conf. 18. n. 30. & 31. & conf. 28. n. 11. & 12. & conf. 29. n. 22. & conf. 65. n. 38. Tiraq. de pia causa, privileg. 3. Menoch. de arbit. casu 474. n. 57. & de praesumpt. lib. 2. praef. 55. n. 2. Mascard. de probat. concl. 1311. n. 44. & concl. 1358. n. 63. cum segg. & concl. 1368. n. 4. Perez ad tit. 11. lib. 3. Ordin. pag. 668. Spin. in speculo testament. p. 12. rubric. n. 3. Bobadil. in sua politica, lib. 1. c. 3. n. 68. Farin. in praxi crimin. q. 80. num. 1. cum segg. Vel nimis animose deponit, & de illo, quod sciri non potest, Menoch. conf. 31. n. 27. & de praesumpt. lib. 2. praef. 55. num. 3. Mascard. concl. 1365. num. 2. & concl. 1368. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 18. num. 3. vel tractat de se exonerando, vide Syluan. conf. 51. numero 9. & conf. 91. num. 22. Bart. in l. deferre, num. 2. ff. de iure fisci, Viuian. tom. 1. communium opinion. lib. 4. tit. 9. num. 106. pag. 491. Rot. Genuens. decis. 84. Menoch. conf. 23. num. 24. Bobadil. in sua politica, lib. 5. cap. 2. n. 52. Farin. part. 4. conf. 60. num. 83. Aut in testimonio se iudicem constituit, Menoch. d. conf. 31. num. 28. & conf. 45. num. 25. & conf. 114. num. 4. & conf. 149. n. 21. & 22. Bonacof. commun. crimin. part. 1. verbo, testis, fol. 171. in fine, & p. 2. eod. verbo, fol. 81. Mascard. concl. 656. n. 50. & concl. 1200. n. 14. Farin. p. 4. conf. 40. n. 32. Vel dicit quod vellet quod pars pro qua testificatur obtineret, Menoch. conf. 199. n. 48. Mascard. concl. 1356. num. 27.

3 Sacramento eos postulaverit obligari.] Notatur ad hoc quod testes iurare debent antequam deponant, vide Doctores citatos ad cap. fraternitatis 17. sup. hoc tit. n. 6. Collige ex text. in supradictis verbis testes adductos super exceptione dilatoria non admitti, nec compelli posse ad testimonium dicendum super causa principali, idem probat text. in c. exhibita 19. de iudic. Innoc. Abb. n. 3. Felin. & Imol. n. 1. ac Mynsing. a. n. 6. in praesenti. Intellige procedere in exceptione merè dilatoria, vel in peremptoria, quae in vim dilatoriae opponi potest, & opponitur, vt patet ex text. ibi, deponere non iurati, quibus verbis Pont. fateri videtur maximam dari contrarietatem inter exceptionem merè dilatoriam, & causam principalem, quasi nullo modo contineatur aliqua in iuramento alterius. In-

tellige etiam, quamvis dilatoria exceptio post litem contestatam opponatur, adhuc enim testes super illa deponentes non admittuntur super causa principali, Mynsing. n. 9. in praesenti, quicquid contrarium teneat gloss. in praesenti, verbo non iurati.

S V M M A R I U M.

- 1 Testium dicta non sunt ad petitionem tertij publicanda, & is, qui producit testes coram certis iudicibus, non potest ad eundem effectum coram iudicibus aliis illos producere, sed illorum attestationibus debet esse contentus.
- 2 Titulis pluribus eiusdem beneficii niti quis potest non solum in defendendo, sed etiam in agendo.
- 3 Delictum à famulo perpetratum domini consensu factum praesumitur, quando habuit causam continuam, & successivam, cui dominus potuit verosimiliter occurrere.
- 4 Alius praesumitur factus de voluntate, & ad instantiam illius, ad cuius favorem, & utilitatem versatur.
- 5 Dictio, alioquin, facit conditionem.

C A P. Constitutus. XXX.

Testium dicta ad petitionem tertij non sunt publicanda, & is, qui produxit testes coram certis iudicibus, non potest ad eundem effectum coram aliis illos producere, sed illorum attestationibus debet esse contentus. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabar. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Host. Panorm. Bald. Butr. Felin. Anchar. Martin. Vran. Mynsing. Aretin. Cujac. Viuian. in ration. 2. libri iuris Pontificij, pag. 166. Alagona in compendio iuris Canon. pag. 266. remissive Ximen. in concord. p. 1. & 2. refertur ab Anton. August. collect. 3. Decret. lib. 2. tit. 12. cap. 3.

Tum auctoritate Lateran. Concilij, tum privilegij, &c.] Notatur ad hoc quod titulis pluribus eiusdem beneficii niti quis potest non solum in defendendo, sed etiam in agendo, vt per Nanar. in cap. accepta, opposit. 1. n. 3. de restit. spoliat. Nam titulorum multiplicatio datur in beneficialibus, Calder. conf. 7. de elect. Rota decis. 117. n. 2. & decis. 333. n. 6. p. 1. apud Farin. in recent. & decis. 742. n. 3. p. 2.

Alioquin eo non obstante, &c.] Notatur ad hoc quod delictum à famulo perpetratum consensu domini factum praesumitur quando habuit causam continuam, & successivam, cui dominus potuit verosimiliter occurrere, vt per Menoch. de praesumpt. lib. 5. praef. 27. n. 12. vbi n. 13. cum Abb. quem citat, resoluit testimonij examinationem impeditam à consanguineo illius contra quem testes fuerant producti, praesumi factam volente ipso consanguineo, si modò fuit impedimentum successuum. Actus enim praesumitur factus de voluntate, & ad instantiam illius ad cuius favorem, & utilitatem versatur, Menoch. de praesumpt. lib. 2. praef. 32. n. 7. quem refert, & sequitur Flamin. de resign. benef. lib. 10. q. 8. n. 52.

In gloss. Alioquin. Notatur ad hoc quod dictio, alioquin, facit conditionem, vt per Tiraq. de retractu lig. §. 8. gloss. 6. n. 1. de qua ego ipse de dictionibus, & claus. dict. 10.

De Testibus, & attestacionibus, Tit. XX. 525

SUMMARIUM.

- 1 Publicatis attestacionibus quando opponatur in personas testium, ostenditur.
- 2 Iuramentum in probando animo succedit in vim plena & concludentis probationis.
- 3 Testium dicta in meliorem partem sunt interpretanda.
- 4 Publicatio testium expectanda non est, ut illis obiciatur.
- 5 Obiectiones aduersus testes regulariter proponi debent ante publicationem, non vero postea.
- 6 Litigatur non consentiens testibus productis per suum aduersarium generaliter eos reprobandos, potest postmodum eis vi.
- 7 Testibus non creditur in fauorem eius, qui contra personas eorum protestatus est.
- 8 Testes producents contra eorum personas dicere non potest.
- 9 Scriptura licet minus sollemnis probat contra producentem.

CAP. Fraternalitatis XXXI.

- 1 **V**olens obicere contra personas testium post publicatas attestaciones, debet de malitia iurare, vel ante publicationem protestationem præmittere debebat, vel debet ostendere quod post publicationem illa scinit, quæ obicit in personas testium. Item qui protestatur velle repellere personas testium, si aliquid pro ipso dicunt, non est facile credendum. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabari. Bellam. Ioan. Andr. Iuol. Anan. Host. Henric. Anchar. Butr. Panorm. Felin. Bald. Aretin. Mynsing. Martin. Vran. Cujac. Vinian. in ration. secundi libri iuris Pontif. pag. 166. Alagona in compend. iuris Canonici, pag. 267. remissioe Casal. in annot. & Ximen. in concord. part. 1. & 2. refertur ab Anton. August. collect. 3. Decret. lib. 2. tit. 1. c. 4.
- 2 **C**um iuramento firmanerit quod ad hoc, &c.] Notatur ad hoc quod iuramentum in probando animo cedit in vim plenæ, & concludentis probationis, vt per Menoch. de probat. concl. 94. Farin. part. 4. conf. 60. num. 105.
- 3 Notatur etiam ad hoc quod semper præsumitur pro testibus, vt per Con. in cap. relatum, infr. de testam. num. 6. vers. verum. Et eorum dicta in meliorem partem sunt interpretanda, Syluan. conf. 94. n. 13. Tiraq. in l. si inquam, C. de reuocandis donat. verbo, & postea, num. 1.
- 4 **N**isi forsitan ante publicationem.] Notatur ad hoc quod publicatio testium expectanda non est, vt illis obiciatur, Menoch. de arbit. casu 239. n. 2. Aldrete de religiosa disciplina tuenda, lib. 1. cap. 14. num. 2. Regulariter enim obiectiones aduersus testes proponi debent ante publicationem, non vero postea, Conar. pract. cap. 18. num. 5. in princ. vbi etiam aduertit vt per l. 1. tit. 8. lib. 4. noue recop. posse in Regnis Castellæ aduersus testes opponi crimina, vitia, & defectus statim post testium publicationem intra sex dies, refert Amat. Roderic. de modo, & forma videndi, seu examinandi processum, cap. 9. num. 2. vbi num. 3. vers. ceterum, & num. 9. aduertit quodcumque posse obici de falsitate, & subornatione testis ex pretio, de quo etiam Mendez à Castro in praxi Lusit. lib. 3. cap. 23. à num. 2.
- Collige ex text. post publicatas attestaciones non

esse licitum obicere in personas testium; idem probare videtur text. in cap. licet 9. vers. porro, de probat. tradunt gloss. verbo, si quis, Innoc. Felin. & Bald. omnes in princ. Abb. n. 2. Mynsing. n. 5. & alij hic, Alber. de testib. p. 1. tit. quando ratione criminis n. 23. Con. pract. c. 17. n. 4. vers. 7. & c. 18. n. 5. & 6. Marant. de ordine iudiciorum, p. 6. cap. de test. repulsa à princ. Non obstat quod oppositio in personas testium contineat defensionem, quia nihilominus illa potest auferri à lege ex iusta causa, maxime quando in substantia totalis defensio non auferitur, sed modus defensionis ab eadem lege datus manente alio, pro vt videre est in cap. 1. de rescript. & in cap. pastoralis, in princip. de appellat.

Limita primò text. non procedere quando pars proprio iuramento firmaverit se non malitiosè obicere contra testes, tradunt gloss. verbo iuramento, Innocent. in princ. Abb. à n. 5. & 11. Imol. n. 2. Bellam. num. 39. Mynsing. num. 6. & alij in presenti. Secundo limita non procedere quando pars probare voluerit se non habuisse notitiam exceptionis ante publicationem testium, sed postea de nouo cognouisse, vt probat text. in presenti, vers. vel ostendere poteris, & in cap. pastoralis 4. vers. ita quod, de except. Abb. num. 3. & 5. Farin. num. 2. & alij in presenti. Marant. d. cap. de testium repulsa num. 1. Conar. d. loco. Tertiò limita non procedere quando pars super probanda exceptione ante protestationem fecisset, text. in presenti, vers. nisi forsitan, & in cap. 2. de testib. lib. 6. tradunt Innoc. num. 1. & Abb. num. 4. & 11. Bald. num. 3. Felin. num. 1. & 15. Imol. num. 1. Bellam. num. 34. Mynsing. num. 8. & alij hic, Roman. sing. 688. Marant. d. n. 2. Conar. d. c. 18. n. 5.

Ceterum cum quis, &c.] Notatur ad hoc quod litigator non consentiens testibus productis per suum aduersarium generaliter eos reprobandos, potest postmodum eis vt, vt per Boer. decis. 245. n. 6. Vinian. tom. 1. communium opinion. lib. 4. tit. 10. numero 62. pag. 520.

De facili non creditur.] Notatur ad hoc quod testibus non creditur in fauorem eius, quia contra personas eorum protestatus est, vt per Rebuff. in tract. de reprob. testium, n. 555. cum seqq. vbi n. 556. limitat quando protestans tantum protestatus fuisset, & processisset ad actum reprobationis, sed protestationi renuntiasset ante testium reprobationum depositionem; tum quia locus est poenitentia in habentibus causam successiuam, tum quia cessat cautela, & n. 557. hoc intelligit re integra.

In gloss. Si quis, i. ibi, qui eum producit testes, contra personam eorum dicere non potest. Notatur ad hoc quod producents testem pro se, non potest illum reprobare, cum per eius productionem censetur personam illius approbare, Ordin. Regia Lusitan. lib. 3. tit. 5. §. vlt. vbi patens meus, Gattier. in l. nemo potest, ff. de legat. 1. à n. 127. Azeued. l. 1. n. 46. tit. 8. lib. 4. noue recop. Amat. Roder. in pract. c. 9. n. 6. vers. 1. Menoch. de pract. lib. 2. pres. 45. n. 3. & conf. 60. n. 17. Soar. de Pace in pract. tom. 1. p. 1. temp. 9. n. 26. Ludou. Miranda de ordine iud. q. 24. art. 7. Steph. Grat. discept. forens. c. 151. n. 23. cum seqq. Sic etiam producents instrumentum videtur approbare notarium, qui illud scripsit, Mascard. concl. 1235. n. 16. Azeued. l. 1. à num. 51. tit. 8. lib. 4. recop. Vnde scriptura licet minus sollemnis, probat contra producentem, vt tenuit Bald. in l. alia num. 3. & seq. C. de his quibus vt indign. Alex. conf. 186. n. 1. lib. 7. Berol. conf. 90. num. 10. vol. 3. cum alijs per Crauet. de antiq. tempor. p. 1. §. Vso de verbis, n. 36. & conf. 275. num. 2. vers. rursus Ozasc. Podem. decis. 39. numero 23. & 24. Bart. in quib. si quis in aliquo num. 1. & ibi Alex. num. 4.

n. 2. *C. de edendo*, adden. ad Alexand. *conf.* 108. lib. 5. sub lit. D. ubi quoddam opinio sit verior, & magis communis, Iason. *conf.* 181. n. 12. ad fin. & seq. lib. 2. Paris. *conf.* 125. n. 2. ubi de communi lib. 1. Sord. *decis.* 268. n. 1. Coccin. *decis.* 450. n. 2. Greg. X V. *decis.* 452. in fine, quæ in recent. est *decis.* 274. p. 1. & fuit resolutum in Monopolitana hebdomada 5. Decembris 1614. coram Card. Verospio, & in alia Monopolitana beneficii seu capella 6. Junij, & 14. Novembris 1622. coram R. P. D. Merlino, in quibus habetur quod produciens instrumentum, vel aliam scripturam, non potest illam impugnare sub prætextu quod non sit in forma probanti, refert Ferentil. in annot. ad decisionem 381. Burattii.

9 Quamvis contrarium, nempe quod produciens instrumentum, vel aliam scripturam, quæ non est in forma probanti, sibi non præiudicat, quin possit illam impugnare, ex quo productio eatenus noceat, quatenus scriptura probat, tenuerint Bart. in l. post legatum, n. 2. vers. responde. ff. de his quibus ut indigni. Alexand. sibi contrarius *conf.* 108. n. 1. vers. & idem lib. 5. Afflict. *decis.* 25. n. 5. & 6. Caputaq. *decis.* 199. p. 1. Greg. *dec.* 432. n. 4. Rot. *decis.* 159. n. 1. p. 2. divers. Marefcot. var. *resol.* lib. 1. c. 82. n. 17. & seq. Beltram. in annot. ad *decis.* 238. Greg. X V. sub n. 15. limit. 1. eadem Rot. in Illerden. Canonicius 19. Aprilis 1624. coram R. P. D. meo Pirouano.

S V M M A R I V M.

- 1 Testes actoris & rei quando contraria deponent, fidem sibi non derogant, sed prævalent digniores, & verisimiliora deponentes, & si in cæteris est disparitas, præfertur numerus.
- 2 Dignioribus testibus magis creditur quam minus dignis.
- 3 Clericorum testimonium laicis prævalet.
- 4 Sacerdotis præsentia excludit præsumptionem falsitatis.
- 5 Nobili plus creditur, quam ignobili.
- 6 Senioribus testibus magis creditur, quam iunioribus.
- 7 Senectus ætate fit doctior, usu tutior, processu temporis sapientior.
- 8 Peritioribus maior fides adhibetur.
- 9 Ditiore plus creditur quam pauperibus.
- 10 Masculis plus creditur quam feminis.
- 11 Testes numero plures paucioribus præferuntur.
- 12 Testis in parte falsus omnino & in totum falsus reputatur.
- 13 Verosimilia deponentibus magis creditur, quam deponentibus inverosimilia.
- 14 Testes quantum fieri potest concordari debent.
- 15 Testes si contradicant dicto partis non probant, sed statim assertioni ipsius partis, quando tendit in eius præiudicium.
- 16 Testibus hinc inde contrariis plures numero vincunt pauciores.
- 17 Scriptura producta si indirecte contrarietur aui & quando probent, ostenditur.
- 18 Testibus ad favorem rei deponentibus magis creditur, quam deponentibus ad favorem actoris, nisi actor causam favorem teneatur, ut n. 19.

CAP. In nostra. XXXII.

1 **T**estis contrarium deponentes ubi utraque pars producit, non est illorum numerus conside-

randus sed dicta, & qualitas personarum: si enim unus partis testes sint magnæ auctoritatis, & præminentie, multitudini præferendi sunt; si verò utriusque auctoritas est æqualis, tunc multitudo vincit. Colligunt ex Ordinar. Abb. antiq. Zabarcil. Collect. Bellam. Joan. Andr. Anch. Imol. Anan. Host. Butr. Panorm. Bald. Innoc. Henric. Boich, Felin. Mynsing. Aretin. Martin. Vran. Cujac. Viu. in ration. secundi libri iuris Pontif. pag. 162. Alagona in compendio iuris Canon. pag. 267. remissive Casal. in an. ot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2. refertur ab Anton. August. collect. 2. Decret. lib. 1. tit. 12. c. 5.

Sed ad testium qualitatem, &c.] Notatur ad hoc quod dignioribus testibus magis creditur quam minus dignis, ut per Gabr. commun. tit. de testib. concl. 4. n. 34. Farin. in praxi crimin. q. 65. n. 114. cum seqq. Cened. ad Decretal. collect. 172. n. 5. Rota *decis.* 238. n. 1. & n. 5. apud Farin. p. 2. recent. & in Hispanen. præsentia rum 13. Februarij 1626. coram bonæ mem. Buratt. inter eius impressas *decis.* 9. 12. n. 3. Unde clericorum testimonium laicis prævalere tenuit Menoch. de arbitrar. casu 98. n. 5 & censuit Rota *decis.* 147. n. 6. apud Farin. p. 1. recent. & resoluunt Rebuff. de reprobat. testium, n. 123. Farin. d. q. 66. n. 17. Bellet. *disquisit. cleric.* p. 1. tit. de clerico teste, §. 1. n. 1. ob præsumptionem maioris bonitatis, & integritatis, quæ est in clerico, Iason. in auth. ingressi, col. 2. C. de sacros. Eccles. Martu. *conf.* 108. n. 52. vol. 1. Crauet. *conf.* 267. n. 2. vol. 1. Menoch. *conf.* 221. n. 3. Sic etiam Sacerdotis præsentiam excludere præsumptionem falsitatis, tenent Gemin. *conf.* 49. n. 7. Et nobili plus credi quam ignobili resoluunt Tiraq. de nobilit. c. 20. n. 30. cum seqq. Rebuff. d. tract. de reprobat. testium, n. 123. Menoch. de præf. lib. 6. præf. 59. n. 9. Farin. d. q. 65. n. 115. Melch. Phæbos Lufit. *decis.* 67. n. 8. dummodo tamen virtus nobilitati anteponatur, ex Tiraq. de nobilit. c. 4. n. 16.

Senioribus testibus magis credi quam iunioribus, afferunt Tiraq. in præf. primog. n. 148. cum seq. Mascard. de probat. concl. 1295. & 1296. num. 4. Mantie. *decis.* 117. n. 6. Menoch. d. lib. 6. præf. 47. num. 3. Rebuff. d. tract. num. 125. Cardof. in praxi crimin. indicium verbo, testis, n. 79. Farin. d. q. 65. num. 175. Nam senex debet præferri iuniori, Tiraq. in d. præf. numero 5. Illustr. D. meus Roderic. à Cunha in comment. ad cap. miramur 5. num. 3. dist. 61. & ad cap. statutum 8. num. 3. ead. dist. ubi Guillelm. in cap. Raynatus, verbo in extremis num. 6. de testam. & Menoch. *conf.* 126. num. 22. & 26. & multa de senum præstantia & quam viles sint Reipub. moderande, tradit Mendoza tom. 2. in lib. 1. Regum cap. 4. num. 15 in exposit. litera, quia senectus ætate fit doctior, usu tutior processu temporis sapientior, secundum D. Hieron. quem refert Melch. Phæbos Lufit. *decis.* 66. n. 7. & 8. & Illustriss. D. meus Roderic. à Cunha post primam huius libri impressionem à me visus in comment. ad c. 1. num. 15. dist. 85.

Peritioribus maior fides adhibetur, Menoch. *conf.* 380. num. 6. Mascard. *concl.* 1169. numero 14 Farinac. d. quest. 65. numer. 118. & 181. Mantie. *decis.* 60. num. 1.

Ditiore plus creditur quam pauperibus, Menoch. de arbitrar. casu 96. n. 9. & *conf.* 60. n. 16. Farin. d. q. 65. n. 117.

Masculis, plus creditur quam feminis, Rebuff. d. tract. num. 123. Mench. *quest. ususfreq. cap.* 30. num. 8. & 21. Farin. d. q. 65. num. 170. mortuis testibus magis creditur, quam vivis, Newiz. *conf.* 36. numero 14. Farin. *quest.* 65. num. 190. Hinc est quod non defunt qui teneant quod testes mortui probant, licet vivi non probarent, loquentes de testibus mortuis recepti partes

De Testibus, & attestationibus, Tit. XX. 527

parte non citata, Paul. de Castro in l. fin. C. de testibus, Foler. in pract. verbo, & de iur. repetantur testes, n. 6. qui hoc pro indubitato habere videtur in civilibus. Burfat. loquens in criminalibus conf. 7. n. 1. vol. 1. re-latus à Farin. q. 7. c. 2. n. 192. qui subdit quòd contra tertium non citatum testes mortui probant saltem semiplene.

11 Numero pauciores, &c.] Notatur ad hoc quòd testes numero plures paucioribus præferuntur, ad quod citati Doctores sup. in cap. licet causam 9. n. 2. 1. de proba-tion. Buratt. d. decis. 912. n. 2.

12 In gloss. Aduersa, i. ibi, idem videtur si testis pro parte dicit falsum ut in nullo valeat dictum suum. Nota-tur ad hoc quòd testis in parte falsus omnino falsus reputatur, eiusque testimonium non solum in ea parte refutatur, sed & in cæteris quoque etiam se-paratis, vt per Tiraquel. de poenis temper. cap. 44. n. 42. Marfil. in l. eos C. de falsis, Gabr. commun. tit. de malefic. concl. 4. Vincent. de Anna alleg. 52. n. 37. Surd. conf. 61. n. 35. Octau. Glorit. resp. 12. n. 97. plures per Cened. ad Decretal. collect. 172. n. 4. Testis enim in parte fal-sus, vel mendax in totum reputatur falsus, Clar. in pract. §. fin. q. 53. vers. sed quæro, Soar. in thesauro recept. sentent. lit. l. num. 135. Magon. Lucens. decis. 46. n. 2. 1. & decis. 79. n. 10. Mascard. concl. 743. & concl. 1039. num. 9. Vin. tom. 1. commun. opin. lib. 4. tit. 9. num. 224. pag. 502. Donat. à Fina ibid. lib. 4. tit. 10. n. 356. p. 557. Menoch. de præsumpt. lib. 5. præsumpt. 22. Bobadil. in sua politica lib. 5. cap. 2. num. 57. Farinac. in praxi cri-min. quest. 67. num. 111. cum seqq. & part. 4. conf. 39. num. 12.

13 In ead. gloss. ibi, vel nisi verisimilia Notatur ad hoc quòd testibus deponentibus verisimilia magis credi-tur, quam deponentibus inuicem similia, vt per Tiraq. in præfat. l. si inquam, C. de reuocandis donat. n. 42. Mant. decis. 244. n. 12. Menoch. remed. 3. retin. n. 721. Mascard. concl. 364. n. 8. Farin. d. q. 65. n. 128. cum seqq. Mench. q. v. sup. reg. cap. 30. num. 10. nam testi non idoneo cre-ditur cum verosimilia deponit, Menoch. conf. 24. n. 11. illi verò, qui non verosimilia testificantur, standum non est; Menoch. de arbitr. casu 474. n. 59. & conf. 1. à n. 417. Mascard. concl. 350. num. 19. & concl. 745. n. 14. & concl. 1311. n. 46. & concl. 1358. & 1364. & 1402. n. 8. Martin. Delr. disquisit. magic. lib. 5. q. 16. Farin. d. q. 65. n. 144. & p. 4. conf. 39. n. 13. Brunor. à Sole in locis communibus, verbo, testis 21. Buratt. d. dec. 912. n. 5.

14 In ead. gloss. ibi, primò concordabit iudex contrarieta-tem illam. Notatur ad hoc quòd concordari debent testes quantum fieri potest, Rebuff. d. tract. de repro-bat. testium, num. 98. Farinac. d. quest. 6. c. à num. 92. vbi num. 95. dicit quòd in testibus hinc inde produ-ctis ab vtraque parte fit concordia, & num. 96. secus resoluunt in testibus ab vna, & eadem parte productis, & n. 99. asserit quòd ad hoc vt testes emittent falsum, concordia fit tam in testibus examinantis ab vna parte, quam etiam ab vtraque, & depositio vnius testis declaratur à depositione alterius. Grammat. conf. ciuili 79. num. 9. Petra de fideicom. q. 12. num. 758. & testis generaliter loquens suppletur per alium in specie deponentem, Socin. iun. conf. 69. num. 16. lib. 1. Casf. de Graffis dec. 8. num. 10. de causa possess. & fuit dictum in Elboren. pensionis 7 iunij 1627. coram Reue-rendiss. P. D. Vbaldo. Quando verò testes contra-dicunt dicto, & confessioni partis, tunc nihil pro-bant, sed statim assertioni ipsius partis quando ten-dit in eius præiudicium, vide Mich. Graff. tom. 1. communium opin. lib. 4. tit. 9. n. 115. pag. 491. & Vezin. eod. lib. 4. tit. 10. n. 377. pag. 558. in fine, Syluan. conf. 91. n. 25. Mascard. concl. 1361. n. 3. Rebuff. d. tract. n. 112.

412. & 443. Surd. decis. 326. num. 97. Farinac. d. quest. 65. num. 101. cum seqq. Amat. Roderic. in pract. de modo, & forma videndi, seu examinandi processum, c. 7. n. 72.

In eadem gloss. ibi, Si verò unus testis contradicit pluribus, &c. Notatur ad hoc quòd testibus hinc in-de contrariis plures numero vincunt pauciores, ma-gisque standum est depositionibus plurium testium, quam pauciorum, vt per Farinac. dict. quest. one 65. num. 107. Quando duæ scripturæ productæ sunt ab eadem parte, & indirectè contrariantur, neutri sta-tur: quando verò productæ sunt à diuersis partibus, puta vna ab actore, & altera à reo, præfertur illa scriptura, quæ continet actum fauorabilem, & pium, & quæ confecta fuit à notario digniori, & quæ iuuatur maioribus adminiculis, vt tenet Alex. Tren-tacinq. var. resol. lib. 2. tit. 2. de fide instrum. resol. 5. n. 6. cum seqq.

In ead. gloss. ibi, Si verò testes ex vtraque parte omni-no sint pares, &c. Notatur ad hoc quòd testibus ad fauorem rei deponentibus magis creditur, quam depo-nentibus ad fauorem actoris, ideo data paritate tes-tium hinc inde contradicentium, reus tunc absoluendus est, vt per Crot. de testib. p. 5. n. 369. Gabr. lib. 1. communium tit. de testibus, concl. 4. n. 44. Farin. d. q. 65. n. 152. & in concursu probationum præferenda est probatio pro puritate, vt per Hojed. de incompatibilibus benef. p. 1. c. 23. n. 143. & 146. Perez de Lara de capellan. & annuers. lib. 1. c. 4. ex n. 35. Rot. decis. 167. n. 27. & dec. 182. num. 9 p. 1. recent. & in Legionen. puri-tatis sanguinis 26. Maij 1631. coram R. P. D. Queipo in fine.

In ead. gloss. ibi, Nisi in quatuor casibus, &c.] Nota-tur ad hoc quòd quando actor causam fauorabilem tuetur puta matrimonij, dotis, testamenti, aut libera-lem tunc magis creditur testibus actoris, quam rei, vt per Farin. d. q. 65. n. 162.

In ead. gloss. ibi, Dicat, &c.] Sentit hæc gloss. testes adinuicem repugnantes reduendos esse ad concor-diam, etiam in causa criminali, eandem sententiam in effectu sequuntur Host. in c. dudum il. 2. n. 15 de elect. Bart. in l. 1. §. 1. n. 2. ff. de honor. possess. contra tab. Capel. Tholof. vbi addit. q. 11.

S V M M A R I V M.

- 1 Laici & femina admittuntur ad probanda impedi-
menta electi.
- 2 Testes de auditu alieno non probant.
- 3 Testes testificantes de auditu proprio probant cum au-
diunt notas voces contrahentium.
- 4 Adulterium,
- 5 Vnio beneficiorum,
- 6 Antiqua,
- 7 Confinia quando sumus in an-
tiquis,
- 8 Insuperatus in tempore an-
tiquis,
- 9 Dominium in antiquis,
- 10 Consanguinitas, & affinitas,
- 11 Nobilitas avarum,
- 12 Denuntiationis causa,
- 13 Contra producentem,
- 14 Filiatio,
- 15 Matrimonium,
- 16 Metus in causa matrimo-
niali,
- 17 Fraus per heredem in heredi-
tate commissæ,
- 18 Possessorium;

19 Memo

- 19 *Memoria hominum ex-*
stentia,
 21 *Subornatio testium,*
 22 *Innocentia in probatione admittuntur minus idonei.*
 23 *Suspensus ab officio non est suspensus à beneficio, nisi*
id declaratur.
 24 *Verba, de mentis esse suspensos, laram sententiam*
constituunt.
 25 *Accusatori agenti etiam civiliter de causa alias cri-*
iminali semiplene probanti non defertur iuramen-
tum suppletorium, nisi quando plusquam semiplena
probatio adsit, & accusator honesta est persona, &
legalis.
 26 *Singularitas idem est quod unitas.*
 27 *Scemina non admittuntur in testem in criminalibus.*

CAP. Tam literis. XXVIII.

L Aici & scemina admittuntur ad probandam irregularitatem natam ex eo quia contraxit cum vidua quoad cassandam electionem, & qui hos testes impediunt, sunt excommunicandi solemniter, & si non probatur hæc irregularitas, electus debet se canonicè purgare per septem Canonicos Cathedralis, vel Priores Ecclesiarum bonæ famæ intra terminum. Si verò probatur irregularitas, vel canonicè non se purgat, eligi debet alius. Item qui subreptitiè obtinuit literas contra electum est suspensus ab officio, & beneficio arbitrio Papæ. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabar. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Panorm. Anch. Host. Bald. Felin. Henric. Boich. Butr. Mynsing. Aretin. Martin. Vran. Cujac. Vinian. in ration. 2. libri iuris Pontif. pag. 168. Alagona in compendio iuris Canon. pag. 267. remissive Casal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2. refertur ab Anton. August. collect. 3. Decretal. lib. 2. tit. 13. cap. 12.

Nisi de auditu.] Notatur ad hoc quod testis de auditu alieno non probat, l. 28. tit. 16. p. 3. Marant. de ordine iudic. rub. de testium productione, num. 10. Nep. de Monte Albano de testibus, n. 154. Mantic. decis. 307. n. 3. & decis. 162. n. 1. 4. 5. & 6. & decis. 71. n. 9. & decis. 280. n. 3. Curt. de testibus, concl. 31. n. 68. in princ. Montieel. in reper. rub. ratio testis de auditu, Bonacol. p. 1. verbo, testis de auditu, fol. 170. Menoch. de arbit. casu 475. n. 10. & conf. 98. à n. 5. 3. & conf. 199. n. 16. Rebuff. de reprob. testium, à n. 51. cum seqq. Hieron. de Monte Ir. finium regund. c. 51. n. 5. Mascard. de probat. concl. 151. & concl. 395. n. 1. concl. 457. n. 2. Fulu. Pacian. eod. tract. lib. 1. c. 9. n. 11. cum seqq. Heft. Aemil. in tract. de testibus rub. testis auditum alienum deponens non probat. Surd. conf. 94. n. 76. & conf. 328. n. 2. Morl. in emporio iuris, p. 1. tit. 11. in pratud. num. 47. Aloyf. Ricc. in collect. decis. p. 2. collect. 327. Aldou. conf. 44. n. 1. Fr. Ludou. Miranda de ordine iudic. q. 23. art. 3. Farin. tom. 1. de opposit. contra nullis. testium, q. 68. Fr. Paulin. Berti Locens. in praxi crimin. Regul. tit. 14. cap. unico, num. 10. Cab. p. 2. decis. 73. n. 3. plures ex antiquioribus Doct. refert Cened. ad Decretal. collect. 17. n. 1. Alexand. Trentacinq. var. resolut. lib. 2. tit. de testibus, resol. 6. Amat. Roderic. in pratf. cap. 7. num. 57. nec facit indicium ad torturam, ex Farin. d. quest. 68. num. 14. & num. 20. etiam si testis dicat se audivisse à tali homine antiquo, quod erat magnæ antiquitatis, & num. 21. & licet sit in fauorem piæ causæ, & num. 22. quamvis fama concurrat, & quamvis essemus in crimine simoniæ, Rot. decis. 358. num. 5. part. 2. recent. & apud Farin. lib. 1. conf. 75. num. 82. & 166. & post lib. 2. conf. decis. 187. & fuit

dictum in Leodi. n. Canonicatus 10. Martij 1619. coram bonæ memor. Vbaldo. Illud tamen advertere oportet, quod licet testes de auditu non probent, faciunt tamen præsumptionem ob quam transfertur onus probandi contrarium in partem adversam, iuxta doctrinam Archid. in cap. hoc videtur 22. q. 5. quem sequuntur plures citati per Farinac. q. 69. n. 33. quibus adde Sord. decis. 145. num. 10. Adrian. Negulanti. q. 298. n. 6. & tenuit Rot. apud Pute. decis. 12. lib. 2. in correct. & in Pisanien. decimarum 11. Januarij 1594. coram Gipsio, quam citat Beltramin. in annot. ad decis. 572. Greg. XV. lit. A.

Limita primò quando testificantur de auditu proprio, cum audiunt notas voces contrahentium, vel loquentium, vide Cott. in memorab. verbo, testis, fol. 372. Syluan. conf. 91. num. 20. Rebuff. in tract. de reprob. testium, num. 51. & 63. Viuian. tom. 1. communium opin. lib. 4. tit. 9. de probat. n. 71. pag. 485. Soar. tom. 2. lib. 4. tit. 13. de testam. n. 67. pag. 44. Card. Mantic. de iaculis, & ambiguis conuent. lib. 1. tit. 10. n. 2. Trentacinq. d. resol. 6. n. 4. Amat. Roderic. d. c. 7. n. 57. vers. si vero. Farinac. in praxi crimin. q. 69. num. 168. vbi ait quod in criminalibus testes deponentes hominem cognovisse ab voce, licet probent, tamen non sunt omnimodò exceptione maiores, & quod ideo unus solus non facit indicium ad torturam, sicut nec duo sufficerent ad condemnandum, nisi alia concurrerent, refert Buccaron. de differ. inter iudicia civilia & crimin. differ. 104. n. 5. & 6.

Limita secundò in adulterio, quod per auditum copulæ, vel commissionis ex tenui patere, cortina, vel pallio in nocte probatur, vide Mascard. concl. 62. Farinac. d. q. 69. n. 197. cum seqq. Penia in direct. inquis. p. 3. q. 72. vers. postremo.

Limita tertio in probanda vnione beneficiorum, vide Caputaq. decis. 344. p. 3. quem refert Aloyf. Ricc. d. collect. 327.

Limita quarto in antiquis, vide Hieron. de Monte 6 in tract. finium regund. cap. 51. num. 7. Gabr. tit. de testib. concl. 3. num. 1. Menoch. de arbit. casu 475. n. 10. cum seqq. & conf. 241. n. 2. 3. Heft. Aemil. in tract. de testib. in materia testis de auditu, num. 10. cum seqq. Mascard. de probat. conclus. 104. num. 1. & 2. conclus. 395. n. 5. Fulu. Pacian. eod. tract. lib. 1. cap. 9. n. 45. Surd. conf. 410. n. 73. Garc. de nobilit. gloss. 18. §. 1. Alexandr. Trentacinq. dicta resolut. 6. num. 2. Amat. Roder. d. cap. 7. num. 57. Soar. de Pace in pratf. tom. 1. part. 1. temp. 9. num. 18. Fr. Ludou. Miranda d. quest. 28. art. 3. concl. 3. Perez de Lara de capellan. lib. 2. cap. 4. à num. 11. & à num. 125. Nicol. Garc. de benefic. part. 3. cap. 15. num. 35. Farinac. d. q. 69. n. 125. cum seqq. & n. 141. quod debent dicere sic se audivisse ab antiquioribus, & maioribus suis, & num. 142. quod dicitur antiquum, quod est centum annorum.

Limita in probandis confinibus, quando sumus in 7 antiquis, Hieron. de Monte cap. 52. per totum, Mascard. concl. 395. n. 4. Farin. q. 69. n. 130. Mantic. decis. 143. num. 12.

Limita sexto in probando iurepatronatus in tempore antiquissimo, Lambert. de iurepat. p. 2. lib. 2. art. 4. q. 10. n. 14. Menoch. conf. 141. n. 23. Farin. d. q. 66. n. 32.

Limita septimò in probando dominio in antiquis, Mascard. concl. 547. n. 8. & 9.

Limita octavo in probanda consanguinitate, affinitate, vel parçetela, p. l. ceter ex quadam, hoc tit. Mynsing. cent. 6. obferuat. 58. Fulu. Pacian. d. cap. 9. num. 43. Surd. decis. 145. Farin. d. quest. 69. à n. 103. Mascard. concl. 104. n. 19. debent esse plures, ex Farin. n. 114. & debent specificare singulos consanguinitatis gradus, excepto stipite, n. 117. dicto loco.

Limita

De Testibus, & attestationibus, Tit. XX. 529

11 Limita nono in nobilitate anorum, quæ probatur per testes de auditu, & de fama, iuxta gloss. in l. 1. ff. de probat. Alphons. à Castro de iust. haretic. punit. lib. 1. cap. 7. Gutierrez lib. 3. pract. cap. 14. num. 17. Hojed. de incomp. benef. p. 1. cap. 23. num. 140. Perez de Lara de capellan. lib. 2. cap. 4. num. 14. præcipue si sint vicini, & propinqui, Cabed. Lusit. decis. 73. num. 16. p. 2. quia isti præsumuntur plene informati, l. 1. §. ibi, aut ex existimatione circumlocutionum, ff. de fluminib. l. si vicini, C. de nupt. cap. postquam, de elect. Hojed. de incomp. benef. p. 1. cap. 23. num. 148. Perez de Lara d. cap. 4. num. 25. & 26. optimè Rot. in Legionen. punitatis sanguinis 26. Martij 1631. coram R. P. D. Queipo.

12 Limita decimo in causa denuntiationis, vel alia in qua modica scientia fidem facit, Farin. d. quest. 69. num. 54.

13 Limita undecimo contra producentem, aduersus quem testes de auditu plene probant, Gabr. de testib. concl. 1. n. 14. & 15. Farin. d. q. 69. n. 57.

14 Limita duodecimo in probatione filiationis, Mascard. concl. 797. n. 9. vers. verum opinio, Farin. d. q. 69. num. 63.

15 Limita decimotertio in causa matrimonij, Mascard. concl. 797. n. 19. Farin. d. q. 69. n. 72.

16 Limita decimoquarto in probatione metus causa matrimonij, Hect. Emil. tract. de testib. in materia testis auditu, n. 71. Farin. d. q. 69. n. 67.

17 Limita decimoquinto in probatione fraudis per heredem in hereditate commissæ, Hect. Emil. vbi supra, n. 78. Fulu. Pacian. d. c. 9. n. 44. Farin. d. quest. 69. num. 68.

18 Limita decimosexto in causa possessoria, Hect. Emil. vbi supra, n. 79. Pacian. d. c. 9. n. 50. Farin. d. q. 69. num. 69.

19 Limita decimoseptimo, quando agitur de probando memoriam hominum extare, Hect. Emil. vbi supra, n. 20. Mascard. concl. 104. n. 9. & 10. Farin. d. quest. 69. num. 44.

20 Limita decimo octavo quando testimonium de auditu esset adminiculatum ex aliis adminiculis, & coniecturis, Hect. Emil. vbi supra, num. 10. Menoch. de arbitr. casu 475. n. 9. Fulu. Pacian. d. c. 9. n. 33. Farin. d. q. 69. n. 44. cum seqq.

Limita decimonono, in probanda subornatione testium, vt per Mart. decis. 1117. quem refert Aloyf. Riccius in praxi Ecclesiast. Neapol. decis. 445. num. 1.

21 Limita vigesimo in probando valore obtentorum Cavalier. decis. 33. n. 3. & quod in huiusmodi probatione sufficiant testes de fama tradunt Pur. decis. 26. lib. 1. in correct. Seraphin. decis. 962. num. 2. Rot. decis. 613. n. 1. p. 1. recent. & coram Gregor. XV. decis. 78. num. 4. & coram Buratt. decis. 493. in fine, & fuit dictum in Illerden. Canonicius 4. Decembris 1623. coram Reuerendiss. P. D. meo Pirouano, & in Leodien. Canonicius S. Crucis 19. Ianuarij 1628. coram Reuerend. P. D. Duinozetto iun. & sic Rota in hoc contentatur etiam quali probatione, vt per Gregor. decis. 78. n. 4. & decis. 89. num. 6. & decis. 490. num. 2. & apud Canaler. decis. 517. num. 5. & in Hydruntina. Capellania 6. Aprilis 1615. coram bonæ mem. Vbaldo sen. & in Leodien. Capellania 1. Iulij 1619. coram eodem, quamvis sit minor semiplena, Rot. decis. 572. num. 4. part. 1. recent. & in d. Leodien. Capellania coram Vbaldo, dummodo sit perfecta & concludens. Greg. XV. decis. 13. n. 6. & fuit dictum in Gerunden. beneficij 18. Martij 1615. coram Martino Andrea, quem citat Beltramin. in annotat. ad decis. 89. Gregor. num. 7.

Tom. I.

Sine laicos, sue faminas.] Ergo ad probandam innocentiam admittuntur minus idonei, vt per Menoch. de præf. lib. 5. præf. 48. n. 7.

Ab officio, & beneficio.] Ergo suspensus ab officio non est suspensus à beneficio, nisi expresse id declaretur, vt per Nan. conf. 41. num. 2. sub tit. de homicid. in nouis, Perez l. 1. vers. in oppositum, tit. 1. lib. 5. Ordin. Sanch. de matrimon. lib. 3. disp. 5. 2. num. 12. Valer. Reginald. in praxi fori penit. lib. 32. tract. 2. num. 10. cum seqq. Vide ad cap. 4. num. 3. de cleric. excomm. Vnde si Episcopus dicat, Ego te suspendo ab officio, vel beneficio, propter dubium à neutro manebit suspensus, Tiraq. de iure primog. quest. 17. opin. 6. numero 10. Henric. in summ. lib. 13. cap. 22. §. 4. in commento lit. E. Valer. Reginald. d. tractat. 2. num. 21. An autem suspensus ab officio possint beneficia conferri? respondeo negativè, & addo prouisionem illis factam esse omnino nullam, Nauar. in man. cap. 25. numero 133. & consil. 10. de temp. ordinat. Viuald. candel. tit. de suspens. numero 139. Vgolin. de censur. tab. 5. de suspens. cap. 6. §. 7. num. 4. Azor. institut. moral. part. 2. lib. 6. cap. 7. quest. 2. Less. de iust. lib. 2. cap. 34. n. 116. quicquid dicat Soar. de censur. disputat. 26. sect. 3. num. 8.

Denunciatis esse suspensos.] Aduerte huiusmodi verba latam sententiam constituere, quia non præcipiunt iudicibus, vt eos suspendant, sed vt denuntient eos esse suspensos, vt per Sayr. in clauis Regia, lib. 3. c. 8. n. 25.

In gloss. Probata, ibi, non tamen desertur ei iuramentum, &c.] Notatur ad hoc quod accusatori agent etiam civiliter de causa aliàs criminali semiplenè probanti non desertur iuramentum in supplementum, vt per Menoch. de arbitr. casu 464. n. 6. quamvis in hoc istam glossam reprehendant Bart. in l. maritus, n. 4. ff. de quest. & Roman. relatus à Iason. in reper. d. l. admonendi, n. 85. in med. nisi quando plusquam semiplena quando adsit, & accusator honesta persona sit & legalis, vt per Roman. in d. l. admonendi, ff. de iurcur. n. 104. & ibi Alex. n. 50. Ial. n. 238. Curt. iun. n. 67. Boët. decis. 86. n. 4. Mascard. concl. 1030. n. 5. Decian. tract. crimin. lib. 2. c. 21. n. 23. Fulu. Pacian. de probat. lib. 1. c. 39. n. 18.

In gloss. Soli. Notatur ad hoc quod singularitas idem est quod vnitas, & sic idem est dicere aliquem esse singularem, vel dicere aliquem esse solum, vt per Petr. de Petra, qui hanc glossam communiter recipi testatur in tract. de fideicom. q. 12. n. 572. Farin. in praxi crimin. p. 1. q. 64. n. 2.

In gloss. Famina, ibi, aliàs mulier non admittitur in criminalibus. Vide Tiraquel. l. 9. connub. gloss. 1. part. 9. n. 51. Morta in emporio iuris, p. 1. tit. 11. n. 78. Soar. in thesauro recept. sentent. lit. M. n. 143. Bonacof. part. 1. commun. crimin. verbo, mulier, fol. 117. & p. 2. eod. verbo, fol. 52. Mascard. conclus. 762. num. 1. & conclus. 1358. num. 30. Menoch. de præsumpt. lib. 6. præsumpt. 37. d. num. 45. Amat. Roderic. in practico, cap. 9. num. 27.

Rebuff. de reprob. testium, num. 354. Martin. Delr. disquisit. magic. lib. 5. quest. 12. pag. mibi 452. Farinac. in praxi crimin. q. 59. d. n. 1. & p. 4. conf. 36. num. 13. & 16.

CA P.

CAP. Cū olim. XXXIV.

Quando agitur de libertate Ecclesiæ contra contumacem etiam lite non contestata possunt recipi testes, & sententia ferri. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabab. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Host. Henric. Anchar. Butr. Panorm. Felin. Bald. Aretin. Mynsing. Martin. Vran. Cujac. Viuian. in *rationali secundi libri iuris Pontificij*, pag. 169. Alagona in *compendio iuris Canonici*, pag. 268. remissioe Casal. in annot. & Ximen. in concord. part. 1. & 2. refertur ab Anton. August. collect. 3. Decret. lib. 2. tit. 12. cap. 7.

In gloss. *Receptare*, ibi, & loquitur de diffinitiva. Notatur ad hoc quod appellatione sententiæ venit diffinitiva, & non interlocutoria, ut per Con. prætic. c. 2. §. n. 3. vers. quinto, Viuian. tom. 2. commun. opin. lib. 7. tit. 8. n. 32. pag. 244. Sigism. Scacc. de appellat. q. 17. limit. 6. memb. 7. n. 30. & sub n. 11. vers. ratio. Put. decis. 266. n. 3. lib. 2. in correctis, Card. Tusch. prætic. concl. tom. 7. lit. S. concl. 106. n. 10. & concl. 180. n. 4. & 5. quos refero ego ipse de appellatiua verborum virisq; iuris signif. appell. 242. n. 1.

SYMMARIVM.

- 1 Doctores referuntur super hunc text. scribentes.
- 2 Declaratur text. in præfenti.
- 3 Publicatis, seu editis attestacionibus ulterius testium productio non datur.
- 4 Probatio, quæ sit per inspectionem oculorum.
- 5 Confessio.
- 6 Instrumenti probatio.
- 7 Matrimoniali in causa probatio.
- 8 Publicatio testium, ubi fuerit indiscreta.
- 10 Probatio in criminalibus.
- 11 Index si vellet.
- 12 Tertius pro suo interesse principaliter veniens.
- 13 Testes, priores ubi nulliter, seu non legitime examinari essent.
- 14 Attestaciones, priores ubi essent deperdita.
- 15 Partibus consentientibus.
- 16 Testes ubi fuissent male interrogati, vel ad declarandum eorum dicta obscura.
- 17 Testes ad repellendam infamiam.
- 18 Instrumenta usque ad conclusionem in causa produci possunt.

CAP. Ex tenore. XXXV.

Publicatis attestacionibus pars succumbens potest producere testes ad probandum contrarium super nono articulo nato ex attestacionibus publicatis, de quo prius instrui non potuit. Colligunt ex Ordinari. Abb. antiq. Collect. Zabab. Bellam. Ioan. Andr. Imola, Innocent. Henric. Anania, Hostiens. Bald. Panormitan. Felin. Butr. Anchar. Mynsing. Aretin. Martin. Vran. Cujac. Viuian.

in *rationali secundi libri iuris Pontificij*, pag. 169. Alagona in *compendio iuris Canonici*, pag. 268. remissioe Casal. in annot. & Ximen. in concord. part. 1. & 2. refertur ab Anton. August. collect. 3. Decret. lib. 2. tit. 12. cap. 8.

Determinantes tempus, & locum, &c. Advertit Surd. decis. 296. n. 3. ex Imola in præfenti, textum hunc procedere quando pars ex capitulis aduersis non potuit instrui de loco & tempore; quando verò potuit instrui, asserit quod text. vult testes non admitti ad probandum contrarium post publicatas attestaciones aduersarias.

Cum attestaciones iam essent hinc inde solemniter publicatæ. Notatur ad hoc quod publicatis, seu editis attestacionibus ulterius testium productio non datur, ut per Ordinari. Regiam Lusitan. lib. 3. tit. 62. in princip. ubi parens meus, & apud Castellanos l. 5. tit. 6. & l. 4. & 5. tit. 9. lib. 4. nona recopil. ubi Azueved. Mascard. de probat. q. 5. n. 45. plures Doctores plena manu refert Cened. ad Decret. collect. 27. n. 2. quibus adde Mench. quæst. v. sup. q. 31. Donat. à Fina tom. 1. commun. opin. lib. 4. tit. de testib. n. 69. pag. 520. Ioan. Garc. de nobilit. gloss. 46. n. 2. Bernard. Græua. ad prætic. Camera Imper. lib. 1. concl. 105. n. 2. Moil. in emporio iuris, p. 1. tit. 11. in prælud. n. 71. cum segg. Mantie. decis. 24. n. 2. Marta in votis noniss. decis. voto 245. à princ. Amat. Roderic. de modo, & forma videndi, seu examinandi processum, c. 8. n. 5. latè Surd. cons. 176. n. 3. cum segg. Farin. in praxi crimin. quæst. 75. n. 68. & hoc procedit etiam si pars, quæ vult novos testes examinare, testificata non didicerit, ubi ea petente, & volente facta est attestacionem publicatio, tunc enim non impeditur novos testes producere, quando ea absente, vel inuita sit publicatio, iuxta distinctionem Bart. in auth. at qui semel, num. 17. C. de probat. comprobatur Surd. d. consil. 176. n. 4. & segg. ubi num. 8. subdit quod ex publicatione oritur præsumptio partem attestacionis didicisse, & quod ideo iura Canonica ponderant solum publicationem, non autem percontationem, & hanc distinctionem probant Rot. in Albanen. consilium 22. Aprilis 1622. coram R. P. D. meo Pirouano, ubi etiam fuit dictum prædicta procedere, licet pars petens publicari depositiones testium protestetur in ipsa publicatione nolle pronunc testificata didicere, quia huiusmodi protestatio tanquam factio contraria non releuat, petendo enim publicationem fateri, videtur se habere notas depositiones, & scire testificata, Surd. d. consil. 176. num. 4. refert Ferentil. ad decis. 228. Buratti litera B.

Primo limita in probatione, quæ sit per inspectionem oculorum, quæ nunquam videtur exclusiva, Iason. in l. eum, qui, §. in popularibus, n. 6. & 7. ff. de iur. iur. Socin. reg. 384. limit. 7. & reg. 498. limit. 19. Cassan. in consuet. Burgund. rubr. 1. §. 6. verbo, Parleur, n. 7. fol. 70. Tiraq. de retract. lig. §. 4. gloss. 1. n. 36. & 37. Afflic. decis. 117. n. 3. col. 2. Pinel. in l. 2. C. de rescind. vendit. p. 3. c. 4. n. 7. Mascard. de probat. in præm. q. 8. n. 7. Card. Pereira in l. si curatorem, verbo, minoribus, n. 14. & 18. Stephan. Gratian. disceptat. forens. cap. 277. num. 7.

Secundo limita in confessione, quæ post terminum, conclusionem in causa, ac contra præsumptionem iuris, & de iure admittitur, Card. Pereira de potest. elig. c. 7. n. 21. Azueved. l. 7. n. 12. tit. 10. lib. 4. nona recopil.

Tertio limita quando instrumentum facta attestacionum publicatione testibus esset probandum, Mench. d. c. 31. n. 19. Mascard. de probat. concl. 1236. n. 24. Surd. decis. 153. n. 22.

Quarto

De Testibus, & attestationibus, Tit. XX. 531

- 7 Quartò limita in causa matrimoniali, in qua possunt testes post publicationem examinari, vt probat *cap. series, de testibus*, Menoch. *de arbitrar. quest.* 4. num. 7. Theaur. *Pedem. decif.* 8. num. 2. latissimè Farin. *in praxi crimin. part. 2. quest.* 75. num. 383. num. seq. nouissimè Aloyf. Ricc. *in collect. decif.* p. 5. collect. 1769.
- 8 Quintò limita, si publicatio sit indiscreta, facta scilicet à indice festinanter, odio, vel gratia ad impediendum ne pars faciat suas probationes, Socin. *reg.* 403. *limit.* 5. Nell. *de testib.* n. 123. *casu* 15. Farin. *d.* 975. *à n.* 375.
- 9 Sextò limita quando ad suorum testium dicta sustinenda, & confirmanda testes alios producere vellet aduersus testium reprobatoriorum dicta, quibus probatoriorum attestationes euacuarentur, Afflict. *decif.* 216. *sub num.* 10. & *decif.* 296. *sub n.* 1. Farin. *sub n.* 5. Cappy. *decif.* 62. n. 1. Surd. *decif.* 153. *d.* *quest.* 75. num. 152.
- 10 Septimò limita in criminalibus & ad defensionem, quia tunc nedum ex officio, verum etiam ad instantiam partis, siue accusati, testes poterunt recipi, & examinari post publicatas attestationes, etiam vsque ad sententiam, vt per Angel. *de malefic. in verbo comparuerunt dicti inquisiti*, & negauerunt totum, *versic. quare an post publicationem*, num. 19. vbi reddit rationem, quia scilicet tractatur de vita hominis, cunctis rebus preferenda, latè Buccaron. *de differ. inter iudicia ciuilia, & crimin. different.* 178. num. 2. cum seqq. Anton. Theaur. *Pedem. decif.* 162. num. 1. Farinac. *d.* *quest.* 75. *à num.* 407. nouissimè Aloyf. Ricc. *in praxi Eccles. Neapol. decif.* 689. num. 1. & *part.* 5. collect. 678. Sublimitatur deinde hæc limitatio, vt non obtineat in causa criminali, in qua de pœna pecuniaria agitur, vel in qua pœna pecuniaria veniret infligenda; secus si cum pœna pecuniaria concurreret etiam infamiae nota, ex Theaur. *d.* *decif.* 262. num. 3. Surd. *consil.* 118. *sub numer.* 11.
- 11 Octauò limita quando ex officio publicatis attestationibus adhuc testes examinare index vellet, nam hoc sibi permittimerit, Vin. Neapol. *decif.* 525. n. 1. Farin. *d.* 975. n. 42.
- 12 Nonò limita in tertio pro suo interesse principaliter interueniente, nam hic publicatis inter litigantes attestationibus non prohibetur sui iuris probandi causa adhuc testes producere ante conclusionem in causa, Gabr. *lib.* 1. *sentent. tit. de testibus, conclus.* 21. m. 99. & 101. Cæsar. *de Vtil. in addit. ad Afflict. decif.* 235. num. 1. Farin. *d.* 975. n. 135. Azeued. *l.* 4. *q.* 11. *tit.* 9. *lib.* 4. *noua recop.* Bernard. *Græu. lib.* 1. *concl.* 105. num. 44.
- 13 Decimò limita, quando priores testes nulliter, seu non legitimè ante examinati essent, Vide Farinac. *d.* 975. *à n.* 358. nisi impleat pro secundo examine instans in culpa fuisset, ex Surd. *conf.* 8. n. 26. Azeued. *l.* 4. n. 12. *tit.* 9. *lib.* 4. *noua recop.* Menoch. *conf.* 322. n. 1. Bernard. *Græu. ad præct. Camera Imper. lib.* 1. *concl.* 105. *consil.* 1. n. 31.
- 14 Vndecimò limita, vbi dictæ priores attestationes essent deperditæ, Mynsing. *in cap. fraternitatis*, n. 17. *vers.* octaua, *de testibus*, Farin. *in praxi crimin. quest.* 6. num. 295. vbi resoluit quòd tunc testes semel examinati possunt etiam ad instantiam partis iterum reperi.
- 15 Duodecimò limita, consentientibus partibus, Mench. *vsufreq.* c. 31. n. 20. *ad finem*, Farin. *d.* 975. n. 179. vbi plures refert.
- 16 Decimotertio limita ad declarandum testium dicta obscura, vel si fuissent malè interrogati, Anton.

Tom. I.

Fabr. *in suo Cod. sub tit. de testib. diffin.* 2. & 47. Surd. *decif.* 126.

Decimoquartò limita, ad repellendam infamiam, vide Surd. *decif.* 59.

Decimoquintò limita, instrumentis, quæ vsque ad conclusionem in causa produci possunt, vt per Amatorem Roderic. *in præct. de modo, & forma videndi, seu examinandi processum*, cap. 8. numer. 16. Pérez *in l.* 6. *titul.* 11. *lib.* 3. *Ordinam.* pag. 675. Graff. *tom.* 1. *communium opinion.* lib. 4. *titul.* 11. num. 169. pag. 577.

Decimosexto limita, vbi dati essent articuli, & testes producti nulli essent, tunc publicatis testibus super eisdem articulis possunt examinari, vt per Gabr. *tom.* 3. *commun. opinion.* lib. 1. *tit. de testib. concl.* 21. num. 111.

S F M M A R I V M.

- 1 Productio quarta testium dari debet cum solemnitate legali causa legitima non refragante, alias legitime appellatur.
- 2 Spoliati hæres, & quilibet vniuersalis successor intra annum poterit agere interdicto, Vnde vi, contra occupantem vi possessionem, quam defunctus habebat.
- 3 Appellatio an locum habeat in iudicio merè possessorio.
- 4 Productionem quartam negare poterit index si ei videtur sufficere testes receptos.
- 5 Expensarum condemnatio debet fieri in sententia interlocutoria, quam victus statim soluet etiam non expellata sententia diffinitiva.
- 6 Creditor petere, & cogere potest vt fiat instrumentum debiti per eius debitorem, quando soluere tenetur ad tempus.
- 7 Notorium dicitur quod ex actis constat post conclusum in causa.

CAP. Significauerunt. XXXVI.

Productio quarta testium cum solemnitate legali dari debet, quàm index non potest denegare, nisi ad fugiendam effrenatam multitudinem testium, vel ex alia honesta causa; si verò illam indebitè denegauerit, pars poterit appellare infra decem dies, & si pars deficit in probatione appellationis, condemnatur in expensis legitimis. Item iudices prius determinare debent possessorio, sed si petitorium ferè ex probationibus liquebat, vtramque causam simul terminare debent: Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innocent. Collect. Zabar. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Host. Anchar. Butr. Panorm. Felin. Bald. Aretin. Mynfinger. Martin. Vran. Cujac. Viuian. *in rationali secundi libri iuris Pontif.* pag. 168. Alagona *in compendio iuris Canon.* pag. 68. remissimè Ximen. *in concord.* p. 1. & 2. refertur ab Anton. August. *collect.* 3. *Decretal.* lib. 2. *tit.* 12. *cap.* 9.

Quibus ipsæ successerant. J Notatur ad hoc quòd spoliati hæres, & quilibet vniuersalis successor intra annum poterit agere interdicto, Vnde vi, contra occupantem vi possessionem, quam defunctus habebat, vt per Tiraq. *in tract. le mori, part.* 6. *declar.* 4. n. 8. Benintend. *decif.* 12. num. 1. Menoch. *remed.* 1. *recup.* num. 42.

Notatur etiam ad hoc quòd remedium spolijs datur hæredi, & contra hæredes ad quos bona proueniunt, vt per Rip. *in cap. sapè*, num. 8. *de restitu.* X y z spoliat.

spoliat. Roland. conf. 50. n. 6. & 15. lib. 2. & consil. 6. n. 14. lib. 3. Cagnol. in l. heredem, num. 16. & 17. ff. de regul. iuris, Anton. Gabr. commun. tit. de restitut. spoliat. concl. 5. num. 29. cum seqq. Menoch. remed. 1. recap. num. 157. Crescent. decis. 3. de restitut. spoliat. Gregor. XV. decis. 542. & ibi adden. num. 11. quos refert & sequitur Rot. in Bononiens. census 23. Nouembr. 1627. coram R. P. D. Duran.

Post interlocutoriam sententiam appellare.] Ergo in iudicio merè possessorio locum habet appellatio de iure Canonico, ut per Doctores in cap. cum ad sedem 15. de restitut. spoliat. num. 11. sed illam non admitti de iure civili per text. in l. unic. C. de mom. poss. iuxta illius verum intellectum testantur Paris. consil. 108. num. 13. lib. 1. Couar. pract. cap. 27. n. 8. Cagnol. in l. in pari causa, n. 7. ff. de regul. iuris, Anton. Gom. l. 45. Tauri, num. ultim. in fine, Ioseph. Ludouic. Perus. decis. 20. num. 9. & 17. Rot. decis. 150. num. 2. part. 2. recent.

N. si forte iudices quartam productionem, &c.] Ergo si iudici videatur sufficere testes receptos, poterit quartam productionem denegare, vide gloss. 3. in med. in l. 15. tit. 8. lib. 2. fori leg. Azeved. l. 7. n. 1. per text. ibi, tit. 6. lib. 4. noue recap.

In expensis legitimis condemnantes.] Notatur ad hoc quod in sententia interlocutoria debet fieri expensarum condemnatio, quam victus statim soluet, etiam non expectata sententia definitiva, ut per D. Barbof. in l. eum, qui temere, n. 52. ff. de iudic.

Ut plene possit de proprietate liquere.] Ex his verbis colligunt Doctores in presenti, quod creditor petere, & cogere potest ut sibi fiat instrumentum debiti per eius debitorem, quando soluere teneretur ad tempus, & ipse debitor per instrumentum non reperitur obligatus, ut per Viuiam, tom. 1. commun. opin. lib. 4. tit. 2. n. 169. pag. 463. Anton. Gom. l. 40. Tauri, n. 79. vers. secundo.

In gloss. liquere. Notatur ad hoc quod notorium dicitur quod ex eis constat post conclusionem in causa, ut per Put. lib. 2. decis. 184. in antiq. Mascard. de probat. conclus. 1102. num. 24. Surd. consil. 8. num. 12. Farinac. in praxi crimin. part. 1. quest. 21. num. 15. Acta enim faciunt rem notoriam, Bec. consil. 40. num. 3. volum. 1. Roland. consil. 41. num. 30. volum. 1. Farinac. quest. 21. num. 14. Surd. consil. 154. num. 25. & consil. 188. num. 8.

S V M M A R I V M.

- 1 Testes diligenter examinandi sunt, & puniendi, qui eos impediunt, & ipsorum testimonium multitudo est per iudicem resignanda.
- 2 Testium examinatio, quando sunt absentes in longinquis partibus, alteri committi potest.
- 3 Testes interrogari debent non solum super contentis principaliter in articulis, sed etiam super illorum circumstantiis.
- 4 Testis impeditus quominus suum proferat testimonium, habetur pro producto contra litigantem.
- 5 Testes interrogari possunt de loco, & tempore.
- 6 Testes possunt interrogari de sua credulitate.
- 7 Testium numerus effractus à iudice est cobibendus.
- 8 Testes quot in qualibet causa examinari possint de iure communi, statutorum Urbis, Ordinatus Regie Lusitanorum, & Castellorum, ostenditur.
- 9 Arrestationes testimonium licet sint inualide, de consensu tamen partium conualidari possunt.
- 10 Testes si impediuntur de facto deponere contra inquisitum habentur pro productis contra ipsum.

11 Citatio partis in repetitione testimonium est necessaria, non ita in declaratione.

12 Testes nulliter recepti per iudicem possunt, & debent iterum examinari etiam post publicationem.

13 Testis solemniter iterum examinatus an sufficiat si referat se ad primum dictum inutiliter examinatum, ostenditur.

14 Testis si dicat aliquid extra iudicium, & postea iratus in iudicio contrarium respondeat, posteriori assertioni stabitur.

CAP. Cùm causam. XXXVII.

Testes sunt diligenter examinandi tum super negotio principali, tum super ipsorum personis, quarendo de singulis circumstantiis, seu de causis scientiæ, personis, loco, tempore, casu, auditu, credulitate, fama, certitudine, & qui presumunt impedire testes, debet excommunicatione compelli ad cessandum. Item numerus testimonium vtriusque partis quadraginta non excedat. Item si pars habuerit ratas depositiones testimonium acceptas sub alio indice, & adhuc clausas, numerari debent in numero quadraginta: si voluerit habere ratas iidem iudices testificentur. Colligunt ex Ordinariis, Abb. antiq. Zabarel. Collect. Bellam. Ioan. Andr. Anch. Imol. Anan. Host. Butr. Panorm. Bald. Innoc. Henric. Boich, Felin. Mynsing. Aretin. Martin. Vran. Guid. Papæ, Cujac. Viuiam. in rationali secundi libri iuris Pontificij, pag. 170. Alagona in compendio iuris Canonici, pag. 268. remissive Cafal. in annot. & Ximen. in concord. part. 1. & 2. refertur ab Anton. Augult. collect. 3. Decret. lib. 2. tit. 12. cap. 10.

Mandamus quatenus, &c.] Notatur ad hoc quod testimonium examinatio, quando sunt in longinquis partibus absentes, alteri committi potest, ut per Socin. reg. 5. 14. Menoch. remed. 15. recap. n. 346.

Et de singulis circumstantiis.] Notatur ad hoc quod testes interrogari debent non solum super contentis principaliter in articulis, sed etiam super illorum circumstantiis, ut per gloss. verbo circumstantiis, Bald. n. 3. Abb. n. 13. Felin. à n. 10. Imol. n. 6. & alij in presenti, Dec. consil. 448. n. 27. Gram. decis. 34. n. 49. Farinac. in praxi crimin. p. 2. de oppositione contra examen testimonium, q. 73. n. 26. Intellige non procedere regulariter in circumstantiis personam testis respicientibus, si modò occultæ sunt, licet in aliis omnibus, quæ considerabiles sunt, locum habeat, quamvis enim in articulis factis à parte non contineantur expresse circumstantiæ, de quibus testis interrogatur, continentur tamen implicite, quinimo respectu iudicis non requiritur quod exprimentur in articulis illa, quæ possunt efficere, & inferuntur ad maiorem illius informationem, ut probat text. in l. 3. in princip. hoc tit.

Quod si forte, &c.] Notatur ad hoc quod testis impeditus quominus suum proferat testimonium, habetur pro producto contra litigantem, ita gloss. verbo compellat, Abb. n. 18. Felin. n. 16. & alij in presenti. Intellige quando impedimentum factum est à litigante, vel de consensu illius expresso, vel tacito, & hoc appareat in causa criminali per legitimam probationem; in causa verò civili per sufficientem presumptionem.

Loco, & tempore.] Notatur ad hoc quod testes interrogari possunt de loco, & tempore, ut per Farinac. d. q. 73. n. 28 & n. 29. resoluit quod non sunt restringendi respondere ad angulum temporis, & n. 30. quod nec

De Testibus, & attestationibus, Tit. XX. 533

nec ad qualitatem temporis, an scilicet fuerit nubilosum, vel serenum.

6 *Credulitate.* Notatur ad hoc quod testes possunt interrogari de sua credulitate, nedum de certitudine, vt per Farinac. d. *quæst.* 73. num. 3. vbi num. 34. tenet quod potest interrogari an sit pauper, vel diues, & num. 36. de causis scientiæ. Vnde testibus potius indicantibus, quam testimonium ferentibus, nulla adhibenda est fides; Menoch. *consil.* 115. num. 4. cum aliis citatis ad cap. de testib. 29. supra hoc tit.

Prudenter inquirens de causis, &c. Ergo testis non interrogatus minimè tenetur reddere rationem dicti sui, de quo vide Gam. *Lusit. decif.* 37. num. 4. & *decif.* 178. num. 8. & *decif.* 205. & 291. num. 3. & 4. Mascard. de probat. lib. 1. in præf. *quæst.* 5. num. 120. Farinac. in *praxi crimin.* part. 2. de opposit. contra dicta testium *quæst.* 170. Amat. Roderic. in *pract. de modo & forma videndi seu examinandi processum*, c. 7. de forma probat. n. 5.

Verum quia aliqui casus reperiuntur, in quibus testis si non reddat rationem sui dicti, non solum minimè probat, sed nec etiam facit præsumptionem, aut indicium, secundum Cott. in *memorab. verbo testis*, pag. mibi 865. Mascard. de probat. *concl.* 1369. n. 54. Farin. d. 970. n. 8. idèo eos in presenti recensere operæpretium duxi.

Primus igitur casus est in criminalibus, in quibus testis tenetur reddere rationem suæ depositionis, etiam non interrogatus, aliàs non probat, ita Dec. *conf.* 429. num. 11. Hyppol. de Marsil. *sing.* 621. *vers. tertio scias*, & in *pract. crimin.* §. diligenter, n. 31. Iason. in l. cum hi, §. vult igitur, num. 3. ff. de transact. & in rep. admonendi, num. 186. ff. de iureiur. Richard. & Viuian. tom. 1. commun. opinion. lib. 4. tit. 9. num. 145. & seqq. pag. 495. Clar. lib. 5. §. fin. q. 53. num. 22. Rebuff. de reprob. testium, num. 462. Mascard. de probat. lib. 1. in *proem.* q. 5. n. 120. & *concl.* 450. n. 5. & *concl.* 1369. n. 47. Farinac. d. 970. n. 14. latè Buccaron. de differenti. inter iudicia civilia, & crimin. *differ.* 87. num. 4. quod adèd verum est, vt nec faciant indicium, ex Mascard. d. 970. n. 123. Honded. *conf.* 30. n. 33. lib. 1. Farin. d. 970. n. 15.

Secundus casus est in his, quæ non cadunt sub sensu corporis, sed iudicio intellectus percipiuntur, quia tunc nisi reddant rationem dicti sui, etiam non interrogati nihil probant, Rota *decif.* 234. n. 10. apud Farinac. p. 1. recent. Farin. d. *quæst.* 70. num. 6. Buccaron. d. *differ.* 87. num. 1. Ant. Gom tom. 1. var. cap. 12. num. 10. *vers. quod idem subintelligit*, Abb. in presenti, num. 3. Aretin. num. 6. & Felin. num. 1. Marant. de ordine iudic. part. 6. tit. de testium product. n. 15. Mascard. d. *concl.* 1369. ex num. 2. Aloyf. Rice. in *collect.* *decif.* p. 5. *collectan.* 155. Buratt. *decif.* 538. num. 16.

Tertius casus est in testibus deponentibus super publica voce, & fama, qui tenentur etiam non interrogati nominare eos, à quibus audierint, de quo Tiraquell. de nobilit. cap. 37. num. 99. & seqq. Rebuff. de reprob. testium, num. 450. Viuian. tom. 1. commun. opinion. lib. 4. tit. 9. num. 72. *vers. idemque videmus*, pag. 485. Mascard. de probat. *concl.* 749. num. 11. Sanch. de matrim. lib. 2. disp. 46. num. 16. *versic.* 5. Menoch. *consil.* 140. num. 41. & *conf.* 191. num. 45. Clar. §. fin. *quæst.* 6. num. 12. & 14. *vers. sed quid si non sint*, vbi subiicit quod de communi practica obseruatur vt testes interrogentur de illis, à quibus fama ortum habuisse dicitur, & si non fuerint interrogati, ac eos non nominauerint, quod communis vsus & practica reddit validas testium depositiones, sub-

Tom. I.

ditque idem Clar. hoc non habere locum in causis criminalibus, in quibus ob earum grauitatem credit quod testes teneantur nominare eos à quibus audierint id, de quo deponunt esse publicam vocem & famam, etiam quod non sint interrogati, aliàs quod eorum dictum non probat, sequuntur Anton. Scap. de iure non scripto, lib. 3. tit. de scripte. & illar. probat. cap. 74. Farinac. *consil.* 182. numero 9. lib. 2. Rot. in *Legionen. purtatis sanguinis* 26. Maij 1631. coram Renerend. P. D. Queipo *versic. eadem ratione.*

Quartus casus est de testibus deponentibus se aliquid vidisse de nocte, quia debent reddere causam scientiæ, & visus, eo quia videlicet luna lucebat, aut lumen erat accensum, vt per Alexand. *consil.* 4. num. 7. in fin. lib. 6. Cott. in *memorab. verbo testis deponens de nocte in 2. fallent.* Farin. in *praxi crimin.* part. 2. de opposit. contra person. testium q. 62. n. 37. vbi n. 38. ait quod si testes simpliciter de visu deponerent, non reddita ratione prædicta, minimè probarent, & sub n. 39. subdit hoc casu testes tanquam ratione naturali de falso suspectos posse puniri, Buccaron. de *differ. inter iudicia civilia & crimin. & differ.* 104. n. 1. & 2. vbi num. 3. post Roland. *consil.* 3. num. 43. volum. 3. & alios subiicit quod licet probent huiusmodi testes deponentes se vidisse de nocte cum ratione prædicta, quia scilicet luna lucebat, vel lumen erat accensum, non tamen sunt omni exceptione maiores, quia cum luna habeat radios lugubres, testis potest de facili decipi, & n. 4. post Farin. *conf.* 166. num. 15. lib. 2. concludit quod in criminalibus probatio illa, videlicet se vidisse ad lumen lunæ, non concludit, nec quoad condemnandum, nec quoad torquendum.

Quintus casus est quando testis deponit super negatiua, quia tunc etiam non interrogatus tenetur reddere rationem dicti sui, de quo vide Cott. de testib. n. 310. *vers. & vltra supradictos casus*, Curt. eod. tract. *concl.* 18. n. 59. Herculan. de negatiua, n. 322. Mascard. de probationib. *concl.* 1369. n. 22. & 23. Rebuff. de reprob. testium, num. 452. Farin. d. *quæst.* 70. n. 23. Amat. Roderic. in *pract. videndi, seu examinandi processum*, c. 7. num. 56.

Sextus casus est quando testes deponunt de consanguinitate, quia tenentur efficacem causam, & probabilem rationem dicti sui reddere, Ranchin. part. 4. *conclus.* 409. Bellacomb. tom. 2. commun. opin. lib. 6. tit. 47. num. 10. pag. 196. Ioseph. Ludouic. tom. 3. commun. tit. de probat. *conclus. unica versic. insertur* 123. Mascard. *conclus.* 69. & *conclus.* 410. num. 22. & *conclus.* 1196. num. 25. Menoch. *consil.* 321. num. 6. cum seqq. Farin. d. *quæst.* 70. num. 88. Veluti si deponat de fraternitate, Rot. *decif.* 167. n. 8. apud Farin. p. 1. recent.

Septimus casus est quando testes deponunt aliquem non esse culpabilem, quia etiam non interrogati debent causam dicti sui reddere, Crot. de testib. num. 307. in fin. *vers. nono fallit*, Farinac. d. 970. num. 24.

Octauus casus est quando agitur de reprobatione instrumenti, nam tunc etiam non interrogati testes tenentur reddere rationem dicti sui, Crot. de testib. n. 305. *vers. tertio fallit*. Rebuff. de reprob. testium, n. 457. & n. 465. Menoch. de arbit. casu 105. n. 3. & num. 33. Farin. d. 970. n. 8.

Nonus casus est quando deponunt super qualitate personarum, veluti super nobilitate, dignitate, grauitate, gradu, puritate sanguinis, & simili, quia tenentur reddere rationem dicti sui etiam non interrogati, Anton. Gom. tom. 3. var. cap. 12. num. 39. *vers.*

89 3

vers. & idem est, Farinac. d. q. 70. n. 45. Hoied. de incomparib. benefic. p. 1. c. 23. num. 740. Rot. in Legionen. purisarie sanguinis 26. Maij 1631. coram R. P. D. Queipo.

Decimus casus est quando deponunt testes super dominio, quia etiam non interrogati tenentur reddere rationem dicti sui, Cassan. in consuet. Burgund. rubr. 1. §. 2. num. 15. cum seqq. fol. 26. Pinel. ad l. 2. C. de rescind. vendit. p. 3. c. 4. n. 11. Anton. Gom. d. n. 10. vers. quod idem subintellige, Mascard. concl. 547. & concl. 1369. n. 5. & 12. Menoch. conf. 626. n. 19. in fine, Farinac. d. q. 70. num. 46.

Vndecimus casus est quando testes deponunt de infamia, quia tenentur dicti sui rationem reddere, Farinac. in praxi crimin. q. 47. n. 308.

Duodecimus casus est quando testes deponunt de notorio, Rebuff. de reprob. testium, n. 467. Mascard. concl. 1105. n. 2. Guttier. de iuram. confirm. p. 1. c. 70. n. 6. Farinac. d. q. 70. n. 52.

Decimustertius casus est quando testes deponunt super etate in qua etiam non interrogati omnino rationem reddere tenentur, Mascard. de probat. conclus. 679. n. 5. Farinac. d. q. 70. n. 84. vbi n. 171. subdit quod bona ratio erit si dicant, quia vicini, vel consanguinei.

Decimusquartus casus est in testibus deponentibus super interesse, nam & hi etiam non interrogati debent dicti sui rationem reddere, Rebuff. de reprob. testium, n. 449. Mascard. concl. 1369. n. 29. Surd. de aliment. tit. 1. q. 45. n. 43. D. Barbol. in l. 2. in princip. p. 1. n. 52. ff. soluto matrim. Valasc. conf. 107. n. 11. Farinac. d. q. 70. n. 53.

Decimusquintus casus est in teste deponente de dolo, quia tenetur dicti sui rationem reddere, Mascard. concl. 1369. n. 28. Farinac. d. q. 70. n. 89. vbi n. 184. subdit quod non est bona ratio si dicat, quia vicinus vel coniunctus.

Decimus sextus casus est in testibus deponentibus de furore, quia tenentur rationem dicti sui reddere etiam non interrogati, Iason. in l. furiosum, n. 6. C. qui testam. facere poss. Burg. de Pace conf. 7. num. 3. Bonacol. tom. 2. commun. opin. lib. 9. tit. 30. num. 148. vers. & an proberur, pag. 550. Brunor. à Sole in locis communib. verbo furor, numer. 2. Mascard. conclus. 827. & conclus. 1371. num. 13. & concl. 1369. num. 4. & 13. Valasc. conf. 145. num. 17. Farinac. d. quest. 70. num. 59. Aloyf. Ricc. in collect. decis. p. 5. collect. 1557. vers. inferitur tercio.

Decimusseptimus casus est in testibus deponentibus de sana mente, quia etiam non interrogati tenentur dicti sui rationem reddere, ut per Burg. de Pace conf. 11. num. 20. Calderin. conf. 24. num. 25. vers. item furor, Rot. in Perusina hereditatis 12. Iunij 1617. coram Buratto inter eius impressas decis. 256. num. 9.

Decimus octavus casus est quando testes deponunt de ebrietate, quia etiam non interrogati tenentur dicti sui rationem reddere, Salzed. ad Bernard. in pract. c. 77. lit. B. vers. ex quo fit, Mascard. concl. 1369. n. 17. & concl. 578. n. 3. & 4.

Decimus nonus in probatione hæresis, in qua testis etiam non interrogatus debet reddere rationem dicti sui, Mascard. concl. 855. n. 12. & 13. Farinac. d. q. 70. n. 90.

Vigésimus casus est in probatione adulterij, in quo testis etiam non interrogatus debet reddere rationem dicti sui, Mascard. concl. 65. n. 8. & concl. 1369. num. 48. Farinac. d. quest. 70. num. 60. vbi num. 183. subdit quod non est bona ratio, quia vicinus, vel consanguineus.

Vigésimus primus casus est quando testis deponit de turbatione, Farinac. d. q. 70. num. 74. aut super villata, Socin. reg. 401. limit. vlt. Farinac. d. quest. 70. num. 81.

Vigésimus secundus casus est quando deponitur aliquem fuisse vagabundum, tunc enim reddenda est ratio, quamvis non petatur, Nell. de testibus, n. 134. vers. idem si veller, Farinac. d. q. 70. n. 77.

Vigésimus tertius casus est quando agitur de probanda morte alicuius, quia tunc testes etiam non interrogati debent reddere rationem dicti sui, Farinac. d. q. 70. n. 82. vbi n. 172. ait quod bona ratio est si dicat, quia vicinus, vel consanguineus.

Vigésimus quartus casus est quando testis deponit de amicitia, vel inimicitia, quia etiam non interrogatus debet dicti sui rationem assignare, Mascard. concl. 900. n. 8. & concl. 1369. n. 11. Farinac. d. q. 70. n. 61. & q. 43. n. 127.

Vigésimus quintus casus est quando testis deponit aliquem esse inebriatum, tunc enim etiam non interrogatus debet rationem dicti sui reddere, Farinac. d. q. 70. n. 69.

Vigésimus sextus casus est in testibus prodigalitate probantibus, quia debent deponere de actibus eam inferentibus, Mascard. concl. 1234. n. 12.

Vigésimus septimus casus est in probatione metus, quia tunc testis etiam non interrogatus debet dicti sui rationem reddere, Flamin. Paris. de resignation. benefic. lib. 1. §. 1. n. 109.

Vigésimus octavus casus est quando testes deponunt de valore, pretio, & æstimatione rei, quia tunc tenentur dicti sui rationem assignare, Gam. Lysit. decis. 37. num. 4. & decis. 178. num. 8. & decis. 205. & decis. 291. num. 3. & 4. Bart. in tract. de testib. col. 2. vers. testis dixit, num. 7. Cagnol. in l. 2. num. 237. C. de rescind. vend. Gemin. de usuris commento 1. §. 8. num. 169. & commento 2. §. 5. num. 126. Rebuff. de reprob. testium, num. 468. Mascard. conclus. 1369. num. 14. Valasc. conf. 43. num. 14. Farinac. d. quest. 70. num. 62. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 228. ex num. 24. Amat. Roderic. in pract. videndi, seu examinandi processum, cap. 7. de forma probat. num. 56. vers. estque insuper, declarata cum Ferentil. in annotat. ad decis. 538. Buratti lit. D.

Vigésimus nonus casus est in probatione clericatus, quia testis etiam non probat nisi rationem adiciat, quod scilicet vidit clericum ordinari, Mascard. concl. 1369. n. 31. & seq. Farinac. d. q. 70. n. 73.

Trigésimus casus est in probatione consuetudinis in qua testis etiam non interrogatus tenetur dicti sui rationem reddere, Roland. conf. 2. n. 123. Mascard. concl. 424. n. 66. Rebuff. de reprob. testium, n. 453. Ioseph. Ludou. Perus. decis. 62. n. 36.

Illud in hac materia est singulari nota dignum quod possessio probatur per testes deponentes se vidisse possidere etiam si actus possessorios non referant, nec aliquam scientis causam reddant, Bart. in l. stipulatio ista, §. hac quoque, num. 1. & 2. ff. de verb. oblig. Bero. in cap. licet causam, num. 52. de probat. & in cap. cum ad sedem, n. 92. de restit. spoliat. & ibi Abb. n. 21. Dec. conf. 400. n. 3. Cæf. de Grassis decis. 14. n. 2. & 3. de testib. Rot. decis. 307. num. 1. & 6. p. 1. recent. & in ciuitatis Castellii bonorum 28. Maij 1614. coram Cardin. Verospio, & in Nicien. decimarum 27. Novembris 1626. coram R. P. D. Merlino, & in Romana dotis, seu Saluiani 10. Iunij 1626. coram R. P. D. Duran & in alia Romana domus, & Saluiani 11. Decembris 1628. coram R. P. D. Verospio, & in Mediolanen. bonorum 7. Februarij 1629. coram R. P. D. meo Coccino Decano.

Voleu

De Testibus, & attestationibus, Tit. XX. 535

7 Volentes autem effrenatam multitudinem, &c.] Notatur ad hoc quod effrenatus testium numerus à iudice est cohibendus, vt per Campeg. de testib. reg. 272. Menoch. de arbit. casu 249. & cons. 467. num. 39. Mascard. de probat. concl. 1077. n. 1. & concl. 181. Farin. in praxi crimin. q. 80. n. 114. cum seqq. Bernard. Græuæ. ad practic. Camera Imper. lib. 1. concl. 91. confid. 1. n. 9. Amat. Roderic. de modis, & forma videndi, seu examinandi. processum, c. 7. n. 21.

8 Quadragenarium numerum, &c.] De iure Canonico per text. in presenti, conceditur vt in qualibet causa examinari possint testes quadraginta. De iure vero Ciuili, in l. quoties, vbi Bart. C. de naufrag. lib. 10. super vnoquoque articulo recipi possint tres testes, & non plures. Apud nostros Lusitanos per Ordinar. Regiam lib. 3. tit. 5. §. 2. constitutum est vt super vnoquoque articulo viginti testes possint recipi. Apud Romanos, per Statutum Vrbs, lib. 1. rub. de numero testium, cap. 73. in qualibet causa vltra septem testes partes dare non possunt, vt refert Farin. d. q. 80. n. 116. Apud Castellanos per l. 7. tit. 6. lib. 4. noua recopil. super quolibet articulo recipi possunt triginta testes, & non plures, vt referunt Cur. Philip. p. 1. §. 17. n. 10. Amat. Roderic. d. c. 7. n. 21. Vbi verò super testium numerum aliquid constitutum non fuerit, iudex secundum magnitudinem causæ, & personarum qualitatem iudicabit quis sit sufficiens, & effrenatus testium numerus, Menoch. d. casu 249. n. 3. cum seqq. Mascard. concl. 1077. à n. 3. Farin. d. q. 80. n. 115. cum seqq. Illud denique ex hoc aduertendum dñxi quod si adiunguntur inquisitiones testium alterius processus, huiusmodi testes numerari non debent in certo numero à statutis supradictis requisito, cum talis probatio non dicatur fieri per testes, sed per scripturam, ex Hyppol. cons. 92. n. 11.

9 Ratas habere voluerint, &c.] Notatur ad hoc quod attestationes testium licet sint inualide, de consensu tamen partium conualidari possunt, vt per Duen. reg. 23.

10 In gloss. De causis, ibi, quia nemo tenetur producere se, &c. Intelligit gloss. in presenti procedere in iudicio animæ, sed Anton. Gom. var. lib. 3. tit. de probat. delict. n. 5. in fine; ait hoc intelligendum esse extra iudicium, vel etiam in iudicio, nulla tamen præcedente diffamazione aut iusta causa, secus si præcedat iusta causa, diffamatio, seu indicia, quæ eius loco subrogantur, quia tunc reus respondendo, vel confitendo delictum, non se ipsum prodit, sed diffamatio, vel indicia eum produnt, & manifestant. Refert Buccar. de differ. inter iudicia ciuilia, & crimin. differ. 33. num. 17. aliàs enim mortaliter peccaret iudex, si sine indicibus reum interrogaret super crimine, vt per Sarmien. select. c. 13. n. 4. Nauar. in rub. de iudic. §. decimum tertium principaliter, ex n. 1. cum seqq.

11 In gloss. Compellat. Notatur ad hoc quod testes si impediuntur de facto deponere contra inquisitum, habentur pro productis contra ipsum, vt per Marc. Anton. Genuens. in practicabil. Ecclesiast. quæst. 780. num. 4.

In gloss. Voluerit, vlt. ibi, possunt adhuc idem testes iterato induci, &c. Aduerte in repetitione testium esse partem citandam, Casl. Barz. Bononia decis. 137. At verò cum testis primo loco examinatus postmodum dictum suum obsecrum declarare vult, in tali declaratione nõ est necessaria partis citatio, vide Hyppol. in l. de vnoquoque, num. 76. ff. de re iud. & in l. 1. §. fin. num. 14. ff. de quæst. Camil. Borrel. in summa omnium decis. tit. 44. de citat. n. 445. Rot. decis. 592. num. 1. & 4. p. 1. diuers.

12 Notatur ad hoc quod testes nulliter recepti per

iudicem possunt & debent iterum examinari etiam post publicationem, vt per Soar. tom. 1. commun. opin. lib. 4. tit. 9. n. 316. pag. 553. Farin. in praxi crimin. p. 2. q. 75. n. 358. cum seqq. An autem sufficiat si testis solemmniter postea examinatus referat se ad primum dictum inutiliter examinatum, quæstio est dubia, in qua Bald. per illum text. in l. fin. n. 7. C. de testib. quem sequuntur Paul. cons. 168. n. 2. lib. 1. & Felin. in cap. cum in tua n. 1. infr. hoc tit. tenet testem referre extensè dictum suum, nec sufficere, si referat se ad prius dictum inutile: sed quamvis hæc sententia in puncto iuris sit verissima, contraria tamen est communior, dum tenet testem inutiliter interrogatum, si postea solemmniter interrogatus referat se ad primum dictum, propter subsequentam repetitionem, & confirmationem solemnem validare prius dictum aliàs inutile, ita Bart. in l. legata inutiliter 19. n. 3. ff. de legatis 1. quem ibi sequuntur Alex. n. 7. & Iason. num. 16. Boër. decis. 108. n. 9. ad fin. Guillelm. in cap. Raymuntius, verbo, Altero che, Anton. Gom. tom. 1. var. c. 12. n. 23. in fine.

In ead. gloss. ibi, Sed si quis testis secundo inductus dicat contrarium, &c. Notatur ad hoc quod testis dicens ac deponens aliquid extra iudicium sine iuramento, & postmodum iuratus in iudicio contrarium respondens, tunc stabitur secundæ, & posteriori assertioni ob iuramenti religionem, & iudicis auctoritatem, & testis qui dicit, hæc nescio, potest dicere, hodie scio, vt per Viuian. tom. 1. communium opinionum. lib. 4. tit. 10. num. 441. pag. 555. Menoch. de arbitrar. casu 108. num. 22. Couar. lib. 2. variar. cap. 13. num. 7. late Mench. vsusfreq. c. 32. à n. 4. vide ad cap. literas 14. de præsumpt.

In ead. gloss. ibi, Qui nullam habet iurisdictionem, Communiter receptur hæc glossa secundum Cou. lib. 2. var. c. 13. n. 7. vers. ex quo, Clar. in practic. §. fin. q. 53. n. 13. ad finem; Boër. decis. 108. n. 2.

S V M M A R I V M.

- 1 Attestationes receptæ in sumario fidem non faciunt in plenario iudicio, & illarum publicatione non obstant eadem, vel alij testes super eisdem articulis recipi possunt.
- 2 Sententia executionem etiam trium consortium tertius impedire potest, si incontinenti de suo interesse probare velit.
- 3 Tertius in iudicio possessorio potest interuenire ad eum esse eum vt sibi, & non spoliato res restitueret de domino suo docendo.
- 4 Sententia executionem tertius impedire non potest, quando sciisset litem agitari, & acquiesceret donec sententia esset lata.
- 5 Acta facta in iudicio sumario non faciunt fidem in plenario.
- 6 Reprobatio contra testes in causis summarijs non admittitur.
- 7 Testes, qui aliàs non sunt idonei, in subsidium reputantur idonei, quando aliæ personæ haberi non possunt.
- 8 Testes de Capitulo pro, & contra Capitulum admitti possunt.
- 9 Excommunicatus testimonium dicere non potest, limitata vt ibi.
- 11 Domestici admittuntur in testes in his quæ domi geruntur.

CAP. Veniens. ij. XXXVIII.

Testes iterum produci possunt etiam post publicatas attestaciones quando diuerso modo super eodem articulo agitur. Item ea quae in Capitulo aguntur per Canonicos vti testes probari possunt, qui quoad hunc effectum ab excommunicatione, si opus fuerit, absoluntur. Colligunt ex Ord. Abb. antiq. Innoc. Coll. Et. Zabar. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Panorm. Anch. Host. Bald. Felin. Henric. Boich. Butr. Mynsing. Arcet. Martin. Vran. Guid. Papæ. Cujac. Viu. in ration. 2. libri iuris Pontif. pag. 171. Alagona in compendio iuris Canon. pag. 269. remissive Casal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2. refertur ab Anton. August. collect. 3. Decretal. lib. 1. tit. 12. c. 11.

Quod sua intererat, &c.] Notatur ad hoc quod tertius sententiæ executionem impedire potest si in continenti de suo interesse probare velit, vt per Boër. decis. 79. a. n. 1. Couar. pract. c. 16. n. 1. Tiraq. de retractu lig. §. 1. gloss. 2. n. 51. & in tract. le mort. p. 2. declar. 4. n. 9. Azin. in praxi, §. 31. c. 2. lim. 5. Viuian. Neapol. decis. 304. n. 3. Ioseph. Ludouic. Perus. decis. 26. n. 1. Parlad. lib. 2. verum quotid. p. 5. §. 11. n. 58. Menoch. conf. 319. n. 8. Cald. Pereira q. forens. lib. 1. q. 36. n. 20. D. Barbo. in l. si alienam, n. 19. ff. de iudic. cum aliis citatis ad cap. vlt. de re iudic. Amplia tertium etiam trium sententiarum conformium executionem impedire posse, vt per Anton. Gabr. tom. 3. commun. lib. 2. tit. de execut. rei iudicate, concl. 1. n. 19. pag. 143. Farinac. Viuian. Neapol. decis. 495. n. vlt. Bernard. Graue. ad pract. cam Camera Imper. lib. 1. concl. 70. n. 15. Amplia etiam in iudicio possessorio posse tertium inuenire ad eum effectum, vt sibi & non spoliato res restituatur de domino suo docendo, Menoch. conf. 488. a. n. 1. Fachin. lib. 1. controuer. cap. 5. Bernard. Graue. d. concl. 70. confid. 1. Limita tamen quando tertius sciuisset litem agitari, & acquieuisset donec sententia esset lata, nam & hoc casu contra tertium executio competit, vide Gabr. d. concl. 1. n. 20. Mynsing. in presenti, n. 9. Franc. Marc. delphin. decis. 538. sub n. 6. vers. & maxime p. 2. Honded. conf. 25. n. 20. fol. 1. Surd. conf. 334. n. 11. & 13. & conf. 405. n. 8. cum segg. Mendez à Castro in praxi Lusit. lib. 3. cap. 21. num. 41.

Verum attestaciones, &c.] Notatur ad hoc quod acta facta in iudicio summario non faciunt fidem in plenario, vt per Hippol. sing. 580. Surd. de alimentis, tit. 1. q. 126. n. 4. & 5. plures per Farinac. fragm. crimin. p. 1. tit. A. n. 24.

Non licebat eisdem, &c.] Videtur hic text. probare quod in causis summariis non obstante publicatione, vel apertura testium possunt recipi testes super eisdem articulis, vel directis contrariis, ita in effectu Innoc. n. 4. & alij in presenti, Socin. reg. 498. limit. 41. & 43. Rojas sing. 203. Cessat enim ratio subornationis, siquidem testes deponentes in causa summaria de se deponunt de alia re diuersa ab illa de qua interrogari debent in plenario iudicio, vnde respectu ipsius perinde est ac si in quacunque causa, quae incipit, deponerent.

Dummodo posset obicere, &c.] Notatur ad hoc quod in summariis causis contra testes non admittitur reprobatio, vt per Couar. pract. c. 17. n. 4. vers. 7. Capyc. dec. 55. Afflic. decis. 351. n. 2. cum segg. Menoch. remed. vlt. retin. n. 41. Rebuff. de reprob. testium, n. 6. Amat. Roderic. in pract. de modo, & forma videndi, seu examinandi processum, c. 9. n. 21.

Liberè valeant, &c.] Notatur ad hoc quod testes qui alias non sunt idonei, in subsidium reputantur idonei, quando alias personae haberi non possunt, vt per Bernard. Diaz. reg. 759. Feder. de Senis conf. 119. Mathes. sing. 168. & 189. Anton. Gabr. commun. tit. de testib. concl. 7. Latè Ioan. Baptista Costa de remed. subsid. remed. 70. per tot. Hippol. sing. 73. Rebuff. de reprob. testium, num. 185. Surd. decis. 326. num. 91. Mor. in emporio iuris, p. 1. tit. 11. in pralud. num. 77. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 144. num. 28. cum segg. Cardos. in praxi iudicum, verbo, testis, num. 29. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 1. comp. 7. num. 23. nisi testes paterentur plures defectus, quia tunc ne in subsidium admitterentur, vt per Eugen. conf. 63. num. 74. Mascard. concl. 1159. in fine, & plures citatos à Ioan. Baptista Costa d. remed. 70. num. 21. & num. 29. subdit quod aliter possit veritatem cognosci, tenetur de hoc formare vnum capitulum, & probare aliunde quidem quam per assertionem testium inhabilium examinatorum, & n. 32. declarat quoties dicatur testes inhabiles, puta infames, & criminosos saltem in subsidium admitti, illis nequaquam simpliciter credi, neque eorum dictum recipi in criminalibus abique eorum tortura, sed in civilibus facere adhuc aliqualem probationem.

Non facile possunt nisi per Canonicos, &c.] Notatur 8 ad hoc quod testes de Capitulo pro, & contra Capitulum admitti possunt, vt per Dec. in cap. in super, num. 5. sup. hoc titul. Rebuff. de reprob. testium num. 60.

Vt ad cancelam absoluitis, &c.] Ergo excommunicatus testimonium dicere non potest, vt per Rot. decis. 3. num. 1. apud Farinac. p. 2. recent. Viuian. tom. 1. communium opinion. lib. 4. tit. 1. num. 153. Anton. Gabr. tom. 3. tit. de testib. concl. 19. num. 1. Corra. lib. 5. misel. cap. 20. num. 3. Rebuff. d. tractat. de reprob. testium, num. 202. Mascard. de probat. concl. 705. num. 1. & conc. 1356. num. 26. Amat. Roder. in pract. de modo, & forma videndi, seu examinandi processum, c. 9. num. 40. latè Farin. in praxi crimin. q. 56. num. 240. cum segg. vbi n. 263. asserit procedere in excommunicato maiori excommunicatione, & n. 268. limitat in instrumentis, & testamentis, & n. 273. etiam limitat in crimine hæresis.

In gloss. Viraque. ibi, sed si illi etiam, qui primo induelli fuerunt, contrarium dicunt in secundo iudicio. Vide Anton. Gabr. tom. 3. commun. opin. lib. 7. tit. de criminalibus, concl. 29.

In gloss. Incontinenti. ibi, Nota sententiam executioni mandandam, nisi statim probeatur exceptio.] Notatur ad hoc quod tertius vt executionem impediatur, debet incontinenti de iure suo docere, alias eius appellationi non deferitur, vt per Couar. pract. c. 16. sub n. 10. Boër. decis. 79. n. 1. Casl. Contar. in reper. l. unica, C. si de mom. possess. q. 24. n. 11. vers. intellige, Soar. de Pace in pract. p. 4. tom. 1. c. 2. à prius. Cancet. var. resolut. p. 2. c. 16. ex num. 29. Salgado de process. Regia tom. 1. p. 4. cap. 8. num. 99.

In gloss. Canonicos, vlt. ibi, sic & que domi sunt per alios non de facili exprobanantur. Notatur ad hoc quod domestici admittuntur in his quæ domi geruntur, vt per Bellacom. tom. 1. commun. opin. lib. 4. tit. 10. de testib. num. 251. pag. 539. Menoch. conf. 353. num. 22. Mascard. concl. 496. n. 8. & concl. 533. num. 15. & concl. 1359. num. 7. Gutier. alleg. 11. num. 8. Morl. in emporio iuris, part. 1. tit. 5. in pralud. num. 23. in fine. Bobadil. in sua politica, lib. 3. cap. 8. num. 102. lit. E. Cardin. Mantic. de tacitis, & ambig. coment. lib. 8. tit. 14. num. 11. Farin. in praxi crimin. quest. 55. n. 36.

Doa

De Testibus, & attestationibus, Tit. XX. 537

Don Christoph. de Pace in scholiis, ad leges styli, l. 62. num. 29.

- 12 In ead. gloss. libi, *Quia hoc facit compellitur*. Idem in filio testificante contra patrem in crimine morte digno; nam si in his criminibus adversus patrem coactus, & non sponte testimonium dixerit, non ob id est notandus ingratitudine, vt per Covar. in cap. Raynuitius in princip. n. 2. de testam. & lib. 1. var. c. 11. num. 8.

S V M M A R I V M.

- 1 Religiosi etiam ad testificandum non admittuntur absque iuramento nisi à partibus remittatur.
- 2 Testes iurare debent quamvis dignitate præfulgeant, aliàs non probant.
- 3 Iuramentum testibus expresso consensu à partibus remitti potest, secus in causa matrimoniali, criminali, & civili ardua.
- 4 Iuramenti in remissione à partibus faciendi non requiritur iudicis consensus.
- 5 Iuramentum calumnie an possit remitti à parte parti, ostenditur.
- 6 Iuramentum calumnie statuto tolli non potest.

C A P. Tuis quæst. XXXIX.

- 1 Religiosi in causis monasterij non possunt testificari nisi iurent, potest tamen pars adversa relaxare iuramentum, si velit. Colligitur ex Ordinari. Abb. antiq. Colle. Zab. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Innoc. Henric. Anan. Host. Bald. Panorm. Felin. Butr. Anchar. Mynsinger. Aretin. Martin. Vran. Guid. Papæ, Cujac. Viuian. in rationali secundi libri iuris Pontificij, pag. 172. Alagona in compendio iuris Canon. pag. 269. fertur ab Anton. August. colle. 3. Decret. lib. 2. tit. 12. cap. 12.
- 2 Absque iuramenti exhibitione.] Notatur ad hoc quod testes iurare debent quamvis dignitate præfulgeant, aliàs non probant, vt per Bellacom. tom. 1. commun. opinio. lib. 4. tit. 9. num. 133. pag. 494. Viuian. ead. lib. 4. tit. 10. n. 314. vers. & casu quo testis, pag. 550. Menoch. de arbit. lib. 1. q. 26. & casu 108. n. 30. Cur. Philip. part. 1. §. 17. n. 17. Anton. Gab. de dec. 8. de testib. quem refert Aloyf. Ricc. p. 2. colle. 263. Rebuff. de reprob. testium n. 284. & in tract. nominat. q. 11. n. 4. Matth. Coler. Germania dec. 142. n. 1. Mascard. de probat. concl. 1364. & lib. 1. q. 5. à n. 64. Surd. dec. 12. n. 7. Seraphin. de privileg. iuramenti, privileg. 30. Morl. in emporio iuris, p. 1. tit. 1. in prelu. n. 30. Lud. Miranda de ordine iudic. q. 23. art. 5. Rodolphin. in tract. de suprema, seu absoluta Principis potestate, cap. 6. n. 42. Camil. Borrel. in summa omnium dec. tit. 90. de iurament. n. 371. cum seqq. Amat. Roderic. in pract. de modo, & forma videndi, seu examinandi processum, c. 7. n. 41. Bernard. Græu. ad pract. Cameræ Imper. lib. 1. concl. 101. Farin. in praxi crimin. quæst. 74. num. 7. cum seqq. Aldrete de Religiosa disciplina tuenda, lib. 1. cap. 9. num. 6. Paulin. Bert. Lucen. in praxi criminal. Regul. tit. 1. cap. 1. num. 94. & tit. 14. cap. unic. num. 8. Alia de hac materia vide ad cap. fraternitatis 17. sup. hoc tit.
- 3 Nisi forte à parte remittatur adversa.] Ergo iuramentum testibus expresso consensu à partibus remitti potest, vt per Alberic. de testib. p. 3. n. 32. Mynsinger. hic n. 2. Soar. in thesauro recept. sent. litera T. n. 271. Covar. var. lib. 2. c. 13. num. 1. Rutg. Ruland. de commissar. lib. 6. cap. 10. num. 5. Boët. dec. 1. numer. 48.

Mascard. de probat. in proem. quæst. 5. à num. 103. & concl. 1361. num. 19. Mench. success. creat. §. 9. num. 2. & 13. Guttier. in l. nemo potest, num. 134. ff. de legatis 1. Farin. in praxi crimin. q. 74. num. 8. Bernard. Græu. d. concl. 101. confid. 2. vbi num. 5. resoluit quod in causa matrimoniali testibus iuramentum non potest remitti, de quo etiam Mascard. concl. 1019. n. 19. vbi intelligit quando agitur de dissolviendo matrimonio, non verò quando agitur de confirmando, Farin. d. q. 74. n. 92. vbi n. 85. etiam idem dicit in causa criminali, & in civili ardua. Quod autem ad remittendum tale iuramentum requiratur consensus utriusque partis, nec satis sit, is tantum remittat contra quem testes producuntur, dixi ad cap. tertio loco, de probat. in gloss. 1.

A parte.] Ergo non à iudice, Farin. d. q. 74. n. 88. 4 vbi num. 91. asserit in remissione iuramenti à partibus faciendi non requiri iudicis consensum, de quo Mynsinger. hic num. 4. & Bernard. Græu. d. confid. 2. num. 4.

In gloss. Remittatur, ibi, Sed quid dicas de iuramento calumnie an possit remitti à parte parti. Vide Marant. de ordine iudic. p. 6. in 2. tit. de iurur. in princip. Guttier. pract. lib. 1. q. 99. & in repet. d. l. nemo potest, n. 127. Viuian. Neapol. dec. 109. n. 2. Matth. Coler. dec. 117. n. 4. & 5. Morl. in emporio iuris, p. 1. tit. 1. in prelu. n. 23. vers. unde, Vincent. Carot. de iuram. litis, dec. 9. 23. n. 6. Anton. del Re Tiburtin. de iuram. calumnie, c. 7. n. 5. cum seqq. Camil. Borrel. in sum. omnium dec. tit. 51. de iuram. calumnie, à n. 9. Mench. illustr. c. 31. n. 41. Leand. Galganet. de iure publico, lib. 2. tit. 28. n. 1. vbi quod nec consuetudine illud remitti potest, Stephan. Gratian. discept. forens. c. 208. à n. 15. ex quorum dictis colligitur iuramentum calumnie non posse remitti à partibus, quia introductum fuit ob utilitatem publicam, & procedere text. in l. 2. §. sed quia veremur, C. de iurando propter calumniam; si tamen omittatur (dummodo ab altera partium exactum non sit) processum iudicij accidentalem, & procedere text. in c. 1. de iuram. calumnie, lib. 6.

Vnde iuramentum calumnie statuto tolli non 6 posse resolunt Viuian. d. dec. 109. n. 5. Vincent. Carot. d. q. 13. princ. n. 7. Anton. del Re d. c. 13. n. 1. Surd. dec. 18. n. 8. Nec consuetudine, Viuian. d. dec. 109. n. 3. Carot. d. q. 13. num. 7. Anton. del Re d. cap. 13. num. 4. Nec Principis rescripto, nisi expressis verbis deroget, Anton. del Re d. c. 13. n. 21. Ludou. Rudolphin. de suprema, seu absoluta Principis potestate, c. 6. n. 43.

S V M M A R I V M.

- 1 Delegatus necessarius in testem remouetur à iudicando, & alius subrogatur.
- 2 Fœmine ex privilegio Apost. possunt habere ius conferendi beneficia Ecclesiastica.
- 3 Iudex datus ad causam quando non venit ad sententiam, vel fuit recusatus, aut compromissum expirauit, potest esse testis.
- 4 Iudex testimonium ferre non potest in causa coram eo vertente, vel in qua fuit iudex.
- 5 Iudex si de re, super qua litigatur, veritatem sciat, potest recusari, vt testificetur.

C A P. Dilecto. XL.

Delegatus quando cognoscitur esse necessarius ad testificandum pro aliqua parte, remouetur à delegatio

delegatione, & alius substituitur. Colligunt ex Ordinar. Abb. antiq. Collect. Zabarell. Bellam. Ioan. Andr. Imola, Innocent. Anania, Host. Bald. Panorm. Felin. Henric. Anchar. Mynsing. Martin. Vran. Aretin. Butr. Guid. Papæ, Cujac. Viuian. in *rationali secundi libri iuris Pontificij*, pag. 172. Alagona in *compendio iuris Canonici*, pag. 269. remissive Casal. in *annot. & Ximen. in concord. part. 1. & 2.* refertur ab Anton. August. collect. 3. Decretal. lib. 2. tit. 2. cap. 13.

Probat hic text. data necessitate testimonij posse litigantem postulare, vt index ab officio iudicandi remoueat, & in causa suam proferat testimonium, ita gloss. verbo *unicum*, & verbo *testis defectus*, Abb. à n. 4. Imol. n. 2. Bellam. n. 5. & Mynsing. n. 3. in *presentis*, Anfer. de *reprob. testium* n. 60. Ioan. Baptista Costa *subsid. remed. 70. ill. 2.* Intelligi procedere quando legitime constat semota fraudis suspicione alios deficere testes per quos causa probari possit, vt euincunt verba huius text. ibi, *non nisi per ipsum, & alium unicum tantum testem*, & c. quibus verbis aperte constat non existere alios testes per quos causa, de qua agitur, probari possit, confirmatur etiam ex aliis verbis, ibi, *eius iustitia valeat deperire*, quibus aperte text. significat deficiente iudicis testimonio posse amitti ius partis, quod quidem non aliter contingere potest, nisi quando alij deficiunt testes, per quos causa, de qua agitur, probetur, Intelligi text. sic explanatum procedere etiam quamvis delegatus non in totum, sed quoad aliquam partem vices suas alteri commiserit, cum enim adhuc index manere dicitur, iuxta text. in *cap. super questionum §. parò, de officio delegati*, & sic manens index in eadem causa testis esse nequeat vtique data testificandi necessitate talis delegatus remouebitur: non sic dicendum est si in totum, & nihil sibi retinendo vices suas subdelegauerit, cum enim delegatus, de quo *in presenti*, sit delegatus Pontificis, patet ibi, *duxerimus committendam*, & vt talis habeat potestatem subdelegandi, vt probat text. in *cap. pastoralis*, 18. in *prin. de offic. delegati*, vtique facta subdelegatione in totum iam delegatus index dici non potest, sed persona particularis, ac proinde propter necessitatem testificandi iam remoueri nequit ab officio, quod non habet, iuxta regulam text. in *l. decem, ff. de verbor. oblig. & in cap. ad dissoluerendum, de despons. impuber.* sic sane iste talis non solum in causa poterit testificari, verum etiam coram illo, cui facta fuit subdelegatio, prout in specie tenet Bellam. n. 9. & 11. post gloss. *hic verbo recularis*.

Et Comitissam Flandrensem.] Notatur ad hoc quod fœmina, ex privilegio Apost. possunt habere ius conferendi beneficia Ecclesiastica, vt per Gonzal. ad *reg. 8. Cancel. gl. 2. §. n. 13.* & plures alios citatos ad *cap. dilecta* 12. *sup. de maior. & obed.*

Testimonium Decani, &c.] Notatur ad hoc quod index datus ad causam, quando non venit ad sententiam, vel fuit recusatus, aut compromissum expirauit, potest esse testis, vt per Rebuff. de *reprobatione testium*, num. 277. Index enim testimonium ferre non potest in causa coram eo vertente, vel in qua fuit index, vide Tiraq. *cessante causa*, in *prin. n. 248.* Cur. Philip. p. 1. §. 17. num. 111. Menoch. de *arbitr. lib. 1. quæst. 73.* Mascard. de *probat. conclus. 950. à princ. & precipue à n. 7. & concl. 1357. num. 37.* Cald. Pereira *quæst. forens. lib. 1. quæst. 9. num. 15.* Farinac. in *praxi crimin. quæst. 60. num. 8. cum seqq. Rota decis. 259. n. 8.* apud Farinac. p. 1. recent.

Ne igitur ob testis, &c.] Notatur ad hoc quod si iudex de re, super qualicunque veritate sciat, potest reculari, vt testificetur, vt per Rebuff. d. *tratt. de*

reprob. testium, n. 282. vbi etiam tenet quod si index iuret se nihil scire, non poterit reculari.

S V M M A R I V M.

1. *Testes, quos reus induxit, recipiuntur & publicantur citato aduersario, ne probationis copia pereat.*
2. *Testes ad perpetuam rei memoriam examinari possunt ante litem contestatam ex parte rei, intellige, vt num. 6.*
3. *Ecclesia in dubio præsumitur libera nisi probetur subiecta.*
4. *Elogia non probant deficiente partis citatione.*
5. *Ius patronatus transit ad heredes quoscunque.*
7. *Opponi potest contra receptos testes ex parte rei ante litem contestatam.*
8. *Creditor potest debitorem suum conditionalem, vel in diem compellere, vt faciat sibi instrumentum debiti ad faciliorem probationem.*

CAP. Significauit. XLI.

Testium & probationis copia quando timetur ne processu temporis desit, index citata parte aduersa vt interfit, debet examinare testes idoneos, quos altera pars offert, reducendo eorum dicta in publica instrumenta: similiter conficiat instrumentum super denuntiatione facta parti aduersæ vt interfit. Colligunt ex Ordinar. Abb. antiq. Zabarell. Collect. Bellam. Ioan. Andr. Anchar. Imol. Anania, Hostien. Butr. Panorm. Bald. Innoc. Henric. Boich. Felin. Mynsing. Aretin. Martin. Vran. Guid. Papæ, Cujac. Viuian. in *rationali secundi libri iuris Pontificij*, pag. 172. Alagona in *compendio iuris Canonici*, pag. 270. remissive Ximen. in *concord. p. 1.* refertur ab Anton. August. collect. 2. Decretal. lib. 3. tit. 12. cap. 14.

Timens ne processu temporis, &c.] Notatur ad hoc quod ex parte rei possunt testes examinari ad perpetuam rei memoriam ante litem contestatam, vt per Anton. Gom. *tam. 3. var. cap. 1. num. 19.* Mascard. de *probat. concl. 683. num. 1.* Bernard. Grænaum ad *practica Camera Imper. lib. 1. concl. 102. confid. 2.* Farinac. in *praxi crimin. part. 2. de oppositione contra examen testium*, quæst. 67. à num. 63. vbi num. 69. asserit quod ille, qui potest esse actor, & reus testes ad perpetuam rei memoriam ante litem contestatam examinare valet.

Liberam eam esse volentes.] Notatur ad hoc quod Ecclesia in dubio præsumitur libera nisi probetur subiecta, vt per Mascard. *concl. 585. à n. 1.* Nam ius patronatus est quadam Ecclesiæ fœritus, & quid Ecclesiæ onerosum, Roch. de *iurepar. verbo, & datavit* 1. Menoch. *conf. 90. n. 1.* Mascard. *concl. 585. n. 2.*

Pundationis tempore, &c.] Notatur ad hoc quod ius patronatus acquiritur etiam absque alia reservatione dummodo expresse non sit remissum, vt per Abb. not. 1. Felin. n. 2. in *presenti* Rot. *decis. 5. de iurepar. in antiq. Roch. in verbo Ecclesiam fundavit*, q. 8. n. 12. Lambertin. lib. 1. p. 1. q. 2. art. 4. n. 12. & 14. & q. 6. art. 2. n. 11. Staphil. de *litteris gratie*, tit. de modo & form. *impræparat. §. sequitur videre*, n. 5. Bero. rub. de *iurepar. n. 81. & 82. & in c. 3. n. 5. illo tit. Rot. decis. 167. n. 4. p. 2. diuers. & decis. 800. n. 4. p. 4. diuers. & decis. 421. n. 1. & decis. 674. n. 1. p. 2. recent. vbi quod sæpe in aliis causis Rot. sequuta est hanc opinionem, vt in *decis. 517. n. 2. p. 1. recent. & decis. 421. n. 2. p. 1. recent. refert & sequitur Florentil. in amor. ad decis. 1. Buratti n. 14. lit. B.**

Denum

De Testibus, & attestationibus, Tit. XX. 539

4 Denuntiando.] Notatur ad hoc quod deficiente partis citatione elogium non probant, vt per Farin. p. 1. cor. f. 75. num. 105. Non fufficit tamen hoc casu denuntiatio ad domum, Tiraq. de retractu lig. §. 9 gloss. 2. num. 5.

5 Vel eorum heredibus.] Notatur ad hoc quod in patronatus transit ad heredes quoscunque, vt per Cou. var. lib. 2. c. 18. n. 6. Perez l. 1. verbo deuen succeder in iusderecho, tit. 6. lib. 1. Ordin. pag. mibi 139.

6 In gloss. Testes ibi, & nota quod hac publicatio, &c. Notatur ad hoc quod ex parte rei possunt testes examinari ante litem contestatam, & ad perpetuum rei memoriam, quando reus examinatur testes pro sua defensione, siue exceptione; secus si pro actione, & impugnatione, vt per Farin. d. q. 76. n. 75.

7 In ead. gloss. ibi, Item contra illos, &c. Notatur ad hoc quod contra receptos testes ex parte rei ante litem contestatam potest opponi non solum contra eorum dicta, sed etiam contra personas, vt per Farin. d. q. 76. num. 80. vbi num. 81. intelligit ante publicationem.

8 In gloss. Monumenta. Notatur ad hoc quod creditor potest debitorem suum conditionalem, vel in diem compellere vt faciat sibi instrumentum debiti ad faciliorem probationem; ne postea super debito debeat litigare, vt per Anton. Góm. l. 40. Tauri, n. 29. vers. secundo. Viuiam. tom. 1. communium opin. lib. 4. tit. 2. n. 169. pag. 463. Nam generale est vt quis possit petere instrumentum sibi fieri de contractu, cogaturque altera pars ei instrumento conficiendo consentire, vt per Tiraq. de retractu lig. §. 29 gl. 5. n. 1.

S V M M A R I V M.

- 1 Testes etiam antiqui publicatis attestationibus possunt produci si materia antiqui capituli reperitur aliquo addito, quod subiicitur necessitati probandi, & n. 2.
- 2 Testis, qui semel productus dicit se nescire, & nunc iterato deponit super eodem negotio, non dicitur varius.
- 3 Contractus tempus inspiciendum est.

C A P. Cùm causa. XLII.

1 Testes iidem qui fuerunt pro vna materia in vno Capitulo, possunt iterum recipi in eadem materia pro alio Capitulo, vt qui testificati sunt excessum deceptionis, possunt testificari quantitatem valoris. Colligunt ex Ord. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabari. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Host. Henric. Anchor. Butr. Panorm. Felin. Bald. Aretin. Mynsing. Martin. Vran. Guid. Papæ. Cujac. Viu. in ration. secundi libri iuris Pontif. pag. 173. Alagona in compendio iuris Canon. pag. 270. remissine Ximen. in concord. p. 1. & 2. refertur ab Ant. Aug. collect. 3. Decret. lib. 3. sub tit. de empt. c. 2.

2 Hanc eandem concl. ex hoc text. desumit Xuar. alleg. 5. n. 5. vbi etiam tenet quod nouus articulus dicitur ille, qui directò contrariatur primo, si addatur aliqua qualitas non deducta, quia tunc censetur nouum caput.

3 In gloss. Ad alium. Notatur ad hoc quod testis, qui semel productus dixit se nescire, vel recordari, & nunc iterato deponit super eodem negotio, non dicitur varius, vel vacillans, imo valet eius dictum, vt per Hyppol. in l. ex libero, in princ. n. 12. ff. de quest. Bernard. reg. 754.

4 In gloss. Tempore, ibi, tempus enim contractus inspi-

ciendum est. Vide Perez l. 1. gloss. pag. 340. in princip. tit. 23. lib. 2. Ordinam.

C A P. Albericus. XLIII.

Sententia lata à iudice si per scripturam non apparet, debent recipi testes, & in publicam scripturam redigi, v. g. sententia diuortij, si non apparet in scriptis, probari potest per testes, ne filij sint illegitimi. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabarell. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Panorm. Anch. Host. Bald. Felin. Henric. Boich. Butr. Mynsing. Aret. Martin. Vran. Guid. Papæ. Viuiam. in ration. secundi libri iuris Pontif. pag. 173. Alagona in compendio iuris Canon. pag. 270. remissine Ximen. in concord. p. 1. refertur ab Anton. Aug. collect. 4. Decret. lib. 2. tit. 7. c. 2.

Quod in scriptis redacta non fuit.] Dum text. iste dicit recipiendos esse testes ad hoc, vt constet de sententia prolata, iam probat illam quidem valere, licet in scriptis non proferatur, quæ quidem resolutio est contra communem Doctorum sententiam, quos citauit in collect. ad lib. 2. tit. 19. c. 11. n. 39. & hac communi sententia retenta, quam etiam probant Boër. decis. 258. n. 60. Abb. Felin. & Alij in presenti, respondendum est cum gloss. verbo in scriptis, & Doctoribus communiter in cap. quoniam contra, de prob. text. in presenti procedere specialiter in causa matrimoniali, de qua agit, patet ibi, matrimonij questio vertetur & ibi, lata fuit diuortij sententia. Vel melius dicendum puto hunc text. non agere vtrum sententia definitiua in scriptis, vel illis proferenda sit, sed supposito (vt sunt termini habiles iuxta communem DD. sententiam) quod in scriptis proferatur, illius publicatio sit redigenda in acta, & per notarium publicum adhuc effectum scribenda, quæ reductio facienda est ad hoc vt actis iudicialibus publicam fidem faciat, patet ex text. ibi, in scriptis redacta non fuit.

Redigi facientes.] Notatur ad hoc quod tenor scripturæ, quæ pro forma requiritur, si sit amissa, probatur per testes, Anton. Gomez ad l. 41. Tauri, n. 2. Qualiter verò probetur amissio, vide Seraphin. de privilegiis iuramenti, priuileg. 37. Surd. conf. 109. n. 8. cum seqq. Farin. fragment. crimin. p. 1. lit. A. n. 207. cum seqq. Bernard. Graueum ad practicum Camere Imper. lib. 2. concl. 37. n. 7. Viuiam. tom. 1. communium opin. lib. 4. tit. 9. n. 75. vers. declaratur etiam, pag. 486 in fine, Bellacomb. tom. 2. lib. 7. tit. 14. n. 91. pag. 264. Alex. Trentacinq. var. resol. lib. 2. tit. de fide instrum. resol. 6. Vinc. Honder. conf. 9. vol. 1.

S V M M A R I V M.

- 1 Summarium collige prout in conclusione text.
- 2 Senioribus maior fides adhibetur.
- 3 Testes examinati in vno iudicio ad vnum finem non prohibentur quandoque in alio iudicio recepti ad alium finem.
- 4 Testes in matrimonij probatione publicatis attestationibus examinari possunt.
- 5 Testis dicat contrarium in secundo iudicio ei, quod dicit in principio, non valet dictum eius.

C A P. Cùm in tua. XLIV.

Quando effect fama quod contrahentes sint consanguinei, & ad tollendum scandalum duode-

cum propinqui inrant nullam esse consanguinitatem, si post contractum matrimonium tres, vel quatuor testantur esse parentelam, tunc si primi testes iterum inrant, vel alij non esse consanguinitatem illi praevalent, alias secundi. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zab. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Host. Felin. Butr. Bald. Panorm. Anchar. Aretin. Mynsing. Martin. Vran. Guid. Papæ, Cujac. Viuian. in ration. secundi libri iuris Pontificij, pag. 174. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 271. remissive Ximen. in concord. p. 1. & 2. refertur ab Anton. Aug. collect. 2. Decret. lib. 2. tit. 7. c. 3.

Antiquiores tempore. Notatur ad hoc quod senioribus maior fides adhibetur, ut per Tiraq. in prefat. de iure primog. n. 48. cum segg. Mascard. de probat. concl. 1295. & concl. 1296. n. 4. Menoch. de presumpt. lib. 6. pref. 47. n. 3. Rebuff. de reprob. testium, n. 125. Cardol. in praxi iudicium, verbo, testis, n. 79. Farin. in praxi crimin. p. 2. q. 65. n. 175.

Quamquam autem ad aliud, &c. Notatur ad hoc quod testes examinati in vno iudicio ad vnum finem non prohibentur quandoque in alio iudicio repeti ad aliud finem, ut per Farin. in praxi crimin. q. 66. n. 301.

Quod partes testificata didicerant, &c. Notatur ad hoc quod in matrimonij probatione possunt testes publicatis attestationibus, iidemque didicis examinari, ut per Mascard. de probat. concl. 1024. n. 1. cum segg. Mascard. de arbit. lib. 1. q. 34. n. 7. Aloyf. Ricc. in collect. decisionum, p. 5. collect. 1769. late Farin. d. p. 2. q. 75. n. 783. cum segg.

In ead. gloss. In hoc casu, ult. in fine, ibi, tamen si testis dicat contrarium in secundo iudicio ei, quod dixit in principio, non valet dictum eius. vide Perez l. 3. gloss. 1. pag. 105. col. 1. ante med. tit. 4. lib. 8. Ordin.

SUMMARIVM.

- 1 Summarium collige prout in conclusione text.
- 2 Nobiles tenentur de facinoribus suorum famulorum.
- 3 Delictum à famulo, vel filio, aut amico perpetratum presumitur factum de mandato domini, patris, vel amici, in cuius commodum resultavit.

CAP. Constitutis. j. XLV.

EXcommunicari potest presumens impedire aliquem in producendis testibus. Item qui iurat veritatem non dicere, tenetur servare iuramentum. Item quando consanguinei rei presumunt impedire aliquem ne testificetur contra reum, punietur ipse reus & si sit Archiepiscopus suspenditur à Pontificalibus, dum eius consanguinei impediunt, ne quis testificetur ipsius simoniam, quia presumitur impedimentum non dari reo innito, & sic suspenditur donec parentes desistant à tali presumptione. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabarell. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anania, Felin. Hostiens. Bald. Panormitan. Butr. Ancharan. Aretin. Henric. Boich. Mynsinger. Martin. Vran. Guid. Papæ, Cujac. Viuian. in rationali secundi libri iuris Pontificij, pag. 174. Alagona in compendio iuris Canonici, pag. 271. remissive Ximen. in concord. p. 1. & 2. refertur ab Anton. Aug. collect. 3. Decretal. lib. 2. tit. 7. c. 5.

Quia verisimile est, &c. Notatur ad hoc quod nobiles tenentur de facinoribus suorum famulorum, ut per Tiraq. de nobilit. c. 37. n. 134.

Si quis autem de consanguineis, &c. Notatur ad hoc quod delictum à famulo, filio, consanguineo, vel amico perpetratum presumitur factum de mandato domini, patris, consanguinei, & amici, in cuius commodum, utilitatem, & satisfactionem tale delictum resultat, ut per Franc. Marc. decif. 423. n. 5. & 6. p. 1. Plac. de delictis, lib. 1. c. 14. n. 4. Menoch. conf. 53. n. 3. cum segg. D. Barbosa. in l. si mora, n. 32. ff. soluto matrim. vbi intelligit si delictum famulorum habet causam successivam, & dominus paritur famulos in illos persistere, nam absolute verum non est delictum presumi factum de mandato domini. Anton. Gom. var. tom. 3. c. 3. n. 47. Menoch. de presumpt. lib. 5. pref. 47. Mascard. de probat. concl. 1100. n. 3. 6. & concl. 1012. n. 2. & concl. 1300. n. 1. cum segg. Farin. p. 4. conf. 26. n. 9. & conf. 55. n. 29. & p. 5. q. 134. n. 70. & 89. Sord. de alimentis, tit. 9. q. 26. n. 117.

SUMMARIVM.

- 1 Testes etiam aliis productos procedere potest qui testificata non didicis, nec renuntiavit testium producendis super antiquis capitulis, seu articulis.
- 2 Marchio non desinit nobilis appellari.
- 3 Mulier etiam se defendendo sortitur forum viri.
- 4 Testes alios nominare & producere potest qui ultra iam nominatos, & examinatos ante didicis testificata.

CAP. Constitutis. ij. XLVI.

Quando impeditur ingressus ad iudicem, potest appellari à sententia quæ fertur. Item si parentes adhuc non didicerint testificata, nec renuntiaverint testibus producendis, possunt iterum iidem, vel alij testes produci in alio iudicio. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innocent. Collect. Zab. Bellam. Ioan. Andr. Imola, Anania, Hostiens. Anchar. Butr. Panorm. Felin. Bald. Aretin. Mynsinger. Martin. Vran. Guid. Papæ, Cujac. Viuian. in rationali secundi libri iuris Pontificij, pag. 175. Alagona in compendio iuris Canonici, pag. 271. remissive Ximen. in concord. p. 1. & 2. refertur ab Anton. Aug. collect. 3. Decretal. lib. 2. tit. 7. c. 5.

Nobilis viri Marchionis. Notatur ad hoc quod Marchio non desinit nobilis appellari, ut per Tiraq. de nobilit. c. 6. n. 54.

Ipsa volente ad ipsum, &c. Notatur ad hoc quod mulier etiam se defendendo sortitur forum viri, ut per Tiraq. l. i. commun. gl. 1. p. 1. n. 33.

Cum non renuntiaverint testibus producendis. Notatur ad hoc quod ante didicis testificata, etiam post publicationem potest quis alios testes nominare, & producere ultra iam nominatos, & examinatos, ut per Sord. decif. 153. n. 1. in fine, & n. 2. Farin. p. 4. conf. 73. n. 1. nam prohibitio quod quis non possit didicis testificatis alios testes examinare, locum non habet, quando non essent testificata, vel omnino, vel non plenè didicis, Mascard. de probat. concl. 1239. n. 29.

SUMMARIVM.

- 1 Testimonium de auditu ad probandam consanguinitatem in causa matrimoniali quibus concurrentibus valeat, ostenditur.
- 2 Consanguinitatem probant testes de auditu si sint persone graves, & deponant à maioribus audivisse ante litem motam.

3 Affinitas.

De Testibus, & attestationibus, Tit. XX. 541

- 3 Affinitas, & consanguinitas potest probari per testes.
- 4 Antiquioribus magna fides adhibetur.
- 5 Iuramentum quando requirit quod propria manu alicuius fiat, non potest iurari per alium.
- 6 Testes de auditu ad probandam consanguinitatem debent specificare singulos gradus dempto stipite.
- 7 Qualitas probanda est ab eo, qui in eam fundat.
- 8 Opinio alicuius Doctoris matrimonium sustinentis praefertur sententiae illud impugnanti.

CAP. Licet ex quadam. XLVII.

- O**lim quando impedimentum consanguinitatis erat vsque ad septimum gradum, licet admitterentur testes de auditu, nunc quia est ad quartum gradum non amittuntur, nisi forte essent personae graues, quae ante motam litem audierint haec a suis antiquioribus saltem duobus non infamibus, & suspectis, sed fide dignis, & omni exceptione maioribus. Item sufficit si vnus audiuit a pluribus, vel si multi infames ab hominibus bonae vitae audierint. Item tales testes in suo iuramento iurent etiam quod non odio, amore, timore, vel commodo testificentur, & singulos gradus ab vtroque latere nominando, vel circumloquendo personas distinguant, & iurent se accepisse a maioribus quod deponunt, & credere ita esse; iurent etiam se vidisse personas saltem in vno praedictorum graduum constitutas se pro consanguineis habere, nam tolerabilis est dimittere aliquos copulatos contra statuta hominum quam legitime coniunctos contra statuta rei dissolvere. Colligunt ex Ord. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zab. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Host. Panorm. Bald. Butr. Felin. Henric. Boich. Anch. Martin. Vran. Mynsing. Aretin. Guid. Papae. Cujac. Viuian. in ration. 2. libr. iur. Pont. pag. 175. Alagona in compend. iur. Canon. pag. 271. remissum Casal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2. defumitur ex Concil. generali Lateran. sub Alex. III. c. 52. refertur ab Anton. Aug. collect. 4. Decret. lib. 2. tit. 7. c. 6.
- 2 Collige ex text. testes de auditu consanguinitatem probare si sint personae graues, & deponant a maioribus audiuisse ante litem motam, nam si post litem motam nullam fidem facerent, etiam interuenientibus aliis in hoc text. requisitis, quorum si vnum deficiat, nullam penitus fidem testes faciunt, vide Gregor. l. 1. tit. 9. p. 4. Cou. de spons. p. 2. c. 6. §. 10. n. 21. Mich. Grass. tom. 1. commun. opin. lib. 4. tit. 10. n. 181. pag. 532. & n. 190. pag. 533. Nauar. conf. 2. sub tit. de consanguinit. in nouis, Rebuff. de reprob. testium, n. 51. vers. saluatur, Mascard. de probat. concl. 410. & concl. 511. & concl. 104. & concl. 395. & concl. 1035. n. 10. Guttier. canon. lib. 1. c. 11. n. 34. Ioan. Garc. de nobilit. gloss. 18. §. 1. n. 5. Surd. decis. 145. Sauch. de matrim. lib. 1. disp. 71. n. 11. Guttier. eod. tract. c. 36. n. 11. Cald. Pereira de empr. & vendit. c. 21. n. 15. Perez de Lara de capellaniis, & annuiss. lib. 2. c. 4. n. 12. Fulu. Pacian. de probat. lib. 1. c. 9. n. 43. late Farin. in praxi crimin. q. 69. n. 103. cum segg. Et extra casum matrimonij, & successionis cessare dispositionem huius text. asserit Cabed. Lustr. decis. 73. n. 13. p. 2. vbi etiam tenet quod quando agitur de consanguinitate non propter consanguinitatem, sed propter aliud consequendum, sufficit probare quasi possessionem consanguinitatis. Aduerte quod super hunc text. Ioan. Baptista Costa de remed. subsid. remed.
- 3 Testes.] Ergo affinitas, & consanguinitas potest probari per testes, vt per Mascard. de probat. concl. 69. Tom. I.

Ab antiquioribus.] Antiquioribus enim magna fides adhibetur, vt per Tiraq. de iure primog. in praefat. n. 148. cum segg.

Proprio iuramento.] Notatur ad hoc quod quando iuramentum requirit quod propria manu alicuius fiat non potest iurari per alium, vt per Cou. in cap. quamvis pactum, de pactis, lib. 6. p. 1. §. 5. n. 9. col. 3. Rebuff. in tract. nominat. q. 10. n. 12.

Singulos gradus.] Notatur ad hoc quod testes de auditu modo supra relato ad probandam consanguinitatem debent specificare singulos gradus consanguinitatis dempto stipite, vt per Farinac. d. quest. 69. num. 117.

Notatur etiam ad hoc quod qui vult tanquam ex agnatis, cognatis, vel descendentes, succedere, qualitatem illam probare debet, vt per Cou. var. lib. 2. c. 6. n. 6. Tiraq. de retractu sig. §. 1. gloss. 16. a. n. 1. Dec. conf. 156. Mascard. de probat. concl. 410. n. 21. Menoch. conf. 52. n. 6. cum segg.

Tolerabilis est aliquos, &c.] Notatur ad hoc quod singularis opinio alicuius Doctoris matrimonium sustinentis praefertur, vt per Sanch. de matrim. lib. 1. disp. 18. n. 7. & lib. 7. disp. 103. n. 5.

In gloss. Persona. De grauitate morum dixi ad cap. 9. cum in cunctis, verbo, grauitas morum, sup. de elect.

In gloss. Ab vno. Notatur ad hoc quod testibus de auditu fides non adhibetur si ab vno tantum dici audierint, vel non nominarent a quibus audierint, vt per Cald. Pereira de empr. & vendit. cap. 21. n. 15. in fine.

SUMMARY.

- 1 Attestationum publicatione facta non possunt ad partis instantiam testes vlllo pacto repeti, nisi per malitiam, vel negligentiam examinatio rite facta non esset, & n. 2. & 3.
- 4 Testes super omisso interrogatorio non modo ante publicationem, sed etiam post eam repetendi sunt.
- 5 Testis si culpa partis diminuit, & imperfecte deponat, non potest index ad instantiam partis post publicationem testium eundem examinare, nisi contrariam partem grauando, secus si culpa iudicis male examinatus sit.

CAP. Per tuas. XLVIII.

Honor. III.

Si pars post interrogationem testium petat iterum interrogari, non est audienda nisi ex malitia, vel negligentia examinatum non fuisset interrogatum super certis articulis. Colligunt ex Ord. Abb. antiq. Collect. Innoc. Zab. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Auan. Anch. Panorm. Host. Bald. Butr. Felin. Aretin. Mynsing. Martin. Vran. Cujac. Viuian. in ration. secund. libri iuris Pontif. pag. 176. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 272. remissum Casal. in annot. & Ximen. in concord. part. 1.

Collige ex text. quod facta attestationum publicatione non possunt ad partis instantiam testes vlllo pacto repeti, vt per Clar. §. fin. q. 53. vers. quartus est casus, ad fin. Paul. de Castr. conf. 369. incip. in casu, Alex. conf. 104. circa primum, vol. 5. late Farin. in praxi crimin. p. 2. tit. de opposit. contra dicta testium, q. 66. num. 255. cum multis segg. vbi num. 256. ampliat etiam si fiat ad effectum declarandi dubiam testium depositionem, & num. 276. limitat ad effectum, vt rationem dicta Z. z. reddant.

§ 42 Collectanea Doct. in lib. I. Decretal.

reddant, & n. 294. quando ad eos non pervenit notitia ex meliori forte recordatione, & n. 295. quando testium depositiones essent deperditæ, & n. 298. de consensu partium, & n. 299. plures alias refert limitationes. An autem in depositione testium sit pars citanda, vide Cels. Barz. Bonon. decis. 237. Camil. Borrel. in summ. omnium decis. tit. 4. de citat. n. 145. Hyppol. in l. de vnoquoque n. 76. ff. de re iudic. & in l. 1. §. fin. n. 34. ff. de questionibus.

3 Idque malitiosè, vel negligenter, &c.] Notatur ad hoc quòd super articulis possunt testes repeti iam pridem attestatorum publicatione facta, ubi vel per malitiam, vel per negligentiam examinatio ritè facta non esset, ut per Gabr. commun. lib. 1. tit. de testib. concl. 2. n. 20. cum seqq. Farin. d. q. 66. n. 280. & n. 282. resoluit quòd in dubio testis non bene examinatus, iudicis dolo, & negligentia præsumitur non bene examinatus.

4 Notatur etiam ad hoc quòd non modo ante publicationem, sed etiam post eam testes super omnis interrogatoriis repetendi sunt, ut per Mynsing. in presenti, n. 4. & centum. 1. observ. 32. Anton. Gabr. d. conclus. 2. n. 1. Menoch. de arbit. lib. 1. q. 34. n. 15. Bernard. Græua. ad præf. Camera Imper. lib. 1. concl. 95. confid. 2. num. 4.

5 In gloss. Audiendum, 1. Notatur ad hoc quòd si culpa ipsius partis testis diminuit, & imperfectè deponat, ut quia deficit aliquid in interrogatoriis, tunc iudex ad instantiam partis post publicationem testium minime poterit eundem examinare, nisi contrariam partem granando, secus si culpa iudicis male examinatus est vel obscure deponat, vide Tiraq. in l. bene, §. hoc sermone, n. 11. limit. 1. ff. de verbor. signif. Menoch. de arbit. lib. 1. q. 34. n. 15. Guttier. præf. lib. 1. quest. 57.

S V M M A R I V M.

- 1 Testes probatorios, & reprobatórios probatoriorum reprobare licet, sed reprobatórios reprobatiorum non licet.
- 2 Repulsæ testium sunt defensiones.
- 3 Testes non improbi in prima instantia possunt in secunda improbi, præcipue si pars ignoraverit vitia, &c.
- 4 Repulsæ testium si non recipiantur, potest appellari.
- 5 Exceptionem infamatoriam contra testem opponens, & non probans tenetur actione iniuriarum.

C A P. Licet dilectus. ij. XLIX.

1 Testes contra personas testium in negotio principali admittuntur, & similiter secundò testes contra testes, sed ultra non licet admittere quartos testes reprobatórios, ne lis diutius protrahatur. Colligunt ex Ordinariis Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabarell. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Host. Butr. Anchar. Felin. Panorm. Bald. Aretin. Mynsing. Martin. Vran. Guid. Papæ, Cujac. Viñian. in rationali secundi libri iuris Pontif. pag. 177. Alagona in compendio iuris Canon. pag. 272. remissive Casal in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

2 Mandamus quatenus recipiatis, &c.] Nam repulsæ testium sunt defensiones, Lap. allegat. 82. num. 9. Auendan. rescript. 2. n. 1. vers. istud tamen, in fine, Amat. Roder. in præf. de modo, & forma videndi seu examinandi processum, c. 9. de repulsis contra dicta testium.

3 n. 2. Itaque testes non improbi in prima instantia

possunt in secunda improbi, præcipue si pars ignoraverit vitia testium, vel repulsæ falsitatis, aut corruptionis sit, vide Afflict. decis. 226. Anend. d. rescript. 2. n. 7. lib. 1. Garc. Mastrillo Sicil. decis. 78. Thelaur. Pedem. decis. 259. n. 1. Guttier. præf. lib. 1. q. 64. Perez l. 1. gloss. tachar los testigos, vers. dubitatur, tit. 4. lib. 3. Ordinam. Alphons. à Villadieg. ad l. 8. n. 2. tit. 4. lib. 2. del fuero in zgo. Soar. de Pace in præf. tom. 1. p. 1. temp. 8. n. 7. Et si non recipiantur huiusmodi repulsæ possit appellari, Menoch. remed. 4. adipsæ n. 817. Ioseph. Ludon. Perus. decis. 38. n. 4. & 7. Valasc. conf. 47. n. 6. Surd. decis. 36. n. 17. Aduertere tamen oportet improbatibus testes, ut iniuriosam repulsam in iudicio non afferant, nisi illam probare possint, quia si exciperent contra testes, actorem, vel accusatorem, illos infamando, & talem infamatoriam exceptionem non probauerint, iniuriarum actione tenerentur, vide Clar. in præf. lib. 5. §. fin. q. 53. n. 4. Gregor. Lopez l. 14. tit. 14. p. 5. Boët. decis. 245 in fin. Perez d. lib. 1. vers. dubitari solet, pag. 556. Bellacomb. tom. 2. commun. opin. lib. 9. tit. 25. n. 66. pag. 519. Rebuff. de reprob. testium, n. 2. Soar. de Pace d. p. 1. temp. 9. n. 22. Cur. Philip. p. 1. §. 17. num. 13. Farinac. in præf. crimin. part. 3. q. 105. n. 233 cum seqq. & addit ad eius conf. 30. vers. sic excipiens, plures refert Cened. ad Decret. collect. 146. n. 4 in med.

Voluerit reprobare, &c.] Notatur ad hoc quòd reprobatio testium est de sui natura odiosa, ut tenent in presenti, Innoc. in fine, Host. n. 1. Butr. n. 3. Aret. n. 8. Card. & Abb. n. 1. in fine, Marant. de ordine iudic. p. 6. in 3 actus, n. 2. Butr. decis. 510. n. 1.

S V M M A R I V M.

- 1 Attestationes receptæ per arbitrium fidem faciunt in iudicio si testes mortui sunt, si viuunt, est in optione illius contra quem testes producti sunt, an velit attestaciones recipere, an testes de nouo deponere.
- 2 Prælatus sub nomine dignitatis compromittens super rebus Ecclesiæ compromissum transit ad successorem eo mortuo.
- 3 Compromissum per absentiam expirat.
- 4 Testium dicta coram arbitro receptorum in ordinario iudicio non contradicente aduersa parte probationem inducunt, iisdem verò reproductionis tempore mortuis etiam aduersario resistentis fides adhibetur.

C A P. Præsentata. L.

Arbitri postquam acceperunt testes, & publicaverunt attestaciones, si contingat arbitrium dissolui propter mortem, vel absentiam arbitrorum, scripturæ sigillatè deferri debent ad iudicem Ordinarium, iudex autem dare debet optionem, ut vel admittat contra se testificationes receptas eorum, qui adhuc viuunt, vel si eas nolint, consentiant ut iterum de nouo iidem testes recipiantur, salvo semper iure, quod parti competit, excipiendi in personas, vel in dicta testium. Colligunt ex Ordinariis Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabarell. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Host. Anchar. Butr. Panorm. Felin. Bald. Aretin. Mynsing. Martin. Vran. Guid. Papæ, Cujac. Viñian. in rationi secundi libri iuris Pontif. pag. 177. Alagona in compendio iuris Canon. pag. 272. remissive Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Quondam prædecessorem suum.] Notatur ad hoc quòd quandocunque Prælatus sub nomine dignitatis

compromisit super re ipsius Ecclesie, tunc compromissum transit ad successorem eo mortuo, vt per Duen. reg. 128. limit. 4. Couar. in cap. requisiti, num. 5. de testam. vbi ampliat cum Aretin. hic col. 1. etiam si factum sit nomine proprio Prælati expresso, & contra eundem Aretin. etiam ampliat, quamvis compromissum fiat inter Ecclesiam, aut Prælaturam super re Ecclesie, & priuatum aliquem, nam quamvis hoc compromissum non transeat ad heredes illius priuati, transit tamen ad successorem Prælati, quia nomine Ecclesie censetur factum, quæ morte non extinguuntur.

3 Qui distat per duodecim dietas, &c. [Notatur ad hoc quod per absentiam expirat compromissum, vt Aret. hic n. 4. & Felin. n. 2. Rota decis. 398. n. 7. apud Farin. p. 1. recent. vbi intelligit de absentia longaua, & diuturna.

4 Iuxta huiusmodi acta sine debito terminetis. [Notatur ad hoc quod dicta testium coram arbitro receptorum in ordinario iudicio non contradicente aduersa parte, probationem inducunt, vt per Bernard. Græuæ. ad practicam Camera Imper. lib. 1. concl. 103. confid. 1. Iisdem verò reproductionis tempore mortuis etiam aduersario reluctante fides adhibetur, vt per Mascard. de probat. concl. 33. n. 12. Honded. conf. 17. num. 70. vol. 1. Viuian. Neapol. decis. 78. num. 1. Surd. decis. 103. num. 3. Farin. in praxi crimin. quest. 75. num. 16. Nisi parti, quæ his testimoniis nititur, aliqua culpa quare eos viuentes non potuisset repeti, imputari queat, Vincent. de Franc. Neapol. decis. 345. sub num. 9. versic. hac tamen decisio, Bernard. Græuæ. d. confid. 1. num. 4. vbi num. 5. post Farinac. resoluit quod dicta testium coram arbitro receptorum ab aduersario acceptata absque repetitione probant. An autem testes coram arbitro recepti postea repetendi de nouo iurare teneantur? vide Mynsing. hic num. 9. Mascard. concl. 33. num. 9. Farinac. in d. praxi crimin. quest. 74. num. 48.

Fel cas respicientes, &c. [Ex hoc text. colligunt nonnulli Doctores attestationes receptas in vno iudicio, & in eodem non publicatas in alio etiam inter easdem personas non esse admittendas, idem videtur probare text. in cap. causam, que 19. ibi, & eorum attestationes publicata, supra hoc tit. tradunt in effectu gloss. verbo proponenda in cap. fin. de probat. & verbo nocumentum, in cap. inter dilectos, §. porro, de fide instrument. Bald. in l. 2. a. n. 21. vbi Alexand. num. 22. C. de edendo, Mascard. de probat. concl. 33. a princip. Intellige procedere quando testes non à iudice, sed ab arbitro sunt recepti, patet ex litera huius text. ibi, super hoc arbitros elegerunt, quo casu text. iubet, vt seruata maneat optio circa receptionem testium, de quibus agit, & illorum repulsionem ad effectum, vt iterum examinentur, patet ex versic. Discretionem. Vnde huic explicationi iam non refragatur text. in d. cap. causam, que, vbi agens de testibus receptis à iudicibus, patet ex principio eiusdem, ibi: Iudicibus constituit illos non aliter coram aliis iudicibus in alio iudicio esse admittendos, quam si illorum dicta fuerint publicata, patet ex eodem text. in versic. iudicibus, ibi, & eorum attestationes publicata, &c. Respondetur enim in illo text. non supponi defectum receptionis in testibus propter defectum publicationis, sed propter alium defectum, quem poterant habere, quin imo potest retorqueri text. ille si aduersas ibi ea de causa fuisse factam mentionem de publicatione attestationum, quia prætendebatur ostendi quod noua testium receptio non impediatur propter publicationem, quæ præcesserat, iuxta tradita in cap. presentium, supra hoc titulo, tantum abest, vt defectus illius induceret

ret nullitatem testium, qui ibidem à iudicibus fuerunt recepti.

S V M M A R I V M.

- 1 Testi etiam Religioso non creditur qui sine iuramento deponit.
- 2 Religiosus potest esse testis interveniente superioris licentia.
- 3 Professio non presumitur, sed probanda est quoties facta negatur.
- 4 Religiosi possunt adhiberi testes in testamento, in quo eorum Monasterium hæres institutum est, vel illi legatum.
- 5 Testi, qui non iurant, minime creditur.
- 6 Baptizatus utrum aliqua sit, creditur vni testi.
- 7 Consecratio Ecclesie probatur per vnum testem.

CAP. Nuper. LI.

Nvlli testi quamvis Religioso credi debet in præiudicium alterius nisi iuret. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabarel. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Felin. Host. Bald. Panorm. Butr. Anchar. Aretin. Mynsinger. Martin. Vran. Guid. Papæ. Cujac. Viuian. in ration. secundi libri iuris Pontif. pag. 178. Alagona in compend. iur. Canon. pag. 272. remissum Casal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2. Collige ex text. religiosum posse esse testem, vt per Ias. in auth. ingressi, n. 20. C. de sacros. Eccl. vbi Tapia, §. ideoque nec de his, n. 93. Clar. §. testament. q. 55. n. 7. Burg. de Pace l. 3. Tauri, p. 1. n. 406. Molin. de iustit. v. 2. disp. 127. §. vtrum autem, Farin. in praxi crimin. quest. 61. n. 126. Sanch. in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 6. c. 13. a. n. 100. vnanimiter resoluunt religiosum posse esse testem tam iudicalem, quam cuiuscunque instrumenti, seu testamenti, interveniente tamen superioris licentia, vt tenent Campeg. de testib. reg. 94. Bellet. disquisit. cleric. p. 1. tit. de clerico teste, §. 3. n. 1. Anton. Fab. in suo C. sub hoc tit. de fin. 10. num. 2. Sanch. d. c. 13. n. 103. licet enim nullam exigi superioris licentiam, vt Monachus testis instrumentarius sit, defendant Greg. l. 9. verbo, ni los fieruos, tit. 1. p. 6. Sanch. d. cap. 13. n. 106. & plures quos refert, & sequitur Burg. de Pace vbi proxime, n. 407. & 408. verius multò est prædicta licentia opus esse, provt resoluunt Mascard. de probat. concl. 160. num. 2. & 3. Ioan. de Amicis conf. 137. n. 22. Farin. d. q. 61. n. 130. Cæterum si religiosus testificatur absque superioris licentia coram iudice non suo, valet eius testimonium, Burg. de Pace d. n. 407. Molin. citato loco, Farin. d. q. 61. n. 134. Fulu. Pacian. conf. 162. n. 75. vol. 1. Sanch. d. c. 13. n. 108. Bellet. d. §. 3. n. 4.

Quod idem Presbyter professionem fecisset. [Notatur ad hoc quod professio non presumitur, sed probanda est quoties facta negatur, per Mascard. de probat. concl. 123. n. 2. cum segg. & probari potest per testes, secundum Bald. n. 5. Felin. n. 1. versic. item facit, & Aretin. n. 4. in present. Bero. conf. 29. num. 10. lib. 1. Cavalier. decis. 271. n. 4.

Quosdam Ordinis sui testes induxit. [Notatur ad hoc quod testes Monachi, ac fratres minores possunt adhiberi in testamento, in quo eorum Monasterium hæres institutum est, vel illi legatum, seu donatio pro fabrica Ecclesie relinquatur, vt per Armill. in sum verbo testamentum, num. 8. Mandos. de priuilegiis ad instar, gloss. 7. & 8. Farin. in praxi crimin. p. 2. q. 60. n. 468. Viui. tom. 2. commun. opin. lib. 6. tit. 13. num. 84. pag. 56. Sanch. d. c. 13. n. 102.

⁵ *Nisi iuratus deposuerit.* Notatur ad hoc quòd dum testes interrogantur à iudicibus, vt eorum dictum valeat, debet ab eis sumi iuramentum, quia testi, qui non iurat, minimè creditur, etiam si sit Cardinalis, vt per Fr. Emman. q. Regul. tom. 2. q. 23. art. 8. Aldrete de religiosa disciplina tuenda, lib. 1. c. 9. n. 6.

⁶ In gloss. *Nisi, fin. ibi, puta virum aliquis sit baptizatus.* Notatur ad hoc quòd creditur vni testi asserenti aliquem fuisse baptizatum, vt per Bajard. ad Clar. §. assassinum, n. 17. Paul. Comit. de personis moral. lib. 1. q. 1. Farin. in praxi crimin. q. 63. n. 24.

⁷ In ead. gloss. *ibi, Vel verum esset Ecclesia consecrata.* Notatur ad hoc quòd Ecclesie consecratio probatur per vnum testem, vide Mascard. de probat. concl. 415. n. 4. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 10. c. 26. q. 11.

Collige ex text. quòd testes facta publicatione possunt repeti iudicis officio ad effectum declarandi dubiam depositionem, vt per Menoch. de arbit. lib. 2. q. 34. n. 17. Heft. Emil. in tract. de arbit. verbo, *testis ambiguit deponens*, n. 13. fol. 152. Eymer. in directorio Inquisit. p. 3. q. 63. & ibi Penia schol. 119. latè Farin. in praxi crimin. p. 2. q. 66. num. 264. & n. 313. resoluit quòd in criminalibus multò magis testes officio iudicis repetuntur ad declarandum eorum dubium dictum.

In gloss. *Ita deposuere confusè.* Dicunt notabilem, 3 pluraque de eius materia tradunt Azened. l. 1. n. 63. tit. 1. lib. 8. noue recop. Farin. d. q. 66. n. 309.

S V M M A R I V M.

- 1 *Perseuerans in crimine repellitur à testimonio tam in causa civili, quam criminali, emendatus vero non infamis, nec peritius admittitur in civili, & etiam in criminali civiliter nota.*
- 2 *Peritius à testimonio repellitur.*
- 3 *Testis criminofus in dubio emendatus presumitur.*
- 4 *Peritius etiam emendatus de periurio à testimonio repellitur.*
- 5 *Testis, qui in crimine detinetur, siue in civili causa, siue in criminali repellitur.*
- 6 *Testis, cui obicitur crimen an possit obicere quòd obiciens sit criminofus, remittitur.*

C A P. Venerabili. LII.

¹ **T**Estes etiam si agatur de vita & miraculis alicuius canonizandi, sunt recipiendi & examinandi sigillatim, & cum diligentia. Colligunt ex Ord. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabab. Bellam Ioan. Andr. Imol. Anan. Host. Butr. Anch. Felin. Panorm. Bald. Henric. Boich. Aretin. Mynsing. Martin. Vran. Guid. Papæ. Cujac. Viu. in ration. secundi libri iuris Pontif. pag. 178. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 273. remissiuè Ximen. in concord. p. 1. & 2.

² Collige ex text. super miraculis, quæ omnimodè ad canonizationem alicuius requiruntur, testes diligentissimè esse examinandos, & sigillatim inducendos, nec sufficere aliquem deponere de vno miraculo, & alterum de alio, sed requiri, vt frequentia miraculorum probetur à pluribus testibus rationem dicti sui redditibus, vt per Mascard. concl. 262. n. 39. cum segg. Rebuff. de reprobat. testimonium, num. 460. Marc. Anton. Genuens. in praxi Archiepisc. Neapol. c. 49. n. 3. in vltim. impress. quos refero ego ipse de officio & potest. Episc. p. 3. alleg. 97. n. 6.

Examinare sigillatim curretis. Notatur ad hoc quòd testes insimul deponentes nullam fidem faciunt, cum vnus alium instruere possit, vt per Abb. in cap. quia propter, n. 14. & 15. de elect. Alexand. cons. 137. n. 9. lib. 2. Farin. in praxi crimin. p. 2. de testib. q. 80. n. 9. cum segg. Roçin Pacen. Capellania 10. Nouembris 1625. coram R. P. D. Merlino, statim in princip.

S V M M A R I V M.

- 1 *Testis, qui obscure deposuit, iterum est examinandus.*
- 2 *Testes facta publicatione possunt repeti iudicis officio ad effectum declarandi dubiam depositionem.*

C A P. Cùm clamor. LIII.

Gregor. IX.

¹ **I**udex si post testium publicationem inueniat eos obscure deposuisse, sunt iterum examinandi. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabarel. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Host. Panorm. Bald. Butr. Felin. Henric. Boich. Anch. Martin. Vran. Mynsing. Aretin. Guid. Papæ. Cujac. Viuian. in ration. secundi libri iuris Pontificij, pag. 179. Alagona in compendio iuris Canon. pag. 273. remissiuè Casal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Perseuerans in crimine, si opponatur de eo, repellitur à testimonio tam in causa civili, quam in criminali. Si verò emendatus est de crimine, & non est infamis, nec peritius, est recipiendus in causa civili, & in criminali civiliter intentata. Item in causa criminali si testis in alio iudicio accusatus fuit de crimine conuictus, vel confessus, vel si nunc per exceptionem conuincitur, aut eius opinio fuit grauata, ex eo quòd quandoque fuit tali modo repulsus, est remouendus à testimonio licet penitentiam egerit, quamvis in civilibus repulsus admittatur. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabab. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Host. Butr. Felin. Bald. Panorm. Anch. Aretin. Henric. Boich. Mynsing. Martin. Vran. Guid. Papæ. Cujac. Viuian. in ration. secundi libri iuris Pontif. pag. 179. Alagona in compend. iur. Canon. pag. 273. & tom. 4. reper. in iure Canonico ad secundum Decret. lib. Paul. de Elezariis, remissiuè Casal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Merito reprobat. Notatur ad hoc quòd peritius à testimonio repellitur, Viuian. tom. 1. commun. opinio. lib. 4. tit. 10. n. 133. pag. 525. Mascard. de probat. concl. 1168. Rota decis. 3. n. 2. & decis. 5. n. 1. apud Farin. p. 2. recent. nam testi, qui aliàs fuit peritius, fides non adhibetur, Menoch. de presumpt. lib. 2. pres. 60. n. 10. cum seg. Et argum. text. colligit Steph. Gratian. discept. forens. c. 144. n. 16. cum segg. non consistentem peccata sua in anno tanquam in mortali peccato existentem à testimonio repelli.

Collige ex text. criminofum in testem non admitti, idem probat text. in cap. constitutus, q. 5. & in cap. si testes, versic. item lege Iulia il. 1.4. q. 3. & in cap. parvuli 32. q. 5. & in c. 1. de except. & in cap. super eo 14. hoc titulo, & in cap. 2. ante finem hoc titulo, lib. 6. & in l. 3. §. lege Iulia, vbi Bartol. num. 3. & in l. ob crimen 21. ff. hoc titulo, tradunt gloss. verbo crimine, Innoc. & Abb. in princ. Felin. à num. 4. & 18. Imol. à n. 3. & alij

De Testibus, & attestationibus, Tit. XX. 545

in presenti, gloss. verbo electionis, in cap. dudum il secundo, de elect. Alberic. de testibus, p. 1. in princ. & in tit. quando ratione criminis, à princ. Aufer. de testib. à n. 2. 3. Marant. de ordine iudic. p. 6. tit. de repulsa, n. 3. Cou. pract. c. 18. num. 1. Mascard. de prob. concl. 464. à princ. Intellige vt procedat in quocunque crimine attento iure Canonico, non tamen leui, si modò in illo testis perseuerat, licet in alio iudicio non fuerit conuictus, patet ex verbis huius text. ibi, si in crimine perseuerat, quibus verbis text. requirit perseuerantiam in crimine, vt testis propter illud à testimonio repellatur; & ex aliis verbis, ibi, opponitur crimen, quæ quidem verba magis verificantur in illo, qui adhuc conuictus non est de crimine, quàm in illo, qui per sententiam iudicatus est, hic enim à crimine per poenæ satisfactionem liberatus dicitur, vt probat text. in c. de his de accusat. ille verò adhuc crimine tenetur: deinde patet ex text. in d. cap. 1. de except. ibi, sicut Canon. instituta declarant, vbi Pontifex expresse ius Canonicum considerat, & ad illud in illis verbis se refert. Non obstat c. confitutus, de purgat. canon. quia respondetur testes de quibus ibi, propriè testes non censi, eo quod non de certa scientia, sed tantummodo de credulitate, & opinione deponunt, & vt tales purgatores, seu potius landatores appellari solent, vt in specie aduertit Simanch. de cathol. c. 56. n. 1. c. Nec etiam obstat cap. per tuas 32. de simon. cui variè respondent DD. vt videre est per Felin. ibi n. 4. Bart. in l. in questionibus, n. 1. ff. ad legem Jul. maiest. Hippol. conf. 20. n. 27. Villad. de heret. q. 13. n. 13. quia obtinuit communis regulam nostri text. non procedere in criminibus exceptis, quale putant esse crimen simoniæ, de quo agit text. dicto cap. per tuas. Sed hoc reiecto intellectu mihi dicendum videtur Pontificem in d. cap. per tuas, in odium criminis simoniæ de quo ibi, de equitate illos criminosos admisisse, & contra rigorem iuris, secundum eandem particularem æquitatem negotium diffinuisse, iuxta regulam text. in c. in causis, de sententia, & re indicata, prout etiam potuit efficere in c. fin. de iis, quæ sunt à maiori parte cap. secundum vnum intellectum, & in cap. cum vniuersorum, de rerum permut. sic sanè necessariò fateretur Pont. in d. cap. per tuas, attento rigore iuris in specie illius text. illos criminosos admittendos non esse, quantumcunque emendati proponerentur. Neque prædictæ explicationi refragatur text. in presenti, in versic. si verò, vbi data emendatione criminis secundum iuris rigorem in causa ciuili criminosi admittuntur, siquidem respondetur Innocentium I I I. auctorem dict. cap. per tuas loquutum fuisse secundum rigorem iuris, qui eo tempore obseruabatur iuxta text. in d. c. super eo, & in d. c. 1. de except. qui Pontifex floruit ab anno Domini 1198. & post multum temporis spatium anno Domini 1227. floruit Gregor. IX. huius Decretalis auctor, constituit data emendatione criminosos in causa ciuili regulariter in testem esse admittendos.

Amplia in causis summariis, cap. veniens 38. sup. hoc tit. Abb. n. 10. Felin. num. 13. & DD. communiter in presenti, Roman. sing. 283. Cou. pract. c. 17. num. 4. versic. 7. Auend. de exeg. mand. cap. 4. num. 14. quicquid dicant Bart. in extrinsecis ad reprehendum, verbo, & figura iudicij, versic. publicatio, Afflict. decif. 151. num. 9. Marant. de ordine iudic. part. 6. cap. de testium repulsa, num. 14. Limita non procedere, quando alij testes deficiunt, maxime vbi res sua natura difficilis est probationis l. penult. in fine, c. de heret. gloss. verbo iuramento in fine, vbi Abb. num. 2. & alij, in cap. vltim. de testib. cogen. Alex. conf. 64. lib. 1. Roland. consil. 72. num. 25. lib. 1. Mascard. conclus. 465. à num. 9.

Tom. I.

& à n. 15. Limita etiam non procedere interne-
niente Principis dispensatione, c. in fidei fauorem, de
heret. l. 6. Add. ad Roman. fin. 449. Afflict. decif. 220.

Si verò sit de crimine emendatus, &c.] Aduerte quòd
in dubio testis criminosus emendatus præsumitur, ex
Mascard. d. probat. concl. 465. n. 5. vbi n. 7. resoluit quòd
emendatus præsumitur, qui crimen commisit oc-
cultè, & confessus est Sacerdoti, & n. 10. tenet cri-
minosum præsumi purgatum, & emendatum si triu-
annorum intervallo ab improbè factis abstinerit,
& honestis sese exercuerit, de quo plures refert Do-
ctores, Dionys. Paul. de vera quatuor Patriarchalium
sedum erectione, n. 10. c. 18. n. 53. & n. 44. ex Simanch.
de catholicis instit. c. 16. n. 11. asserit hinc ortum esse
stylum sacri Inquisitionis Fidei tribunalis, in quo
poenæ perpetui carceris remitti solet illi, qui per tri-
ennium inclusus, humilis, ac verè poenitens apparuit.
Sic etiam idem Mascard. concl. 600. n. 10. asserit quòd
ad probandum quidem esse emendatum non satis est
illum esse contritum, & confessum, sed exteriorem
requiri satisfactionem, & n. 2. quod emendatio per
absolutionem à crimine probari potest, & n. 15. quod
emendatus præsumitur, qui post peccatum operatur
bonum. Denique aduerte onus probandi incumbere
dicenti criminosum esse emendatum à crimine, Mas-
card. concl. 465. & concl. 600. à princ. egi latè ego ipse
de offic. & potest. Episc. p. 2. alleg. 43. n. 22. & seq.

Præterquam proventu perituri,] Notatur ad hoc quòd
perituri etiam emendatus de perituri à testimonio
repellitur, vt per Viu. d. p. 133. vers. immò dicit, Mascard.
de probat. concl. 1168. n. 16. vbi n. 19. tenet quod perituri
de crimine emendatus nec in ciuilibus, nec in
criminalibus testis idoneus est, & n. 18. quod nec
post peractam poenitentiam, de quo Rebuff. de repro-
bat. testium, n. 399. Perez. l. 1. gloss. 1. pag. 184. col. 2. post
princip. tit. 6. lib. 8. Ordinam.

In gloss. Crimine, 1. ibi, nota quòd testis, qui in crimine
detinetur, siue in ciuili causa, siue in criminali, repellit-
ur. Vide Perez. l. 1. gloss. 3. tit. 19. lib. 2. Ordin.

In gloss. In hoc casu, ibi, sed nunquid testis, cui obici-
tur crimen, potest obicere quod obiciens sit criminosus.
Disputat Ceuall. communium contra communes, q. 369.
n. 4. cum seqq.

C A P. Ultra tertiam. L V.

P Etenti quartam productionem, id est, dilationem
ad producendos testes, concedenda non est, nisi
cum solemnitate iuret quod non per se, nec per alios
subtraxerit testificata, vel percontatus fuerit. Item
quod non per dolum, vel arem petit quartam pro-
ductionem, sed quia hos testes antea habere nequi-
uerit. Colligunt ex Ord. Abb. antiq. Collect. Innoc.
Zabar. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Anch. Panorm.
Host. Bald. Buttr. Felin. Aretin. Mynsig. Martin.
Vran. Cujac. Viu. in raison. 2. libri iuris Pontif. pag. 180.
Alagona in compend. iuris Canon. pag. 274. remissive Ca-
sal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Collige ex text. non posse concedi secundum Ca-
nones aliam dilationem ultra tertiam, vt per Lap.
alleg. 8. Roman. conf. 225. & seqq. Benin. decif. 65. n. 1.
& 2. Azin. in praxi §. 21. cap. 1. num. 2. Surd. conf. 8. à
n. 3. quos refert, & sequitur Marc. Anton. var. resolut.
lib. 1. resol. 108. num. 3. Ex causa tamen quarta dilatio
dari potest, vt per Mynsig. centur. 1. obseru. 7. Burg.
Roland. de commissar. part. 1. lib. 2. cap. 10. sub num. 9.
Benintend. Bononia decif. 45. Bernard. Græna. ad pra-
cticam Camere Imper. lib. 1. concl. 91. confid. 2. latè Card.
Tulch. lit. D. concl. 440. Roman. conf. 225. & 226. vbi

225

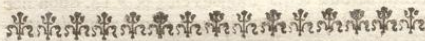
multa

multipliciter ampliat, & limitat, tam in civilibus, Azin. in praxi Florent. §. 2. i. c. 1. quam in criminalibus, Farin. in praxi crimin. q. 39. n. 5.

CAP. Non debet. LVI. & fin.

Accusatus de crimine pendente sua accusatione non potest esse testis in alia causa criminali, imò non potest accusare, nec suscipere Ordines, nisi prius se probauerit innocentem. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabar. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Host. Anchar. Butr. Bald. Felin. Aretin. Panorm. Mynfinger. Martin. Vran. Guid. Papæ. Cujac. Viuian. in rationali secundi libri iuris Pontif. pag. 181. Alagona in compendio iuris Canon. pag. 274. remissive Ximen. in concord. p. 1.

Collige ex text. accusatum pendente accusatione criminis reprobari in causa criminali, vt per Rebuff. de reprob. testium, n. 27. Mascard. de probationib. concl. 27. Specul. in tit. de teste, §. 1. vers. item quod pender accusatio sub n. 82. Farin. in praxi crimin. q. 56. n. 167. Hieron. Buccaron. de different. inter iudic. civil. & crimin. differ. 92. vbi etiam cum Rimin. sen. consil. 306. n. 58. col. 2. & Farin. d. q. 56. n. 165. intelligit, si delictum de quo quis accusatur sit graue, capitale, & infamatorium, secus si leue, latè & eleganter Illustriss. D. meus Roderic. à Cunha in continent. ad cap. 3. dist. 81. & vide dicta ad cap. omnipotens, de accusat. & ad c. 2. sup. hoc tit. n. 3. cum segg. vbi omnes refero, qui tanquam viles, & infames à testimonio repelli possunt.

De Testibus cogendis.

TIT. XXI.

VPER hanc rubr. scripserunt Collect. Zabar. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Butr. Anchar. Bald. Panorm. Felin. Cujac. Guillelm. Durand. in breuiario aureo iuris Canon. fol. 67 verso, Petr. de Ranen. in compend. iuris Canon. Martin. Mesnart. in epitom. Decretal. fol. 71. Dan. Venat. in analysi method. iuris Pont. à pag. 263. Goffred. & Host. in summ. huius tit. Alex. Callan. & Anastas. Germon. in paratilis ad quinque libros Decret. sub hoc tit. Barthol. Carthag. in exposit. tit. iuris Canonici.

De materia huius tit. agunt Ordin. Regia Lusit. lib. 3. tit. 55. §. 11. vbi parens meus, & apud Castellanos, l. 2. tit. 16 p. 3. vbi Gregor. & l. 6. tit. 6. lib. 4. noua recop. vbi Azened. Clar. lib. 5. §. fin. q. 24. n. 21. Anton. Gom. var. lib. 3. c. 12 n. 24. Menoch. de arbit. casu 487. Rebuff. de reprob. testium, num. 69. Cacheran. Pedem. decis. 46. Surd. decis. 190. Soar. de Pace in pract. tom. 1. p. 1. temp. 8. n. 16. Fr. Ludouic. Miranda de ordine iudic. quæst. 24. art. 1. concl. 3. Farin. in praxi crimin. p. 2. tit. de opposit. contra examen testium, quæst. 78. à n. 1. Sigism. Scac. de iudic. lib. 2. c. 10. nonissimè Hieron. Buccaron. de different. inter iudic. civil. & crimin. differ. 72. cum sequentib.

S F M M A R I V M.

1 Testes in causa civilis monendi & inducendi sunt ad testificandum, & si se subtrahunt odio, gratia, &c. compelli debent.

- 2 Testes à dicendo testimonio se subtrahentes, gratia, odio vel timore facere presumuntur.
- 3 Testes, qui sunt habiles, & idonei, compelluntur iniuri dicere testimonium.
- 4 Veritatem qui occultat, peccatum committit mortale.
- 5 Senes cogi non possunt venire ad testificandum, sed debet index ad domum illorum mittere pro testimonio ferendo.

CAP. Causam matrimonij. I.

Alexand. III.

Testis ab alterutra parte inducitur in causa matrimoniali, vel alia civili, sunt diligenter monendi, ne veritatem occultent, sed si odio, gratia, vel amore se subtrahunt sunt compellendi directione Ecclesiastica ad testificandum coram iudice, vel eius nuntio ad hoc misso. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabar. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Felin. Host. Bald. Panorm. Butr. Anchar. Guid. Papæ. Viuian. in ration. 2. libr. iur. Pont. pag. 187. Alagona in compend. iur. Canon. pag. 276. remissive Casal. in amor. & Ximen. in concord. part. 1. & 2. refertur ab Antoa. Angust. collect. 1. Decretal. lib. 2. tit. 14. cap. 2.

Ne veritatem occultent. Notatur ad hoc quod testes à dicendo testimonio se subtrahentes, gratia, odio, vel timore facere presumuntur, vt per Menoch. de præf. lib. 2. præf. §. 5. n. 4. præcipue quando veritas aliter haberi non potest, Farin. in praxi crimin. q. 78. n. 11. Et testis latitans vt veritas non inueniatur an sit falsarius, & an lege Cornelia de falsis teneatur, vel potius crimine stellionatus? Vide Farin. in praxi crimin. q. 67. n. 28. Hieron. Buccaron. de different. inter iudic. civil. & crimin. differ. 77. n. 20.

Diligentius monendi, & inducendi. Notatur ad hoc quod testes, qui sunt habiles, & idonei, compelluntur iniuri dicere testimonium, vt per Anton. Gom. tom. 3. var. c. 12. n. 24. in princ. Soc. reg. 3. 17. vers. quareo limita.

In gloss. Occultent. ibi, & qui veritatem occultat, peccatum committit mortale, Vide D. Thom. 2. 2. q. 70. art. 1. Foler. in pract. crimin. canon. part. 2. c. 8. n. 3. Farin. d. q. 78. n. 13. Mar. Anton. var. resol. lib. 3. ref. 13. num. 13. Sigism. Scac. de iudic. lib. 2. c. 10. n. 6.

In gloss. Eorum nuntio, ibi, si fuerint debiles, vel infirmi. Idem si sint senes, quos non posse cogi venire ad testificandum, sed debere iudicem ad domum illorum mittere pro testimonio ferendo, per l. iunius, ff. de testib. resoluit. Farin. d. q. 78. n. 59. vbi n. 97. idem dicit de muliere grauida, de quo etiam Bajard. ad Clar. q. 64. n. 75. Casdol. in praxi iudicum, verbo mulier, n. 30.

In ead. gloss. ibi, Vel intellige illud in criminalibus, &c. Notatur ad hoc quod in criminalibus, & contra accusatum testes apud iudicem sunt representandi, vt per Clar. §. fin. q. 26. n. 3. Anton. Scap. de iure non scripto, lib. 5. in tit. de probat. faciend. c. 80. Carau. super. ritu 87. magna Curia, n. 5. Buccaron. de different. iudicia civilia, & crimin. differ. 83. n. 3. vbi subdit testes apud iudicem in criminalibus esse representandos ad effectum, vt ipse videre possit, quo vultu, qua constantia, quove sermone loquantur; & ideo index non potest committere Notario examen testium presentium, & etià in loco iudicij existentium, secundum Lanfranc. de testib. n. 19. vers. in criminali autem, Boff. in pract. crimin. in tit. de opposit. contra testes, num. 26. Matfil. in pract. §. nunc videndum, n. 30. Farin. in praxi crimin. p. 2. q. 77. num. 196. Buccaron. de differ. 83. post num. 9. vers. secundo autem. Quod quidem locum obtinet etiam si testes